

Regeringens proposition 1996/97:100

Ett nytt system för skattebetalningar, m.m.

Del 2

Innehåll

Bilaga 1

Skattebetalningsutredningens sammanfattning av betänkandet Ett nytt system för skattebetalningar (SOU 1996:100)	3
--	---

Bilaga 2

Förteckning över remissinstanser beträffande betänkandet Ett nytt system för skattebetalningar (SOU 1996:100)	11
--	----

Bilaga 3

Skatteflyktskommitténs sammanfattning av betänkandet Översyn av revisionsreglerna (SOU 1996:79)	12
--	----

Bilaga 4

Förteckning över remissinstanser beträffande betänkandet Översyn av revisionsreglerna (SOU 1996:79)	14
--	----

Bilaga 5

Lagrådsremissens lagförslag	15
---------------------------------------	----

Bilaga 6

Lagrådets yttrande	155
------------------------------	-----

Bilaga 7

Paragrafregister	220
Uppbördslagen (1953:272)	220
Lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare	229
Mervärdesskattelagen (1994:200)	233
Skattebetalningslagen	240

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 10 april 1997	258
--	-----

Bakgrund

Det system för redovisning och betalning av skatter och avgifter som tillämpas i dag har successivt reformerats i riktning mot ökad samordning och effektivisering. Såväl skattemyndigheterna som arbetsgivarna och de skattskyldiga har här varit i blickpunkten. Steg mot ett effektivare skattebetalningssystem har tagits i början av 1980-talet genom bl.a. förenklingar i de materiella bestämmelserna för beräkning av socialavgifter. Till en effektivisering har vidare bidragit den sedan år 1985 samordnade redovisningen och betalningen av avdragen skatt och arbetsgivaravgifter. Under framför allt senare år har verksamheten dessutom påverkats av möjligheterna att i olika hänseenden ta till vara den tekniska utvecklingen.

Trots förändringar av det slag som nyss nämnts upplevs den nuvarande ordningen som svår att överblicka och tillämpa. Framför allt gör sig problemen gällande för den som är näringsidkare och samtidigt arbetsgivare. Men också för skattemyndigheterna är förfarandet fortfarande svårtillgängligt och resurskrävande. Exempelvis är förfarandet för redovisning och inbetalning av avdragen skatt och arbetsgivaravgifter i olika delar skilt från betalningen av F-skatt, preliminär skatt på ränta och utdelning, kvarstående skatt, tillkommande skatt och mervärdesskatt. Redovisningstidpunkterna är olika liksom de redovisningshandlingar som används. Inbetalningar görs till skilda konton och rutinerna varierar vad gäller anmaningar att redovisa, påminnelser att betala och överlämnande för indrivning. Även sanktionssystemen skiljer sig i vissa fall åt beroende på vilken skatt eller avgift det är fråga om. Vidare regleras förfarandet i olika lagar.

Mot denna bakgrund är det vårt uppdrag att effektivisera systemet för redovisning och betalning av skatter och avgifter. Utgångspunkter vid utformningen av ett sådant system är ökad enhetlighet, samordning och förenkling. Vi föreslår i huvudsak följande.

Ett nytt skattebetalningssystem) ett skattekontosystem

Skattekontosystemet

Debiteringar, redovisningar och betalningar av skatter och avgifter samordnas i ett system med skattekonton. Hos skattemyndigheten skall finnas ett skattekonto för varje skatt- eller avgiftsskyldig. Samtliga redovisningar och betalningar skall registreras på kontot. Främst gäller det F-skatt, innehållen preliminär skatt (skatteavdrag), arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt. Bokföringen på kontot skall göras så att

kontoställningen kan följas kontinuerligt genom exempelvis kontoutdrag. Uppbyggnaden av ett skattekonto är inte olik ett bankkonto där kontohavaren sätter in och tar ut olika belopp och där ränta beräknas på överskott och underskott.

På skattekontot bokförs löpande dels debiterade skatter, dels de skatter och avgifter som den skatt- eller avgiftsskyldige redovisar. För skattskyldiga med anställningsinkomster bokförs slutlig skatt på kontot i samband med att slutskattsedeln tas fram. En ny beräkning av den slutliga skatten eller annan skatt eller avgift bokförs på kontot den dag då skatten eller avgiften förfaller till betalning. Vidare bokförs här) i samband med att slutlig skatt debiteras) preliminär skatt som redovisas i kontrolluppgift.

Alla uppgifter som den skattskyldige skall lämna redovisas i en enda handling) en skattedeclaration. Den skall lämnas en gång varje månad. När i månaden deklARATIONEN skall lämnas beror på om mervärdesskatt skall redovisas och i så fall även på storleken av beskattningsunderlagen till mervärdesskatt.

Den 12 i månaden (i januari och augusti den 17) skall skattedeclaration lämnas dels av den som enbart redovisar skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, dels av den som har att redovisa mervärdesskatt varje månad om beskattningsunderlagen för beskattningsåret uppgår till högst 40 miljoner kronor. Den som redovisar mervärdesskatt med beskattningsunderlag som överstiger 40 miljoner kronor skall lämna skattedeclaration senast den 26 i betalningsmånaden.

Skatter och avgifter skall betalas enligt följande.

Den 12 (i januari och augusti den 17) skall vara förfallodag för den som enbart skall betala F-skatt eller avdragen skatt och arbetsgivaravgifter. Samma betalningstidpunkter skall gälla om den skattskyldige skall betala mervärdesskatt och beskattningsunderlagen avseende mervärdesskatt för beskattningsåret uppgår till högst 40 miljoner kronor. Mervärdesskatten betalas då i andra månaden efter redovisningsperioden. För denna kategori skattskyldiga samordnas betalningarna genom att förfallodagen för mervärdesskatt senareläggs. I augusti samordnas förfallodagarna genom att betalningarna av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och F-skatt senareläggs medan betalningstidpunkten för mervärdesskatt tidigareläggs något.

För skattskyldiga med beskattningsunderlag som överstiger 40 miljoner kronor senareläggs förfallodagen för betalning av mervärdesskatt till den 26 i månaden närmast efter redovisningsperioden. Samtidigt slopas den nuvarande senarelagda förfallodagen avseende mervärdesskatt för redovisningsperioden juni. Denna kategori skattskyldiga skall betala F-skatt, avdragen skatt och arbetsgivaravgifter senast den 12 (i januari den 17) varje månad under året.

Skatter och avgifter som påförs genom särskilda beskattningsbeslut förfaller till betalning på den förfallodag som inträffar närmast efter en betalningsfrist om 30 dagar efter beslutsdagen.

Förfallodagens innebörd ändras. Skatter och avgifter skall ha bokförts på skattemyndighetens konto senast på förfallodagen.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 1

Betalningar och andra belopp som skall räknas kontohavaren tillgodo skall bokföras utan någon avräkningsordning mellan olika skatter och avgifter på skattekontot. Den skatt- eller avgiftsskyldige kan således som huvudregel inte styra en betalning till att avse en viss skatte- eller avgiftsskuld. Om det finns en skatte- eller avgiftsskuld och det behöver anges vilken skatt eller avgift som är betald eller obetald, skall skulden fördelas proportionellt mellan de skatter som påförts under den period som är aktuell.

Varje månad som det har förekommit en transaktion stäms skattekontot av. Avstämningen följs i regel av ett kontoutdrag. Samtliga konton stäms av minst en gång per år. Om det vid avstämningen uppkommer ett underskott innefattar kontoutdraget en påminnelse att betala. Efter betalningsuppmaningen lämnas fortlöpande obetalda fordringar för indrivning. Mindre underskott på ett skattekonto under viss tid bör emellertid kunna godtas utan att indrivning aktualiseras. För kontohavare med transaktioner på skattekontot varje månad skall som huvudregel ett underskott på kontot lämnas för indrivning om det uppgår till minst 10 000 kronor. För övriga kontohavare skall beloppsgränsen vara 1 000 kronor.

Överskott på ett skattekonto skall som huvudregel vara tillgängliga för kontohavaren. Efter nödvändig kontroll skall återbetalningar kunna göras när som helst under månaden. Under förutsättning att det i skattedeclarationen lämnas redovisning för avdragen skatt och arbetsgivaravgifter skall återbetalning som grundas på en överskjutande ingående mervärdesskatt kunna ske redan före den första förfallodagen i månaden.

Ett enhetligt ränteinstitut skall i huvudsak ersätta anståndsrentan, respiträntan, restitutionsrentan, ö-skatteräntan och kvarskatteavgiften. Även dröjsmålsavgiften tas bort. På underskott eller överskott på ett skattekonto räknas i stället kostnads- resp. intäktsränta löpande. Räntorna knyts till en basränta som följer det allmänna ränteläget.

Ränta räknas fr.o.m. dagen efter den då ett underskott eller överskott uppkom på skattekontot. Om det är ett omprövningsbeslut eller anståndsbeslut som är grund för ränteberäkning räknas ränta fr.o.m. dagen efter den ursprungliga förfallodagen för resp. skatt.

Kostnadsräntan skall ha tre olika nivåer. Den lägsta kostnadsräntan (i dagsläget ca 8 %, ej avdragsgill) beräknas dels på underskott som understiger 10 000 kronor, dels på belopp som påförs genom omprövningsbeslut eller grundas på anståndsbeslut. Vid debiteringen av slutlig skatt undantas ett belopp om 10 000 kronor från ränteberäkning t.o.m. den 3 maj under taxeringsåret. På belopp häröver räknas kostnadsränta enligt en mellannivå (i dagsläget ca 10 %, ej avdragsgill) under tiden den 13 februari) den 3 maj. Från och med den 4 maj under taxeringsåret räknas sådan ränta oavsett beloppets storlek fram t.o.m. den dag som betalning senast skall ske. Den högsta kostnadsräntan (i dagsläget ca 28 %, ej avdragsgill) tas ut på underskott om minst 10 000 kronor. När en fordran lämnats för indrivning räknas låg kostnadsränta på beloppet.

Löpande skatteuträkning och debitering av slutlig skatt m.m.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 1

Inom ramen för skattekontosystemet föreslås ett förfarande med löpande skatteberäkning. Det är avsett för skattskyldiga som enligt nuvarande ordning får sina slutskattosedlar i december under taxeringsåret, dvs. de som normalt skall lämna särskilda självdeklarationer senast den 31 mars. En skatteberäkning skall göras så snart skattemyndigheten har tillräckliga uppgifter. De skattskyldiga underrättas efter hand om resultatet, men tidigast i augusti under taxeringsåret. I samband härmed bokförs transaktionerna på skattekontot. Återbetalningar görs löpande. Underskott förfaller till betalning löpande efter nyssnämnda 30-dagars betalningsfrist. På detta sätt tidigareläggs nuvarande inbetalningstidpunkt för kvarstående skatt med upp till sex månader.

Arbetsgivarnas medverkan i uppbörden av kvarstående skatt tas bort. Samtidigt föreslås ett förenklat löneexekutivt förfarande som kännetecknas av enkelhet och snabbhet. Förfarandet avgränsas till skattskyldiga som är arbetstagare och som endast debiterats slutlig skatt på skattekontot. Det skall användas på fordringar avseende obetald slutlig skatt om högst 10 000 kronor.

Betalning av pensionsavgifter

Regleringen av betalning av pensionsavgifter som betalas i form av egenavgift, dvs. av den som har F-skatt, ändras. Avgiften till tilläggspension sidordnas och jämföras med övriga skatte- och avgiftsbetalningar. Samtidigt skall sambandet mellan avgift och förmån stärkas. Den skattskyldige skall inte längre vara garanterad fulla pensionsförmåner när, som i dag, endast den del av all skatt som motsvarar tilläggspensionsavgiften betalats. Om endast en viss andel av samtliga skatter och avgifter för ett inkomstår har betalats skall i stället tilläggspensionsavgift anses ha betalats i proportion till avgiftens andel av de sammanlagda skatte- och avgiftsdebiteringarna för detta år. Pensionspoäng eller pensionsrätt skall härefter räknas den skattskyldige tillgodo i förhållande till den proportionering av betalningen av tilläggspensionsavgift som gjorts för året.

Fortsatt samordning av skatte- och avgiftsbetalningar

I skattekontosystemet skall ingå de i dag mest betydande skatte- och avgiftsbetalningarna. Andra skatter och avgifter) exempelvis punktskatter) bör inom en snar framtid också kunna ingå i skattekontosystemet. Särskilda överväganden och åtgärder kan emellertid krävas i vissa fall. Som vi ser det torde det på sikt finnas förutsättningar att hantera praktiskt taget alla förekommande skatter och avgifter i ett enhetligt uppbyggt skattekontosystem.

Överensstämelsen mellan preliminär och slutlig skatt och andra särskilda frågor

Bättre överensstämmelse mellan preliminär och slutlig skatt

Ett flertal förslag lämnas som syftar till att förbättra överensstämelsen mellan den preliminära och slutliga skatten. Exempelvis skall RSV ges ökade möjligheter att bestämma skattetabellernas utformning. Nämnas kan också att de särskilda tabellerna för skatteavdrag som används vid korttidsersättning och ersättning från arbetslöshetskassa tas bort. I stället skall skatteavdrag göras med 30 procent. På ersättning från arbetslöshetskassa skall vidare avdrag göras enligt krontalstabeller efter olika kommunala skattesatser. Undantaget för arbetslöshetskassorna från skyldigheten att göra förhöjt skatteavdrag slopas också. Detsamma gäller beloppsgränsen om 6 000 kronor vid skatteavdrag på föräldrapenning.

För den som betalar F-skatt utökas skyldigheten att lämna preliminär självdeklaration. En sådan skyldighet skall gälla t.o.m. den 30 november under inkomståret. Deklaration skall lämnas om den skattskyldige fått kännedom om att den slutliga skatten kommer att bli högre än den preliminära skatten med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden. Dessutom förlängs tiden för debitering av preliminär skatt. Samtidigt föreslås en lättnad för säsongföretag. F-skattebetalningar för dessa företag skall kunna begränsas enbart till den period som verksamheten bedrivs.

Skattemyndigheten föreslås också få en generell rätt att dels förelägga en deklARATIONSSKYLDIG att lämna en preliminär självdeklaration eller annan handling, dels göra revision för att kontrollera att deklARATIONS- och uppgiftsskyldigheten fullgjorts.

Regleringen om F-skattebevis

Regleringen om F-skattebevis skärps något. En F-skattsedel för en företagsledare i ett fåmansföretag eller i ett fåmansägt handelsbolag skall kunna återkallas även om myndigheten av någon anledning, t.ex. i en konkurssituation, inte har återkallat företagens eller bolagets F-skattsedel. Det måste emellertid ha funnits grund för återkallelse av företagens eller bolagets skattsedel som kan hänföras till företagsledaren för att företagsledarens F-skattsedel skall få återkallas.

En F-skattsedel för ett fåmansföretag eller ett fåmansägt handelsbolag skall kunna återkallas också om företagsledaren i företaget eller bolaget har handlat på ett sådant sätt att F-skattsedel inte får utfärdas för företagsledaren.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 1

Anstånd med betalning av skatter och avgifter

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 1

Anstånd med betalning av skatter och avgifter vid betalningssvårigheter på grund av sociala skäl och andra liknande förhållanden skall kunna ges endast om det finns synnerliga skäl. Anståndsmöjligheten skall omfatta alla skatte- och avgiftsbetalningar i skattekontosystemet. Detsamma skall gälla vid anstånd i samband med skyldighet att tjänstgöra inom totalförsvaret.

Anståndstiderna vid anstånd med betalning av skatt på grund av avyttring av fastighet m.m. begränsas något. Samtidigt görs regleringen mindre detaljerad.

Betalningsskyldighet och sanktioner m.m.

Betalningsskyldigheten för skatter och avgifter

En generell och enhetlig betalningsskyldighet skall gälla för den som är skyldig att redovisa och betala in sådana skatter och avgifter som ingår i skattekontosystemet.

En ny form av automatiska beslut om betalningsskyldighet föreslås (schablondebitering). Om redovisningsskyldigheten för en viss period inte fullgörs skall betalningsskyldigheten för perioden anses bestämd till det högsta av vart och ett av de skatte- och avgiftsbelopp som bestämts för betalning för endera av de tre närmast föregående redovisningsperioderna. Schablondebiteringen skall gälla vid sidan av nuvarande möjligheter för skattemyndigheten att bestämma betalningsskyldigheten efter skön. Samtidigt utvidgas befogenheten att uppskatta skatte- och avgiftsbeloppen för en viss period till att omfatta arbetsgivares avdrag för A-skatt.

Betalningsskyldigheten avseende skatter och avgifter för den som företräder ett rättssubjekt som är juridisk person görs generell och enhetlig. Den utvidgas till att omfatta alla skatter och avgifter som ingår i skattekontosystemet. Dessutom görs det administrativa syftet med föreskrifterna tydligare. Men i allt väsentligt behålls nuvarande subjektiva förutsättningar och befrielsegrunder.

Det föreslås också att beslut om betalningsskyldighet för ställföreträdare skall fattas av skattemyndigheten som första instans. Besluten skall kunna överklagas till länsrätten med rätt för den enskilde till muntlig förhandling i länsrätten och kammarrätten.

Administrativa och straffrättsliga sanktioner

Tillämpningsområdet för nuvarande regler om skatte- och avgiftstillägg utvidgas till att gälla också för arbetsgivare som inte fullgör sina skyldigheter att redovisa skatteavdrag. Sanktionen benämns skattetillägg.

Underlåtenheten att betala in innehållen skatt anses i dag som en

straffbar gärning. I första hand torde det emellertid vara risken att bli personligt betalningsskyldig som) både i det enskilda fallet och generellt) har en avhållande verkan på arbetsgivaren från att inte betala in skatt. Mycket ofta är det också så att den arbetsgivare som inte betalat skatten har gjort sig skyldig till annat uppbördsbrott. Straffansvaret för underlåtenhet att betala in innehållen skatt kan därför inte sägas fylla någon funktion utan föreslås avskaffat.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 1

Preskription

Utgångspunkten för beräkning av preskriptionstiden för skatter och avgifter föreslås ändrad. En skatte- eller avgiftsfordran som lett till ett underskott på ett skattekonto skall preskriberas fem år efter utgången av det kalenderår då ett belopp motsvarande underskottet lämnades för indrivning. Härigenom förenklas hanteringen av preskriptionsfrågorna utan att systematiken i skattekontosystemet rubbas.

En ny reglering) en skattebetalningslag

En ny uppbördslag föreslås) en skattebetalningslag. I lagen finns den reglering av skattekontosystemet som behövs. Den innehåller också övriga bestämmelser om beräkning och debitering av de skatter och avgifter som ingår i det nya systemet. Lagen ersätter uppbördslagen (1953:272) och lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare samt förfarandebestämmelserna i mervärdesskattelagen (1994:200). Den nya lagen har gjorts mindre detaljerad än de äldre lagarna.

Konsekvenser

Förslaget om ett skattekontosystem förväntas leda till en starkt förenklad administration av i första hand företagens skatte- och avgiftsbetalningar. Redovisningen av skatter och avgifter blir mindre resurskrävande än i dag främst för arbetsgivare och företag i övrigt. Endast en deklaration per månad behöver lämnas. Med undantag för de största företagen som redovisar mervärdesskatt blir det vidare fråga om endast en betalning varje månad. Den samordnade redovisningen gör att in- och utbetalningar kan kvittas redan på betalningsstadiet. Företagens skatte- och avgiftsbetalningar förenklas härmed väsentligt jämfört med i dag. En slopad arbetsgivarmedverkan vid betalning av kvarstående skatt ger ytterligare administrativa vinster för företagen.

För skattemyndigheterna samordnas och effektiviseras hanteringen av redovisningar och betalningar, avstämningar, omföringar, betalningsuppmärksamhet, ränteberäkningar, överlämnande för indrivning, m.m.

I ekonomiska termer innebär förslaget till ett skattekontosystem m.m.

med ökad enhetlighet och samordning besparingar för staten på i storleksordningen 50 miljoner kronor per år. Även effekterna av de olika delförslagen i övrigt avses i vart fall på sikt föra med sig besparingar för det allmänna. Dessa besparingseffekter är svåra att precisera men förväntas inte bli obetydliga.

En del av den administrativa besparingseffekten genereras genom samordningen av förfallodagarna till den 12 i månaden. Den senareläggning av förfallodagen för mervärdesskatt från den 5 till den 12 resp. från den 20 till den 26 i månaden som förslaget innefattar ger i sig en negativ ränteffekt för staten. Utrymme för dessa senareläggningar skapas dels genom den för vissa skattskyldiga slopade särredovisningen av mervärdesskatt under sommarperioden, dels genom de administrativa vinsterna av ett nytt skattebetalningssystem.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 1

Ikraftträdande

Skattekontosystemet liksom övriga förslag samt skattebetalningslagen föreslås sättas i kraft vid årsskiftet 1997/98.

Förteckning över remissinstanser beträffande
betänkandet Ett nytt system för skattebetalningar
(SOU 1996:100)

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 2

Efter remiss har yttranden över betänkandet avgetts av Riksbanken, Riksåklagaren, Riksenheten mot ekonomisk brottslighet, Datainspektionen, Riksförsäkringsverket, Riksgäldskontoret, Statskontoret, Statistiska centralbyrån, Riksrevisionsverket, Riksskatteverket, Statens löne- och pensionsverk, Arbetsmarknadsstyrelsen, Göta hovrätt, Malmö tingsrätt, Kammarrätten i Göteborg, Länsrätten i Stockholms län, Totalförsvarets pliktverk, Arbetslöshetskassornas Samorganisation, Bankgirocentralen BGC AB, Byggtreprenörerna, Föreningen Auktoriserade Revisorer, Företagarnas Riksorganisation, Företagens Uppgiftslämnardelegation, HSB Riksförbund, Konjunkturinstitutet, Kooperativa förbundet, Kooperationens pensionsanstalt, Landsorganisationen i Sverige, Landstingsförbundet, Lantbrukarnas Riksförbund, Postgirot Bank AB, Svenska Arbetsgivareföreningen, Svenska Bankföreningen, Svenska Kommunförbundet, Svenska kyrkans församlings- och pastoratsförbund, Svenska Rese- och Turistindustrins Samarbetsorganisation, Svenska Revisorsamfundet, Sveriges Advokatsamfund, Sveriges Bokförings- och Revisionsbyråers Förbund, Sveriges Fastighetsägareförbund, Sveriges Försäkringsförbund, Sveriges Industriförbund, Sveriges Redareförening, Sveriges Redovisningskonsulters Förbund och Tjänstemännens centralorganisation.

Riksåklagaren har bifogat yttranden från åklagarmyndigheterna i Stockholm och Malmö.

Riksskatteverket har bifogat yttranden från skattemyndigheterna i Stockholms, Jönköpings, Kristianstads, Malmöhus, Kopparbergs och Jämtlands län.

Svenska Arbetsgivareföreningen, Sveriges Försäkringsförbund och Sveriges Industriförbund har hänvisat till ett yttrande som avgetts av Näringslivets Skattedelegation.

Dessutom har Stockholms handelskammare och Svensk Industriförening yttrat sig. Även dessa har hänvisat till det yttrande som avgetts av Näringslivets Skattedelegation.

Skatteflyktskommitténs sammanfattning av betänkandet Översyn av revisionsreglerna (SOU 1996:79)

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 3

Kommittén har haft i uppdrag att ompröva de bestämmelser beträffande skatte- och tullmyndigheternas kontrollbefogenheter som trädde i kraft den 1 juli 1994 och föreslå de lagändringar som behövs för att få en ändamålsenlig lagstiftning på kontrollområdet. Kommittén har härvid haft att sammanväga intresset av att myndigheterna har instrument till sitt förfogande för att utöva en effektiv kontroll med kravet att lagstiftningen tillgodoser rimliga rättssäkerhetsgarantier.

I detta delbetänkande presenteras ett flertal lagändringar som alla har till syfte att förbättra myndigheternas möjligheter att bedriva sin kontrollverksamhet på ett effektivare men för de enskilda rättsäkert sätt. Sålunda föreslår kommittén att revision skall få företas för kontroll av det löpande beskattningsårets (eller periodens) räkenskaper och andra handlingar. Vidare föreslås ett återinförande av regler om så kallad tredjemansrevision. Kommittén föreslår också att skattemyndigheten och tullmyndigheten – inom ramen för en revision i samverkan – skall ha möjlighet att besluta att den reviderade inte skall underrättas i förväg om att revision skall ske. Kommittén föreslår vidare att skattemyndigheten även vid annan revision än enligt lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter skall ha befogenhet att ta varuprov och prova apparatur, samt att det skall införas bestämmelser om att skattemyndigheten och tullmyndigheten efter avslutad revision får överlämna omhändertagna handlingar till konkursförvaltare i stället för till den reviderade. Kommittén föreslår att bestämmelserna om tredjemansföreläggande i mervärdeskattelagen och lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter utformas i enlighet med 3 kap. 50 a § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter samt att motsvarande bestämmelser om tredjemansföreläggande införs i uppbördslagen och lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare. Vidare föreslås att föreläggande om kontrolluppgift skall kunna avse uppgift om det löpande beskattningsårets eller periodens handlingar.

Ytterligare en ändring i uppbördslagen föreslås; beslutsbehörigheten bör tillkomma skattemyndigheten i det län där arbetsgivaren vid det aktuella tillfället är registrerad för inbetalning och redovisning av arbetstagarens skatt. Vidare föreslås att lagen om automatisk databehandling vid taxeringsrevision m.m. skall vara tillämplig även vid annan kontroll än revision. Kommittén föreslår vissa ändringar i tvångsåtgärdslagen. Det finns anledning att befara att rekvisitet påtaglig risk på grund av vissa förarbetsuttalanden kommit att tolkas på ett alltför restriktivt sätt. Kommittén föreslår därför att rekvisitet byts ut mot särskild risk. Vidare föreslås ett förtydligande av 5 § första stycket samt att tvångsåtgärd enligt nämnda lagrum skall få vidtas även då sabotagerisken gäller det

som får provas. Kommittén föreslår också en utvidgning av granskningsledarens befogenhet att fatta interimistiska beslut; det skall vara möjligt även då det föreligger sabotagerisk beträffande det som får inventeras, besiktigas eller provas. Vidare föreslås, till följd av förslaget om återinförande av tredjemansrevision, att 10 - 12 §§ skall upphävas. Slutligen föreslås viss ändring i bestämmelserna i 15 § andra stycket och 29 § andra stycket tvångsåtgärdslagen.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 3

Förteckning över remissinstanser beträffande
betänkandet Översyn av revisionsreglerna
(SOU 1996:79)

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 4

Efter remiss har yttranden över betänkandet avgetts av Justitiekanslern, Riksskatteverket, Statskontoret, Generaltullstyrelsen, Riksrevisionsverket, Kammarrätten i Stockholm, Kammarrätten i Jönköping, Länsrätten i Stockholms län, Länsrätten i Göteborgs och Bohus län, Länsrätten i Kronobergs län, Riksdagens ombudsmän, Datainspektionen, Föreningen Auktoriserade Revisorer, Föreningen Sveriges kronofogdar, Företagarnas Riksorganisation, Företagens Uppgiftslämnardelegation, Kooperativa förbundet, Lantbrukarnas Riksförbund, Stockholms Handelskammare, Svenska Arbetsgivareföreningen, Svenska Bankföreningen, Svenska Revisorsamfundet, Sveriges Advokatsamfund, Sveriges Industriförbund, Sveriges Köpmannaförbund och Sveriges Redovisningskonsulters Förbund. Dessutom har Svensk Industriförening yttrat sig.

Riksskatteverket har bifogat yttranden från skattemyndigheterna i Stockholms, Kristianstads, Norrbottens samt Göteborgs och Bohus län.

Företagarnas Riksorganisation och Sveriges Köpmannaförbund har avgett ett gemensamt yttrande. Stockholms Handelskammare, Svenska Arbetsgivareföreningen, Svenska Bankföreningen, Sveriges Industriförbund och Svensk Industriförening har i sina remissvar anslutit sig till ett gemensamt yttrande från Näringslivets skattedelegation. Svenska Arbetsgivareföreningen avstyrker dock att skattemyndigheten ges en rätt att underrätta om revisionsbeslutet först i samband med att revisionen verkställs.

Centralorganisationen SACO/SR, Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet, Kommunförbundet, Landsorganisationen i Sverige och Tjänstemännens Centralorganisation har meddelat att man inte har några synpunkter på betänkandet eller avstår från att yttra sig.

Lagrådsremissens lagförslag

1 Förslag till lag om betalning av skatter och avgifter

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Innehållsförteckning

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

- 1)2 §§ Lagens tillämpningsområde
- 3)6 §§ Definitioner

2 kap. Beslutande myndighet

- 1 § Beslut som rör skattskyldiga
- 2 § Beslut som rör handelsbolag eller europeiska ekonomiska intressegrupperingar
- 3 § Beslut som rör registrerade skattskyldiga
- 4 § Beslut i fråga om vissa gemenskapsinterna förvärv
- 5-6 § Överflyttning av ärenden och uppgifter
- 7 § Riksskatteverkets befogenheter
- 8 § Avgörande i skattenämnd
- 9 § Upplysningar om skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

3 kap. Registrering och skattekonton

- 1 § Registrering av arbetsgivare och mervärdesskattskyldiga
- 2 § Anmälan för registrering
- 3 § Uppgiftsskyldighet
- 4 § Föreläggande för arbetsgivare och mervärdesskattskyldiga
- 5-6 §§ Skattekonton

4 kap. Preliminär skatt och skattsedel på sådan skatt

- 1-2 §§ Skyldighet att betala preliminär skatt
- 3 § Skattsedel på preliminär skatt
- 4-9 §§ Utfärdande av F-skattsedel
- 10-11 §§ Återkallelse av F-skattsedel
- 12 § Utfärdande av A-skattsedel

5 kap. Skatteavdrag

- 1 § Skyldighet att göra skatteavdrag
- 2-7 §§ Skatteavdrag från ersättning för arbete
- 8-9 §§ Skatteavdrag från ränta och utdelning
- 10-11 §§ Beslut om befrielse från skatteavdrag
- 12 § Arbetstagarens skyldigheter
- 13-15 §§ Arbetsgivarens skyldigheter
- 16 § Föreläggande att göra skatteavdrag

6 kap.	Beräkning av F-skatt	Prop. 1996/97:100
1 §	Skyldighet att betala F-skatt	Del 2
2-4 §§	Beräkning av F-skatt enligt schablon	Bilaga 5
5-6 §§	Beräkning av F-skatt enligt preliminär taxering	
7 §	Ändrad beräkning av F-skatt	
8 §	Hänsyn till andra belopp	
7 kap.	Beräkning av särskild A-skatt	
1 §	Skyldighet att betala särskild A-skatt	
2 §	Beräkning av särskild A-skatt	
8 kap.	Beräkning av skatteavdrag	
1-7 §§	Skatteavdrag enligt skattetabell	
8-10 §§	Skatteavdrag enligt en bestämd procentsats	
11-13 §§	Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag	
14-25 §§	Underlag för beräkning av skatteavdrag	
26 §	Skatteavdrag från förskott	
27-28 §§	Minskat skatteavdrag vid konkurs eller utmätning	
29 §	Ändrad beräkning av skatteavdrag	
9 kap.	Beräkning av arbetsgivaravgifter	
1-3 §§	Arbetsgivaravgifter	
10 kap.	Redovisning av skatt	
1 §	Inledande bestämmelse	
2-8 §§	Preliminär självdeklaration	
9-24 §§	Skattedeklaration	
25-27 §§	Hur en deklaration skall lämnas	
28 §	Avgiftsspecifikation	
29-36 §§	Särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt	
37 §	Redovisningsskyldighet vid avveckling	
11 kap.	Beskattningsbeslut	
1-2 §§	Innebörden av beskattningsbeslut	
3-10 §§	Preliminär skatt	
11-18 §§	Slutlig skatt	
19-24 §§	Beslut med anledning av skattedeklaration eller andra uppgifter	
25 §	Beslut om vissa debiteringsåtgärder	
12 kap.	Ansvar för skatt	
1 §	Inledande bestämmelse	
2 §	Arbetstagares ansvar för preliminär skatt	
3-4 §§	Den som inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §	
5 §	A-skattsedelsinnehavares ansvar för arbetsgivaravgifter	
6-8 §§	Företrädare för juridisk person	
9 §	Dödsbo	
10-12 §§	Regress	

- 13 kap. Befrielse från betalningsskyldighet**
1 § Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt
2 § Andra bestämmelser om befrielse

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

- 14 kap. Utredning i skatteärenden**
1 § Den skattskyldiges rätt att yttra sig
2 § Skyldighet att föra anteckningar
3-5 §§ Föreläggande att lämna uppgift
6 § Besök eller annat personligt sammanträffande
7 § Skatterevision
8 § Utlämnande av uppgifter

- 15 kap. Skattetillägg och förseningsavgift**
1-6 §§ Skattetillägg
7 § Förseningsavgift
8-9 §§ Befrielse från skattetillägg och förseningsavgift
10-12 §§ Beslut
13-14 §§ Särskilda bestämmelser i fråga om registrering och mervärdesskatt

- 16 kap. Inbetalning av skatt**
1 § Mottagande skattemyndighet
2-3 §§ Inbetalning till särskilt konto
4-8 §§ När skatten skall vara betald
9-10 §§ Avräkning av inbetalda belopp
11 § Fördelning av skatteskuld
12 § Skattebelopp som inte kunnat tillgodoräknas någon skattskyldig

- 17 kap. Anstånd med inbetalning av skatt**
1 § Anstånd vid deklarationsanstånd
2-3 §§ Anstånd vid omprövning eller överklagande
4 § Anstånd vid avyttring
5 § Anstånd vid totalförsvartjänstgöring
6 § Anstånd vid handläggning av ärende om und vikande av dubbelbeskattning
7 § Anstånd i övriga fall
8-11 §§ Gemensamma bestämmelser

- 18 kap. Återbetalning av skatt**
1-4 §§ Utbetalning
5-6 §§ Överföring av skatt till en annan stat
7 § Hinder mot utbetalning
8 § Förbud mot överlåtelse
9 § Utmätning
10 § Återbetalning när den skattskyldiges adress inte är känd

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

19 kap. Räkna

1-2 §§ Grunder för ränteberäkning

3 § Basränta

4-12 §§ Kostnadsränta

13-16 §§ Infäktsränta

17-18 § Ändrad ränteberäkning

20 kap. Indrivning

1-5 §§ Begäran om indrivning

6 § Räkna

7 § Konkurs

21 kap. Omprövning

1-3 §§ Beslut som kan omprövas

4-7 §§ Omprövning på initiativ av den skattskyldige

8-9 §§ Omprövning på initiativ av skattemyndigheten

10-13 §§ Efterbeskattning

14-20 §§ Tidsfrist för efterbeskattning

22 kap. Överklagande

1 § Beslut som inte får överklagas

2 § Överklagande av skattemyndighetens eller Riksskatteverkets beslut

3-5 §§ Den skattskyldiges överklagande

6 § Förfarandet vid överklagande

7-9 §§ Riksskatteverkets överklagande

10-13 §§ Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut

23 kap. Övriga bestämmelser

1 § Avrundning

2 § Vite

3 § Representant för enkelt bolag eller partrederi

4 § Representant för utländsk företagare

5-6 §§ Behörighet att lämna uppgift

7-8 § Verkställighet

9 § Gallring

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Härigenom föreskrivs följande.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller vid beräkning, debitering, redovisning och betalning av

1. avgift enligt lagen (1981:691) om socialavgifter,
2. sådan skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),
3. skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
4. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),
5. avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
6. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt eller avgift som avses i 1)5 samt förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152), och
7. ränta på skatt, skattetillägg eller avgift som avses i 1)6.

2 § Lagen gäller också vid betalning av

1. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
2. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt som avses i 1, och
3. ränta på skatt, skattetillägg eller avgift som avses i 1 och 2.

Definitioner

3 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma innebörd som i de lagar som anges i 1 och 2 §§ samt i 1 kap. 1 § taxeringslagen (1990:324) om inte annat anges i detta kapitel eller framgår av sammanhanget. Med arbetsgivaravgift avses dock även sådan särskild löneskatt och allmän löneavgift som en arbetsgivare är skyldig att betala enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

4 § Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även

1. avgift och avgiftsskyldig,
2. skatteavdrag och den som är skyldig att göra skatteavdrag, samt
3. skattetillägg, förseningsavgift och ränta och den som är skyldig att betala skattetillägg, avgift eller ränta.

Med skatt likställs

1. belopp som någon annan än den skattskyldige är betalningsskyldig för enligt denna lag eller, såvitt gäller belopp som har debiterats enligt

denna lag, 2 kap. 20 § lagen (1981:1102) om handelsbolag och enkla bolag, och

2. belopp som betalats tillbaka till den skattskyldige men som på grund av ett senare beskattningsbeslut skall betalas in igen till skattemyndigheten.

Med skattskyldig likställs

1. handelsbolag även om det inte är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i 1 §,

2. den som har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9-13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),

3. den som utan att vara skattskyldig här i landet har fått en F-skattsedel enligt 4 kap. 5 §, och

4. den som skattemyndigheten enligt 23 kap. 3 § har beslutat skall svara för redovisning och betalning av skatt som hänför sig till verksamhet som bedrivs genom ett enkelt bolag eller partrederi .

5 § Vad som sägs i denna lag om handelsbolag gäller, om inte annat föreskrivs, även europeiska ekonomiska intressegrupperingar.

6 § I denna lag avses med

arbetsgivare: den som betalar ut lön,

arbetstagare: den som tar emot lön,

beskattningsår: beskattningsår enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller mervärdesskattelagen (1994:200) eller, i fråga om skatt som inte avses i någon av de nämnda lagarna, kalenderåret för vilket skatten skall betalas,

förfallodag: dag då skatt skall ha betalats enligt 16 kap. 4 §,

huvudinkomst: lön som utgör arbetstagarens huvudsakliga ersättning för arbete,

inkomstår: kalenderåret före taxeringsåret,

lön: sådan ersättning, ränta eller utdelning för vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter,

näringsverksamhet: verksamhet av sådant slag att intäkt i verksamheten, om den är skattepliktig här i landet, enligt bestämmelserna i 22 § kommunalskattelagen eller 2 § 1 mom. lagen om statlig inkomstskatt räknas till inkomstslaget näringsverksamhet för den som bedriver verksamheten eller, när verksamheten bedrivs av ett handelsbolag, för någon delägare i bolaget,

sidoinkomst: lön som inte utgör arbetstagarens huvudinkomst,

skatteavdrag: avdrag från lön för betalning av arbetstagarens preliminära skatt,

överskjutande ingående mervärdesskatt: den del av ingående mervärdesskatt som återstår sedan utgående mervärdesskatt avräknats.

2 kap. Beslutande myndighet

Prop. 1996/97:100

Del 2

Beslut som rör skattskyldiga

Bilaga 5

1 § Beslut enligt denna lag som rör en skattskyldig fattas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldiges hemortskommun för det löpande beskattningsåret ligger, om inte annat följer av 2)5 §§. Om den skattskyldige saknar hemortskommun i landet, fattas beslutet av Skattemyndigheten i Stockholms län.

Beslut som rör handelsbolag eller europeiska ekonomiska intressegrupperingar

2 § Beslut som rör ett handelsbolag fattas av skattemyndigheten i det län där bolaget enligt uppgift i handelsregistret har sitt huvudkontor.

Beslut som rör en europeisk ekonomisk intressegruppering fattas av skattemyndigheten i det län där intressegrupperingen har sitt säte. Om intressegrupperingen saknar säte i landet, fattas beslutet av Skattemyndigheten i Stockholms län.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3)5 §§.

Beslut som rör registrerade skattskyldiga

3 § Beslut som rör en skattskyldig som registrerats enligt 3 kap. 1 § fattas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad, om inte annat följer av 5 §.

Beslut i fråga om vissa gemenskapsinterna förvärv

4 § Beslut som rör den som är mervärdesskattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) fattas av Skattemyndigheten i Dalarnas län.

Överflyttning av ärenden och uppgifter

5 § En skattemyndighet får uppdra åt en annan skattemyndighet att fatta beslut i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden. Sådant uppdrag får ges endast om den andra myndigheten går med på det och om det inte medför avsevärda besvär för den som beslutet rör.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att uppgifter som enligt denna lag skall fullgöras av en viss skattemyndighet i stället skall fullgöras av en annan skattemyndighet.

6 § Om den skattskyldige har gett in en handling inom föreskriven tid till en annan skattemyndighet än rätt skattemyndighet, skall handlingen ändå anses ha kommit in i rätt tid. Handlingen skall då omedelbart sändas över till rätt skattemyndighet med uppgift om den dag då handlingen kom in till myndigheten.

Om den skattskyldige inom föreskriven tid har gett in en begäran om omprövning till en allmän förvaltningsdomstol, får skattemyndigheten ändå pröva ärendet. Begäran skall då omedelbart sändas över till den skattemyndighet som fattat beslutet med uppgift om den dag då begäran kom in till domstolen.

Första stycket gäller även vid inbetalning av skatt.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Riksskatteverkets befogenheter

7 § Riksskatteverket får överta de befogenheter som en skattemyndighet har enligt 14 kap.

Riksskatteverket har befogenhet att fatta sådana beslut om förseningsavgift enligt 15 kap. 7 och 8 §§ som rör en periodisk sammanställning om sammanställningen skall lämnas till Riksskatteverket.

Avgörande i skattenämnd

8 § Om ett beskattningsärende som avses i denna lag har ett nära samband med ett taxeringsärende som enligt 2 kap. 4 § taxeringslagen (1990:324) skall avgöras i en skattenämnd, får även beskattningsärendet avgöras i skattenämnden om det är lämpligt att ärendena prövas i ett sammanhang.

3 kap. Registrering och skattekonton

Registrering av arbetsgivare och mervärdesskattskyldiga

1 § Skattemyndigheten skall registrera den som är arbetsgivare och den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

Första stycket gäller inte den som är mervärdesskattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen.

Anmälan för registrering

2 § Den som avser att bedriva näringsverksamhet och som skall registreras enligt 1 § skall anmäla sig för registrering hos skattemyndigheten.

Den som driver flera verksamheter som medför skattskyldighet för mervärdesskatt, skall göra en anmälan för varje verksamhet.

Om inte något hindrar det skall anmälan göras senast två veckor innan den verksamhet som medför anmälningsplikt påbörjas eller övertas. Den vars verksamhet är yrkesmässig endast enligt 4 kap. 3 § första stycket 1 eller 2 och andra stycket mervärdesskattelagen (1994:200) och som enligt 10 kap. 31 § skall redovisa mervärdesskatten i självdeklarationen anses ha fullgjort anmälningskyldigheten genom att lämna deklarationen.

3 § Om ett förhållande som har tagits upp i en anmälan om registrering har ändrats, skall den som gjort anmälan underrätta skattemyndigheten om ändringen. Om inte något hindrar det skall underrättelsen lämnas inom två veckor från det att ändringen inträffade.

Föreläggande för arbetsgivare och mervärdesskattskyldiga

4 § Skattemyndigheten får förelägga den som inte gör anmälan enligt 2 § eller inte lämnar underrättelse enligt 3 §, att fullgöra sin skyldighet eller att lämna sådana uppgifter som behövs för att avgöra om skyldighet att göra anmälan eller lämna underrättelse finns.

Skattekonton

5 § Skattemyndigheten skall upprätta ett skattekonto för varje person som är skattskyldig enligt denna lag.

Skattemyndigheten får besluta att en person skall ha fler än ett skattekonto.

På skattekontot skall skattemyndigheten registrera skatt som skall betalas in eller betalas tillbaka enligt ett beskattningsbeslut, avdragen skatt, gjorda inbetalningar och utbetalningar samt belopp som har lämnats för indrivning.

6 § Skattemyndigheten skall dels årligen, dels för varje månad stämma av inbetalda och andra tillgodoförda belopp mot påförda belopp. Någon avstämning behöver dock inte göras för månader då inte något annat belopp än ränta har tillgodoförts eller påförts.

En avstämning av skattekontot skall också göras när den skattskyldige begär det, om inte särskilda skäl talar mot det.

4 kap. Preliminär skatt och skattsedel på sådan skatt

Skyldighet att betala preliminär skatt

1 § Preliminär skatt skall betalas för inkomståret enligt bestämmelserna

i 6)8 kap. med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten enligt den årliga taxeringen året efter inkomståret.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

2 § Den preliminära skatten skall betalas genom skatteavdrag (*A-skatt*) eller enligt särskild debitering (*F-skatt* eller *särskild A-skatt*).

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Skattsedel på preliminär skatt

3 § Skattemyndigheten skall för varje inkomstår utfärda skattsedlar på preliminär skatt. För sådan skatt skall det finnas två slag av skattsedlar (*F-skattsedel* och *A-skattsedel*).

Utfärdande av F-skattsedel

4 § En F-skattsedel skall utan ansökan utfärdas för den som vid utgången av närmast föregående inkomstår hade en sådan skattsedel.

5 § En F-skattsedel skall, om inte annat följer av 7 eller 8 §, efter ansökan utfärdas för den som bedriver eller kan antas komma att bedriva näringsverksamhet här i landet.

6 § Skattemyndigheten får besluta att en F-skattsedel utfärdas för en fysisk person under villkor att den inte återopas i ett anställningsförhållande. Villkoret skall framgå av skattsedeln.

7 § En F-skattsedel får inte utfärdas för en delägare i ett handelsbolag enbart på grund av deläggarens intäkter från bolaget.

8 § En F-skattsedel får inte utfärdas

1. för den som har fått en tidigare utfärdad F-skattsedel återkallad enligt 10 § första stycket 3 eller 8 förrän två år efter återkallelsebeslutet,

2. för den som har fått en tidigare utfärdad F-skattsedel återkallad på någon annan grund än som avses under 1 så länge grunden för återkallelsen finns kvar, eller

3. för den som inte har haft någon F-skattsedel men som skulle ha fått en sådan skattsedel återkallad på grund av något förhållande som avses i 10 §.

För den som inte har haft någon F-skattsedel men som skulle ha fått en sådan skattsedel återkallad på grund av något förhållande som avses i 10 § 8 får en F-skattsedel inte utfärdas förrän två år efter det att företagets eller bolagets F-skattsedel återkallades eller företaget eller bolaget försattes i konkurs.

Om det finns särskilda skäl får en F-skattsedel utfärdas trots vad som sägs i första eller andra styckena.

9 § För den som får en F-skattsedel skall skattemyndigheten också utfärda ett F-skattebevis. Villkor enligt 6 § skall framgå av F-skattebeviset.

Återkallelse av F-skattsedel

10 § Skattemyndigheten skall återkalla en F-skattsedel om innehavaren

1. begär att skattsedeln skall återkallas,
2. upphör att bedriva näringsverksamhet här i landet,
3. inte följer villkor som meddelats med stöd av 6 § eller på annat sätt missbrukar sin F-skattsedel och missbruket inte är obetydligt,
4. inte följer ett föreläggande att lämna särskild självdeklaration eller, i fråga om handelsbolag, uppgifter som avses i 2 kap. 25 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, eller endast lämnar en handling med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen inte kan ligga till grund för taxering,
5. brister i redovisning eller betalning av skatt enligt denna lag i en utsträckning som inte är obetydlig,
6. har meddelats näringsförbud,
7. är i konkurs,
8. är eller har varit företagsledare i ett fåmansföretag eller i ett fåmansägt handelsbolag och det finns eller fanns förutsättningar att återkalla företagets eller bolagets F-skattsedel på grund av ett förhållande som kan hänföras till företagsledaren, eller
9. är ett fåmansföretag eller ett fåmansägt handelsbolag och en företagsledare i företaget eller bolaget har handlat på ett sådant sätt att en F-skattsedel inte får utfärdas för företagsledaren på grund av ett förhållande som avses i 3)5, 7 eller 8.

Om det finns särskilda skäl får skattemyndigheten avstå från återkallelse.

11 § Om en F-skattsedel har återkallats, får skattemyndigheten förelägga innehavaren att överlämna F-skattsedeln och F-skattebeviset till myndigheten.

Skattemyndigheten får lämna uppgift om återkallelsen till de berörda uppdragsgivare som myndigheten känner till.

Utfärdande av A-skattsedel

12 § En A-skattsedel skall på begäran utfärdas för

1. skattskyldig som inte har en F-skattsedel, och
2. skattskyldig som har en F-skattsedel med ett sådant villkor som avses i 6 §.

5 kap. Skatteavdrag

Prop. 1996/97:100

Skyldighet att göra skatteavdrag

Del 2

Bilaga 5

1 § En arbetsgivare är skyldig att göra skatteavdrag enligt bestämmelserna i detta kapitel vid varje tillfälle då lön betalas ut.

Skatteavdrag från ersättning för arbete

2 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 3 eller 4 §, göras från kontant ersättning för arbete.

Med ersättning för arbete likställs i denna lag

1. pension,
2. livränta som inte är ersättning för avyttrade tillgångar,
3. sådan ersättning vid sjukdom eller olycksfall som avses i 32 § 1 mom. första stycket e och g samt tredje stycket kommunalskattelagen (1928:370),
4. sjukpenning och annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § och punkt 12 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen,
5. ersättning för förlorad arbetsförtjänst och för intrång i näringsverksamhet,
6. undantagsförmåner och sådant periodiskt understöd eller sådan liknande periodisk utbetalning som utgör utgift i utbetalarens näringsverksamhet, och
7. behållning på pensionssparkonto som skall avskattas enligt 32 § 1 mom. första stycket j kommunalskattelagen på grund av att pensions-sparavtalet har upphört att gälla eller att behållningen tagits i anspråk vid utmätning, konkurs eller ackord.

3 § Skatteavdrag skall inte göras om

1. ersättningen uppgår till mindre än 100 kronor,
2. det kan antas att det som utbetalaren kommer att betala ut till mottagaren under inkomståret inte uppgår till 1 000 kronor,
3. utbetalarens sammanlagda ersättning för arbete till mottagaren understiger 10 000 kronor under inkomståret och utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo samt vad som betalas ut inte utgör utgift i utbetalarens näringsverksamhet,
4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 § 5 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och ersättningen understiger ett halvt basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,
5. ersättningen betalas ut av ett handelsbolag till en delägare i bolaget,
6. ersättningen är familjebidrag till mottagare som tjänstgör inom totalförsvaret, eller

7. ersättningen är sjukpenning eller annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (1928:370) till mottagare som debiterats preliminär skatt för inkomståret.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

4 § Skatteavdrag skall inte göras från ersättning som betalas ut till följande mottagare:

1. staten, landsting, kommuner, kommunalförbund eller kyrkliga kommuner,
2. en F-skattsedelsinnehavare, med undantag av ersättning som anges i 6 §,
3. en fysisk person som inte är bosatt i Sverige,
4. en utländsk juridisk person, eller
5. en mottagare som visar upp ett sådant beslut om befrielse från skatteavdrag som avses i 10 eller 11 §.

Första stycket 3 och 4 gäller inte om ersättningen betalas ut för näringsverksamhet som mottagaren bedriver från ett fast driftställe här i landet.

5 § Med en F-skattsedelsinnehavare avses i denna lag en person som har F-skattsedel antingen när ersättningen för arbetet bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om innehav av F-skattsedel får godtas om den lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon jämförlig handling som även innehåller utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens personnummer eller organisationsnummer. Uppgiften om innehav av F-skattsedel får dock inte godtas om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig.

En betalningsmottagare som har F-skattsedel med sådant villkor som avses i 4 kap. 6 § anses ha F-skattsedel endast om den åberopas skriftligen. I fråga om ersättning som avses i 2 § andra stycket skall mottagaren inte anses ha F-skattsedel.

6 § Även om mottagaren har F-skattsedel skall skatteavdrag göras från

1. dagpenning från arbetslöshetskassa,
2. kontant arbetsmarknadsstöd,
3. korttidsstudiestöd,
4. särskilt vuxenstudiestöd, och
5. ersättning från semesterkassa.

Anmälningsskyldighet

7 § Om den som tar emot ersättning för ett utfört arbete har eller åberopar en F-skattsedel trots att det är uppenbart att arbetet har utförts under sådana förhållanden att den som utfört arbetet är att anse som anställd hos den som betalar ut ersättningen för arbetet, skall utbetalaren skriftligen anmäla detta till skattemyndigheten.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Skatteavdrag från ränta och utdelning

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

8 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 9 §, göras från sådan ränta och utdelning som lämnas i pengar och som kontrolluppgift skall lämnas för enligt 3 kap. 22, 23 eller 27 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.

9 § Skatteavdrag skall inte göras från

1. ränta på ett konto, om räntan uppgår till mindre än 100 kronor,
2. ränta eller utdelning till en annan juridisk person än ett svenskt dödsbo eller till en fysisk person som inte är bosatt i Sverige,
3. ränta eller utdelning som enligt dubbelbeskattningsavtal är helt undantagen från beskattning i Sverige,
4. ränta på ett förfogarkonto som avses i 3 kap. 57 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, om räntan uppgår till mindre än 1 000 kronor,
5. ränta på ett konto för klientmedel,
6. ränta som betalas ut tillsammans med annat belopp, om det är okänt för utbetalaren hur stor del av utbetalningen som utgör ränta och utbetalaren därför skall redovisa hela beloppet i kontrolluppgift enligt 3 kap. 22 § sista stycket lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter, eller
7. ränta eller utdelning som ett utländskt företag skall lämna kontrolluppgift för enligt 3 kap. 32 b § lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter.

Beslut om befrielse från skatteavdrag

10 § Skattemyndigheten får besluta att skatteavdrag inte skall göras från viss ersättning för arbete

1. om ersättningen betalas ut till någon som inte är skattskyldig för den i Sverige och överenskommelse inte har träffats med den stat där ersättningen skall beskattas för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller
2. om skatteavdraget, med hänsyn till den skattskyldiges inkomst- eller anställningsförhållanden, skulle medföra avsevärda besvär för arbetsgivaren eller om det annars finns särskilda skäl.

11 § Skattemyndigheten får, utom i de fall som avses i andra stycket, besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras för

1. en arbetstagare som har hemvist här i landet men utför arbete i en annan stat som Sverige har träffat överenskommelse med för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller
2. en arbetstagare som har hemvist i den andra staten enligt 1 men utför arbete här i landet.

Om det råder tvist om i vilken stat den preliminära skatten skall tas ut och om Riksskatteverket träffar överenskommelse med behörig

myndighet i den andra staten om att skatten skall tas ut där, får Riksskatteverket besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras.

En förutsättning för beslut enligt första eller andra stycket är att avdrag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den andra staten.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Arbetsstagarens skyldigheter

12 § Den som skall ta emot ersättning för arbete är skyldig att på begäran av utbetalaren

1. visa upp sin A-skattsedel,
2. visa upp sin F-skattsedel eller sitt F-skattebevis,
3. lämna en sådan uppgift om innehav av F-skattsedel som enligt 5 § första stycket får godtas, eller
4. visa upp ett beslut enligt 10 eller 11 § eller ett annat beslut eller intyg från skattemyndigheten om att utbetalaren inte är skyldig att göra skatteavdrag från ersättningen.

En arbetstagare som har fått ett beslut om ändrad beräkning av skatteavdrag skall genast visa upp beslutet för arbetsgivaren.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att bestämmelserna i första stycket inte skall gälla ett visst slag av ersättningar.

Arbetsgivarens skyldigheter

13 § Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren uppgift om skatteavdragets belopp.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från första stycket i de fall avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället.

14 § En arbetsgivare skall följa ett beslut enligt 8 kap. 11, 27, 28 eller 29 § om skatteavdrag för en arbetstagare från och med det första utbetalningstillfället två veckor efter det att arbetsgivaren fick del av beslutet.

15 § Om en arbetstagare kan visa att ett skatteavdrag har gjorts med för högt belopp och beloppet ännu inte betalats in till skattemyndigheten, skall arbetsgivaren mot kvitto skyndsamt betala tillbaka mellanskillnaden till arbetstagaren.

Föreläggande att göra skatteavdrag

16 § Den som inte gör skatteavdrag eller inte lämnar uppgift som avses i 13 §, får föreläggas att fullgöra sin skyldighet.

6 kap. Beräkning av F-skatt

Prop. 1996/97:100

Skyldighet att betala F-skatt

Del 2

Bilaga 5

1 § F-skatt skall betalas av den som har fått en F-skattsedel.

Beräkning av F-skatt skall göras enligt schablon eller preliminär taxering.

Beräkning av F-skatt enligt schablon

2 § F-skatt skall, om inte annat följer av 5 §, beräknas enligt schablon med utgångspunkt från den skattskyldiges senast bestämda slutliga skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret.

3 § F-skatt som beräknas enligt schablon skall, för annan skattskyldig än handelsbolag, tas ut med

1. 110 % av det belopp som avses i 2 §, eller
2. 105 % av det belopp som avses i 2 §, om det understiger samma års debiterade preliminära skatt, utan hänsyn till eventuella ändringar enligt 7 §.

För handelsbolag skall preliminär skatt tas ut med det belopp som avses i 2 §.

F-skatt enligt denna paragraf får inte tas ut med ett lägre belopp än som motsvarar den senast debiterade preliminära skatten.

4 § Vid beräkning av F-skatt skall om möjligt hänsyn tas till mervärdesskatt som skall redovisas i självdeklaration, om mervärdesskatt inte ingår i det belopp som avses i 2 §.

Om mervärdesskatt har fastställts för den skattskyldige för tiden september andra året före inkomståret till och med augusti året före inkomståret, får denna skatt läggas till grund för beräkningen av den preliminära skatten. Om mervärdesskatten för året före inkomståret skall redovisas i självdeklaration, får i stället den mervärdesskatt som har fastställts för andra året före inkomståret läggas till grund för beräkningen.

Beräkning av F-skatt enligt preliminär taxering

5 § F-skatt skall beräknas med ledning av särskild taxering (*preliminär taxering*)

1. om den skattskyldige inte har debiterats slutlig skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret,
2. om den skattskyldige har lämnat en preliminär självdeklaration,
3. i annat fall, om det är fråga om en mer betydande skillnad mellan den preliminära skatt som annars skulle ha debiterats och beräknad slutlig skatt för inkomståret, eller

4. om det finns andra särskilda skäl.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

6 § Preliminär taxering skall ske med ledning av de uppgifter som lämnats i en preliminär självdeklaration och andra tillgängliga uppgifter.

Ändrad beräkning av F-skatt

7 § Skattemyndigheten får besluta om ändrad beräkning av F-skatt för att uppnå att den preliminära skatten bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten.

Ändrad beräkning får beslutas endast om den avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl.

Hänsyn till andra belopp

8 § Vid beräkning av F-skatt skall om möjligt hänsyn tas till

1. den A-skatt som kan komma att betalas för den skattskyldige genom skatteavdrag, och
2. sådana belopp som enligt 11 kap. 16 § 1 kan komma att tillgodoräknas den skattskyldige utöver preliminär skatt.

7 kap. Beräkning av särskild A-skatt

Skyldighet att betala särskild A-skatt

1 § Skattemyndigheten får besluta att särskild A-skatt skall betalas av den som inte har fått en F-skattsedel. Ett sådant beslut får meddelas om överensstämmelsen mellan den preliminära skatten och den beräknade slutliga skatten därigenom kan antas bli bättre än om endast A-skatt betalas.

Beräkning av särskild A-skatt

2 § Vid beräkning av särskild A-skatt gäller bestämmelserna i 6 kap. 2)8 §§ om beräkning av F-skatt.

8 kap. Beräkning av skatteavdrag

Skatteavdrag enligt skattetablell

1 § Skatteavdrag från sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person skall göras enligt allmänna eller särskilda skattetableller,

om inte annat följer av 6)9 §§ eller av skattemyndighetens beslut enligt 11 §. Skatteavdraget skall göras enligt den skattetabell som har beslutats för arbetstagaren.

Under januari och, om det finns särskilda skäl, också under februari får skatteavdrag beräknas enligt den skattetabell som senast tillämpats under det föregående inkomståret.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Allmänna skattetabeller

2 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 4 eller 5 §, göras enligt allmänna skattetabeller från sådan ersättning för arbete som hänför sig till en bestämd tidsperiod och betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen.

3 § De allmänna skattetablerna skall ange skatteavdraget på olika inkomstbelopp, beräknade för en månad eller kortare tid, och grundas på att

1. inkomsten är oförändrad under inkomståret,
2. arbetstagaren endast kommer att taxeras för den inkomst som anges i tabellen,
3. arbetstagaren inte skall betala någon annan skatt eller avgift än kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster och avgifter enligt lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter, och
4. arbetstagaren vid inkomsttaxeringen inte medges något annat avdrag än avdrag för avgifter enligt lagen om allmänna egenavgifter och grundavdrag.

Skattetablerna skall ange skatteavdraget med utgångspunkt från att kommunal inkomstskatt beräknas efter skattesatser i hela krontal.

Av tabellerna skall också framgå skatteavdraget för den som inte är skyldig att betala allmänna egenavgifter.

Särskilda skattetabeller

4 § Skatteavdrag skall göras enligt särskilda skattetabeller från sjukpenning och annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § samt första, andra och femte styckena i punkt 12 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370), med undantag för vårdbidrag enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

De särskilda skattetablerna skall för olika sjukpenninggrundande inkomster enligt 3 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring ange det skatteavdrag som skall göras från en viss ersättning uttryckt i procent. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §.

5 § För sjöman som avses i första stycket punkt 1 av anvisningarna till 49 § kommunalskattelagen (1928:370) skall skatteavdrag beräknas enligt särskilda skattetabeller för sjömän. Tabellerna skall grundas på att

sjömännen har rätt till sjöinkomstavdrag enligt 49 § kommunalskattelagen och skattereduktion enligt 11 kap. 13 § andra stycket. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Obligatorisk förhöjning av skatteavdraget

6 § Om en fysisk person inte fullgör sin uppgiftsskyldighet enligt 5 kap. 12 §, skall arbetsgivaren göra skatteavdrag enligt skattetabellen för den ort där arbetsgivaren har sitt kontor eller ersättningen i annat fall betalas ut, ökat med 10 % av avdraget enligt tabellen. Skatteavdraget skall dock vara 30 % av ersättning som är sidoinkomst för mottagaren.

Första stycket tillämpas inte, om arbetsgivaren fått besked av skattemyndigheten om vilket skatteavdrag som skall göras.

Frivillig förhöjning av skatteavdraget

7 § Om en arbetstagarare anmäler till sin arbetsgivare att skatteavdrag från huvudinkomsten skall göras med större belopp än som följer av bestämmelserna i denna lag, är arbetsgivaren skyldig att göra avdrag med det begärda beloppet från och med det första utbetalningstillfället två veckor efter det att arbetsgivaren fick del av anmälan.

Om skattemyndigheten med stöd av 27 eller 28 § har beslutat om minskning av skatteavdraget, får arbetsgivaren dock inte tillmötesgå arbetstagararens begäran om ett förhöjt skatteavdrag.

Skatteavdrag enligt en bestämd procentsats

Ersättning för arbete

8 § Skatteavdrag skall göras med 30 % av

1. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en juridisk person,
2. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person och är sidoinkomst för mottagaren,
3. ersättning som inte avser en bestämd tidsperiod eller inte betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen, och
4. ersättning för arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka.

Om ersättning som avses i första stycket 3 betalas ut tillsammans med ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst, skall skatteavdrag göras enligt grunder som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Dagpenning från arbetslöshetskassa, m.m.

9 § Skatteavdrag från sådan ersättning som avses i 5 kap. 6 § skall göras med 30 % om mottagaren har F-skattsedel.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Ränta och utdelning

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

10 § Skatteavdrag från sådan ränta och utdelning som avses i 5 kap. 8 § skall göras med 30 %. Skatteavdrag från ränta eller utdelning på utländska värdepapper skall göras med så stort belopp att det tillsammans med den skatt som dragits av i utlandet uppgår till 30 % av räntan eller utdelningen.

Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag

11 § För enskilda fall får skattemyndigheten besluta hur skatteavdraget skall beräknas från sådan ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst och, om det finns särskilda skäl, även från andra ersättningar (*särskild beräkningsgrund*).

Om mottagaren är skattskyldig också för någon annan inkomst från vilken skatteavdrag inte kan göras eller för förmögenhet eller om mottagaren skall betala fastighetsskatt, får skattemyndigheten besluta att skatteavdrag skall göras också med hänsyn till detta.

12 § När skattemyndigheten beslutar om särskild beräkningsgrund i fråga om ersättning till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare.

Beslut om särskild beräkningsgrund i fråga om ersättning till ett handelsbolag får fattas endast om det finns särskilda skäl.

13 § I fråga om ränta och utdelning får skattemyndigheten besluta om särskild beräkningsgrund endast på det sättet att skatteavdrag inte skall göras från viss ränta eller utdelning.

Underlag för beräkning av skatteavdrag

Beräkning av förmånsvärde

14 § Om en arbetstagarare, förutom kontant ersättning för arbete, får andra förmåner, skall skatteavdraget beräknas efter förmånernas sammanlagda värde.

Om arbetstagararen har betalat ersättning för en förmån, skall ersättningen beaktas vid beräkningen av förmånsvärdet.

I fråga om skattepliktig intäkt i form av rabatt, bonus eller annan förmån, som utges på grund av kundtrohet eller liknande, skall den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen anses som arbetsgivare. Sådan skattepliktig intäkt skall räknas med först när arbetsgivaren har fått kännedom om att arbetstagararen åtnjutit sådan intäkt.

15 § Värdet av förmån av någon annan bostad här i landet än

semesterbostad skall beräknas enligt värdetabeller.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Tabellerna skall ha följande grunder. Landet delas in i områden som är väsentligen enhetliga i fråga om boendekostnader. Förmånsvärdet av en bostad skall bestämmas inom varje område till det genomsnittliga värdet beräknat per kvadratmeter bostadsyta för jämförbara bostäder inom området. För en bostad utanför tätort med närmaste omgivning skall dock värdet bestämmas till 90 % av det lägsta av nämnda genomsnittsvärden.

16 § Om skattemyndigheten har bestämt värdet av en förmån vid beräkning av arbetsgivaravgifter enligt bestämmelserna i 9 kap. 2 § andra stycket, skall detta värde användas även vid beräkning av skatteavdrag.

17 § Värdet av en förmån i andra fall skall beräknas enligt bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370).

Bestämmelserna om jämkning i punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen får dock tillämpas endast i fråga om förmån av fri kost och efter beslut av skattemyndigheten.

Drickspengar

18 § Om en arbetstagare på grund av arbetsavtal har rätt att ta emot också drickspengar eller någon annan liknande ersättning direkt från allmänheten och arbetsgivaren känner till eller kan uppskatta ersättningen, skall hänsyn tas till sådan ersättning vid beräkning av skatteavdrag.

Ersättning för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa

19 § Från ersättning för ökade levnadskostnader som lämnas vid sådan tjänsteresa som avses i punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370) skall skatteavdrag göras endast till den del ersättningen överstiger de schablonbelopp som anges i punkt 3 respektive 3 a eller, när det gäller kostnad för logi, den faktiska utgiften.

Om en tjänsteresa som avses i punkt 3 sista stycket av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen varar mer än två år på samma ort eller, i fall som avses i punkt 3 andra stycket sjunde och åttonde meningarna av samma anvisningar, tre år på samma ort, skall skatteavdraget beräknas på hela ersättningen. Skattemyndigheten får dock, efter ansökan av den som betalar ut ersättningen, besluta att skatteavdrag skall göras enligt första stycket även under en viss längre tid.

Annan ersättning för kostnader i arbetet

20 § Från någon annan ersättning för kostnader i arbetet än sådan som

avses i 19 § skall skatteavdrag göras endast i följande utsträckning:

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

1. Om det är uppenbart att ersättningen avser kostnader som mottagaren inte får dra av vid inkomsttaxeringen, skall skatteavdrag beräknas på hela ersättningen.

2. Om det är uppenbart att ersättningen överstiger det belopp som mottagaren får dra av vid inkomsttaxeringen, skall skatteavdrag beräknas på den överstigande delen.

Kostnadsavdrag

21 § Skatteavdrag skall beräknas på det belopp som återstår sedan följande avgifter räknats av från ersättningen för arbetet:

1. avgifter som arbetstagaren i samband med tjänsten betalar för egen eller efterlevandes pensionering på annat sätt än genom försäkring, och
2. avgifter som arbetstagaren betalar för sådan pensionsförsäkring eller sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits i samband med tjänsten.

22 § Andra kostnader i arbetet än de som avses i 21 § får räknas av endast om

1. arbetstagaren är en fysisk person som får dra av kostnaderna vid inkomsttaxeringen, och
2. kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 % av arbetstagarens ersättning från arbetsgivaren under inkomståret.

Om en sådan schablon som fastställts enligt 2 kap. 4 § andra stycket lagen (1981:691) om socialavgifter, är tillämplig på arbetstagaren, skall kostnaderna beräknas enligt schablonen. Finns det inte någon schablon skall skattemyndigheten på begäran av arbetsgivaren bestämma hur kostnaderna skall beräknas.

Om arbetstagarens kostnader har beräknats enligt andra stycket, skall arbetsgivaren underrätta arbetstagaren om detta.

Hemresor

23 § På begäran av en utbetalare får skattemyndigheten, trots bestämmelsen i 22 § första stycket, besluta att skatteavdrag skall göras utan hänsyn till förmån av fri hemresa eller ersättning för kostnad för hemresa med allmänna kommunikationer. Detta gäller dock endast till den del förmånen eller ersättningen inte överstiger det belopp som får dras av enligt punkt 3 b av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370).

Resor vid tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag

24 § Vid beräkningen av skatteavdrag skall hänsyn inte tas till förmån av fri resa inom eller mellan Europeiska unionens medlemsländer eller

EES-länderna i samband med tillträde eller frånträde av anställning eller uppdrag eller till ersättning för kostnader för sådan resa.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Folkpension

25 § I fråga om folkpension och annan ersättning som betalas ut tillsammans med sådan pension får utbetalaren vid beräkning av skatteavdrag ta hänsyn till att arbetstagaren kan vara berättigad till särskilt grundavdrag, om den preliminära skatten därigenom bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten för inkomståret. Skattemyndighetens beslut enligt 11 § om särskild beräkningsgrund måste dock följas.

Skatteavdrag från förskott

26 § Om ersättning för arbete betalas ut i form av förskott, skall skatteavdraget beräknas till så stor del av skatteavdraget på hela ersättningen som det utbetalda beloppet utgör av hela ersättningen.

Om hela ersättningen inte är känd då förskottet betalas ut, beräknas skatteavdrag som om förskottet utgör hela ersättningen för den aktuella tidsperioden.

När resterande belopp betalas ut görs skatteavdrag med återstående del av det sammanlagda avdraget för hela ersättningen.

Minskat skatteavdrag vid konkurs eller utmätning

27 § För en arbetstagare som är försatt i konkurs får skattemyndigheten efter ansökan av konkursboet besluta att skatteavdrag skall göras med mindre belopp än som annars skulle ha gällt, om den preliminära skatten därigenom bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten.

Vid beräkningen skall om möjligt hänsyn tas till sådana belopp som enligt 11 kap. 16 § 1 kan komma att tillgodoräknas arbetstagaren utöver preliminär skatt.

28 § Bestämmelsen i 27 § gäller också efter ansökan av en kronofogdemyndighet när lön skall tas i anspråk genom utmätning.

Ändrad beräkning av skatteavdrag

29 § Skattemyndigheten får besluta om ändrad beräkning av skatteavdrag för att uppnå att detta bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten. Bestämmelserna i 12 och 13 §§ skall då tillämpas.

Vid beräkningen skall om möjligt hänsyn tas till sådana belopp som enligt 11 kap. 16 § 1 kan komma att tillgodoräknas arbetstagaren utöver

preliminär skatt och till sådana belopp som avses i 11 kap. 16 § 2 a och b.

Ändrad beräkning får beslutas endast om den avser belopp som är betydande med hänsyn till arbetstagarens förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

9 kap. Beräkning av arbetsgivaravgifter

Arbetsgivaravgifter

1 § Arbetsgivaravgifter skall beräknas för varje redovisningsperiod efter de procentsatser och på det underlag som anges i

1. 2 kap. 1 och 3)5 §§ lagen (1981:691) om socialavgifter,
2. 1 § lagen om (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
3. 1 och 3 §§ lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

2 § Skattepliktiga förmåner skall tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14, 15 och 17 §§. Sådan drivmedelsförmån som avses i punkt 2 sjunde stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928:370) skall dock värderas till marknadsvärdet.

På begäran av arbetsgivaren får skattemyndigheten bestämma värdet av förmånen om

1. det finns grund för jämkning av värdet av bilförmån eller kostförmån enligt punkt 4 andra eller tredje stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928:370), eller
2. bostadsförmånsvärde som bestäms enligt 8 kap. 15 § avviker med mer än 10 % från det värde som följer av 42 § första stycket och punkt 3 andra stycket av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen.

Arbetsgivaren skall underrätta arbetstagaren om skattemyndighetens beslut.

3 § En arbetsgivare får vid beräkningen av arbetsgivaravgifter göra avdrag för sådana kostnader som avses i 2 kap. 4 § första stycket 6 lagen (1981:691) om socialavgifter och som arbetstagaren haft, om kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 % av arbetstagarens lön från arbetsgivaren under beskattningsåret.

Vid beräkningen av kostnaderna gäller 8 kap. 22 § andra och tredje styckena.

10 kap. Redovisning av skatt

Inledande bestämmelse

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om preliminär självdeklaration och

löpande redovisning av skatt samt särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Preliminär självdeklaration

Skyldighet att lämna preliminär självdeklaration

2 § En preliminär självdeklaration skall lämnas av

1. den som ansöker om F-skattsedel, och
2. den som har F-skatt eller särskild A-skatt och vars slutliga skatt vid taxeringen året efter inkomståret beräknas överstiga motsvarande skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden.

En preliminär självdeklaration skall innehålla de uppgifter om beräknade inkomster och utgifter för inkomståret samt om förmögenhet som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

3 § Om det på grund av ändrade förhållanden kan antas att den slutliga skatten vid taxeringen året efter inkomståret kommer att överstiga den som beräknats enligt en tidigare lämnad preliminär självdeklaration med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden, skall den skattskyldige lämna en ny preliminär självdeklaration.

4 § I de fall som avses i 2 § 2 och 3 § behöver den skattskyldige inte lämna någon preliminär självdeklaration för inkomståret efter den 30 november samma år.

5 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall också den som inte är deklARATIONSSKYLDIG enligt 2 eller 3 § lämna en preliminär självdeklaration.

En skattskyldig får lämna preliminär självdeklaration även i andra fall.

När en preliminär självdeklaration skall lämnas

6 § En preliminär självdeklaration enligt 2 § 1 skall lämnas när ansökan görs.

I de fall som avses i 2 § 2 skall den preliminära självdeklarationen lämnas senast den 30 november året före inkomståret eller, om den skattskyldige då inte var deklARATIONSSKYLDIG, senast 14 dagar efter det att skyldigheten uppkom.

7 § En ny preliminär självdeklaration enligt 3 § skall lämnas senast 14 dagar efter det att förhållandena ändrades.

8 § Efter föreläggande av skattemyndigheten är en arbetsgivare skyldig att för en namngiven person lämna uppgift om den ersättning som kan antas komma att betalas ut under inkomståret.

Skattedeklaration

Skyldighet att lämna skattedeklaration

9 § En skattedeklaration skall lämnas av

1. den som har betalat ut lön eller i annat fall har gjort ett skatteavdrag,
2. den som har betalat ut sådan ersättning som skatteavdrag skall göras från enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) om inte annat följer av 30 eller 31 §,
4. handelsbolag som är skattskyldigt enligt mervärdesskattelagen, och
5. den som omfattas av beslut enligt 11 §.

10 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall också den som inte är deklarationsskyldig enligt 9 § lämna en skattedeklaration.

11 § Skattemyndigheten skall också besluta att mervärdesskatt som annars skall redovisas i en självdeklaration enligt bestämmelserna i 31 § första stycket, skall redovisas i en skattedeklaration

1. om den skattskyldige begär det, eller
2. om det finns särskilda skäl.

Beslutet skall gälla hela beskattningsår och, i de fall som avses i 1, minst två på varandra följande beskattningsår.

12 § Om det finns särskilda skäl får skattemyndigheten gå med på att en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person som saknar fast driftställe här i landet, redovisar arbetsgivaravgifter på något annat sätt eller vid någon annan tidpunkt än som anges i detta kapitel.

13 § En skattedeklaration skall lämnas för varje redovisningsperiod.

Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skattedeklaration för en eller flera perioder och om skattemyndigheten skriftligen upplysts om detta, behöver någon deklaration inte lämnas.

Andra stycket gäller den som är skattskyldig till mervärdesskatt endast om han enligt 31 § skall redovisa mervärdesskatten i sin självdeklaration.

Redovisningsperioder

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

14 § Redovisningen i en deklaration skall göras löpande för bestämda tidsperioder (*redovisningsperioder*).

15 § Redovisningsperioden omfattar en kalendermånad.

För en sådan skattskyldig som inte är skyldig att lämna självdeklaration och som därför skall redovisa mervärdesskatt i en skattedeklaration samt för handelsbolag, får skattemyndigheten besluta att redovisningsperioden för mervärdesskatt skall vara ett helt beskattningsår. Detta gäller endast om beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas uppgå till högst 200 000 kronor.

16 § Redovisningsperioden för mervärdesskatt som skall redovisas i en självdeklaration utgörs av det beskattningsår som självdeklarationen avser när det gäller inkomstbeskattning.

Vad en skattedeklaration skall ta upp

17 § En skattedeklaration skall ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,
3. följande uppgifter om skatteavdrag :
 - a) den lön från vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag,
 - b) avdraget belopp,
4. följande uppgifter om arbetsgivaravgifter:
 - a) den lön för vilken utbetalaren är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
 - b) avdrag enligt 9 kap. 3 §,
 - c) periodens avgifter,
5. följande uppgifter om mervärdesskatt:
 - a) utgående skatt,
 - b) ingående skatt,
 - c) omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder, och
6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en skattedeklaration skall ta upp.

När en skattedeklaration skall lämnas

18 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas uppgå till högst 40 miljoner kronor, skall

lämna skattedeklaration enligt följande uppställning.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

<i>Deklarationen som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast</i>	<i>skall avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden</i>	<i>mervärdesskatt för redovisningsperioden</i>
---	---	--

12 februari	januari	december
12 mars	februari	januari
12 april	mars	februari
12 maj	april	mars
12 juni	maj	april
12 juli	juni	maj
17 augusti	juli	juni
12 september	augusti	juli
12 oktober	september	augusti
12 november	oktober	september
12 december	november	oktober
17 januari	december	november

19 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas överstiga 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning, om inte skattemyndigheten har beslutat något annat enligt 21 §.

<i>Deklarationen som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast</i>	<i>skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt för redovisningsperioden</i>
---	---

26 februari	januari
26 mars	februari
26 april	mars
26 maj	april
26 juni	maj
26 juli	juni
26 augusti	juli
26 september	augusti
26 oktober	september
26 november	oktober
27 december	november
26 januari	december

20 § Den som redovisar överskjutande ingående mervärdesskatt före den tid som anges i 18 eller 19 § skall redovisa också de skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som skall redovisas den månad återbetalning begärs, eller som skulle ha redovisats tidigare, om skatteavdragen och arbetsgivaravgifterna inte redan redovisats eller fastställts.

Första stycket gäller inte landsting och kommuner.

21 § Om det finns särskilda skäl får skattemyndigheten besluta att en sådan arbetsgivare som avses i 19 § skall redovisa skatteavdrag och arbetsgivaravgifter i en skattedeclaration som skall lämnas senast den 12 i månaden efter redovisningsperiodens utgång, i januari den 17. Deklarationen skall ta upp de uppgifter som anges i 17 § 1)4.

22 § En skattskyldig som inte skall redovisa mervärdesskatt eller som enligt 32 § första stycket skall redovisa mervärdesskatt i självdeklaration, skall lämna skattedeclaration enligt följande uppställning.

<i>Deklarationen som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast</i>	<i>skall avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden</i>
---	---

12 februari	januari
12 mars	februari
12 april	mars
12 maj	april
12 juni	maj
12 juli	juni
17 augusti	juli
12 september	augusti
12 oktober	september
12 november	oktober
12 december	november
17 januari	december

23 § Kommuner och landsting skall lämna skattedeclaration endast enligt uppställningen i 18 § med undantag för januari och augusti då deklARATIONEN I stället skall ha kommit in till skattemyndigheten senast den 12 i månaden.

24 § Om det finns särskilda skäl får skattemyndigheten bevilja en skattskyldig anstånd med att lämna skattedeclaration. En ansökan om anstånd skall ha kommit in till skattemyndigheten senast den dag då deklARATIONEN skulle ha kommit in.

Ändras förutsättningarna för anståndet innan anståndstiden gått ut, skall anståndet omprövas.

Bestämmelser om anstånd med inbetalning av skatt finns i 17 kap. 1 §.

Hur en deklaration skall lämnas

25 § En preliminär självdeklaration, en skattedeklaration eller en särskild skattedeklaration skall lämnas till skattemyndigheten enligt fastställt formulär.

26 § En deklaration enligt 25 § får, efter särskilt medgivande från Riksskatteverket, eller skattemyndighet som Riksskatteverket bestämmer, lämnas i form av ett elektroniskt dokument. En sådan deklaration får tas emot av Riksskatteverket för skattemyndighetens räkning.

Med ett elektroniskt dokument avses i denna lag en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

27 § Om den som är deklarationsskyldig inte lämnar deklaration eller om deklarationen är ofullständig, får skattemyndigheten förelägga den deklarationsskyldige att lämna deklaration eller komplettera den.

28 § Skattemyndigheten får, om det finns särskilda skäl, besluta att en viss verksamhet skall redovisas för sig.

Särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt

29 § I 13 kap. 6)28 a §§ mervärdesskattelagen (1994:200) finns särskilda bestämmelser om redovisning av utgående och ingående mervärdesskatt.

30 § Den som är skattskyldig för import av varor skall redovisa den utgående skatten för importen på det sätt som gäller för tull.

Utgående skatt som avser sådana gemenskapsinterna förvärv som anges i 1 kap. 1 § första stycket 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall redovisas särskilt.

Redovisning i självdeklaration eller särskild skattedeklaration

31 § Den som bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst en miljon kronor och som är skyldig att lämna självdeklaration enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter och som inte är handelsbolag, skall redovisa mervärdesskatten i den deklarationen, om skattemyndigheten inte beslutat annat enligt 11 §.

I fråga om förfarandet vid mervärdesbeskattningen gäller då bestämmelserna i lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter samt taxeringslagen (1990:324). Redovisningen skall innehålla samma uppgifter som gäller för redovisning av mervärdesskatt i

skattedeklaration.

Den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall dock redovisa mervärdesskatten i en särskild skattedeklaration för varje förvärv. Deklarationen skall lämnas in senast 35 dagar efter förvärvet. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Periodisk sammanställning

32 § Den som är registrerad eller skyldig att anmäla sig för registrering för mervärdesskatt enligt bestämmelserna i 3 kap. är även skyldig att i en periodisk sammanställning lämna uppgifter om omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas. Då får föreskrivas att periodisk sammanställning skall lämnas även för varuöverföringar för vilka redovisningsskyldighet inte föreligger.

33 § En periodisk sammanställning skall lämnas enligt fastställt formulär.

Riksskatteverket får bestämma att sammanställningen kan lämnas med hjälp av automatisk databehandling.

34 § Den periodiska sammanställningen skall göras för varje kalenderkvartal, om inte annat följer av andra stycket.

Den myndighet som den periodiska sammanställningen skall lämnas till får gå med på att sammanställningen görs för kalenderår under förutsättning att

1. den skattskyldige tillämpar kalenderår som räkenskapsår,
2. den skattskyldige bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen för kalenderåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 200 000 kronor,
3. den skattskyldiges omsättning av varor enligt 3 kap. 30 a § mervärdesskattelagen (1994:200) uppgår till högst 120 000 kronor per kalenderår, och
4. den skattskyldiges omsättning av varor enligt 3 kap. 30 a § mervärdesskattelagen inte avser nya transportmedel.

35 § Den periodiska sammanställningen skall lämnas in till Riksskatteverket. Den skall ha kommit in senast den 5 i andra månaden efter utgången av den period som sammanställningen avser. Riksskatteverket får gå med på att sammanställningen lämnas till någon annan myndighet.

Redovisningsskyldighet vid avveckling

36 § Om en verksamhet avvecklas skall redovisningen fullgöras till och med den redovisningsperiod under vilken avvecklingen slutförts.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

11 kap. Beskattningsbeslut

Prop. 1996/97:100

Del 2

Innebörden av beskattningsbeslut

Bilaga 5

1 § Genom beskattningsbeslut bestäms om den som är skattskyldig skall betala skatt eller få tillbaka skatt och skattens storlek.

Som beskattningsbeslut anses också

1. beslut om betalningsskyldighet enligt 12 kap.,
2. omprövningsbeslut enligt 21 kap.,
3. beslut i fråga om återföring enligt 9 kap. 5 eller 6 § mervärdesskattelagen (1994:200), och
4. beslut i fråga om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9)13 §§ mervärdesskattelagen.

2 § Beskattningsbeslut fattas för varje redovisningsperiod för sig. Beslut fattas med ledning av de uppgifter som lämnats i en deklARATION och andra tillgängliga uppgifter.

En sådan ändring av ett beskattningsbeslut som avser mer än en redovisningsperiod och som görs efter beskattningsårets utgång får skattemyndigheten hänföra till den sista redovisningsperioden under beskattnings-året. En ändring under beskattningsåret får hänföras till den senast aktuella redovisningsperioden.

Preliminär skatt

F-skatt och särskild A-skatt

3 § Vid debitering av F-skatt eller särskild A-skatt med ledning av preliminär taxering tillämpas bestämmelserna om slutlig skatt i 11)14 §§.

4 § F-skatt eller särskild A-skatt skall debiteras i en post. Skatt som inte uppgår till 2 400 kronor för inkomståret debiteras inte.

5 § F-skatt och särskild A-skatt skall betalas med lika stora belopp varje månad enligt bestämmelserna i 16 kap. 5 eller 7 §.

Skattemyndigheten får besluta att F-skatt och särskild A-skatt skall betalas endast under vissa kalendermånader om

1. den skattskyldiges näringsverksamhet pågår under endast en del av kalenderåret,
2. det finns särskilda skäl, och
3. den skattskyldige begär det.

6 § F-skatt och särskild A-skatt skall debiteras senast den 18 januari under inkomståret. Skatt som grundar sig på preliminär taxering under inkomståret skall debiteras så snart som möjligt.

F-skatt och särskild A-skatt får inte debiteras efter den 30 juni året efter inkomståret. Efter inkomstårets utgång får sådan skatt debiteras endast om det finns särskilda skäl.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

A-skatt

7 § För en fysisk person som kan få en A-skattsedel enligt 4 kap. 12 §, skall skattemyndigheten bestämma tillämplig skattetabell med ledning av bestämmelsen i 14 § 1.

Beslut om tillämplig skattetabell skall fattas senast den 18 januari under inkomståret. Om en skattskyldig som tidigare inte har haft inkomst från vilken skatteavdrag skall göras får sådan inkomst, skall beslut om tillämplig skattetabell fattas så snart som möjligt.

8 § Om det i den kommunala skattesats som gäller för den skattskyldige ingår öretal över femtio, tillämpas skattetabellen med närmaste högre hela krontal. Annars tillämpas skattetabellen med närmaste lägre hela krontal.

9 § I de fall som avses i 8 kap. 11 §, skall skattemyndigheten med ledning av bestämmelserna i 12)14 §§ bestämma den särskilda beräkningsgrund efter vilken skatteavdrag skall beräknas.

Sen ändring av kommunal skattesats

10 § Om en skattesats för kommunal inkomstskatt har ändrats genom beslut så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas vid tillämpningen av 3, 7, 8 eller 9 §, skall den tidigare skattesatsen tillämpas.

Slutlig skatt

11 § Skattemyndigheten fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (*grundläggande beslut om slutlig skatt*). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 12 § minskad med skattereduktion enligt 13 §.

Vad som ingår i slutlig skatt

12 § I slutlig skatt ingår

1. skatt som avses i 1 kap. 1 § första och fjärde styckena taxeringslagen (1990:324),
2. egenavgift som avses i 3 kap. lagen (1981:691) om socialavgifter,

3. skatt som avses i 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och

4. avgift som avses i 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

Skattereduktion

13 § Skattereduktion medges en skattskyldig för underskott av kapital enligt 3 § 14 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Skattereduktionen skall uppgå till 30 % av den del av underskottet som inte överstiger 100 000 kronor och 21 % av resten.

Skattskyldig som haft sjöinkomst enligt punkt 1 av anvisningarna till 49 § kommunalskattelagen (1928:370) under ett helt år medges skattereduktion med 8 000 kronor vid anställning på svenskt handelsfartyg som går i närfart och med 13 000 kronor vid anställning på svenskt handelsfartyg som går i fjärrfart. Skattskyldig som haft sjöinkomst under en del av ett år medges skattereduktion med en tredjedel av det belopp som anges i föregående mening för varje dag med sjöinkomst.

Skattereduktion sker i första hand för sjöinkomst och därefter för underskott i kapital. Skattereduktion sker endast i fråga om kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt och statlig fastighetskatt.

Vad som gäller när den slutliga skatten bestäms

14 § När den slutliga skatten bestäms gäller att

1. kommunal inkomstskatt räknas ut i en post med ledning av den skattesats som för inkomståret gäller för den skattskyldige i hemortskommunen, och

2. egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter debiteras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av den allmänna försäkringskassan.

För hög F-skatt eller särskild A-skatt

15 § Om debiterad F-skatt eller särskild A-skatt överstiger den slutliga skatten, skall den preliminära skatten sättas ned med mellanskillnaden.

Skatt att betala eller att få tillbaka

16 § För att avgöra om den skattskyldige skall betala in skatt eller få tillbaka skatt skall skattemyndigheten

1. från den slutliga skatten göra avdrag för
 - a) debiterad F-skatt och särskild A-skatt,

- b) A-skatt som den skattskyldige skall betala på grund av beslut enligt 12 kap. 2 §,
 - c) preliminär skatt som den skattskyldiges arbetsgivare dragit av,
 - d) skatt som överförts från stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt,
 - e) skatt som betalats enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. för den tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här,
2. till den slutliga skatten lägga
- a) skatt som betalats tillbaka enligt 18 kap. 2 § andra stycket,
 - b) skatt som överförts till en annan stat enligt 18 kap. 5 § första stycket,
 - c) skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324), och
3. göra den årliga avstämningen av skattekontot enligt 3 kap. 6 §.

Besked om slutlig skatt

17 § Ett besked om den slutliga skatten skall skickas till den skattskyldige senast den 15 december taxeringsåret.

Tilläggsavgift

18 § Vid tillgodoräkning av pensionspoäng enligt 11 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring skall beräkningen av hur stor del av tilläggsavgiften som den skattskyldige har betalat göras enligt följande.

Om betald preliminär skatt är minst lika stor som den slutliga skatten anses hela avgiften vara betald. Om betald preliminär skatt understiger den slutliga skatten anses så stor del av det betalda beloppet avse avgift som motsvarar hela avgiftens andel av den slutliga skatten. Samtliga betalningar som görs under inkomståret och fram till tidpunkten för debitering av slutlig skatt enligt det grundläggande beslutet om sådan skatt skall beaktas.

Belopp som betalas efter den debitering som avses i andra stycket men före utgången av juni månad året efter taxeringsåret anses som betalning av obetald avgift till samma kvotdel som obetald avgift utgör av den skattskyldiges sammanlagda skuld vid den tidpunkt då betalningen görs. Detsamma gäller om avgiften debiterats på ett annat sätt än genom ett grundläggande beslut om slutlig skatt i fråga om belopp som betalas före utgången av fjärde månaden efter den månad då skatten debiterades.

Om avgiften för visst inkomstår sätts ned anses det belopp som har

betalats ändå vara det som räknats fram enligt första-tredje styckena. Avgift som inte har betalats enligt andra eller tredje stycket tas inte ut.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Beslut med anledning av skattedeklaration eller andra uppgifter

Deklaration i rätt tid

19 § Har en skattedeklaration lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om skatten ha fattats i enlighet med deklARATIONEN.

20 § Om den skattskyldige enligt 10 kap. 13 § har uppgett att någon skatt inte skall redovisas för redovisningsperioden, anses skatten genom ett beslut ha bestämts till noll kronor vid den tidpunkt deklARATIONEN annars skulle ha lämnats.

Utebliven, försenad eller bristfällig deklARATION

21 § Om deklARATIONEN inte har lämnats i rätt tid och på rätt sätt eller om någon skatt inte har redovisats i deklARATIONEN, skall varje oredovisad skatt anses genom ett beslut ha bestämts till noll kronor. Om skatten redovisas senare anses ett beslut i stället ha fattats i enlighet med redovisningen, om inte ett beslut om omprövning har meddelats dessförinnan.

22 § Om den som är skyldig att redovisa skatteavdrag, arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt inte har gjort det, får skattemyndigheten vid omprövning enligt 21 kap. bestämma den skatt som skall betalas. Om skatten inte kan beräknas tillförlitligt på grundval av tillgängliga uppgifter, gäller bestämmelserna i 23 och 24 §§.

23 § Varje skatt som enligt 21 § bestämts till noll kronor skall genom omprövning bestämmas till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna (*schablonbeskattning*). Beslut rörande mervärdesskatt skall dock kvarstå om endast överskjutande skatt har bestämts för de tre perioderna.

24 § Om skatt inte kan beräknas tillförlitligt på grund av att den skattskyldige inte lämnat skattedeklaration eller på grund av brister i deklARATIONEN eller bristfälligt underlag för den, får skatten vid omprövning bestämmas till det belopp som framstår som skäligt med hänsyn till vad som kommit fram (*skönsbeskattning*).

Beslut om vissa debiteringsåtgärder

25 § Om ett beslut om taxeringsåtgärder enligt taxeringslagen

(1990:324) har meddelats och beslutet är av betydelse för debiteringen av skatt, avgift eller ränta, skall skattemyndigheten göra den debitering eller den ändring i debiteringen som föranleds av beslutet. Detsamma gäller om en allmän förvaltningsdomstol har meddelat ett beslut enligt denna lag.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

12 kap. Ansvar för skatt

Prop. 1996/97:100

Inledande bestämmelse

Del 2

Bilaga 5

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om att skatt skall betalas också av en annan person än den som i första hand är skyldig att betala skatten.

Arbetstagares ansvar för preliminär skatt

2 § Om en arbetsgivare inte har gjort föreskrivet skatteavdrag, får skattemyndigheten besluta att arbetstagaren är skyldig att betala skattebeloppet. Ett sådant beslut får fattas efter det att det grundläggande beslutet om arbetstagarens slutliga skatt fattats endast om det kan antas att den slutliga skatten kommer att höjas med minst motsvarande belopp.

Beslut enligt första stycket får inte gälla handelsbolag.

Den som inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §

3 § Om någon, som i sin egen näringsverksamhet betalar ut ersättning för arbete till en F-skattsedelsinnehavare eller någon annan som åberopat en F-skattsedel, inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §, får skattemyndigheten besluta att också utbetalaren är skyldig att betala skatten för ersättningen och räntan på skatten.

I de fall då arbetet har utförts av betalningsmottagaren själv eller, när ett handelsbolag är betalningsmottagare, av en delägare i bolaget, får beslutet avse högst ett belopp som motsvarar 60 % av ersättningen för arbetet.

4 § Beslut om betalningsskyldighet enligt 3 § får inte fattas om

1. betalningsmottagaren har fullgjort sina skyldigheter att redovisa och betala skatt inom föreskriven tid, eller
2. statens fordran mot betalningsmottagaren har preskriberats.

A-skattsedelsinnehavares ansvar för arbetsgivaravgifter

5 § Skattemyndigheten får, under de förutsättningar som anges i andra stycket, besluta att arbetsgivaravgifter samt ränta på avgiftsbeloppet skall betalas

1. av den som har en A-skattsedel eller saknar skattsedel på preliminär skatt och som bedriver näringsverksamhet, och
2. på sådan ersättning som den skattskyldige har fått för sitt arbete inom näringsverksamheten.

Som förutsättning för ett beslut gäller att

1. det måste anses uppenbart för den som bedrivit näringsverksamheten att utbetalaren inte insåg att han eller hon var arbetsgivare och

rimligen saknade anledning att räkna med det, och

2. utbetalaren har befriats från sin betalningsskyldighet för avgifterna enligt bestämmelserna i 13 kap. 1 §.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Företrädare för juridisk person

6 § Om någon som företrädare för en juridisk person inte inom föreskriven tid betalar skatt enligt denna lag, är också företrädaren skyldig att betala skatten och räntan på denna. Detta gäller dock endast om det innan skatten skulle ha betalats inte har vidtagits de åtgärder som krävs för att få till stånd en samlad avveckling av den juridiska personens skulder med hänsyn till samtliga borgenärers intressen.

Om företrädaren har lämnat oriktiga uppgifter som lett till att den juridiska personen tillgodoräknats överskjutande ingående mervärdes-skatt med ett för stort belopp, är också företrädaren skyldig att betala beloppet och räntan på detta.

Om det finns särskilda skäl får företrädaren helt eller delvis befrias från betalningsskyldigheten.

7 § Talan om att ålägga betalningsskyldighet enligt 6 § skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan statens fordran mot den juridiska personen har preskriberats.

8 § Om någon annan arbetsgivare för sjöman än redare har fast driftställe i Sverige bara på fartyg, svarar redaren för att arbetsgivaren fullgör sina förpliktelser enligt denna lag som om redaren själv haft förpliktelserna.

Dödsbo

9 § Om skatt skulle ha betalats enligt denna lag av någon som avlidit eller den avlidnes dödsbo för den redovisningsperiod eller, när det gäller slutlig skatt, det beskattningsår då dödsfallet inträffade, ansvarar dödsboet och, om boet har skiftats, dödsbodelägare för skatten i den omfattning som föreskrivs i 21 kap. ärvdabalken.

Regress

10 § En arbetsgivare som har betalat preliminär skatt för arbetstägaren utan att ha gjort föreskrivet skatteavdrag får kräva arbetstägaren på beloppet.

11 § Den som har betalat skatt enligt 3 § får kräva F-skattsedelsinnehavaren på beloppet.

Har arbetet utförts av någon annan än F-skattsedelsinnehavaren får också den som utfört arbetet krävas på beloppet, om föreskrivet skatte-

avdrag inte har gjorts från ersättningen för arbetet.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

12 § En företrädare som har betalat skatt enligt 6 § får kräva den juridiska personen på beloppet.

En redare som har betalat skatt enligt 8 § får kräva sjömannens arbetsgivare på beloppet.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

13 § Regressfordran enligt 10)12 §§ får drivas in på det sätt som gäller för indrivning av skatt.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt första stycket.

13 kap. Befrielse från betalningsskyldighet

Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får helt eller delvis befria en skattskyldig från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt, om det finns synnerliga skäl.

Beslut enligt första stycket gäller även skattetillägg, förseningsavgift och ränta.

Andra bestämmelser om befrielse

2 § Bestämmelser om befrielse finns även i 15 kap. 8 och 9 §§ samt 19 kap. 11 §.

14 kap. Utredning i skatteärenden

Den skattskyldiges rätt att yttra sig

1 § Innan ett ärende avgörs skall den skattskyldige ges tillfälle att yttra sig, om det inte är onödigt.

I fråga om den skattskyldiges rätt att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan än den skattskyldige själv och få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

Skyldighet att föra anteckningar

2 § En deklarationsskyldig skall i skälighets omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt se till att det finns underlag för fullgörandet av deklarations- och annan uppgiftsskyldighet samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen.

Underlaget skall bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår underlaget avser.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Föreläggande att lämna uppgift

3 § Skattemyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara deklarationsskyldig att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av deklarationen eller av annan uppgiftsskyldighet enligt denna lag.

4 § Skattemyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, som har betydelse för beskattning enligt denna lag, om rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första meningen föreläggas.

En kontrolluppgift enligt första stycket får även avse att visa upp handling eller lämna över kopia av handling.

5 § Bestämmelserna i 3 kap. 13)14 c §§ taxeringslagen (1990:324) om handlingar och uppgifter som skall undantas gäller även vid föreläggande enligt 3 eller 4 §.

Besök eller annat personligt sammanträffande

6 § Om uppgifter i en skattedeklaration eller någon annan handling av betydelse för beskattningen behöver kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får skattemyndigheten komma överens med uppgiftslämnaren om att en sådan avstämning skall göras vid besök hos uppgiftslämnaren eller vid ett annat personligt sammanträffande.

Överenskommelse får även träffas om besiktning av lokaler, inventarier, lager eller annat som är av betydelse för kontrollen.

Skatterevision

7 § Skattemyndigheten får besluta om skatterevision för att kontrollera att deklarations- och annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt eller, om uppgiftsskyldigheten ännu inte uppkommit, att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldigheten.

Skattemyndigheten får också besluta om skatterevision för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan

än den som revideras.

Skatterevision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141),
2. någon annan juridisk person än dödsbo,
3. den som har anmält sig för registrering enligt 3 kap. 1 §,
4. den som ansökt om eller fått en F-skattsedel enligt 4 kap., och
5. sådan representant för en utländsk företagare som avses i 23 kap. 4 §.

I övrigt gäller för skatterevision bestämmelserna om taxeringsrevision i 3 kap. 9)14 c §§ taxeringslagen (1990:324).

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Utlämnande av uppgifter

8 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för kontroll av att bestämmelserna i denna lag har följts, skall lämnas ut enligt bestämmelserna i 3 kap. 16 § taxeringslagen (1990:324).

Bestämmelserna om utlämnande av uppgifter i 3 kap. 17 § taxeringslagen gäller också för uppgifter som avses i denna lag.

15 kap. Skattetillägg och förseningsavgift

Skattetillägg

Oriktig uppgift

1 § Om en skattskyldig på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en uppgift som befinns oriktig till ledning för beskattningen skall en särskild avgift (*skattetillägg*) tas ut. Detsamma gäller om en sådan uppgift lämnats i ett mål om beskattning och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

Skattetillägget är 20 % av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts eller felaktigt skulle ha tillgodoräknats den skattskyldige.

Skattetillägget är i stället 10 % när

1. skattemyndigheten har rättat eller hade kunnat rätta den oriktiga uppgiften med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för skattemyndigheten och som varit tillgängligt för myndigheten före utgången av året efter beskattningsåret, eller

2. den oriktiga uppgiften avser periodisering eller en därmed jämförelsefråga.

Schablonbeskattning

2 § Vid schablonbeskattning enligt 11 kap. 23 § skall skattetillägg tas ut. Skattetillägget är 20 % av skatten enligt beslutet om beskattning.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Skönsbeskattning

3 § Vid skönsbeskattning enligt 11 kap. 24 § skall skattetillägg tas ut.

Skattetillägget är 20 % av den skatt som till följd av skönsbeskattningen bestäms för den skattskyldige utöver vad som annars skulle ha bestämts enligt de uppgifter som den skattskyldige har lämnat på något annat sätt än muntligen eller av den skatt som till följd av skönsbeskattningen inte skall tillgodoräknas den skattskyldige. Till den del skönsbeskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från den skattskyldige skall dock skattetillägg tas ut enligt 1 §.

Invändningar som rör annan fråga

4 § Underlaget för skattetillägg skall bestämmas utan hänsyn till invändningar som rör någon annan fråga än den som föranlett tillägget.

När skattetillägg inte tas ut eller undanröjs

5 § Skattetillägg tas inte ut

1. vid rättelse av felräkning eller felskrivning, när felaktigheten uppenbart framgår av skattedeklarationen eller av något annat meddelande från den skattskyldige som inte är muntligt,

2. om skattemyndigheten inte godtar den skattskyldiges uppgift men avvikelsen avser bedömningen av ett yrkande, till exempel i fråga om ett avdrag eller om värdet av ett uttag, och avvikelsen inte gäller någon uppgift i sak,

3. om den skattskyldige frivilligt har rättat en oriktig uppgift, eller

4. om den skattskyldige har avlidit.

6 § Har skattetillägg tagits ut enligt 2 eller 3 § på grund av att den skattskyldige inte lämnat skattedeklaration skall tillägget undanröjas, om deklARATIONEN kommer in till skattemyndigheten eller en allmän förvaltningsdomstol inom två månader från utgången av den månad då beslutet fattades.

Om den skattskyldige gör sannolikt att han inte inom en månad från utgången av den månad beslutet om skattetillägg fattades fått kännedom om beslutet, skall skattetillägget undanröjas om en skattedeklaration har kommit in inom en månad från den dag han fick sådan kännedom.

Förseningsavgift

7 § Förseningsavgift skall tas ut med 1 000 kronor om den som är

skyldig att lämna en skattedeclaration eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid.

Förseningsavgift tas inte ut om den skattskyldige har avlidit.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Befrielse från skattetillägg och förseningsavgift

8 § Den skattskyldige skall befrias helt från skattetillägg och förseningsavgift

1. om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha sådant samband med den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller liknande förhållande att den framstår som ursäktlig,

2. om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till uppgiftens art eller någon annan särskild omständighet, eller

3. om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut skattetillägget eller avgiften.

Den skattskyldige får befrias helt från skattetillägg när det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är obetydligt.

9 § Bestämmelserna i 8 § skall beaktas även om ett yrkande om befrielse inte har framställts, om det föranleds av vad som förekommit i ärendet eller målet om skattetillägg eller förseningsavgift.

Beslut

10 § Beslut om efterbeskattning enligt 21 kap. 10 § får inte avse enbart skattetillägg eller förseningsavgift, utom i de fall som avses i 21 kap. 12 § 1.

11 § Beslut om skattetillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om beskattning får meddelas inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut fick laga kraft.

12 § När ett beskattningsbeslut i en fråga som föranlett skattetillägg ändras, skall skattemyndigheten göra den ändring av beslutet om skattetillägg som föranleds av det nya beskattningsbeslutet.

Särskilda bestämmelser i fråga om registrering och mervärdesskatt

13 § Bestämmelserna i 1-12 §§ gäller även den som lämnat oriktiga uppgifter och därigenom har registrerats enligt 3 kap. 1 §.

14 § Bestämmelserna om skattetillägg enligt denna lag tillämpas inte i de fall mervärdesskatt fastställs och tas ut vid import.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

16 kap. Inbetalning av skatt

Prop. 1996/97:100

Mottagande skattemyndighet

Del 2

Bilaga 5

1 § Skatt skall betalas in till den skattemyndighet som skall fatta beslut om skatten enligt bestämmelserna i 2 kap. 1)4 §§.

Inbetalning till särskilt konto

2 § Inbetalning av skatt skall göras genom insättning på skattemyndighetens särskilda konto för skatteinbetalningar enligt denna lag.

3 § Skatten anses ha betalats den dag då betalningen har bokförts på skattemyndighetens särskilda konto.

När skatten skall vara betald

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt

4 § Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som har redovisats i en skattedeklaration skall ha betalats senast samma dag som deklarationen skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt 10 kap. 18, 19 eller 22 §.

Den som redovisar mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas överstiga 40 miljoner kronor skall dock ha betalat avdragen skatt och arbetsgivaravgifter, som skall redovisas i en skattedeklaration, senast den 12, i januari den 17, i månaden efter redovisningsperioden.

Mervärdesskatt som har redovisats i en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 31 § andra stycket skall ha betalats samma dag som deklarationen skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt 10 kap. 31 § tredje stycket.

F-skatt och särskild A-skatt

5 § F-skatt och särskild A-skatt skall ha betalats senast den dag i varje månad under tiden februari)januari som den skattskyldige skall ha betalat eventuell avdragen skatt enligt 4 §.

F-skatt och särskild A-skatt som debiteras efter inkomstårets ingång skall ha betalats senast på rätt dag enligt första stycket i var och en av de månader som återstår efter utgången av antingen den månad då skatten debiteras eller, om skatten debiteras efter den 20 i en månad, den följande månaden.

Om F-skatt eller särskild A-skatt debiteras efter den 20 december inkomståret, skall skatten betalas enligt 7 §.

Grundläggande beslut om slutlig skatt och beslut på annat sätt

6 § Skatt som skall betalas enligt ett grundläggande beslut om slutlig skatt skall ha betalats senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från beslutsdagen.

Skatt som har beslutats av skattemyndigheten på annat sätt än som avses i första stycket och 5 § första och andra styckena skall ha betalats senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen.

Skattemyndigheten får besluta att en annan förfallodag skall gälla, om det finns särskilda skäl.

Överskjutande ingående mervärdesskatt

7 § Inbetalning av skatt som görs genom avräkning mot överskjutande ingående mervärdesskatt, som redovisats senast den 26 i den månad inbetalningen skulle vara gjord, anses ha gjorts på förfallodagen. I övriga fall anses inbetalningen ha gjorts när avräkningen sker.

Kommuner och landsting

8 § Inbetalning av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt från kommuner och landsting skall göras genom avräkning från fordran enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Avräkning av inbetalda belopp

9 § Ett inbetalt belopp skall, om inte annat följer av andra stycket eller 10 §, räknas av från den skattskyldiges sammanlagda skatteskuld enligt denna lag oberoende av vad den skattskyldige har begärt.

I 9 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200) finns en särskild bestämmelse om avräkning i samband med fastighetsupplåtelse.

10 § När såväl den som i första hand är skyldig att betala skatten (*huvudbetalaren*) som någon annan, enligt bestämmelserna i 12 kap., är skyldig att betala skatten (*sidobetalare*), gäller följande:

En inbetalning av sidobetalaren skall räknas av från den skatt som också huvudbetalaren är skyldig att betala först när sidobetalarens eventuella övriga skatteskuld är betald, om inte sidobetalaren i samband med inbetalningen begär något annat.

Fördelning av skatteskuld

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

11 § Om den skattskyldige har en skatteskuld enligt denna lag och det behövs anges vilken skatt som är betald eller obetald, skall skulden fördelas proportionellt mellan de skatter som påförts under den aktuella perioden, om inte annat följer av 9 § andra stycket eller 10 § eller någon annan lag.

Skattebelopp som inte kunnat tillgodoräknas någon skattskyldig

12 § Om ett inbetalt skattebelopp på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat tillgodoräknas den som gjort inbetalningen inom sju år efter det kalenderår då inbetalningen gjordes, skall beloppet tillfalla staten.

17 kap. Anstånd med inbetalning av skatt

Anstånd vid deklarationsanstånd

1 § Om det finns skäl att bevilja anstånd med att lämna en skattedeklaration enligt 10 kap. 24 §, får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalningen av den skatt som skall redovisas i deklarationen.

Anstånd vid omprövning eller överklagande

2 § Skattemyndigheten får bevilja anstånd med inbetalning av skatt

1. om det kan antas att den skattskyldige kommer att få befrielse helt eller delvis från skatten,

2. om den skattskyldige begärt omprövning av eller överklagat ett beskattningsbeslut och det är tveksamt om den skattskyldige kommer att bli skyldig att betala skatten, eller

3. om den skattskyldige begärt omprövning av ett beskattningsbeslut eller ett sådant beslut överklagats och det skulle medföra betydande skadeverkningar för den skattskyldige eller annars framstå som oskäligt att betala skatten.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslut fattades med anledning av begäran om befrielse eller omprövning eller med anledning av överklagandet.

3 § Om det i de fall som avses i 2 § första stycket 2 eller 3 kan antas att skatten inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas endast om den skattskyldige ställer säkerhet för beloppet genom en av bank utfärdad garantiförbindelse eller någon annan form av borgen. Anstånd får dock beviljas utan att säkerhet ställs om anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt eller det annars finns särskilda skäl. Ställd

säkerhet får tas i anspråk när anståndstiden gått ut. I övrigt skall bestämmelserna om säkerhet i 10-12 §§ och 13 § 2 lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas. Vad som sägs där om kronofogdemyndigheten gäller då i stället skattemyndigheten.

Om yrkandet i omprövningsärendet eller målet bifalls, skall kostnad för ställd säkerhet ersättas av staten. Ersättningen skall minskas om endast en del av yrkandet bifalls eller om det skulle vara oskäligt att ersättning lämnas. I övrigt skall bestämmelserna i 6)11 §§ lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. tillämpas.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Anstånd vid avyttring

4 § Om den skattskyldige har gjort en avyttring som medför inkomstbeskattning, får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalning av den skatt som har samband med avyttringen. Anstånd får beviljas endast om det finns särskilda skäl och

1. avyttringen gjorts mot betalning under minst tre år eller
2. det är osäkert om avyttringen kommer att bestå.

Anståndstiden får bestämmas till längst två år. I de fall som avses i första stycket 2 får anstånd dock inte beviljas för längre tid än tre månader efter den dag då anståndsorsaken upphörde.

Anstånd vid totalförvarstjänstgöring

5 § Om den skattskyldiges betalningsförmåga har blivit nedsatt på grund av tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförvarspåbikt under minst 60 dagar, får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalning av skatt som skall betalas under tiden för tjänstgöringen eller under någon av de tre därefter närmast följande månaderna. Detsamma gäller vid tjänstgöring av

1. officerare på reservstat, reservpersonal och reservofficerare,
2. krigsfrivillig personal,
3. hemvärnspersonal,
4. medlemmar i frivilliga försvarsorganisationer.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då tjänstgöringen upphör.

Anstånd vid handläggning av ärende om undvikande av dubbelbeskattning

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen har förordnat att handlägga ärenden angående tillämpning av avtal för undvikande av dubbelbeskattning får vid handläggningen av sådant ärende bevilja den skattskyldige anstånd med inbetalning av den skatt som ärendet gäller.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslutet i ärendet fattades.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Anstånd i övriga fall

7 § Om det finns synnerliga skäl får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalning av skatt även i andra fall eller på annat sätt än de som avses i 1)6 §§.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Gemensamma bestämmelser

8 § En ansökan om anstånd med inbetalning av skatt skall ges in till den skattemyndighet som skatten skall betalas in till. En ansökan om anstånd enligt 6 § skall dock ges in till den myndighet som handlägger ärendet om dubbelbeskattning.

9 § Anstånd beviljas med det belopp som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

10 § Indrivning får inte begäras av ett belopp som omfattas av anstånd.

11 § Om den skattskyldiges ekonomiska förhållanden har förändrats väsentligt sedan anstånd beviljats, eller om det finns andra särskilda skäl, får anståndet omprövas.

18 kap. Återbetalning av skatt

Utbetalning

1 § Visar den årliga avstämningen av skattekontot enligt 3 kap. 6 § att det belopp som den skattskyldige har betalat in eller tillgodoräknats är större än den skatt som skall betalas, skall det överskjutande beloppet betalas tillbaka till den skattskyldige, om inte annat följer av 7 §.

2 § Visar en annan avstämning än den som avses i 1 § att det finns ett överskjutande belopp till den skattskyldiges fördel, skall beloppet betalas tillbaka, om inte annat följer av 3 eller 7 §.

Återbetalning får också ske av belopp som motsvarar preliminär skatt, som den skattskyldiges arbetsgivare har dragit av men som ännu inte tillgodoräknats den skattskyldige, till den del det kan antas att beloppet annars skulle betalas tillbaka efter den årliga avstämningen av skattekontot. Vid återbetalning till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare. Återbetalning till ett handelsbolag får, efter särskild ansökan, göras till delägares skattekonto. Annan återbetalning till handelsbolag får göras endast om det finns särskilda skäl.

Utbetalning som grundas på ett beslut om ändrad beräkning av preliminär skatt i samband med konkurs eller utmätning enligt 8 kap. 27 eller 28 § skall göras till konkursboet respektive

kronofogdemyndigheten.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

3 § Återbetalning till den skattskyldige enligt 2 § får göras endast om

1. det överskjutande beloppet grundas på ett beslut om överskjutande ingående mervärdesskatt,
2. det överskjutande beloppet grundas på ett omprövningsbeslut eller beslut av domstol, eller
3. den skattskyldige har begärt det.

4 § En återbetalning som har sin grund i överskjutande ingående mervärdesskatt får göras före den förfallodag för skatt som infaller efter redovisningsperiodens utgång först efter det att redovisning enligt 10 kap. 20 § skett och denna skatt räknats av.

Överföring av skatt till en annan stat

5 § Skattemyndigheten får besluta att preliminär skatt, som har betalats i Sverige för inkomst som skall beskattas i en annan stat med vilken Sverige har träffat överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt, skall föras över till den andra staten för att tillgodoräknas den skattskyldige där.

Om en inkomst eller förmögenhet har beskattats såväl här i landet som i en stat med vilken Sverige har träffat avtal för undvikande av dubbelbeskattning, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt som har betalats in för beskattningsåret skall föras över till den andra staten för att tillgodoräknas den skattskyldige där. En sådan överföring får göras endast till den del som den svenska skatten sätts ned genom avräkning av den utländska skatten eller genom att inkomsten eller förmögenheten undantas från beskattning. Överföringen får dock inte avse ett belopp som behövs för betalning av svensk skatt för beskattningsåret.

6 § Om skatt förs över enligt 5 § andra stycket skall intäktsränta enligt 19 kap. inte beräknas.

En fordran på skatt som skall föras över får inte överlåtas.

Hinder mot utbetalning

7 § En återbetalning enligt 1 eller 2 § skall inte göras av belopp som

1. inte uppgår till 100 kronor,
2. kan antas komma att föras över till en annan stat med stöd av 5 §,
3. behövs för betalning av en skatteskuld efter beslut om ackord enligt lagen (1993:892) om ackord rörande statliga fordringar m.m.,
4. kan komma att behövas för betalning av sådan annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt som har beslutats men ännu inte skall ha betalats,

5. kan komma att behövas för betalning av sådan annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt som inte har beslutats men med fog kan antas komma att beslutas, eller

6. enligt vad den skattskyldige har meddelat skall användas för betalning av framtida skatteskulder.

Om det finns särskilda skäl får även belopp som inte uppgår till 100 kronor återbetalas.

Det finns bestämmelser som förhindrar återbetalning också i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Förbud mot överlåtelse

8 § Den skattskyldige får inte överlåta en fordran på skatt som skall betalas tillbaka enligt denna lag, innan beloppet kan lyftas.

Utmätning

9 § En fordran som avses i 8 § får utmätas trots att den inte får överlåtas.

En fordran på skatt som skall betalas tillbaka med anledning av den årliga avstämningen, får dock utmätas först efter det att kronofogdemyndigheten fått tillfälle att ta fordringen i anspråk enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Bestämmelserna i 5 kap. 1)3 §§ utsköningsbalken tillämpas inte vid utmätning av en fordran på skatt som skall betalas tillbaka enligt denna lag.

Återbetalning när den skattskyldiges adress inte är känd

10 § Om en återbetalning enligt denna lag inte har kunnat göras på grund av att den skattskyldiges adress inte är känd för skattemyndigheten eller på grund av någon annan omständighet som beror på den skattskyldige, skall beloppet stå kvar på den skattskyldiges skattekonto.

Ett belopp som inte har kunnat betalas tillbaka inom tio år tillfaller staten.

19 kap. Ränta

Grunder för ränteberäkning

1 § Den skattskyldige skall betala ränta (*kostnadsränta*) eller tillgodoföras ränta (*intäktsränta*) enligt bestämmelserna i detta kapitel.

2 § Ränteberäkningen skall, om inte annat föreskrivs i detta kapitel, grundas på den sammanlagda skatteskuld eller skattefordran enligt denna

lag som den skattskyldige har varje dag.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Basränta

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

3 § Ränta skall beräknas med utgångspunkt från en räntesats (*basränta*) som motsvarar den räntesats som gäller för sexmånaders statsskuldväxlar. Förändringar av räntesatsen som understiger en procentenhet skall inte påverka basräntan. Basräntan skall fastställas till helt procenttal enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen. Den fastställda basräntan skall gälla från och med närmast kommande kalendermånad.

Kostnadsränta

Kostnadsränta på preliminär skatt

4 § När det är fråga om debiterad preliminär skatt som skall betalas in efter den 17 januari taxeringsåret beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan. Sådan kostnadsränta beräknas från och med den 13 februari taxeringsåret till den dag betalning senast skall ske. Till den del skatten inte överstiger 20 000 kronor räknas dock ränta i stället från och med den 4 maj taxeringsåret efter en räntesats som motsvarar basräntan.

Kostnadsränta på slutlig skatt

5 § När det är fråga om skatt enligt ett grundläggande beslut om slutlig skatt efter avdrag enligt 11 kap. 16 § 1 och tillägg enligt 11 kap. 16 § 2 a och b, beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan. Sådan kostnadsränta beräknas från och med den 13 februari taxeringsåret till den dag betalning senast skall ske. Till den del det belopp som betalas in efter den 17 januari taxeringsåret inte överstiger 20 000 kronor räknas dock räntan i stället från och med den 4 maj taxeringsåret efter en räntesats som motsvarar basräntan.

Kostnadsränta vid anstånd

6 § När det är fråga om skatt som omfattas av anstånd och som skall betalas när anståndstiden gått ut beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan. Sådan kostnadsränta beräknas från och med dagen efter den då skatten skulle ha betalats om anstånd inte beviljats till den dag betalning senast skall ske med anledning av beslutet om anstånd. Vid anstånd enligt 17 kap. 5 eller 7 § skall dock räntan beräknas från och med dagen efter den då anståndet beviljades.

Kostnadsränta vid omprövning och överklagande

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

7 § När det är fråga om skatt som skall betalas på grund av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan. Sådan kostnadsränta beräknas från och med dagen efter den då skatten rätteligen skulle ha betalats eller, när det är fråga om slutlig skatt och annat inte sägs i tredje stycket, från och med den 13 februari taxeringsåret till den dag betalning senast skall ske med anledning av skattemyndighetens eller domstolens beslut.

När det är fråga om ingående mervärdesskatt som skall betalas tillbaka på grund av ett beslut enligt 9 kap. 5 § femte stycket första meningen mervärdesskattelagen (1994:200) skall kostnadsräntan beräknas från och med dagen efter den dag betalning senast skall ske enligt beslutet.

Om omprövningsbeslutet eller domstolens beslut avser slutlig skatt och någon del av tidigare debiterad slutlig skatt för samma beskattningsår har betalats in efter den 17 januari taxeringsåret skall, om den delen understiger 20 000 kronor, kostnadsräntan beräknas från och med den 4 maj taxeringsåret på den del av skatten som motsvarar skillnaden mellan 20 000 kronor och vad som betalats in utan föregående debitering.

Kostnadsränta vid för sen betalning

8 § Om betalning inte sker i rätt tid skall ränta för tid efter den dag skatten senast skulle ha betalats, om inte annat följer av 9 §, beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter. Till den del skatten inte överstiger 10 000 kronor skall dock ränta beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan.

Kostnadsränta vid indrivning m.m.

9 § När det är fråga om skatt som har lämnats till kronofogdemyndigheten för indrivning eller för verkställighet enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan. Sådan kostnadsränta beräknas från och med dagen efter den då beslutet om skatten registrerades i utsökningsregistret.

10 § Kostnadsränta beräknas inte efter den dag betalning skett eller statens fordran på skatten preskriberats.

Kostnadsräntan påförs för varje månad.

Befrielse från kostnadsränta

11 § Skattemyndigheten får helt eller delvis befria en skattskyldig från kostnadsränta, om det finns synnerliga skäl.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Intäktsränta

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

12 § Intäktsräntan beräknas efter en räntesats som motsvarar 45 % av basräntan.

13 § Intäktsräntan beräknas från och med dagen efter den då den skattskyldiges betalning bokförs på skattemyndighetens särskilda konto eller ett belopp annars tillgodoräknas till den dag då beloppet används för betalning av skatt eller betalas tillbaka, om inte annat följer av 14 §.

14 § Intäktsräntan skall beräknas från och med den 13 februari taxeringsåret för

1. skatt som skall betalas tillbaka enligt 11 kap. 15 § eller ett grundläggande beslut om slutlig skatt efter avdrag enligt 11 kap. 16 § 1 och tillägg enligt 11 kap. 16 § 2 a och b, eller

2. skatt som skall betalas tillbaka enligt 18 kap. 2 § andra stycket på grund av att den preliminära skatten beräknas överstiga den slutliga skatten.

För överskjutande ingående mervärdesskatt som redovisats i skattedeklaration enligt 10 kap. 18 eller 19 § och som inte använts för avräkning enligt 16 kap. 7 § beräknas räntan från och med dagen efter den då deklarationen senast skall ha kommit in.

15 § Intäktsräntan tillgodoförs varje månad.

Ändrad ränteberäkning m.m.

16 § Om ett beslut som har legat till grund för en beräkning av ränta ändras, skall motsvarande ändringar göras i ränteberäkningen.

17 § Om den 12 februari är en lördag eller en söndag skall kostnadsränta enligt 4, 5, 7 och 8 §§ samt intäktsränta enligt 14 § första stycket beräknas från och med närmast följande tisdag.

Om den 3 maj är en lördag eller en söndag skall kostnadsränta enligt 4 och 5 §§ samt 7 § andra stycket beräknas från och med närmast följande tisdag.

20 kap. Indrivning

Begäran om indrivning

1 § Skatt som inte är betald i rätt tid skall, om inte särskilda skäl talar emot det, lämnas till kronofogdemyndigheten för indrivning om det obetalda beloppet uppgår till

1. minst 10 000 kronor i fråga om en skattskyldig som skall lämna skattedeklaration eller har F-skattsedel,

2. minst 500 kronor i fråga om andra skattskyldiga.

I fråga om en skattskyldig som avses i första stycket 1 skall skatt också överlämnas till kronofogdemyndigheten för indrivning om ett belopp på minst 500 kronor varit obetalt under en längre tid.

2 § Indrivning får begäras även i andra fall än som anges i 1 §

1. om det kan antas att fordringen kommer att föranleda en konkursansökan,
2. om den skattskyldige redan är försatt i konkurs,
3. om ett dröjsmål skulle äventyra indrivningen eller
4. om det annars finns särskilda skäl.

3 § Innan indrivning begärs skall den skattskyldige uppmanas att betala skatten, om inte särskilda skäl talar mot det.

4 § Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Det finns bestämmelser om indrivning också i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

5 § Bestämmelser om när ansökan om verkställighet skall anses gjord finns i 2 kap. 30 § tredje stycket utsökningsbalken.

Ränta

6 § Om ett skattebelopp har överlämnats för indrivning, skall kronofogdemyndigheten också driva in räntan på beloppet.

Kronofogdemyndigheten skall beräkna räntan för tiden efter det att skattebeloppet har lämnats för indrivning.

Bestämmelser om hur räntan skall beräknas finns i 19 kap. 3, 9 och 10 §§.

Konkurs

7 § Om den skattskyldige är försatt i konkurs, skall skatt överlämnas till kronofogdemyndigheten för åtgärder som avses i 16 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m., även om förfallodagen ännu inte är inne.

21 kap. Omprövning

Beslut som kan omprövas

1 § Skattemyndigheten skall, om inte annat följer av 2 eller 3 §, ompröva ett beslut enligt denna lag i en fråga som kan ha betydelse för betalning eller återbetalning av skatt, om den skattskyldige begär det eller det finns

andra skäl. Att omprövning skall göras när den skattskyldige överklagat ett beslut följer av 22 kap. 6 §.

Om något beslut i en fråga enligt denna lag inte har fattats, får skattemyndigheten besluta i frågan på det sätt och inom den tid som gäller för omprövning.

Skattemyndigheten får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp.

2 § Ett beslut om preliminär skatt får ändras på grund av en ändring i den skattskyldiges inkomstförhållanden endast på det sätt som gäller för ändring av preliminär skatt enligt 6 kap. 7 § eller 8 kap. 29 §.

3 § Om en fråga som avses i 1 § har avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol, får skattemyndigheten inte ompröva frågan.

Trots bestämmelsen i första stycket får en fråga som har avgjorts av en länsrätt eller en kammarrätt genom beslut som fått laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett regeringsrättsavgörande som har meddelats efter beslutet.

Omprövning på initiativ av den skattskyldige

4 § En skattskyldig som vill begära omprövning skall göra detta skriftligt. Begäran skall, om inte annat följer av 5 §, ha kommit in till skattemyndigheten senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Även efter den tid som anges i första stycket får omprövning begäras av ett beslut som är till den skattskyldiges nackdel, om den skattskyldige gör sannolikt att han eller hon inte inom två månader före utgången av denna tid fått kännedom om beslutet eller om ett skattebesked eller en annan handling med uppgift om vad som skall betalas. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag den skattskyldige fick sådan kännedom.

5 § En begäran om omprövning skall ha kommit in till skattemyndigheten inom två månader från den dag då sökanden fick del av beslutet om det gäller

1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
4. verkställande av skatteavdrag,
5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt,
6. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, eller
7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §.

6 § En begäran om omprövning skall vara egenhändigt undertecknad av den skattskyldige eller den skattskyldiges ombud. Är den inte det får

skattemyndigheten utfärda ett föreläggande om att den skall undertecknas. Föreläggandet skall innehålla en upplysning om att omprövning inte görs om begäran inte undertecknas.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

7 § Även om tiden för begäran om omprövning har gått ut, får ett beslut om skattetillägg omprövas på begäran av den skattskyldige, så länge beslutet i den skattefråga som föranlett skattetillägget inte har fått laga kraft.

Omprövning på initiativ av skattemyndigheten

8 § Om skattemyndigheten självmant omprövar ett beslut, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges fördel meddelas senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter denna tid, om det av material som är tillgängligt för skattemyndigheten framgår att ett beskattningsbeslut är felaktigt.

9 § Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige får inte meddelas senare än under andra året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut, utom i de fall som avses i andra stycket samt 11 och 12 §§.

Om en skattedeklaration inte har lämnats in i rätt tid, får ett omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges nackdel meddelas efter utgången av den tid som anges i första stycket. Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas inom ett år från den dag deklarationen kom in till skattemyndigheten, dock senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Efterbeskattning

10 § Skattemyndigheten får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige efter utgången av den tid som anges i 9 § under de förutsättningar och på det sätt som anges i 11)20 §§ (*efterbeskattning*).

11 § Efterbeskattning får ske om ett beskattningsbeslut blivit felaktigt eller inte fattats på grund av att den skattskyldige

1. i en skattedeklaration eller på annat sätt under förfarandet lämnat någon oriktig uppgift till ledning för beskattningsbeslutet,
2. lämnat någon oriktig uppgift i ett mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag, eller
3. inte lämnat en skattedeklaration eller begärd uppgift.

12 § Efterbeskattning får också ske

1. när en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende skall rättas, eller

2. när en ändring föranleds av en skattemyndighets beskattningsbeslut eller en allmän förvaltningsdomstols beslut i ett mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag för en annan redovisningsperiod eller för någon annan skattskyldig.

13 § Efterbeskattning enligt 11 § eller 12 § 1 får ske endast om den avser belopp av någon betydelse.

Efterbeskattning får inte ske om beslutet med hänsyn till omständigheterna skulle framstå som uppenbart oskäligt eller om skattemyndigheten tidigare fattat beslut om efterbeskattning som avser samma fråga.

Tidsfrist för efterbeskattning

14 § Skattemyndighetens beslut om efterbeskattning skall, om inte annat följer av 15)20 §§, meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

15 § Beslut om efterbeskattning enligt 12 § 2 får meddelas även efter den tid som anges i 14 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Om anstånd har beviljats någon med betalning av skatt i avvaktan på en kammarrätts eller Regeringsrättens beslut med anledning av överklagande, får efterbeskattning i fråga om skatteavdrag ske senast andra året efter utgången av det kalenderår då domstolens beslut meddelades.

16 § Beslut om efterbeskattning på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende eller mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag får meddelas efter den tid som anges i 14 eller 15 § men senast ett år från utgången av den månad då skattemyndighetens eller domstolens beslut i ärendet eller målet fått laga kraft.

17 § Om den skattskyldige har avlidit, skall beslut om efterbeskattning meddelas senast under andra året efter utgången av det kalenderår då bouppteckningen efter den avlidne gavs in för registrering.

18 § Om den skattskyldige på det sätt som anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69) delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser skatt enligt denna lag eller om åtal har väckts mot den skattskyldige för sådant brott, får ett beslut om efterbeskattning meddelas för den redovisningsperiod som brottet avser även efter utgången av den tid som anges i 14 eller 15 §. Detsamma gäller om tiden för att döma den skattskyldige till påföljd för ett sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Beslut om efterbeskattning får i de fall som avses i 12 § skattebrotts-

lagen också meddelas efter utgången av den tid som anges i 14 eller 15 §.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

19 § Beslut om efterbeskattning enligt 18 § första stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Beslut om efterbeskattning enligt 18 § andra stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69) vidtagits. Om den skattskyldige har avlidit, skall dock ett beslut om efterbeskattning meddelas inom sex månader från dödsfallet.

Beslutet skall, utom i fall som avses i 12 § skattebrottslagen, undanröjas av skattemyndigheten, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del.

20 § Bestämmelserna i 18 och 19 §§ tillämpas också på en juridisk persons beskattning, om en åtgärd som avses i 18 § första stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om företrädaren frivilligt vidtagit någon åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69).

22 kap. Överklagande

Beslut som inte får överklagas

1 § Följande beslut får inte överklagas: beslut i fråga om

1. befrielse enligt 5 kap. 11 § från skyldigheten att göra skatteavdrag,
2. skatterevision enligt 14 kap. 7 §,
3. anstånd enligt 17 kap. 6 § med inbetalning av skatt, och
4. föreläggande vid vite enligt 23 kap. 2 §.

Överklagande av skattemyndighetens eller Riksskatteverkets beslut

2 § Andra beslut av skattemyndigheten eller Riksskatteverket än de som avses i 1 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige. Beslut som myndighet fattat enligt 13 kap. 1 § överklagas hos regeringen. Skattemyndighetens beslut får överklagas också av Riksskatteverket.

Vid överklagande av beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter gäller 11)13 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Den skattskyldiges överklagande

3 § Den skattskyldiges överklagande skall, om inte annat följer av 4 §, ha kommit in senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. Om beslutet har meddelats efter den 30 juni det sjätte året och klaganden har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Den skattskyldige får överklaga ett beslut även om det inte är till nackdel för honom eller henne.

4 § Ett överklagande skall ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet om det gäller

1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
4. verkställande av skatteavdrag,
5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt,
6. kostnadsavdrag vid beräkning vid skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, eller
7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §.

5 § Även om tiden för överklagande har gått ut, får ett beslut om skattetillägg överklagas så länge beslutet i den skattefråga som föranlett skattetillägget inte har fått laga kraft.

Förfarandet vid överklagande

6 § Bestämmelserna i 6 kap. 5)7 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller när en skattskyldig har överklagat skattemyndighetens beslut.

Vid överklagande av beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut gäller bestämmelserna i 6 kap. 3 § taxeringslagen.

Riksskatteverkets överklagande

7 § Riksskatteverkets överklagande skall ha kommit in inom den tidsfrist som enligt 21 kap. 8, 9 och 14)20 §§ gäller för beslut om omprövning på initiativ av skattemyndigheten eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Om ett omprövningsbeslut som avser efterbeskattning överklagas och det begärs ändring till den skattskyldiges nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

8 § Om Riksskatteverket har överklagat ett beskattningsbeslut, skall talan om skattetillägg och förseningsavgift som har samband med beslutet föras samtidigt.

9 § Riksskatteverket får hos länsrätten begära att en arbetsgivare skall

betala arbetsgivaravgifter och skatteavdrag samt att en skattskyldig skall betala mervärdesskatt.

Riksskatteverket får på det sätt som gäller för överklagande enligt denna lag hos länsrätten begära att skattetillägg tas ut.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut

10 § Följande beslut av länsrätten får inte överklagas: beslut i fråga om

1. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, och
2. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §.

11 § Överklagande av följande beslut av länsrätten får prövas av kammarrätten endast om den har meddelat prövningstillstånd: beslut i fråga om

1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
4. verkställande av skatteavdrag,
5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt,
6. befrielse från skatt, och
7. överföring av skatt till en annan stat.

12 § I fråga om överklagande av länsrättens eller kammarrättens beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter gäller 12 och 13 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

13 § Bestämmelserna i 6 kap. 10)24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller för mål enligt denna lag.

23 kap. Övriga bestämmelser

Avrundning

1 § Belopp som avser skatt eller underlag för beräkning av skatt enligt denna lag anges i hela krontal så att öretal faller bort.

Vite

2 § Ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs. Vite får dock inte föreläggas staten, ett landsting, en kommun eller en tjänsteman i tjänsten.

Om vite har förelagts också med stöd av en bestämmelse i taxeringslagen (1990:324) eller lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, prövas frågan om att döma ut vitet av den länsrätt som

är behörig enligt dessa lagar.

Vid prövning av en fråga om utdömande av vite får även vitets
lämplighet bedömas.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Representant för enkelt bolag eller partrederi

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

3 § Om en verksamhet bedrivs genom ett enkelt bolag eller ett partrederi, får skattemyndigheten efter ansökan av samtliga delägare besluta att den av delägarna som dessa föreslår tills vidare skall svara för redovisningen och betalningen av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som hänför sig till verksamheten och i övrigt företräda bolaget eller partrederiet i frågor som rör sådan skatt. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos delägaren.

Ett beslut enligt första stycket innebär inte att övriga delägare befrias från sina skyldigheter enligt denna lag i de fall den som skall svara för redovisningen och betalningen inte fullgör sina skyldigheter.

Representant för utländsk företagare

4 § En utländsk företagare som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) skall företrädas av en representant som är godkänd av skattemyndigheten. En sådan representant skall enligt fullmakt av den utländska företagaren som ombud för företagaren svara för redovisningen av mervärdesskatt för den verksamhet som skattskyldigheten omfattar och i övrigt företräda den utländska företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt. Skattemyndigheten får kräva att säkerhet ställs för skattens betalning. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos representanten.

Första stycket gäller inte en utländsk företagare som är en juridisk person och har ett fast driftställe här i landet.

Behörighet att lämna uppgift

5 § Bestämmelserna om skyldigheten för ställföreträdare att lämna självdeklaration eller uppgifter i 4 kap. 2 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter gäller också för uppgifter som skall lämnas enligt denna lag.

6 § Uppgifter som lämnats för en skattskyldig som är en juridisk person anses ha lämnats av den skattskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den skattskyldige.

Verkställighet

7 § En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut enligt denna lag eller taxeringslagen (1990:324) inverkar inte på skyldigheten att betala den skatt som omprövningen eller överklagandet rör.

8 § En åtgärd enligt denna lag får verkställas även om det beslut som föranleder åtgärden inte fått laga kraft. Motsvarande gäller vid verkställighet enligt utsökningsbalken.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Gallring

9 § Bestämmelserna om förvaring och gallring i 4 kap. 13 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter gäller också för skattedeklarationer och andra handlingar som avses i 14 kap. 8 §.

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Lagen tillämpas första gången när det gäller

- a) F-skatt och särskild A-skatt; på skatt som avser inkomståret 1998,
- b) skatt som skall redovisas i en skattedeklaration; på skatt som avser redovisningsperioden januari 1998,
- c) annan skatt; på skatt som avser det beskattningsår som gått ut närmast före den 1 januari 1999.

2. Vid beräkning av F-skatt och särskild A-skatt för inkomståret 1998 enligt bestämmelserna om schablonberäkning i 6 kap. 2)4 §§ den nya

lagen skall skatten beräknas med utgångspunkt från den slutliga skatten på grund av 1997 års taxering med tillämpning av bestämmelserna i 13 § 1 och 3 mom. uppbördslagen (1953:272).

3. En skattskyldig som för tidigare år eller redovisningsperioder står i skuld för skatt som uppbärs enligt uppbördslagen, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller mervärdesskattelagen (1994:200) har vid återbetalning enligt 18 kap. 1)4 §§ den nya lagen rätt att få tillbaka bara vad som överstiger skulden samt ränta och avgift som är hänförlig till skulden.

4. Vid utgången av oktober 1997 upphör följande lagar att gälla:

- a) uppbördslagen, som dock, om inte annat följer av 5 eller 6, fortfarande skall tillämpas i fråga om skatt avseende 1998 eller tidigare års taxeringar samt avgift eller ränta på sådan skatt, och
- b) lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, som dock, om inte annat följer av 6, fortfarande skall tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter för utgiftsåret 1997 och tidigare år samt avgift eller ränta på dessa.

5. Skatteavdrag från dagpenning från arbetslöshetskassa och kontant arbetsmarknadsstöd skall till utgången av år 1998 göras enligt en särskild skattetabell grundad på en för landet genomsnittlig skattesats till kommunal inkomstskatt under beskattningsåret avrundad till helt krontal.

6. Bestämmelserna om arbetsgivarnas medverkan vid uppbörd av kvarstående skatt i 39 § 1 a mom., 40 § 2 mom., 41 § 2 mom., 42 §, 43 § 1 mom. andra och tredje styckena, 54 § 1 mom. femte stycket, punkt 2 av anvisningarna till 39 § samt första och tredje styckena av anvisningarna till 40 § uppbördslagen tillämpas sista gången i fråga om

kvarstående skatt enligt 1996 års taxering. Kvarstående skatt enligt 1997 och 1998 års taxeringar skall betalas av den skattskyldige enligt bestämmelsen i 16 kap. 7 § första stycket denna lag.

7. Bestämmelserna om begränsning av rätten till återbetalning i 68 § 5 mom. uppbördslagen och 25 § lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare tillämpas också då den som har rätt att återfå ett belopp skall betala skatt enligt denna lag.

8. Bestämmelserna om betalningsskyldighet för företrädare för juridisk person i 12 kap. tillämpas även i fråga om innehållen skatt enligt uppbördslagen (1953:272), arbetsgivaravgifter enligt lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare samt mervärdesskatt enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt och mervärdesskattelagen (1994:200). Detsamma gäller i fråga om avgiftstillägg, skattetillegg, ränta och dröjsmålsavgift enligt nämnda lagar.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om mål om betalningsskyldighet som anhängiggjorts före utgången av år 1997.

9. Bestämmelserna i 14 kap. 3–7 §§ skall i tillämpliga delar tillämpas från ikraftträdandet i fråga om skatt eller avgift som tas ut enligt

- a) uppbördslagen (1953:272),
- b) lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller
- c) mervärdesskattelagen (1994:200).

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

2 Förslag till lag om dröjsmålsavgift

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Den som är betalningsskyldig för skatt, avgift eller ränta och som inte i rätt tid och på rätt sätt fullgör betalningsskyldigheten, skall i de fall det särskilt föreskrivs, betala en avgift (*dröjsmålsavgift*) enligt de grunder som anges i denna lag.

2 § Dröjsmålsavgift tas, om inte annat sägs nedan eller i 3 eller 4 §, ut med

1. två procent på belopp som betalas före utgången av den månad då beloppet skall betalas (*förfallomånaden*),
2. fyra procent på belopp som betalas under första månaden efter förfallomånaden,
3. sex procent på belopp som betalas under andra månaden efter förfallomånaden,
4. sex procent, med tillägg av en procentenhet för varje påbörjad ytterligare månad, på belopp som betalas efter andra månaden efter förfallomånaden.

Dröjsmålsavgift tas ut med två procent på belopp som betalas inom tio dagar från den dag då beloppet skulle ha betalats.

3 § Dröjsmålsavgiften är minst 100 kronor. Om det ursprungligen obetalda beloppet är mindre än 100 kronor, får dröjsmålsavgift dock endast tas ut med motsvarande belopp.

4 § Om den betalningsskyldige skriftligen påmints om sin betalningsskyldighet och betalning sker senast viss i påminnelsen angiven dag, skall dröjsmålsavgift tas ut som om betalning skett den dag påminnelsen sändes.

Första stycket tillämpas inte i fråga om påminnelse av kronofogdemyndigheten sedan myndigheten beviljat uppskov med betalningen.

5 § Vid tillämpning av bestämmelserna i denna lag jämföras med inbetalning av skatt att verkställighet har skett eller säkerhet har tagits emot enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

6 § Om det finns särskilda skäl, får den myndighet som har beslutat om avgiften befria den betalningsskyldige helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift.

7 § Ett beslut om dröjsmålsavgift får överklagas på det sätt som gäller för överklagande av den skatt, avgift eller ränta som föranlett dröjsmålsavgiften.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Häriigenom föreskrivs att 11 kap. 2 § och 20 kap. 2 § lagen (1962:381) om allmän försäkring¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap. 2 §²

Med inkomst av anställning avses lön eller annan ersättning i pengar eller andra skattepliktiga förmåner, som en försäkrad har fått såsom arbetstagare i allmän eller enskild tjänst. Med lön likställs kostnadsersättning som inte enligt 10 § *uppbördslagen* (1953:272) undantas vid beräkning av *preliminär A-skatt*. Sådan skattepliktig intäkt i form av rabatt, bonus eller annan förmån som utgår på grund av kundtrohet eller liknande, skall också anses som inkomst av anställning, om den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen är någon annan än den som är skattskyldig för förmånen. Till sådan inkomst räknas dock inte från en och samme arbetsgivare utgiven lön som under ett år ej uppgått till 1 000 kronor. Till sådan inkomst räknas inte heller intäkt som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i kommunalskattelagen (1928:370) eller sådan ersättning som anges i 1 § första stycket 2)6 och fjärde stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. I fråga om arbete som har utförts utomlands bortses vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst från sådana lönetillägg som betingas av ökade

Med inkomst av anställning avses lön eller annan ersättning i pengar eller andra skattepliktiga förmåner, som en försäkrad har fått såsom arbetstagare i allmän eller enskild tjänst. Med lön likställs kostnadsersättning som inte enligt 8 kap. *lagen* (1997:000) om *betalning av skatter och avgifter* undantas vid beräkning av *skatteavdrag*. Sådan skattepliktig intäkt i form av rabatt, bonus eller annan förmån som utgår på grund av kundtrohet eller liknande, skall också anses som inkomst av anställning, om den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen är någon annan än den som är skattskyldig för förmånen. Till sådan inkomst räknas dock inte från en och samme arbetsgivare utgiven lön som under ett år ej uppgått till 1 000 kronor. Till sådan inkomst räknas inte heller intäkt som avses i 32 § 1 mom. första stycket h och i kommunalskattelagen (1928:370) eller sådan ersättning som anges i 1 § första stycket 2)6 och fjärde stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. I fråga om arbete som har utförts utomlands bortses vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst från sådana lönetillägg som betingas av ökade

Nuvarande lydelse

levnadskostnader och andra särskilda förhållanden i sysselsättningslandet. Såsom inkomst av anställning anses även

Föreslagen lydelse

levnadskostnader och andra särskilda förhållanden i sysselsättningslandet. Såsom inkomst av anställning anses även

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

a) sjukpenning och rehabiliteringspenning enligt denna lag samt sjukpenning enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring eller motsvarande ersättning som utgår enligt annan författning eller på grund av regeringens förordnande, i den mån ersättningen träder i stället för försäkrads inkomst såsom arbetstagare i allmän eller enskild tjänst,

b) föräldrapenningförmåner,

c) vårdbidrag enligt 9 kap. 4 §, i den mån bidraget inte är ersättning för merkostnader,

d) dagpenning från erkänd arbetslöshetskassa,

e) kontant arbetsmarknadsstöd enligt lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd,

f) utbildningsbidrag under arbetsmarknadsutbildning och yrkesinriktad rehabilitering i form av dagpenning,

g) korttidsstudiestöd och vuxenstudiebidrag enligt studiestödslagen (1973:349) eller lagen (1983:1030) om särskilt vuxenstudiestöd för arbetslösa samt särskilt utbildningsbidrag,

h) delpension enligt lagarna (1975:380) och (1979:84) om delpensionsförsäkring,

i) dagpenning till totalförsvarspiktiga som tjänstgör enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarspikt och andra som erhåller dagpenning enligt de för totalförsvarspiktiga gällande grunderna,

j) utbildningsbidrag för doktorander,

k) timersättning vid vuxenutbildning för utvecklingsstörda (särvox) och vid svenskundervisning för invandrare (sfi),

l) livränta enligt 4 kap. lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring eller motsvarande livränta som bestäms med tillämpning av sagda lag,

m) från Sveriges författarfond och Konstnärnämnden utgående bidrag som ej är att hänföra till inkomst av annat förvärvsarbete enligt 3 §, i den mån regeringen så förordnar,

n) statsbidrag till arbetslösa som tillskott till deras försörjning när de startar egen rörelse,

p) ersättning enligt lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närståendevård,

q) tillfälliga förvärsinkomster av verksamhet som inte bedrivs självständigt,

r) ersättning som en allmän försäkringskassa utger enligt 20 § lagen (1991:1047) om sjuklön.

r) ersättning som en allmän försäkringskassa utger enligt 20 § lagen (1991:1047) om sjuklön,

s) semesterersättning från semesterkassa.

I fråga om ersättning i pengar

I fråga om ersättning i pengar

Nuvarande lydelse

eller andra skattepliktiga förmåner för utfört arbete i annan form än pension, i fråga om ersättning till idrottsutövare från visst slag av ideell förening samt i fråga om ersättning från vinstandelsstiftelse eller annan juridisk person med motsvarande ändamål gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap. 2 § andra stycket samt 2 a § tredje och fjärde styckena.

Föreslagen lydelse

eller andra skattepliktiga förmåner för utfört arbete i annan form än pension *och semesterersättning från semesterkassa*, i fråga om ersättning till idrottsutövare från visst slag av ideell förening samt i fråga om ersättning från vinstandelsstiftelse eller annan juridisk person med motsvarande ändamål gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap. 2 § andra stycket samt 2 a § tredje och fjärde styckena.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Vid beräkning av inkomst av anställning skall hänsyn tas till lön eller annan ersättning, som den försäkrade har fått från en arbetsgivare, som är bosatt utom riket eller är utländsk juridisk person, endast i fall då den försäkrade sysselsatts här i riket och överenskommelse inte träffats enligt 3 kap. 2 a § första stycket eller då han tjänstgjort som sjöman ombord på svenskt handelsfartyg. Vad som sägs här skall inte gälla beträffande lön till svenska medborgare, om svenska staten eller, där lönen härrör från utländsk juridisk person, en svensk juridisk person, som äger ett bestämmande inflytande över den utländska juridiska personen, enligt av Riksförsäkringsverket godtagen förbindelse har att svara för tilläggspensionsavgiften.

Hänsyn skall ej heller tas till lön eller annan ersättning från främmande makts beskickning eller lönade konsulat här i riket eller från arbetsgivare, som tillhör sådan beskickning eller sådant konsulat och som inte är svensk medborgare. Vad som sägs här skall inte gälla beträffande lön till svensk medborgare eller till den som utan att vara svensk medborgare är bosatt i riket, om en utländsk beskickning här i riket enligt av Riksförsäkringsverket godtagen förbindelse har att svara för tilläggspensionsavgiften.

Den som åtagit sig förbindelse enligt tredje eller fjärde stycket skall anses som arbetsgivare.

20 kap.

2 §³

Vid tillämpningen av bestämmelserna i 11 kap. 6 a § om försäkrad, som vårdar barn, skall med barn som där sägs likställas fosterbarn.

Med förälder skall vid tillämpningen av bestämmelserna i 9 kap. 4 § och 11 kap. 6 a § likställas den, med vilken förälder är eller varit gift eller har eller har haft barn, om de stadigvarande sammanbor.

Med förälder skall vid tillämpningen av bestämmelserna i 9 kap. 4 § likställas den som med socialnämndens tillstånd har tagit emot ett utländskt barn för vård och fostran i syfte att adoptera det.

Har någon med socialnämndens medgivande tagit emot ett utländskt barn i sitt hem här i landet för vård och fostran i adoptionsyfte, skall vid tillämpning av bestämmelserna i 8 och 14 kap. om rätt till barnpension barnet anses som barn till denne. I sådana fall anses barnet bosatt i Sverige, om den blivande adoptivföräldern var bosatt här i landet vid den tidpunkt då han avled.

Vid tillämpning av denna lags bestämmelser om sjukpenninggrundande inkomst och pensionsgrundande inkomst gäller vad som i 22 c § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare sägs om iakttagande av förhandsbesked.

Vid tillämpning av bestämmelserna i 3 kap. 2 a § tredje stycket skall den som lämnat uppgift om innehav av en *F-skattsedel* i en anbudshandling, en faktura eller någon därmed jämförlig handling, som även innehåller uppgifter om utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra för identifiering godtagbara uppgifter samt uppgift om betalningsmottagarens personnummer eller organisationsnummer anses ha en sådan skattsedel. Uppgiften om innehav av en *F-skattsedel* gäller även som sådant skriftligt åberopande av *F-skattsedeln* som avses i 3 kap. 2 a § fjärde stycket. Det som nu sagts gäller dock inte om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften om innehav av en *F-skattsedel* är oriktig. Bestämmelser om påföljd för den som lämnar oriktig uppgift finns i skattebrottslagen (1971:69).

Vid tillämpning av bestämmelserna i 3 kap. 2 a § tredje stycket skall den som lämnat uppgift om innehav av en *F-skattsedel* i en anbudshandling, en faktura eller någon därmed jämförlig handling, som även innehåller uppgifter om utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra för identifiering godtagbara uppgifter samt uppgift om betalningsmottagarens personnummer eller organisationsnummer anses ha en sådan skattsedel. Uppgiften om innehav av en *F-skattsedel* gäller även som sådant skriftligt åberopande av *F-skattsedeln* som avses i 3 kap. 2 a § fjärde stycket. Det som nu sagts gäller dock inte om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften om innehav av en *F-skattsedel* är oriktig. Bestämmelser om påföljd för den som lämnar oriktig uppgift finns i skattebrottslagen (1971:69).

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om inkomst som avser tid före 1998.

¹Lagen omtryckt 1982:120.

²Senaste lydelse 1996:1395.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

³Senaste lydelse 1996:665.

4 Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Häri genom föreskrivs att 1 och 6 §§ skattebrottslagen (1971:69) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller i fråga om skatt och, om så särskilt föreskrivs, annan avgift till det allmänna som inte betecknas som skatt.

Lagen tillämpas inte i fråga om

1. gärningar som är belagda med straff i lagen (1960:418) om straff för varusmuggling,

2. *skatte- eller avgiftstillägg*, 2. *skattetillägg*, ränta, dröjsmålsavgift, förseningsavgift eller liknande avgift.

6 §²

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att fullgöra *föreskriven* skyldighet att *innehålla skatt eller inbetala skatt som innehållits för annan*, döms för *skattebetalningsbrott* till böter eller fängelse i högst ett år.

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att fullgöra skyldighet att *göra skatteavdrag, på sätt som föreskrivs i lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter* döms för *skatteavdragsbrott* till böter eller fängelse i högst ett år.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om avgiftstillägg för utgiftsåret 1997 och tidigare år.

¹Senaste lydelse 1996:657.

²Senaste lydelse 1996:658.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

5 Förslag till lag om ändring i lagen (1976:206) om felparkeringsavgift

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs att 13 § lagen (1976:206) om felparkeringsavgift¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §²

Om inte något annat följer av denna lag gäller uppbördslagen (1953:272) i tillämpliga delar i fråga om felparkeringsavgifter. Reglerna om dröjsmålsavgift skall dock inte tillämpas. Regeringen får föreskriva avvikelser från uppbördslagen, när det gäller det administrativa förfarandet i fråga om felparkeringsavgifter.

Åläggande enligt 6 § andra stycket får inte utfärdas senare än ett år efter den dag då överträdelsen skedde.

Om en felparkeringsavgift inte betalas efter ett sådant åläggande som avses i 6 § andra stycket skall Vägverket begära indrivning av avgiften. Regeringen får meddela föreskrifter om att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske oavsett om åläggandet inte har fått laga kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

¹Lagen omtryckt 1987:25.

²Senaste lydelse 1993:900.

6 Förslag till lag om ändring i bostadsförvaltningslagen
(1977:792)

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs att det i bostadsförvaltningslagen (1977:792) skall införas en ny paragraf, 9 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 a §

Vid tvångsförvaltning av fastighet skall förvaltaren anses som arbetsgivare enligt lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter beträffande av honom förvaltat egendom. Bestämmelserna i 13 kap. 1 § nämnda lag om befrielse från betalningsskyldighet gäller även förvaltaren.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas första gången i fråga om lön för inkomståret 1998.

7 Förslag till lag om ändring i lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs att 2 och 20 §§ lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Betalningssäkring får användas i fråga om fordran på

1. skatt och tull samt, om så särskilt föreskrivs, annan avgift till det allmänna som inte betecknas som skatt,

2. *skatte- eller avgiftstillägg*, 2. *skattetillägg*, ränta, dröjsränta, dröjsmålsavgift, förseningsavgift eller liknande avgift, om den fordran som tillägget, räntan eller avgiften avser får betalningssäkras.

Betalningssäkring får användas också

1. om annan än den skatt- eller avgiftsskyldige är betalningsskyldig för belopp som avses i första stycket,

2. för sådan fordran på utländsk skatt, tull eller avgift, för vilken säkerställande av betalning får ske här i landet enligt överenskommelse mellan Sverige och främmande stat.

20 §²

Mål om betalningssäkring prövas av *den länsrätt som är behörig i fråga om gäldenärens taxering till skatt enligt lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt för det beskattningsår*, då framställning om betalningssäkring görs. Finns inte behörig domstol enligt vad som nu sagts, prövas målet av länsrätten i det län, där verkställigheten kan äga rum.

Mål om betalningssäkring prövas av *länsrätten i det län där gäldenären hade sin hemortskommun den 1 november året före det kalenderår* då framställning om betalningssäkring görs. Vid *bestämmande av hemortskommun gäller bestämmelserna i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i tillämpliga delar*. Finns inte behörig domstol enligt vad som nu *har* sagts, prövas målet av länsrätten i det län, där verkställigheten kan äga rum.

Behörig att föra det allmännas talan är skattemyndigheten i det län där behörig länsrätt finns. Vad som föreskrivs i 6 kap. 15 och 16 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller i tillämpliga delar i mål om betalningssäkring.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Äldre föreskrifter i 2 § gäller fortfarande i fråga om avgiftstillägg för utgiftsåret 1997 och tidigare år.

Äldre föreskrifter i 20 § skall fortfarande gälla i fråga om framställningar som gjorts före ikraftträdandet.

¹Senaste lydelse 1996:685.

²Senaste lydelse 1990:372.

8 Förslag till lag om ändring i utsökningsbalken

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Häri genom föreskrivs att 7 kap. 15 § utsökningsbalken skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.
15 §¹

Avdrag för preliminär skatt har företrädare framför utmätning av lön. *Utmätning för underhållsbidrag med företrädesrätt enligt 14 § och förrättningskostnaderna i målet har företrädare framför avdrag för kvarstående skatt. Vid utmätning av lön för annan fordran har avdrag för kvarstående skatt företrädare.* En fordran enligt 14 § första stycket 1 har företrädare framför förrättningskostnaderna i målet.

Avdrag för preliminär skatt har företrädare framför utmätning av lön.

En fordran enligt 14 § första stycket 1 har företrädare framför förrättningskostnaderna i målet.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

¹Senaste lydelse 1995:298.

9 Förslag till lag om ändring i lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Häri genom föreskrivs att 3 och 4 §§ lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

En fordran preskriberas fem år efter utgången av det kalenderår då den förföll till betalning, om inte annat följer av andra stycket.

Har en fordran fastställts till sitt belopp

1. sedan den förfallit till betalning eller
2. sedan föreskriven tid för avlämnande av deklaration eller annan redovisning för fordringen gått ut,

räknas preskriptionstiden i fråga om sådan del av fordringen som dessförinnan inte varit indrivningsbar från utgången av det kalenderår då fastställelsen ägde rum. *Punkt 2 gäller dock inte i fråga om en fordran som har påförts enligt uppbördslagen (1953:272).*

Föreslagen lydelse

3 §¹

En fordran preskriberas fem år efter utgången av det kalenderår då den förföll till betalning, om inte annat följer av andra *eller tredje* stycket.

Har en fordran fastställts till sitt belopp

1. sedan den förfallit till betalning eller
2. sedan föreskriven tid för avlämnande av deklaration eller annan redovisning för fordringen gått ut,

räknas preskriptionstiden i fråga om sådan del av fordringen som dessförinnan inte varit indrivningsbar från utgången av det kalenderår då fastställelsen ägde rum.

En fordran som har påförts enligt lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter preskriberas fem år efter utgången av det kalenderår då den lämnades för indrivning. Om ett sådant indrivningsuppdrag återtas upphör beräkningen av preskriptionstid för det belopp som omfattas av återkallelsen.

4 §

Medges den som svarar för betalning av en fordran helt eller delvis anstånd med betalningen, preskriberas fordringen i motsvarande mån tidigast två år efter utgången av det kalenderår då anståndet upphörde att gälla.

Föreskrifterna i första stycket gäller inte i fråga om fordringar

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

*som påförts enligt lagen
(1997:000) om betalning av
skatter och avgifter.*

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre bestämmelser skall fortfarande gälla i fråga om fordringar som har påförts enligt upp-
bördslagen (1953:272).

Nuvarande lydelse

¹Senaste lydelse 1984:861.

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

10 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 6 §, 3 kap. 5 och 7, 8, 11 och 14 §§, 5 kap. 5, 10, 12 och 17 §§, 7 kap. 1, 4, 6 och 8 §§ samt 9 kap. 3 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap. 6 §¹

Deklarationen skall för varje redovisningsperiod eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, för varje skattepliktig händelse lämnas till beskattningsmyndigheten. Den som hos beskattningsmyndigheten är registrerad som skattskyldig skall lämna deklARATION ÄVEN FÖR redovisningsperioder för vilka han inte har någon skatt att redovisa.

Deklarationen skall avges på heder och samvete samt upprättas på blankett enligt formulär som fastställs av Riksskatteverket, Jordbruksverket eller Fiskeriverket.

Deklarationen skall avges på heder och samvete samt upprättas på blankett enligt formulär som fastställs av Riksskatteverket, Jordbruksverket eller Fiskeriverket. *Efter särskilt medgivande av Riksskatteverket eller skatte-myndighet som Riksskatteverket bestämmer får deklARATION avges i form av ett elektroniskt dokument. En sådan deklARATION får tas emot av Riksskatteverket för skattemyndighetens räkning.*

Med ett elektroniskt dokument avses i denna lag en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

3 kap. 5 §²

Beskattningsmyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) och annan juridisk per-

Beskattningsmyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan

Nuvarande lydelse

son än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling rörande rättshandling mellan den som föreläggs och annan person (kontrolluppgift), om det behövs till ledning för beskattning av den andre personen eller för kontroll av ansökan av honom om återbetalning av eller kompensation för skatt. Om det finns särskilda skäl får även annan person än som avses i första meningen föreläggas att lämna kontrolluppgift.

Föreslagen lydelse

juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, som har betydelse för beskattning enligt denna lag, om rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i första meningen föreläggas.

En kontrolluppgift enligt första stycket får även avse att visa upp handling eller lämna över en kopia av handling.

Ett föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Den som föreläggs kan, om föreläggandet medför att han måste lägga ned ett betydande arbete för att fullgöra det, i stället ställa nödvändiga handlingar till beskattningsmyndighetens förfogande för granskning.

7 §³

Beskattningsmyndigheten får besluta om skatterevision för att kontrollera att deklara- och uppgiftsskyldigheten fullgjorts riktigt och fullständigt.

Beskattningsmyndigheten får besluta om skatterevision för att kontrollera att deklara- och annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt eller, om uppgiftsskyldigheten ännu inte uppkommit, att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldigheten.

Beskattningsmyndigheten får besluta om skatterevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Nuvarande lydelse

Skatterevision får även ske för att kontrollera att den som ansökt om återbetalning av eller kompensation för skatt lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i sin ansökan.

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Skatterevision får göras hos den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) och hos annan juridisk person än dödsbo.

8 §⁴

Ett beslut om skatterevision skall överlämnas till den reviderade innan revisionen verkställs. Beslutet skall innehålla uppgift om ändamålet med revisionen och om möjligheten att undanta handlingar och uppgifter enligt 15 och 15 a §§.

Ett beslut om skatterevision skall innehålla uppgift om ändamålet med revisionen och om möjligheten att undanta handlingar och uppgifter enligt 15 och 15 a §§.

Vid revision som avses i 7 § andra stycket får beskattningsmyndigheten om det finns särskilda skäl utesluta uppgift om vilken person eller rättshandling granskningen avser.

I ett beslut om skatterevision skall en eller flera tjänstemän förordnas att verkställa revisionen (revisor).

Den reviderade skall underrättas om beslutet innan revisionen verkställs. Är det av betydelse med sådana åtgärder som avses i 11 § andra stycket får dock underrättelse ske i samband med att revisionen verkställs om kontrollen annars kan mista sin betydelse .

11 §⁵

Vid skatterevision får räkenskapsmaterial och andra handlingar som rör verksamheten granskas om de inte skall undantas enligt 15 §. Med handling förstås

Vid skatterevision får räkenskapsmaterial och andra handlingar som rör verksamheten granskas om de inte skall undantas enligt 15 §. Med handling förstås

Nuvarande lydelse

framställning i skrift eller bild samt upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med teknisk hjälpmedel. Revisorn får ta prov på varor som används, säljs eller tillhandahålls på annat sätt i verksamheten. Vidare får han inventera kassan, granska varulager, inventarier, fordon, särskild räknarapparat, mätapparat och tillverkningsprocesser. Han får också prova särskild räknarapparat och mätapparat.

Föreslagen lydelse

framställning i skrift eller bild samt upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med teknisk hjälpmedel.

Revisorn får ta prov på varor som används, säljs eller tillhandahålls på annat sätt i verksamheten. Vidare får han inventera kassan, granska varulager, inventarier, fordon, särskild räknarapparat, mätapparat och tillverkningsprocesser. Han får också prova *kassaapparat*, särskild räknarapparat, mätapparat och *annan teknisk utrustning*.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

14 §⁶

En revision får inte pågå längre tid än nödvändigt. Räkenskapsmaterial och andra handlingar som överlämnats till revisorn skall så snart som möjligt och senast när revisionen avslutats återlämnas till den reviderade.

Har den reviderade försatts i konkurs när handlingarna skall återlämnas skall beskattningsmyndigheten överlämna handlingarna till konkursförvaltaren. Beskattningsmyndigheten skall underrätta den reviderade om att handlingarna överlämnats till konkursförvaltaren.

Beskattningsmyndigheten skall snarast lämna meddelande om resultatet av revisionen till den reviderade i de delar som rör honom.

5 kap.
5 §⁷

Om ett beskattningsbeslut överklagats, den skattskyldige begärt

Om ett beskattningsbeslut överklagats, den skattskyldige begärt

Nuvarande lydelse

omprövning eller det annars kan antas att skatten kommer att sättas ned, kan den skattskyldige av beskattningsmyndigheten få anstånd med att betala skatten. Bestämmelserna i 49 § 1, 2 och 3 mom. *uppbördslagen* (1953:272) gäller då i tillämpliga delar.

Föreslagen lydelse

omprövning eller det annars kan antas att skatten kommer att sättas ned, kan den skattskyldige av beskattningsmyndigheten få anstånd med att betala skatten. Bestämmelserna i 17 kap. 2, 3, 9 och 11 §§ *lagen* (1997:000) om *betalning av skatter och avgifter* gäller då i tillämpliga delar.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

10 §⁸

Dröjsmålsavgiften tas ut enligt bestämmelserna i 58 § 2–5 mom. *uppbördslagen* (1953:272).

Dröjsmålsavgiften tas ut enligt bestämmelserna i *lagen* (1997:000) om *dröjsmålsavgift*.

12 §⁹

Ränta skall utgå på

1. skatt som avses i 1 § tredje stycket,

2. skatt som den skattskyldige fått anstånd med att betala enligt 5 § till den del skattebeloppet skall betalas senast vid anståndstidens utgång.

I fall som avses i första stycket 1 utgår räntan från den dag då skatten skulle ha betalats enligt 1 § första stycket till och med den dag då skatten skall betalas enligt beskattningsmyndighetens beslut. I fall som avses i första stycket 2 skall bestämmelserna om ränta i 49 § 4 mom. *uppbördslagen* (1953:272) tillämpas.

I fall som avses i första stycket 1 utgår räntan från den dag då skatten skulle ha betalats enligt 1 § första stycket till och med den dag då skatten skall betalas enligt beskattningsmyndighetens beslut. I fall som avses i första stycket 2 skall bestämmelserna om ränta i 19 kap. 6 § *lagen* (1997:000) om *betalning av skatter och avgifter* tillämpas.

Beskattningsmyndigheten får befria en skattskyldig helt eller delvis från skyldigheten att betala ränta, om det finns synnerliga skäl.

17 §¹⁰

Har någon, i egenskap av företrädare för skattskyldig som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att betala in skatt i den tid och ordning som anges i 2 kap. 6–9 §§ samt 5 kap. 1 och 2 §§, är han tillsammans med den skattskyldige betalningsskyldig för skatten. Betalningsskyldigheten får jämkas

I fråga om betalningsskyldighet för företrädare för skattskyldig som är juridisk person och som inte betalat in skatt i den tid och ordning som anges i 2 kap. 6–9 §§ samt 5 kap. 1 och 2 §§ gäller bestämmelserna i 12 kap. 6 § första och tredje styckena, 7 §, 12 § första stycket och 13 § samt 22 kap. 13 § andra stycket lagen

Nuvarande lydelse

eller efterges om det föreligger särskilda skäl.

Föreslagen lydelse

(1997:000) om betalning av skatter och avgifter.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Talan om att ålägga betalningsskyldighet enligt första stycket skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan den skattskyldiges betalningsskyldighet för skattebeloppet har bortfallit enligt lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m. m.

Den som fullgjort betalningsskyldighet för skattebelopp enligt första stycket får söka beloppet åter av den skattskyldige.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

7 kap.

1 §¹¹

Har den skattskyldige i deklaration eller annat skriftligt meddelande som han under förfarandet avgett till ledning för beslut rörande beskattningen, lämnat uppgift som befinns oriktig, skall en särskild avgift (skattetillägg) påföras honom. Skattetillägget är tjugo procent av det skattebelopp som inte skulle ha påförts om den oriktiga uppgiften hade godtagits. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i mål om skatt och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

Om den skattskyldige på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en uppgift som befinns oriktig till ledning för beslut rörande beskattningen, skall en särskild avgift (skattetillägg) tas ut. Skattetillägget är tjugo procent av det skattebelopp som inte skulle ha påförts om den oriktiga uppgiften hade godtagits. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i mål om skatt och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

Avgiftsberäkning enligt första stycket sker efter tio procent när den oriktiga uppgiften avser periodisering eller därmed jämförbar fråga.

Har avvikelser från deklaration skett med stöd av 4 kap. 13 §, påföras den skattskyldige skattetillägg. Skattetillägget är tjugo procent av den skatt som till följd av uppskattningen påföras den skattskyldige utöver vad

Nuvarande lydelse

som annars skulle ha påförts honom. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige påförs dock skattetillägg enligt första eller andra stycket.

Har den skattskyldige inte lämnat deklaration och har skatt beslutats genom uppskattning enligt 4 kap. 13 §, påförs den skattskyldige skattetillägg. Skattetillägget är tjugo procent av den skatt som till följd av uppskattningen påförs den skattskyldige utöver den skatt som skulle ha påförts enligt *de skriftliga* uppgifter han kan ha lämnat till ledning för beskattningen. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige påförs dock skattetillägget enligt första eller andra stycket.

Föreslagen lydelse

Har den skattskyldige inte lämnat deklaration och har skatt beslutats genom uppskattning enligt 4 kap. 13 §, påförs den skattskyldige skattetillägg. Skattetillägget är tjugo procent av den skatt som till följd av uppskattningen påförs den skattskyldige utöver den skatt som skulle ha påförts enligt uppgifter han *på något annat sätt än muntligen* kan ha lämnat till ledning för beskattningen. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige påförs dock skattetillägget enligt första eller andra stycket.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Underlag för skattetillägg skall bestämmas utan hänsyn till invändningar rörande annan fråga än den som föranlett tillägget.

4 §

Skattetillägg påförs inte i samband med rättelse av en felräkning eller en misskrivning, som uppenbart framgår av deklARATIONEN eller *ett* annat *skriftligt* meddelande från den skattskyldige.

Skattetillägg påförs inte heller i den mån avvikelsen avser bedömning av ett *skriftligt* yrkande och avvikelsen inte gäller uppgift i sak.

Skattetillägg påförs inte i samband med rättelse av en felräkning eller en misskrivning, som uppenbart framgår av deklARATIONEN eller *av något* annat meddelande från den skattskyldige *som inte är muntligt*.

Skattetillägg påförs inte heller i den mån avvikelsen avser bedömning av ett yrkande, *som framställts på något annat sätt än muntligen*, och avvikelsen inte gäller uppgift i sak.

Har den skattskyldige frivilligt rättat en oriktig uppgift, påförs inte skattetillägg.

6 §¹²

Skattetillägg och försenings-

Den skattskyldige skall befrias

Nuvarande lydelse

avgift *skall efterges helt*, om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha ett sådant samband med den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller *därmed jämförligt* förhållande att den *kan anses* ursäktlig. *Detsamma gäller* om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till den oriktiga uppgiftens *beskaffenhet* eller annan särskild omständighet eller om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut *tillägget* eller avgiften.

Skattetillägg får *helt efterges även* när det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten *är att anses som ringa*.

Föreslagen lydelse

helt från skattetillägg och förseningsavgift

1. om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha ett sådant samband med den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller *liknande* förhållande att den *framstår som* ursäktlig.

2. om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till uppgiftens *art* eller *någon* annan särskild omständighet, eller

3. om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut *skattetillägget* eller avgiften.

Den skattskyldige får befrias helt från skattetillägg när det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten *är obetydligt*.

Särskild avgift får inte påföras sedan den skattskyldige avlidit.

8 §¹³

Bestämmelserna *om eftergift* skall beaktas även om något yrkande om *detta* inte har framställts, i den mån det föränleds av vad som har förekommit i ärendet eller målet om särskild avgift.

Bestämmelserna *i 6 §* skall beaktas även om något yrkande om *befrielse* inte har framställts, i den mån det föränleds av vad som har förekommit i ärendet eller målet om särskild avgift.

Ändras ett beskattningsbeslut i en fråga som föränlett skattetillägg skall beskattningsmyndigheten vidta den ändring av beslutet om skattetillägg som föränleds av beskattningsbeslutet.

9 kap.
3 §¹⁴

Fråga om utdömande av vite prövas av länsrätten i det län där beskattningsmyndigheten är belägen. Har vite samtidigt förelagts med stöd av en bestämmelse i taxeringslagen (1990:324) eller

Fråga om utdömande av vite prövas av länsrätten i det län där beskattningsmyndigheten är belägen. Har vite samtidigt förelagts med stöd av en bestämmelse i taxeringslagen (1990:324) eller

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter prövas frågan av den länsrätt som är behörig enligt dessa lagar. Har vite i annat fall samtidigt förelagts med stöd av denna lag och *mervärdes-skattelagen (1994:200)* görs prövningen av den länsrätt som är behörig enligt sistnämnda lag.

enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter prövas frågan av den länsrätt som är behörig enligt dessa lagar. Har vite i annat fall samtidigt förelagts med stöd av denna lag och *lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter* görs prövningen av den länsrätt som är behörig enligt sistnämnda lag.

Vid prövning av en fråga om utdömning av vite får även vitets lämplighet bedömas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas från och med den 1 januari 1998.

2. Äldre föreskrifter i 3 kap. 7 § gäller fortfarande i fråga om kompensation enligt lagen (1994:40) om tillfällig kompensation för viss energiskatt.

3. Äldre föreskrifter i 5 kap. 17 § gäller fortfarande i fråga om mål om betalningsskyldighet som anhängiggjorts före utgången av år 1997.

4. Äldre föreskrifter i 9 kap. 3 § gäller fortfarande i fråga om vite som samtidigt förelagts med stöd av lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter samt mervärdesskattelagen (1994:200).

¹Senaste lydelse 1993:462.

²Senaste lydelse 1994:474.

³Senaste lydelse 1994:474.

⁴Senaste lydelse 1994:474.

⁵Senaste lydelse 1994:1906.

⁶Senaste lydelse 1994:474.

⁷Senaste lydelse 1990:331.

⁸Senaste lydelse 1992:639.

⁹Senaste lydelse 1992:639.

¹⁰Senaste lydelse 1996:670.

¹¹Senaste lydelse 1991:1906.

¹²Senaste lydelse 1991:1906.

¹³Senaste lydelse 1991:1906.

¹⁴Senaste lydelse 1994:214.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

11 Förslag till lag om ändring i lagen (1987:1231) om automatisk databehandling vid taxeringsrevision, m.m.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs att 1, 3 och 6 §§ lagen (1987:1231) om automatisk databehandling vid taxeringsrevision, m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller vid myndighets *revision* avseende skatter och socialavgifter samt enligt 75 § tull-lagen (1987:1065), när åtgärden innefattar automatisk databehandling av personuppgifter i personregister enligt datalagen (1973:289).

Denna lag gäller vid myndighets *granskning* avseende skatter och socialavgifter samt *vid granskning* enligt 69 och 70 §§ tullagen (1994:1550), när åtgärden innefattar automatisk databehandling av personuppgifter i personregister enligt datalagen (1973:289).

3 §²

Datainspektionen utövar tillsyn över att granskning som sker med hjälp av automatisk databehandling inte medför otillbörligt intrång i personlig integritet. Härvid tillämpas 15 § andra stycket och 16 § datalagen (1973:289).

Den som verkställer *revisionen* skall lämna Datainspektionen de uppgifter om den automatiska databehandlingen som inspektionen begär för sin tillsyn.

Den som verkställer *granskningen* skall lämna Datainspektionen de uppgifter om den automatiska databehandlingen som inspektionen begär för sin tillsyn.

6 §³

Den som har beslutat om *revisionen* och den hos vilken *revisionen* sker får överklaga Datainspektionens beslut enligt denna lag till regeringen. Även Justitiekanslern får överklaga ett sådant beslut för att ta till vara allmänna intressen.

Den som har beslutat om *granskningen* och den hos vilken *granskningen* sker får överklaga Datainspektionens beslut enligt denna lag till regeringen. Även Justitiekanslern får överklaga ett sådant beslut för att ta till vara allmänna intressen.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

¹Senastete lydelse 1994:478.

²Senaste lydelse 1994:478.

³Senaste lydelse 1994:478.

12 Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 och 4 §§, 2 kap. 2 §, 3 kap. 8, 9, 11 och 12 a §§, 5 kap. 1, 2, 4–7 och 13 §§ samt rubriken närmast före 5 kap. 6 § taxeringslagen (1990:324) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

Denna lag gäller vid fastställelse av underlaget för att ta ut skatt eller avgift (taxering) enligt

1. kommunalskattelagen (1928:370),
2. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
3. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt,
4. lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
5. lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–5 och 7 nämnda lag,
6. lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
7. lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter,
8. lagen (1993:1537) om expansionsmedel.

Lagen gäller även vid handläggning av ärenden om särskilda avgifter (skattetillägg och förseningsavgift) om inte annat följer av 5 kap.

Lagen innehåller bestämmelser som skall gälla vid handläggning av mål om taxering och särskilda avgifter i allmän förvaltningsdomstol.

Att bestämmelserna i denna lag gäller även i fråga om förfarandet för fastställelse av mervärdesskatt i vissa fall framgår av 14 kap. 28 § mervärdesskattelagen (1994:200).

Att bestämmelserna i denna lag gäller även i fråga om förfarandet för fastställelse av mervärdesskatt i vissa fall framgår av 10 kap. 31 § lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter.

4 §

I lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter finns bestämmelser om skyldigheten att lämna uppgifter till ledning för taxering. I fråga om debitering och uppbörd av skatt gäller bestämmelserna i uppbörds-lagen (1953:272).

I lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter finns bestämmelser om skyldigheten att lämna uppgifter till ledning för taxering. I fråga om redovisning, bestämmande och betalning av skatt gäller bestämmelserna i lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

2 kap.

2 §

Beslut i taxeringsärende fattas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldiges hemortskommun för taxeringsåret är belägen.

Beslut i taxeringsärende fattas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldiges hemortskommun är belägen. *Beslut som rör ett handelsbolag fattas av skattemyndigheten i det län där bolaget enligt uppgift i handelsregistret har sitt huvudkontor. Beslut som rör en europeisk ekonomisk intressegruppering fattas av skattemyndigheten i det län där intressegrupperingen har sitt säte.*

Om den skattskyldige saknar hemortskommun i landet, fattas beslutet av Skattemyndigheten i Stockholms län.

Om den skattskyldige saknar hemortskommun i landet *eller annan sådan anknytning som anges i första stycket*, fattas beslutet av Skattemyndigheten i Stockholms län.

En skattemyndighet får uppdra åt en annan skattemyndighet att fatta beslut i dess ställe i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden. Sådant uppdrag får ges endast om den andra myndigheten medger det och om det kan ske utan avsevärd olägenhet för den skattskyldige.

3 kap.

8 §²

Skattemyndigheten får besluta om taxeringsrevision för att kontrollera att skyldighet enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter fullgjorts riktigt och fullständigt. Taxeringsrevision får göras hos den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) och hos annan juridisk person än dödsbo.

Skattemyndigheten får besluta om taxeringsrevision för att kontrollera att deklara- tions- och annan uppgiftsskyldighet enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter fullgjorts riktigt och fullständigt *eller, om uppgiftsskyldigheten ännu inte uppkommit, att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldigheten.*

Om revisionen kan antas bli omfattande får den påbörjas även innan deklaration skall avlämnas,

Skattemyndigheten får besluta om taxeringsrevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt

Nuvarande lydelse

om det beskattningsår som revisionen avser gått ut.

Föreslagen lydelse

första stycket av någon annan än den som revideras.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Taxeringsrevision får göras hos den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) och hos annan juridisk person än dödsbo.

9 §³

Ett beslut om taxeringsrevision skall överlämnas till den reviderade innan revisionen verkställs. Beslutet skall innehålla uppgift om ändamålet med revisionen och om möjligheten att undanta handlingar och uppgifter enligt 13 och 14 §§.

Ett beslut om taxeringsrevision skall innehålla uppgift om ändamålet med revisionen och om möjligheten att undanta handlingar och uppgifter enligt 13 och 14 §§.

I ett beslut om revision som avses i 8 § andra stycket får skattemyndigheten om det finns särskilda skäl utesluta uppgift om vilken person eller rättshandling granskningen avser.

I ett beslut om taxeringsrevision skall en eller flera tjänstemän förordnas att verkställa revisionen (revisor).

Den reviderade skall underrättas om beslutet innan revisionen verkställs. Är det av betydelse för revisionen med sådana åtgärder som avses i 11 § andra stycket får dock underrättelse ske i samband med att revisionen verkställs om kontrollen annars kan mista sin betydelse.

11 §⁴

Vid taxeringsrevision får räkenskapsmaterial och andra handlingar som rör verksamheten granskas om de inte skall undantas enligt 13 §.

Vid revision får revisorn även inventera kassan, granska lager,

Vid revision får revisorn inventera kassan, granska lager,

Nuvarande lydelse

maskiner och inventarier samt besiktiga lokaler och byggnader som används i verksamheten.

Föreslagen lydelse

maskiner och inventarier samt besiktiga lokaler och byggnader som används i verksamheten. *Revisorn får också ta prov på varor som används, säljs eller tillhandahålls på annat sätt i verksamheten samt prova kassaapparat, särskild räknarapparat, mätapparat och annan teknisk utrustning.*

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Med handling förstås framställning i skrift eller bild samt upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel.

12 a §⁵

En revision får inte pågå längre tid än nödvändigt. Räkenskapsmaterial och andra handlingar som överlämnats till revisorn skall så snart som möjligt och senast när revisionen avslutats återlämnas till den reviderade.

Har den reviderade försatts i konkurs när handlingarna skall återlämnas skall skattemyndigheten överlämna handlingarna till konkursförvaltaren. Skattemyndigheten skall underätta den reviderade om att handlingarna överlämnats till konkursförvaltaren.

Skattemyndigheten skall snarast lämna meddelande om resultatet av revisionen till den reviderade i de delar som rör honom.

5 kap.

1 §⁶

Har en skattskyldig i självdeklaration eller annat skriftligt meddelande, som han under förfarandet avgett till ledning för taxeringen, lämnat uppgift som befinns oriktig, skall en särskild avgift (skattetillägg) påföras honom. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i mål om taxering och

Om en skattskyldig på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en uppgift som befinns oriktig till ledning för taxeringen, skall en särskild avgift (skattetillägg) tas ut. Detsamma gäller om en sådan uppgift har lämnats i ett mål om taxering och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

Nuvarande lydelse

uppgiften inte har godtagits efter
prövning i sak.

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Skattetillägg enligt första stycket tas ut med tjugo procent av den mervärdesskatt och med fyrtio procent av sådan skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–6 och 8 som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts den skattskyldige eller hans make eller, i fråga om förmögenhetsskatt, någon annan person som samtaxeras med honom, eller, vad gäller mervärdesskatt, felaktigt skulle ha tillgodoräknats honom. Skulle den oriktiga uppgiften, om den hade godtagits, ha medfört sådant underskott i förvärvskälla i inkomstslaget näringsverksamhet eller tjänst som inte utnyttjas taxeringsåret, skall skattetillägg i stället beräknas på ett underlag som utgör en fjärdedel av den minskning av underskottet som rättelsen av den oriktiga uppgiften medfört.

Avgiftsberäkning enligt andra stycket sker efter tjugo procent eller, vad gäller mervärdesskatt, tio procent av underlaget när

1. den oriktiga uppgiften har rättats eller hade kunnat rättas med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för skattemyndigheten och som varit tillgängligt för myndigheten före utgången av november taxeringsåret,

2. den oriktiga uppgiften avser periodisering eller därmed jämförliga fråga.

2 §⁷

Om avvikelse har skett från en självdeklaration genom skönstaxering, påförs den skattskyldige skattetillägg. Tillägget beräknas på den skatt som till följd av skönstaxeringen påförs den skattskyldige utöver den skatt som annars skulle ha påförts honom. Medför skönstaxeringen att sådant underskott i förvärvskälla i inkomstslaget näringsverksamhet eller tjänst som inte utnyttjas taxeringsåret minskar, skall skattetillägget i stället beräknas på ett underlag som utgör en fjärdedel av den minskning av underskottet som skönstaxeringen medfört. Vid beräkningen skall dessutom bestämmelserna i 1 § andra stycket tillämpas. Till den del skönstaxeringen innefattar rättelse av oriktig uppgift från den skattskyldige skall skattetillägg tas ut enligt bestämmelserna i 1 §.

Första stycket tillämpas också om skönstaxering har skett på grund av utebliven självdeklaration och självdeklaration inte kommit in trots att föreläggande sänts ut till den skattskyldige. Tillägget beräknas på den skatt som till följd av skönstaxeringen påförs den skattskyldige utöver den skatt som skulle ha påförts enligt de *skriftliga uppgifter* som den skattskyldige kan ha lämnat till ledning för taxeringen. Innefattar

Första stycket tillämpas också om skönstaxering har skett på grund av utebliven självdeklaration och självdeklaration inte kommit in trots att föreläggande sänts ut till den skattskyldige. Tillägget beräknas på den skatt som till följd av skönstaxeringen påförs den skattskyldige utöver den skatt som skulle ha påförts enligt de *uppgifter* som den skattskyldige *på annat sätt än muntligen* kan ha lämnat till ledning för taxeringen.

Nuvarande lydelse

skönstaxeringen att ett vid tidigare taxering fastställt underskott i förvärvskälla i inkomstslaget näringsverksamhet eller tjänst utnyttjas helt eller delvis, skall skattetillägg beräknas på ett underlag som utgör en fjärdedel av den minskning av underskottet som skönstaxeringen medfört. Har den skattskyldige *i en skriftlig uppgift* till ledning för taxeringen redovisat underskott i förvärvskälla i inkomstslaget näringsverksamhet eller tjänst som inte utnyttjas taxeringsåret och medför skönstaxeringen att sådant underskott minskar, skall skattetillägget beräknas på ett underlag som utgör en fjärdedel av den minskning av underskottet som skönstaxeringen medfört.

Föreslagen lydelse

Innefattar skönstaxeringen att ett vid tidigare taxering fastställt underskott i förvärvskälla i inkomstslaget näringsverksamhet eller tjänst utnyttjas helt eller delvis, skall skattetillägg beräknas på ett underlag som utgör en fjärdedel av den minskning av underskottet som skönstaxeringen medfört. Har den skattskyldige *på annat sätt än muntligen* till ledning för taxeringen redovisat underskott i förvärvskälla i inkomstslaget näringsverksamhet eller tjänst som inte utnyttjas taxeringsåret och medför skönstaxeringen att sådant underskott minskar, skall skattetillägget beräknas på ett underlag som utgör en fjärdedel av den minskning av underskottet som skönstaxeringen medfört.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

4 §⁸

Skattetillägg tas inte ut

1. vid rättelse av en felräkning eller misskrivning som uppenbart framgår av självdeklarationen eller av *ett annat skriftligt meddelande* från den skattskyldige,

2. vid rättelse av en oriktig uppgift i fråga om inkomst av tjänst eller kapital, om rättelsen har gjorts eller hade kunnat göras med ledning av kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter och som varit tillgänglig för skattemyndigheten före november månads utgång taxeringsåret,

3. i den mån avvikelser avser bedömning av ett *skriftligt* yrkande, såsom fråga om yrkat avdrag eller värde av naturaförmån eller tillgång, och avvikelser inte gäller uppgift i sak,

1. vid rättelse av en felräkning eller misskrivning som uppenbart framgår av självdeklarationen eller av *något annat meddelande* från den skattskyldige *som inte är muntligt*,

3. i den mån avvikelser avser bedömning av ett yrkande, *som framställts på annat sätt än muntligen*, såsom fråga om yrkat avdrag eller värde av naturaförmån eller tillgång, och avvikelser inte gäller uppgift i sak,

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

4. om den skattskyldige frivilligt har rättat en oriktig uppgift.

Första stycket 2 gäller inte i fråga om kontrolluppgift enligt 3 kap. 32 c, 44 eller 45 § lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter.

5 §⁹

Om deklARATIONSSKYLDIG inte har kommit in med självdeklaration inom föreskriven tid eller har han endast lämnat en självdeklaration med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen inte är ägnad att ligga till grund för taxering, skall en särskild avgift (*förseningsavgift*) påföras honom. Sådan avgift påförs aktiebolag med 1 000 kronor och andra skattskyldiga med 500 kronor.

Har skattskyldig, som utan föreläggande skall lämna självdeklaration, inte kommit in med deklARATION senast den 1 augusti under taxeringsåret eller har han dessförinnan endast kommit in med en självdeklaration med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen inte är ägnad att ligga till grund för taxering, bestäms förseningsavgiften till fyra gånger det belopp som anges i första stycket.

Förseningsavgift enligt första stycket påförs också skattskyldig som har avgett en förenklad självdeklaration inom föreskriven tid men som inte följt ett föreläggande att avge en särskild självdeklaration inom den tid som föreskrivs i förelägandet.

Har den skattskyldige inom föreskriven tid lämnat en deklARATIONSHANDLING, som inte är behörigen undertecknad, tas förseningsavgift ut endast om *handlingen inte undertecknas* inom den tid som föreskrivs i ett föreläggande. I sådant fall beräknas avgiften enligt första stycket.

Har den skattskyldige inom föreskriven tid lämnat en deklARATIONSHANDLING, som inte är behörigen undertecknad *eller som inte är i form av ett elektroniskt dokument*, tas förseningsavgift ut endast om *bristen inte avhjälps* inom den tid som föreskrivs i ett föreläggande. I sådant fall beräknas avgiften enligt första stycket.

Vad som sägs om deklARATIONSSKYLDIG och skattskyldig i första och andra styckena gäller också för den som utan att vara deklARATIONSSKYLDIG är skyldig att lämna uppgift enligt 2 kap. 25 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter eller särskild uppgift enligt 2 kap. 26 § samma lag. Vad som sägs om deklARATION gäller då sådan uppgift eller särskild uppgift.

Eftergift av särskild avgift

Befrielse från särskild avgift

6 §¹⁰

Särskild avgift *skall efterges helt*, om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha ett

Den skattskyldige skall befrias helt från särskild avgift
1. om felaktigheten eller

Nuvarande lydelse

sådant samband med den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller liknande förhållande att den framstår som ursäktlig. *Detsamma gäller* om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till uppgiftens *beskaffenhet* eller annan särskild omständighet eller om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den särskilda avgiften.

Skattetillägg får efterges helt när det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är *ringa*.

Föreslagen lydelse

underlåtenheten kan antas ha ett sådant samband med den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller liknande förhållande att den framstår som ursäktlig.

2. om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till uppgiftens *art* eller *någon* annan särskild omständighet, eller

3. om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den särskilda avgiften.

Den skattskyldige får befrias helt från skattetillägget när det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten är *obetydligt*.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

7 §

Bestämmelserna *om eftergift* skall beaktas även om något yrkande om *detta* inte har framställts, i den mån det föranleds av vad som förekommit i ärendet eller målet om särskild avgift.

Bestämmelserna *i 6 §* skall beaktas även om något yrkande om *befrielse* inte har framställts, i den mån det föranleds av vad som förekommit i ärendet eller målet om särskild avgift.

13 §¹¹

Särskild avgift påförs *som slutlig eller tillkommande skatt* enligt *uppbördslagen (1953:272)*. Skattetillägg som inte uppgår till 100 kronor, påförs inte. Särskild avgift tillfaller staten.

Särskild avgift påförs enligt *lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter*. Skattetillägg som inte uppgår till 100 kronor, påförs inte. Särskild avgift tillfaller staten.

Skall någon vid taxering till statlig inkomstskatt på förvärvsinkomst påföras skattetillägg på undandragen skatt efter skilda procentsatser uträknas först skatten på summan av de undanhållna beloppen. Skatten fördelas sedan vid tillämpningen av de skilda procentsatserna efter den kvotdel som vart och ett av de undanhållna beloppen utgör av de sammanlagda undanhållna beloppen.

Bestämmelserna i andra stycket tillämpas också när någon skall påföras skattetillägg efter skilda procentsatser på undandragen skatt i annat fall än som avses i andra stycket. Vid beräkning av skattetillägg på minskning av underskott i förvärvskälla skall underlaget vid tillämpning

av de skilda procentsatserna fördelas efter den kvotdel som vart och ett av de undanhållna beloppen utgör av de sammanlagda undanhållna beloppen.

Skall skattetillägg påföras efter skilda procentsatser och beräknas på såväl undandragen skatt som minskning av underskott i förvärvskälla görs beräkningen med tillämpning av andra och tredje styckena på de båda underlagen var för sig.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.
 2. De nya föreskrifterna i 1 kap. 4 § och 5 kap. 13 § tillämpas första gången vid 1999 års taxering.
 3. De nya föreskrifterna i 2 kap. 2 § tillämpas från och med den 1 januari 1998.
 4. De nya föreskrifterna i 5 kap. 1–5 §§ tillämpas första gången vid 1998 års taxering.

¹Senaste lydelse 1996:1238.

²Senaste lydelse 1994:467.

³Senaste lydelse 1994:467.

⁴Senaste lydelse 1994:467.

⁵Paragrafen införd genom 1994:467.

⁶Senaste lydelse 1994:1681.

⁷Senaste lydelse 1991:1902.

⁸Senaste lydelse 1996:1612.

⁹Senaste lydelse 1994:486.

¹⁰Senaste lydelse 1991:1902.

¹¹Senaste lydelse 1991:1902.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

13 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 §, 2 kap. 2, 13, 16 och 19 §§ samt 3 kap. 4, 7, 9, 50 a, 57, 58 och 60 §§ lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Begrepp som används i denna lag har samma innebörd som i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, *uppbördslagen* (1953:272) och *taxeringslagen* (1990:324).

Begrepp som används i denna lag har samma innebörd som i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, *taxeringslagen* (1990:324) och *lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter*.

2 kap.

2 §¹

Självdeklaration skall avges på heder och samvete på blankett enligt fastställt formulär för *enklad självdeklaration* eller *särskild självdeklaration*.

Självdeklaration skall avges på heder och samvete på blankett enligt fastställt formulär för *enklad självdeklaration* eller *särskild självdeklaration* eller, *efter särskilt medgivande av Riksskatteverket eller skattemyndighet som Riksskatteverket bestämmer, i form av ett elektroniskt dokument*.

Med ett elektroniskt dokument avses i denna lag en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

13 §²

Särskild självdeklaration skall lämnas om

1. den skattskyldige är annan juridisk person än dödsbo,
2. den skattskyldige är skyldig att i självdeklaration lämna uppgift om inkomst av näringsverksamhet,
3. den skattskyldige är företagsledare eller delägare i fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag, företag som enligt 3 § 12 a mom. tredje stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmans-

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

företag eller, om uppgifter skall lämnas enligt 24 §, i företag som upphört att vara sådant företag,

4. den skattskyldige enligt 14 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200) är skyldig att redovisa utgående och ingående mervärdesskatt i sin självdeklaration,

4. den skattskyldige enligt 10 kap. 31 § lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter skall redovisa utgående och ingående mervärdesskatt i sin självdeklaration,

5. den skattskyldige inte varit bosatt i Sverige under hela beskattningsåret, eller

6. den skattskyldige inte mottagit förtryckt blankett för förenklad självdeklaration senast den 15 april taxeringsåret.

16 §³

Fåmansföretag och företag, som enligt 3 § 12 a mom. tredje stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag skall i självdeklarationen lämna uppgifter om delägars eller honom närstående persons namn, personnummer och adress och i förekommande fall aktie- eller andelsinnehav varvid, om det förekommer olika röstvärden för innehavet, dessa skall anges; dock behöver uppgifter inte lämnas för närstående person, som inte uppburit ersättning från, träffat avtal med eller haft liknande förhållande med företaget.

Delägare i ett handelsbolag skall lämna de uppgifter som behövs för att beräkna det justerade ingångsvärdet för andelen i bolaget såsom andelens ursprungliga ingångsvärde, tillskott och uttag.

Skall den skattskyldige enligt 14 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200) redovisa mervärdesskatt i sin självdeklaration, skall han lämna de uppgifter som behövs för att besluta om mervärdesskatten.

Skall den skattskyldige enligt 10 kap. 31 § lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter redovisa mervärdesskatt i sin självdeklaration, skall han lämna de uppgifter som behövs för att besluta om mervärdesskatten.

Dotterföretag enligt 1 kap. 5 § aktiebolagslagen (1975:1385), 1 kap. 4 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 1 kap. 6 § bankaktiebolagslagen (1987:618), 1 kap. 2 § sparbankslagen (1987:619), 1 kap. 5 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker, 1 kap. 9 § försäkringsrörelselagen (1982:713) eller 1 kap. 1 och 1 a §§ lagen (1980:1103) om årsredovisning m.m. i vissa företag, skall i självdeklarationen lämna uppgift om namn och organisationsnummer för moderföretag jämte aktie- eller andelsinnehav med angivande av röstvärde samt, i förekommande fall, uppgifter om namn och organisationsnummer för dettas moderföretag. Ågaruppgifterna skall avse förhållandena vid senast avslutade beskattningsår.

19 §⁴

Den som har inkomst av näringsverksamhet skall, om inte annat framgår av 20 eller 25 §, i sin självdeklaration för varje förvärvskälla från bokföringen lämna uppgifter om varje slag av

1. intäkter, kostnader, bokslutsdispositioner, skatter och skattemässiga avsättningar,
2. tillgångar, skulder, avsättningar, obeskattade reserver och eget kapital.

Uppgifter skall vidare lämnas om

1. arten och omfattningen av verksamheten,
2. hur värdesättningen på lager samt fordringar skett,
3. hur det bokföringsmässiga vinstresultatet justerats för att överensstämma med de för den skattemässiga inkomstberäkningen stadgade grunderna,
4. hur avdrag för värdeminskning beräknats,
5. vad den skattskyldige satt in i form av pengar i näringsverksamheten eller tagit ut ur näringsverksamheten i varor, pengar eller annat eller på annat sätt använt för att betala levnadskostnader eller för andra utgifter, som inte är hänförliga till omkostnader i verksamheten, samt om andra förmåner som den skattskyldige fått av verksamheten,
6. ändrade redovisningsprinciper samt
7. under året anskaffade och försålda anläggningstillgångar.

Juridisk person som omfattas av 2 § 6 a mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall lämna uppgift om beslut om utdelning eller annat förfogande över uppkommen vinst.

Fysisk person och dödsbo skall lämna uppgift om fördelningsunderlag enligt 2 § lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning vid utgången av närmast föregående beskattningsår samt motsvarande belopp vid beskattningsårets utgång.

Har makar tillsammans deltagit i näringsverksamhet behöver uppgifter som avses i första och andra styckena endast lämnas av en av makarna. Var och en av makarna skall dock lämna uppgifter om arten och omfattningen av sitt arbete i verksamheten samt de övriga uppgifter som behövs för tillämpningen av anvisningarna till 52 § kommunalskattelagen.

Om det finns särskilda skäl, får skattemyndigheten på ansökan av den deklARATIONSSKYLDIGE medge att de uppgifter som avses i första stycket 1 lämnas i sammansatta poster. Ett sådant medgivande får omfatta en tid av högst tre år åt gången. En ansökan skall ha kommit in till skattemyndigheten före ingången av taxeringsåret.

Uppgifter som avses i första och andra styckena skall lämnas på blankett enligt fastställt formulär eller, efter särskilt medgivande av Riksskatteverket eller myndighet som

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Riksskatteverket bestämmer, på annat lämpligt sätt.

Del 2
Bilaga 5

3 kap.

4 §⁵

Kontrolluppgifter om lön, arvode, andra ersättningar eller förmåner som utgör skattepliktig intäkt av tjänst skall lämnas av den som betalat ut beloppet eller gett ut förmånen. Kontrolluppgift avseende skattepliktig intäkt av tjänst i form av rabatt, bonus eller annan förmån, som ges ut på grund av kundtrohet eller liknande, skall dock lämnas av den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen, om denne är någon annan än den som är skattskyldig för förmånen.

Kontrolluppgifter skall lämnas för den som har fått skattepliktigt belopp eller skattepliktig förmån som avses i första stycket.

Uppgiftsskyldighet enligt första och andra styckena föreligger även i fråga om ersättning eller förmån som mottagaren får för arbete och som för honom utgör intäkt av näringsverksamhet om inte mottagaren antingen har enbart en *F-skattsedel* eller både en *F-skattsedel* och en *A-skattsedel* och skriftligen åberopat *F-skattsedeln* samt för sådan ersättning från arbetsgivare som enligt 3 § 3 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt beskattas som inkomst av kapital.

Uppgiftsskyldighet enligt första och andra styckena föreligger även i fråga om ersättning eller förmån som mottagaren får för arbete och som för honom utgör intäkt av näringsverksamhet om inte mottagaren antingen har enbart en *F-skattsedel* och en *A-skattsedel* och skriftligen åberopat *F-skattsedeln* samt för sådan ersättning från arbetsgivare som enligt 3 § 3 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt beskattas som inkomst av kapital.

Uppgiftsskyldighet föreligger inte i fråga om ersättning eller förmån som enligt 2 kap. 24 § skall redovisas i självdeklaration.

Kontrolluppgift skall ta upp utgiven ersättning eller förmån samt avdragen *preliminär* skatt. Av kontrolluppgiften skall framgå hur stor del av skatteavdraget som avser allmänna egenavgifter som den uppgiftsskyldige redovisat enligt bestämmelserna i 43 § 1 mom. *uppbördslagen* (1953:272). I 6)12 §§ lämnas närmare föreskrifter om vad som skall iakttas när kontrolluppgift lämnas.

Kontrolluppgift skall ta upp utgiven ersättning eller förmån samt avdragen skatt. I 6)12 §§ lämnas närmare föreskrifter om vad som skall iakttas när kontrolluppgift lämnas.

7 §⁶

Värdet av förmåner som utgått i

Värdet av förmåner som utgått i

Nuvarande lydelse

annat än pengar skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370). Vid beräkning av värdet av bilförmån och kostförmån skall dock bestämmelserna i punkt 4 andra eller tredje stycket av anvisningarna till 42 § nämnda lag tillämpas endast i enlighet med beslut av skattemyndigheten med stöd av 5 § *andra stycket lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare*. Värdet av annan bostadsförmån här i riket än förmån av semesterbostad skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 § *tredje och sjätte styckena uppbördslagen (1953:272)*.

Om värdet av en förmån justerats enligt 5 § *andra stycket lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare* skall anges att justering skett.

Det sammanlagda värdet av andra förmåner än bilförmån exklusive drivmedel skall anges särskilt för sig.

I fråga om bilförmån skall uppgift lämnas om

1. bilens modellbeteckning och årsmodell,
2. nedsättning av bilförmånsvärdet på grund av att den skattskyldige utgett ersättning för förmånen,
3. antal kilometer tjänstekörning som ersättning för kostnader för drivmedel för resa i tjänsten med förmånsbil avser,
4. i fall förmån av fritt eller delvis fritt drivmedel enligt punkt 2 sjunde stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen har utgått,
5. värdet av bilförmån exklusive drivmedel.

9 §⁷

I kontrolluppgiften skall det för varje belopp anges om arbetsgivaren skall betala arbetsgivaravgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter.

Ersättning för ökade levnads-kostnader eller kostnader för resa med egen bil i tjänsten som enligt 10 § *första)tredje styckena uppbördslagen (1953:272)* skall

Föreslagen lydelse

annat än pengar skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370). Vid beräkning av värdet av bilförmån och kostförmån skall dock bestämmelserna i punkt 4 andra eller tredje stycket av anvisningarna till 42 § nämnda lag tillämpas endast i enlighet med beslut av skattemyndigheten med stöd av 9 kap. 2 § *andra stycket lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter*. Värdet av annan bostadsförmån här i riket än förmån av semesterbostad skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 15 och 16 §§ *lagen om betalning av skatter och avgifter*.

Om värdet av en förmån justerats enligt 9 kap. 2 § *andra stycket lagen om betalning av skatter och avgifter* skall anges att justering skett.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Nuvarande lydelse

ligga till grund för beräkning av *preliminär A-skatt*, skall i kontrolluppgift anges som lön, arvode eller motsvarande. Har ersättning för ökade levnadskostnader som enligt 10 § första och andra styckena *uppbördslagen* inte skall ligga till grund för beräkning av *preliminär A-skatt* utgått för en eller flera tjänsteresor som omfattat en sammanhängande period av mer än tre månader, skall detta anges i kontrolluppgift som också skall innehålla upplysning om i vad mån fråga är om inrikes eller utrikes förrättning.

I kontrolluppgiften skall särskilt för sig tas upp det sammanlagda värdet av andra kostnadsersättningar än sådana som enligt 5 § 3 a)c skall uppges först efter föreläggande av skattemyndigheten. Dock skall ersättningen, då det är uppenbart att den avser kostnader som inte är avdragsgilla vid mottagarens inkomsttaxering eller att den överstiger avdragsgillt belopp, till denna del anges som lön, arvode eller motsvarande.

I kontrolluppgiften skall särskilt för sig tas upp sådant *avdrag* som har gjorts *för preliminär A-skatt*.

Föreslagen lydelse

skatter och avgifter skall ligga till grund för beräkning av *skatteavdrag*, skall i kontrolluppgift anges som lön, arvode eller motsvarande. Har ersättning för ökade levnadskostnader som enligt 8 kap. 19 § *lagen om betalning av skatter och avgifter* inte skall ligga till grund för beräkning av *skatteavdrag* utgått för en eller flera tjänsteresor som omfattat en sammanhängande period av mer än tre månader, skall detta anges i kontrolluppgift som också skall innehålla upplysning om i vad mån fråga är om inrikes eller utrikes förrättning.

I kontrolluppgiften skall särskilt för sig tas upp sådant *skatteavdrag* som har gjorts.

50 a §⁸

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall den, som är eller kan antas vara bokförings-skyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruks-bokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo, lämna kontrolluppgift om rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han ingått rättshandlingen. Om det finns särskilda skäl får även annan person än som avses i första meningen föreläggas att lämna sådan uppgift.

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall den, som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo, lämna kontrolluppgift om rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han ingått rätts-handlingen. Om det finns särskilda skäl får även annan person än som avses i första meningen föreläggas att lämna sådan uppgift. *Förelägg-*

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Nuvarande lydelse

Den som föreläggs kan, om föreläggandet medför att han måste lägga ned ett betydande arbete för att fullgöra det, i stället ställa nöd-

vändiga handlingar till skattemyndighetens förfogande för granskning.

En kontrolluppgift enligt första stycket får även avse att visa upp handling eller lämna över en kopia av handling.

57 §⁹

I varje kontrolluppgift skall anges namn och postadress samt personnummer eller organisationsnummer för såväl den uppgiftsskyldige som den uppgiften avser.

För dödsbo får i stället för organisationsnummer den avlidnes personnummer anges. Om personnummer eller organisationsnummer inte kan anges för den som uppgiften avser, skall i stället dennes födelsetid redovisas eller, i fråga om kontrolluppgifter enligt 22 § i de fall borgenären är en juridisk person, namn, postadress och personnummer för den som får förfoga över räntan eller fordran. Om ett konto innehas av flera än fem personer, får uppgifter lämnas om en person som förfogar över kontot i stället för om samtliga innehavare, (förfogarkonto), samt i förekommande fall om den beteckning på innehavarkretsen som används för kontot. I så fall skall anges att det är fråga om ett förfogarkonto. I fråga om skuld som är gemensam för flera än fem personer får på motsvarande sätt uppgifter lämnas om en person som ansvarar för lånet i stället för om samtliga gäldenärer, (gemen-

Föreslagen lydelse

andet får även avse rättshandling som företagits under innevarande kalenderår.

För dödsbo får i stället för organisationsnummer den avlidnes personnummer anges. Om personnummer eller organisationsnummer inte kan anges för den som uppgiften avser, skall i stället dennes födelsetid redovisas eller, i fråga om kontrolluppgifter enligt 22 § i de fall borgenären är en juridisk person, namn, postadress och personnummer för den som får förfoga över räntan eller fordran. Om ett konto innehas av flera än fem personer, får uppgifter lämnas om en person som förfogar över kontot i stället för om samtliga innehavare (förfogarkonto) samt i förekommande fall om den beteckning på innehavarkretsen som används för kontot. I så fall skall anges att det är fråga om ett förfogarkonto. I fråga om skuld som är gemensam för flera än fem personer får på motsvarande sätt uppgifter lämnas om en person som ansvarar för lånet i stället för om samtliga gäldenärer

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Nuvarande lydelse

samt lån), samt i förekommande fall om den beteckning på låntagarkretsen som används för lånet. I så fall skall anges att det är fråga om ett gemensamt lån. Om ett finansiellt instrument ägs gemensamt av flera får uppgift enligt 32 c § lämnas för den som anges på avräkningsnotan i stället för samtliga ägare. Om den uppgiftsskyldige har *tilldelats* ett särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. *uppbördslagen* (1953:272), skall detta, i annan kontrolluppgift än sådan som avser ränta, utdelning eller betalning till eller från utlandet, anges i stället för den uppgiftsskyldiges personnummer eller organisationsnummer.

Den som för egen räkning öppnar ett inlåningskonto, anskaffar ett räntebärande värdepapper eller på annat sätt placerar pengar för förräntning skall ange sitt personnummer, om mottagaren är skyldig att utan föreläggande lämna kontrolluppgift beträffande räntan. Detta gäller inte den som inte har tilldelats personnummer.

I en kontrolluppgift som lämnas av fåmansföretag, fåmansägt handelsbolag eller företag, som enligt 3 § 12 a mom. tredje stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall behandlas som fåmansföretag, skall det anges om personen är företagsledare eller honom närstående person eller delägare i företaget.

58 §

Kontrolluppgifterna skall lämnas senast den 31 januari under taxeringsåret till den skattemyndighet hos vilken den uppgiftsskyldige är registrerad som arbetsgivare.

Den som har *tilldelats* särskilda redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. *uppbördslagen* (1953:272) och på grund av detta registrerats hos flera skattemyndigheter skall lämna kontrolluppgifterna till myndigheterna i enlighet med denna registrering. Om den uppgiftsskyldige inte är registrerad eller inte vet vilken skattemyndighet kontrolluppgifterna skall

Föreslagen lydelse

(gemensamt lån) samt i förekommande fall om den beteckning på låntagarkretsen som används för lånet. I så fall skall anges att det är fråga om ett gemensamt lån. Om ett finansiellt instrument ägs gemensamt av flera får uppgift enligt 32 c § lämnas för den som anges på avräkningsnotan i stället för samtliga ägare. Om *skattemyndigheten* har *tilldelat* den uppgiftsskyldige ett särskilt redovisningsnummer, skall detta, i annan kontrolluppgift än sådan som avser ränta, utdelning eller betalning till eller från utlandet, anges i stället för den uppgiftsskyldiges personnummer eller organisationsnummer.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Nuvarande lydelse

lämnas till, får han lämna uppgifterna till skattemyndigheten i det län där han är bosatt.

Andra kontrolluppgifter än de som anges i 60 § skall vid avlämnandet vara ordnade kommunvis. Vilken kommun kontrolluppgifterna avser skall vara tydligt utmärkt.

Föreslagen lydelse

erna skall lämnas till, får han lämna uppgifterna till skattemyndigheten i det län där han är bosatt.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

60 §¹⁰

Vid en kontrolluppgift som lämnas enligt 4, 13, 14, 22 eller 27 § skall fogas särskild uppgift (sammandrag av kontrolluppgifter). I sådant sammandrag skall anges namn, postadress och personnummer eller organisationsnummer för den uppgiftsskyldige, antalet lämnade kontrolluppgifter samt det sammanlagda beloppet av de skatteavdrag som har verkställts för preliminär A-skatt under året före taxeringsåret. Om den uppgiftsskyldige har tilldelats särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272), skall detta, i annat sammandrag än sådant som avser kontrolluppgift om ränta, utdelning eller betalning till eller från utlandet, anges i stället för personnummer eller organisationsnummer. Om den uppgiftsskyldige har gjort avdrag för en arbetstagares kostnader enligt 2 kap. 4 § första stycket 6 lagen (1981:691) om socialavgifter, skall denna kostnad också anges i sammandraget.

Vid en kontrolluppgift som lämnas enligt 4, 13, 14, 22 eller 27 § skall fogas särskild uppgift (sammandrag av kontrolluppgifter). I sådant sammandrag skall anges namn, postadress och personnummer eller organisationsnummer för den uppgiftsskyldige, antalet lämnade kontrolluppgifter samt det sammanlagda beloppet av de skatteavdrag som har verkställts under året före taxeringsåret. Om skattemyndigheten har tilldelat den uppgiftsskyldige ett särskilt redovisningsnummer, skall detta, i annat sammandrag än sådant som avser kontrolluppgift om ränta, utdelning eller betalning till eller från utlandet, anges i stället för personnummer eller organisationsnummer. Om den uppgiftsskyldige har gjort avdrag för en arbetstagares kostnader enligt 2 kap. 4 § första stycket 6 lagen (1981:691) om socialavgifter, skall denna kostnad också anges i sammandraget.

Redovisning av konto som avses i 57 § andra stycket tredje meningen skall lämnas i särskild uppgiftshandling för varje konto.

Vid en kontrolluppgift som lämnas enligt 17 a, 25 a, 26 a, 32 a, 44 eller 45 § skall fogas sammandrag, som skall uppta namn, postadress och personnummer eller organisationsnummer för den uppgiftsskyldige samt antalet lämnade kontrolluppgifter.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas från och med 1999 års taxering. Ändringarna i 2 kap. 2 och 19 §§ samt 3 kap. 56 § tillämpas dock första gången vid 1998 års taxering.

2. Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får intill utgången av år 2001 medge att uppgifter enligt 2 kap. 19 § lämnas även på annat sätt med hjälp av automatisk databehandling än i form av ett elektroniskt dokument.

3. Ändringen i 3 kap. 50 a § skall, i stället för vad som anges under punkt 1, tillämpas från och med ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1994:483.

² Senaste lydelse 1996:1210.

³ Senaste lydelse 1995:1629.

⁴ Senaste lydelse 1996:1210.

⁵ Senaste lydelse 1996:1210.

⁶ Senaste lydelse 1996:1210.

⁷ Senaste lydelse 1993:1517.

⁸ Paragrafen införd genom 1994:477.

⁹ Senaste lydelse 1995:1629.

¹⁰ Senaste lydelse 1993:1563.

14 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

dels att 11 och 19 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 2, 9, 10, 12, 14, 15, 20 och 21 §§ samt rubriken närmast före 15 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Beteckningar som används i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och *uppbördslagen* (1953:272) har samma betydelse i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. I denna lag avses med **b o s a t t u t o m-**

l a n d s: om fysisk person att denne inte är bosatt här i riket eller stadigvarande vistas här, samt med **h e m- m a h ö r a n d e i u t l a n d e t:** om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här.

Beteckningar som används i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och *lagen* (1997:000) om *betalning av skatter och avgifter* har samma betydelse i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. I denna lag avses med **b o s a t t u t o m-**

l a n d s: om fysisk person att denne inte är bosatt här i riket eller stadigvarande vistas här, samt med **h e m- m a h ö r a n d e i u t l a n d e t:** om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här.

9 §

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Den som betalar ut kontant belopp eller annat vederlag, som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag, skall göra skatteavdrag för betalning av mottagarens särskilda inkomstskatt. Detta gäller inte, om utbetalaren är hemmahörande i utlandet.

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 § *uppbördslagen* (1953:272).

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 kap. 14)17 §§ *lagen* (1997:000) om betalning av skatter och avgifter.

Om det kontanta beloppet inte är så stort att föreskrivet avdrag kan göras, är utbetalaren betalningsansvarig för mellanskillnaden, som om skatteavdrag gjorts.

Har den som har att vidkännas skatteavdrag för särskild inkomstskatt enligt denna lag att betala kvarstående skatt, som har debiterats året före det år skatteavdraget skall göras, är utbetalaren skyldig att vid utbetalningen göra avdrag också för den kvarstående skatten, om han har erhållit beslut av skattemyndigheten om detta. Betalningen av den kvarstående skatten skall ske i enlighet med vad som sägs i 39 § 1 mom. andra stycket tredje och fjärde meningarna uppbördslagen och i övrigt enligt punkterna 3 och 4 av anvisningarna till 39 § uppbördslagen i tillämpliga delar.

10 §

Den som skall vidkännas avdrag för särskild inkomstskatt skall omedelbart efter det han erhållit beslutet från skattemyndigheten överlämna detta till den som har att göra avdraget.

Fullgörs inte skyldigheten enligt första stycket och är inte förhållandena sådana som sägs i 40 § 3 mom. *uppbördslagen* (1953:272), skall avdrag såsom för preliminär skatt och i förekommande fall kvarstående skatt göras i enlighet med vad som sägs

Fullgörs inte skyldigheten enligt första stycket, skall avdrag såsom för preliminär skatt göras i enlighet med vad som sägs i 8 kap. 6 § *lagen* (1997:000) om betalning av skatter och avgifter.

Nuvarande lydelse

i 40 § 1 mom. andra) fjärde styckena och 2 mom. samma lag. I övrigt gäller vad som sägs i tredje)femte samt sjunde styckena av anvisningarna till 40 § upp-
bördslagen.

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

12 §¹

I fråga om skyldighet att lämna uppgift till den skattskyldige om det belopp som innehållits genom skatteavdrag gäller vad som i fråga om arbetsgivare sägs i 43 § 1 mom. första stycket med undantag av andra meningen av uppbördslagen (1953:272).

I fråga om skyldighet att lämna uppgift till den skattskyldige om det belopp som innehållits genom skatteavdrag gäller vad som i fråga om arbetsgivare sägs i 5 kap. 13 § första stycket lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter.

14 §

Utför någon, som har hemvist i en främmande stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse för undvikande av att skatt tas ut i mer än en av staterna (*s.k. uppbördsöverenskommelse*), arbete här i riket, får beskattningsmyndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatteavdrag enligt denna lag får underlätas, om avdrag för skatt på grund av arbetet görs i den främmande staten.

Har skattemyndigheten meddelat ett beslut enligt första stycket, får myndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt, som på grund av arbetet har innehållits dessförinnan enligt denna lag, skall överföras till den främmande staten för att där gottskrivas den skattskyldige. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 69 a § andra) femte

Utför någon, som har hemvist i en främmande stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse för undvikande av att skatt tas ut i mer än en av staterna, arbete här i riket, får beskattningsmyndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatteavdrag enligt denna lag får underlätas, om avdrag för skatt på grund av arbetet görs i den främmande staten.

Har skattemyndigheten meddelat ett beslut enligt första stycket, får myndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt, som på grund av arbetet har innehållits dessförinnan enligt denna lag, skall överföras till den främmande staten för att där tillgodoräknas den skattskyldige. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 5 § andra

Nuvarande lydelse

styckena uppbördslagen (1953:272).

Föreslagen lydelse

stycket och 6 § lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Uppbörd av skatt

Redovisning och betalning av skatt

15 §²

Särskild inkomstskatt, som innehållits genom skatteavdrag, skall betalas senast den 10 i den uppbörds månads som infaller närmast efter utgången av den månad, då skatteavdraget gjordes. I uppbörds månaden januari får betalning i stället ske senast den 15. Om inbetalningen och uppgifter i samband därmed, om anstånd med betalningen samt om skyldighet att avge uppbördsdeklaration och påföljder av att skyldigheten underlåts gäller 52) 54 §§ uppbördslagen (1953:272) i tillämpliga delar. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får dock besluta om avvikelser från bestämmelserna om inbetalningssätt och om uppbördsdeklarationens innehåll.

Om redovisning av innehållen kvars katt gäller 55 § 2 mom. uppbördslagen.

Att bestämmelserna i lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter gäller vid redovisning och betalning av skatt enligt denna lag framgår av 1 kap. 2 § lagen om betalning av skatter och avgifter. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får dock besluta om avvikelser från bestämmelserna om inbetalningssätt och om skatte-deklarationens innehåll.

20 §

Har särskild inkomstskatt inbetalats i strid med bestämmelserna i denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som inbetalats för mycket.

Ansökan om återbetalning skall göras skriftligen hos skattemyndigheten senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbars. Vid ansökningshandlingen skall fogas intyg eller annan utredning om att särskild inkomstskatt inbetalats för sökanden.

På vad som återbetalas enligt första stycket utgår ränta enligt vad som föreskrivs i 69 § 2 mom. uppbördslagen (1953:272). I övrigt gäller i

På vad som återbetalas enligt första stycket beräknas ränta enligt vad som föreskrivs i 19 kap. 12 och 13 §§ lagen (1997:000) om betalning av

Nuvarande lydelse

tillämpliga delar vad som sägs i 68 § 6 mom. *uppbördslagen*.

Föreslagen lydelse

skatter och avgifter. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 8 och 9 §§ *samma lag*.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Om det följer av avtal för undvikande av dubbelbeskattning att Sverige som källstat skall medge avräkning för den skatt som betalats i den andra avtalsslutande staten av skattskyldig med hemvist där för inkomst som är skattepliktig enligt denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av ett belopp motsvarande den skatt som erlagts i denna andra stat på inkomsten. Detta belopp får dock inte överstiga den särskilda inkomstskatten på inkomsten i fråga. Vid ansökan om sådan återbetalning av skatt skall fogas intyg eller annan utredning om den särskilda inkomstskatt respektive den utländska skatt som erlagts på inkomsten.

21 §³

I fråga om särskild inkomstskatt gäller i tillämpliga delar vad som sägs om överflyttning av *beslutsbehörighet i 2 a §, om anstånd med inbetalning av skatt i 49 och 51 §§, om dröjsmålsavgift i 58 §, om indrivning i 59 §, om ansvar för skatt som påförts en avliden eller ett dödsbo i 61 §, om central tillsyn m.m. i 72 §, om rätt att ta del av preliminär självdeklaration m.m. i 73 §, om arbetsgivares ansvarighet för arbetstygares skatt, m.m. i 77, 77 a, 77 c och 78 §§, om vite i 83 §, om omprövning m.m. i 84) 94 §§, om beslut om särskilda debiteringsåtgärder i 95 § samt om överklagande m.m. i 96) 103 §§ uppbördslagen (1953:272). Beslut om anstånd som avses i 49 § den lagen meddelas av beskattningsmyndigheten enligt denna lag. Beslut om anstånd skall skyndsamt meddelas den skattskyldige utan kostnad för denne.*

I fråga om särskild inkomstskatt gäller i tillämpliga delar vad som sägs om överflyttning av *ärenden och uppgifter i 2 kap. 5 § lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter*.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas på

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

inkomst som uppbärs efter utgången av år 1997.

1. Äldre föreskrifter i 9 § andra stycket gäller fortfarande i fråga om inkomst som uppbärs före 1998.

2. Äldre föreskrifter i 15 § första stycket och 19 § gäller fortfarande i fråga om skatt som skall betalas och uppbördsdeklaration som skall lämnas i januari 1998 eller tidigare.

3. Äldre föreskrifter i 20 och 21 §§ tillämpas fortfarande i fråga om särskild inkomstskatt hänförlig till tiden före 1998.

¹Senaste lydelse 1992:1181.

²Senaste lydelse 1994:1982.

³Senaste lydelse 1996:678.

15 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

dels att 13 § skall upphöra att gälla,

dels att 2, 12, 14, 19, 20 och 23 §§ samt rubriken närmast före 14 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Beteckningar som används i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och *uppbördslagen* (1953:272) har samma betydelse i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

Beteckningar som används i kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och *lagen* (1997:000) om *betalning av skatter och avgifter* har samma betydelse i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

12 §

Den som betalar ut ersättning till artist, idrottsman eller artistföretag, som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag, skall göra skatteavdrag för betalning av mottagarens särskilda inkomstskatt.

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 § *uppbördslagen* (1953:272).

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 kap. 14)17 §§ *lagen* (1997:000) om *betalning av skatter och avgifter*.

Om den kontanta ersättningen inte är så stor att föreskrivet avdrag kan göras, är utbetalaren betalningsansvarig för mellanskillnaden, så som om skatteavdrag gjorts.

Har den som har att vidkännas skatteavdrag för särskild inkomstskatt enligt denna lag att betala kvarstående skatt, som har debiterats året före det år skatteavdraget skall göras, är utbetalaren skyldig att vid utbetalningen göra avdrag också för den kvarstående skatten, om han erhållit beslut av skattemyndig-

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

heten om detta. Betalningen av den kvarstående skatten skall ske i enlighet med vad som sägs i 39 § 1 mom. andra stycket tredje och fjärde meningarna uppbördslagen och i övrigt enligt punkterna 3 och 4 av anvisningarna till 39 § uppbördslagen i tillämpliga delar.

Uppbörd av skatt

Redovisning och betalning av skatt

14 §¹

Särskild inkomstskatt enligt denna lag skall redovisas och *inbetalas* till beskattningsmyndigheten av den som har att göra skatteavdrag enligt 12 § senast den 10 i månaden efter den då den skattepliktiga ersättningen har betalats ut till artisten, idrottsmannen eller artistföretaget och av arrangör, senast den 10 i månaden efter den då tillställningen ägt rum. I *uppbörds*månaden januari får redovisning och betalning i stället ske senast den 15.

Särskild inkomstskatt enligt denna lag skall redovisas och *vara betald* till beskattningsmyndigheten av den som har att göra skatteavdrag enligt 12 § senast den 12 i månaden efter den då den skattepliktiga ersättningen har betalats ut till artisten, idrottsmannen eller artistföretaget och av arrangör, senast den 12 i månaden efter den då tillställningen ägt rum. I januari gäller i stället den 17.

I de fall en betalningsmottagare är företrädare för en grupp av artister eller idrottsmän utan att vara ett artistföretag lämnas uppgift om inkomstens och skattens fördelning på medlemmar i gruppen.

Redovisning enligt denna paragraf skall lämnas på heder och samvete samt skrivas på blankett enligt fastställt formulär.

Om redovisning av innehållen kvars-katt gäller 55 § 2 mom. uppbördslagen (1953:272).

19 §

Har den som är skyldig att lämna redovisning enligt 14 § underlåtit att fullgöra denna skyldighet och har underlåtenheten medfört att skatt inte betalats eller betalats med för lågt belopp eller föreligger annars grundad anledning att anta att skatt inte betalats eller betalats med för lågt belopp, skall beskattningsmyndigheten besluta om den skatt som skall betalas. Därvid får underlaget för beskattningsbeslutet bestämmas efter skälig

Nuvarande lydelse

grund.

Beskattningsmyndighetens beslut skall meddelas *före utgången av det sjätte året* efter det kalenderår under vilket *det uppbördsår, då skatten rätteligen skulle ha redovisats*, har gått ut.

Föreslagen lydelse

Beskattningsmyndighetens beslut skall meddelas *senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.*

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

20 §

Har särskild inkomstskatt inbetalats i strid med bestämmelserna i denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som inbetalats för mycket.

Ansökan om återbetalning skall göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbars. Vid ansökningshandlingen skall fogas intyg eller annan utredning om att särskild inkomstskatt inbetalats för sökanden.

På vad som återbetalas enligt första stycket *utgår* ränta enligt vad som föreskrivs i 69 § 2 mom. *uppbördslagen (1953:272)*. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 68 § 6 mom. *uppbördslagen*.

På vad som återbetalas enligt första stycket *beräknas* ränta enligt vad som föreskrivs i 19 kap. 12 och 13 §§ *lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter*. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 8 och 9 §§ *lagen om betalning av skatter och avgifter*.

23 §²

I fråga om särskild inkomstskatt gäller i tillämpliga delar vad som sägs om anstånd med inbetalning av skatt i 49 och 51 §§, om *uppbörd* i 52 §, om *dröjsmålsavgift* i 58 §, om indrivning i 59 §, om *ansvar för skatt som påförts en avliden eller ett dödsbo* i 61 §, om *rätt att taga del av preliminär självdeklaration m. m.* i 73 §, om *arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt, m. m.* i 77, 77 a, 77 c och 78 §§, om *vite* i 83 §, om omprövning m. m. i 84)94 §§, om *beslut om särskilda debiteringsåtgärder* i 95 § samt om överklagande m. m. i 97, 99, 101 och 103 §§ *uppbördslagen (1953:272)*. Vad

I fråga om särskild inkomstskatt gäller i tillämpliga delar vad som sägs om *ansvar för skatt* i 12 kap., om *utredning i skatteärenden* i 14 kap., om *skattetillägg och förseningsavgift* i 15 kap., om anstånd med inbetalning av skatt i 17 kap., om indrivning i 20 kap., om omprövning i 21 kap., om överklagande i 22 kap. och om *övriga bestämmelser* i 23 kap. *lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter*. Vad som där sägs om arbetsgivare skall då gälla den som är redovisningsskyldig enligt 14 § denna lag och vad som där sägs om skattemyndighet skall gälla Skattemyndigheten i Dalarnas län. Med *skattedeklara-*

Nuvarande lydelse

som där sägs om arbetsgivare skall då gälla den som är redovisningsskyldig enligt 14 § denna lag och vad som där sägs om skattemyndighet skall gälla Skattemyndigheten i Dalarnas län. Med *uppbördsdeklaration* avses enligt denna lag redovisning enligt 14 §. *Beslut om anstånd skall skyndsamt meddelas den skattskyldige utan kostnad för denne.*

Föreslagen lydelse

tion avses enligt denna lag redovisning enligt 14 §.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

I 3 § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring finns bestämmelser om skyldighet för arbetsgivare att lämna särskild kontrolluppgift för beräkning av pensionsgrundande inkomst.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 1997.

1. Äldre föreskrifter i 12 § andra stycket gäller fortfarande i fråga om inkomster som uppbärs före 1998.

2. Äldre föreskrifter i 14 § första stycket och 19 § gäller fortfarande i fråga om skatt som skall redovisas och inbetalas i januari 1998 eller tidigare.

3. Äldre föreskrifter i 20 och 23 §§ tillämpas fortfarande i fråga om särskild inkomstskatt hänförlig till tiden före 1998.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

¹Senaste lydelse 1994:1981.

²Senaste lydelse 1996:960.

16 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:891) om
indrivning av statliga fordringar m.m.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1993:891) om indrivning av
statliga fordringar m.m.

dels att nuvarande 19 § skall beteckas 20 §,

dels att 2 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 19 §, och närmast före
19 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Under indrivningen gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § utsöknings-
balken om företrädesrätt vid utmätning av lön för böter och viten samt
för fordringar som påförts enligt bestämmelserna i

1. *uppbördslagen (1953:272),
om inte annat föreskrivs i den
lagen,*

2. *lagen (1958:295) om sjö-
mansskatt, om inte annat före-
skrivs i den lagen,*

3. *lagen (1972:435) om
överlastavgift,*

4. *lagen (1976:206) om felpar-
keringsavgift,*

5. *lagen (1972:339) om salu-
vagnsskatt,*

6. *lagen (1984:151) om punkt-
skatter och prisregleringsavgifter,*

7. *lagen (1984:668) om upp-
börd av socialavgifter från
arbetsgivare, om inte annat
föreskrivs i den lagen,*

8. *fordonsskattelagen
(1988:327),*

9. *lagen (1989:471) om investe-
ringsskatt för vissa byggnadsarbe-
ten,*

10. *lagen (1991:586) om sär-
skild inkomstskatt för utomlands
bosatta,*

11. *lagen (1991:591) om sär-
skild inkomstskatt för utomlands
bosatta artister m.fl.,*

12. *mervärdesskattelagen
(1994:200), eller*

1. *lagen (1958:295) om sjö-
mansskatt, om inte annat före-
skrivs i den lagen,*

2. *lagen (1972:435) om
överlastavgift,*

3. *lagen (1976:206) om felpar-
keringsavgift,*

4. *lagen (1972:339) om salu-
vagnsskatt,*

5. *lagen (1984:151) om punkt-
skatter och prisregleringsavgifter,*

6. *fordonsskattelagen
(1988:327),*

7. *lagen (1989:471) om investe-
ringsskatt för vissa byggnadsarbe-
ten,*

8. *lagen (1991:591) om sär-
skild inkomstskatt för utomlands
bosatta artister m.fl.,*

Nuvarande lydelse

13. lagen (1994:419) om brotts-
offerfond.

Föreslagen lydelse

9. lagen (1994:419) om brotts-
offerfond, *eller*

10. *lagen (1997:000) om
betalning av skatter och avgifter.*

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Avräkningsordning i vissa fall

19 §

*Om mer än en skattefordran
enligt lagen (1997:000) om
betalning av skatter och avgifter
skall drivas in hos samma
gäldenär, skall belopp som kan
användas för betalning av någon
av skattefordringarna i första
hand räknas av från den fordran
vars preskriptionstid går ut först.*

*Om det finns särskilda skäl får
k r o n o f o g d e m y n d i g h e t e n
tillgodoräkna beloppet på annat
sätt.*

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

Äldre föreskrifter skall fortfarande gälla i fråga om fordringar som har påförts enligt

1. uppbördslagen (1953:272),
 2. lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
 3. lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta
- eller
4. mervärdesskattelagen (1994:200).

¹ Senaste lydelse 1996:133.

17 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen
(1994:200)

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs i fråga om mervärdesskattelagen (1994:200)¹
dels att 12 kap. 3 §, 13 kap. 1 a)5, 29 och 30 §§, 14)18 kap., 20 kap.
3)9 §§ samt 22 kap. 3 och 4 §§ samt 6)9 §§ skall upphöra att gälla,
dels att rubrikerna närmast före 13 kap. 29 och 30 §§, 20 kap. 4, 8 och
9 §§, 22 kap. 4 och 6)9 §§ skall utgå,
dels att 1 kap. 7 §, 6 kap. 2 §, 7 kap. 4 §, 9 kap. 3 och 4 §§, 9 a kap.
11 §, 11 kap. 5 §, 12 kap. 1)2 §§, 13 kap. 1 §, 19 kap. 12)14 §§, 20 kap.
1 och 2 §§, 22 kap. 1 § samt rubriken till 13 kap. och rubrikerna närmast
före 13 kap. 1 § och 22 kap. 1 § skall ha följande lydelse,
dels att rubriken närmast före 22 kap. 2 § skall lyda "Öresutjämning".

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.
7 §

Vad som föreskrivs i fråga om
v e r k s a m h e t avser såväl hela
verksamheten som en del av verk-
samheten. I 13 och 14 kap. avses
dock hela verksamheten om inte
något annat anges.

Vad som föreskrivs i fråga om
v e r k s a m h e t avser såväl hela
verksamheten som en del av verk-
samheten. I 13 kap. avses dock
hela verksamheten om inte något
annat anges.

Med *verksamhet som medför skattskyldighet* förstås en sådan
verksamhet i vilken omsättning av varor eller tjänster medför
skattskyldighet enligt 2 § första stycket 1.

6 kap.
2 §

En delägare i ett enkelt bolag
eller i ett partrederi är skattskyldig
i förhållande till sin andel i bolaget
eller rederiet. *Efter ansökan av
samtliga delägare kan
skattemyndigheten besluta att den
av delägarna som dessa föreslår
tills vidare skall anses som
skattskyldig för bolagets eller
rederiets hela skattepliktiga
omsättning.*

En delägare i ett enkelt bolag
eller i ett partrederi är skattskyldig
i förhållande till sin andel i bolaget
eller rederiet. *I 23 kap. 3 § lagen
(1997:000) om betalning av
skatter och avgifter finns
bestämmelser om att
skattemyndigheten får besluta att
en av delägarna skall svara för
redovisningen.*

7 kap.
4 §²

Vid uttag i form av användande
av personbil för privat bruk enligt

Vid uttag i form av användande
av personbil för privat bruk enligt

Nuvarande lydelse

2 kap. 5 § 3 utgörs det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet av det värde som enligt 5 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare har bestämts i fråga om tillhandahållandet av bilförmåner åt anställda. När det gäller den skattskyldiges eget nyttjande får skattemyndigheten på ansökan bestämma det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet enligt de grunder som anges i 5 § lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare. Detsamma gäller i fråga om delägare i handelsbolag.

Föreslagen lydelse

2 kap. 5 § 3 utgörs det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet av det värde som enligt 9 kap. 2 § lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter har bestämts i fråga om tillhandahållandet av bilförmåner åt anställda. När det gäller den skattskyldiges eget nyttjande får skattemyndigheten på ansökan bestämma det i 2 § första stycket första meningen avsedda värdet enligt de grunder som anges i 9 kap. 2 § lagen om betalning av skatter och avgifter. Detsamma gäller i fråga om delägare i handelsbolag.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

9 kap.
3 §³

En skattskyldig fastighetsägare, hyresgäst eller bostadsrättsinnehavare har rätt att göra avdrag för ingående skatt enligt bestämmelserna i 8 kap. Fastighetsägaren får dessutom göra avdrag

1. om skattemyndigheten har beslutat om skattskyldighet för honom inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket han har utfört eller låtit utföra ny-, till- eller ombyggnad av fastigheten: för den ingående skatt som hänför sig till byggnadsarbetena till den del dessa avser lokaler som omfattas av beslutet, och

2. om skattemyndigheten har beslutat om skattskyldighet för honom inom tre år från det att han köpt fastigheten: för den ingående skatt som den tidigare ägaren har gjort avdrag för men som återförts enligt 5 § på grund av fastighetsförsäljningen under förutsättning att den tidigare ägaren har betalat in den återförda ingående skatten till staten.

2. om skattemyndigheten har beslutat om skattskyldighet för honom inom tre år från det att han köpt fastigheten: för den ingående skatt som den tidigare ägaren har gjort avdrag för men som återförts enligt 5 § på grund av fastighetsförsäljningen under förutsättning att den tidigare ägaren i samband med sin redovisning av den återförda ingående skatten, dock senast före ingången av andra månaden efter den då redovisningen gjordes, har betalat in skatt enligt lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter med ett belopp som motsvarar den åter-

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

förda ingående skatten och att det inbetalda beloppet inte skall räknas av enligt 16 kap. 11 § lagen om betalning av skatter och avgifter.

Avdragsrätt enligt första stycket 2 har även den som bedriver verksamhet som medför skattskyldighet på annan grund än beslut enligt 1 §. Motsvarande gäller i fråga om rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9)13 §§.

4 §

I 8 kap. 17 § finns bestämmelser om hur en skattskyldig fastighetsägare skall styrka sin avdragsrätt vid förvärv enligt 3 § första stycket 1. Rätt till avdrag enligt 3 § första stycket 2 och andra stycket har den som yrkar avdrag endast om han kan styrka sin rätt genom ett av den tidigare ägaren utfärdat intyg om storleken av den ingående skatt som denne återfört på grund av fastighetsförsäljningen och betalat in till staten. Den tidigare ägaren är skyldig att utfärda ett sådant intyg, om köparen begär det.

I 8 kap. 17 § finns bestämmelser om hur en skattskyldig fastighetsägare skall styrka sin avdragsrätt vid förvärv enligt 3 § första stycket 1. Rätt till avdrag enligt 3 § första stycket 2 och andra stycket har den som yrkar avdrag endast om han kan styrka sin rätt genom ett av den tidigare ägaren utfärdat intyg om storleken av den ingående skatt som denne återfört på grund av fastighetsförsäljningen och betalat in till staten *i enlighet med de bestämmelserna*. Den tidigare ägaren är skyldig att utfärda ett sådant intyg, om köparen begär det.

9 a kap.

11 §⁴

När flera varor köps eller säljs samtidigt utan att de enskilda varornas pris är känt, utgörs beskattningsunderlaget av den sammanlagda vinstmarginalen, minskad med den mervärdesskatt som hänförs sig till vinstmarginalen, för sådana varor under redovisningsperioden enligt 13 kap. om inte annat följer av tredje stycket.

När flera varor köps eller säljs samtidigt utan att de enskilda varornas pris är känt, utgörs beskattningsunderlaget av den sammanlagda vinstmarginalen, minskad med den mervärdesskatt som hänförs sig till vinstmarginalen, för sådana varor under redovisningsperioden enligt 10 kap. lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter om inte annat följer av tredje stycket.

Om inköp eller försäljningar av varor enligt första stycket utgör den huvudsakliga delen av en återförsäljares inköp eller försäljningar under redovisningsperioden, får även andra omsättningar som avses i 1 eller 2 § ingå i beskattningsunderlag enligt första stycket.

Första och andra styckena gäller i fråga om motorfordon endast om de förvärvats för att efter skrotning säljas i delar.

11 kap.

5 §⁵

En faktura eller jämförlig handling skall i de fall som anges i 2 § 1 eller 2 och 2 a § innehålla uppgift om

1. ersättningen,
2. skattens belopp för varje skattesats,
3. utställarens och mottagarens namn och adress eller någon annan uppgift genom vilken de kan identifieras,
4. transaktionens art,
5. platsen för varans mottagande,
6. den skattskyldiges registreringsnummer *enligt 14 kap. 24 §* eller, då den skattskyldige inte är registrerad, hans person- eller organisationsnummer om det finns ett sådant och annars en likvärdig uppgift, och
6. den skattskyldiges registreringsnummer eller, då den skattskyldige inte är registrerad, hans person- eller organisationsnummer om det finns ett sådant och annars en likvärdig uppgift, och

7. övrigt som kan ha betydelse för bedömningen av skattskyldigheten och mottagarens avdragsrätt eller rätt till återbetalning.

En faktura eller jämförlig handling som utfärdas enligt 2 § 3 skall innehålla uppgift om den utgående skatt som säljaren har redovisat eller skall redovisa för gjorda skattepliktiga uttag av tjänster på fastigheten. Handlingen skall dessutom innehålla de uppgifter som anges i första stycket 3, 4, 6 och 7.

Bestämmelserna i första stycket 3)5 får frångås då fråga är om en faktura eller jämförlig handling som upptar endast ett mindre belopp.

12 kap.

1 §

Beskattningsbeslut och andra beslut i beskattningsärenden meddelas, om inte annat anges i andra) *fjärde styckena* eller i 2 §, av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad eller, om han inte är registrerad, av den skattemyndighet som enligt 14 *Beslut enligt denna lag* meddelas, om inte annat anges i andra stycket eller i 1 a eller 2 §, av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad *enligt 3 kap. 1 § lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter* eller, om han inte är

Nuvarande lydelse

kap. 23 § är behörig att besluta om registrering.

Bestämmelserna i 2 kap. 2 § tredje stycket taxeringslagen (1990:324) gäller även *beskattningsärenden* enligt denna lag.

Om ett beskattningsärende har ett nära samband med ett taxeringsärende som enligt 2 kap. 4 § taxeringslagen skall avgöras i en skattenämnd och det är lämpligt att ärendena prövas i ett sammanhang, får även beskattningsärendet avgöras i skattenämnden.

Riksskatteverket har samma befogenhet som skattemyndigheten har enligt 17 kap. 2, 5 och 6 §§. I förekommande fall tar verket över den befogenhet som annars tillkommer skattemyndigheten.

Föreslagen lydelse

registrerad, av den skattemyndighet som enligt 2 kap. *samma lag* är behörig att besluta om registrering.

Bestämmelserna i 2 kap. 2 § tredje stycket taxeringslagen (1990:324) gäller även *ärenden* enligt denna lag.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

1 a §⁶

Beslut som avses i 1 § och som rör den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 meddelas av Skattemyndigheten i Dalarnas län.

Beslut enligt denna lag som rör den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 meddelas av Skattemyndigheten i Dalarnas län.

2 §⁷

Skattemyndigheten i Dalarnas län prövar frågor om betalningsskyldighet enligt 3 kap. 26 b §, om godkännande av upplagshavare och av skatteupplag enligt 9 c kap. 7 § eller om återkallelse av sådant godkännande enligt 9 c kap. 8 § andra stycket, om återbetalning enligt 10 kap. 1)8 §§ och om betalningsskyldighet och avräkning enligt 19 kap. 7 §. I fråga om återbetalning enligt 10 kap. 9)13 §§ tillämpas 1 § första stycket.

Av 14 kap. 28 § följer att bestämmelserna om beslutande myndighet i 2 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) är tillämpliga i de fall den skattskyldige enligt 14

Av 10 kap. 31 § lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter följer att bestämmelserna om beslutande myndighet i 2 kap. 2 § taxeringsla-

Nuvarande lydelse

kap. 3 § skall redovisa skatt enligt denna lag i en självdeklaration.

13 kap. Redovisning av skatt samt periodisk sammanställning⁸

Allmänna bestämmelser

I 1 a)28 a §§ finns bestämmelser om skyldighet att redovisa utgående och ingående skatt. I 29 och 30 §§ finns bestämmelser om skyldighet att lämna vissa andra uppgifter.

I 14 kap. finns bestämmelser om skyldigheten att lämna deklaration och om deklara-tionsförfarandet.

En ansökan om återbetalning enligt 10 kap. 9)13 §§ skall göras i den form som föreskrivs i denna lag för deklaration av ingående skatt i en verksamhet som medför skattskyldighet. För den som ansöker om sådan återbetalning gäller vad som föreskrivs i 12)18 och 20)22 kap. i fråga om den som är skattskyldig, om inget annat följer av 13 §.

Föreslagen lydelse

gen (1990:324) är tillämpliga i de fall den skattskyldige skall redovisa mervärdesskatt i en självdeklaration.

13 kap. Redovisning av utgående och ingående skatt

Allmän bestämmelse

1 §⁹

I 10 kap. lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter finns bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt.

I 13 kap. 6)28 a §§ i denna lag finns särskilda bestämmelser om skyldighet att redovisa utgående och ingående mervärdesskatt.

19 kap.

12 §¹⁰

En ansökan om återbetalning enligt 10 kap. 9)13 §§ skall göras i den form som föreskrivs i 10 kap. 17 § eller 31 § första stycket lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter för deklaration av ingående skatt i en verksamhet som medför skattskyldighet. För den som ansöker om sådan återbetalning gäller vad som föreskrivs i 13 och 21 kap. samt vad som föreskrivs om förfarandet i lagen om betalning av skatter och avgifter i fråga om den som är skattskyldig, om inget annat följer av 13 §.

13 §¹¹

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

Nuvarande lydelse

Den som ansöker om återbetalning enligt 10 kap. 11 eller 12 § och inte skall lämna särskild deklARATION enligt 14 kap. 3 § skall ändå lämna sådan deklARATION, om det inte finns särskilda skäl mot det.

Den som omfattas av beslut som meddelats enligt 10 kap. 9 § skall alltid lämna särskild deklARATION.

Föreslagen lydelse

Den som ansöker om återbetalning enligt 10 kap. 11 eller 12 § och enligt 10 kap. 31 § första stycket lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter inte skall redovisa mervärdesskatt i skattedeklARATION, skall ändå - göra det, om det inte finns särskilda skäl mot det.

Den som omfattas av beslut som meddelats enligt 10 kap. 9 § skall alltid redovisa m e r v ä r d e s s k a t t i skattedeklARATION.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

14 §

Regeringen meddelar föreskrifter om förfarandet vid återbetalning enligt 10 kap. 5)8 §§.

Vid återbetalning som avses i första stycket betalas inte ränta.

20 kap.

1 §¹²

Följande beslut av skattemyndigheten får överklagas hos länsrätten av den skattskyldige och av Riksskatteverket:

1. beskattningsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen eller rätten till återbetalning enligt 10 kap. 9-13 §§,

2. beslut att avvisa en begäran om omprövning av beskattningsbeslut eller att avvisa ett överklagande till länsrätten,

3. beslut enligt 10 kap. 9 §,

4. beslut enligt 14 kap. 23 och 24 §§, och

5. beslut om skattskyldighet eller anstånd med att lämna deklARATION eller betala skatt.

Vid överklagande av beslut enligt denna lag, med undantag för överklagande enligt andra stycket, gäller bestämmelserna i 22 kap. lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter.

Beslut som Skattemyndigheten i Dalarnas län har fattat om betalningsskyldighet enligt 3 kap.

Beslut som Skattemyndigheten i Dalarnas län har fattat om betalningsskyldighet enligt 3 kap. 26 b

Nuvarande lydelse

26 b §, om godkännande enligt 9 c kap. 7 § eller om återkallelse av sådant godkännande enligt 9 c kap. 8 § andra stycket, om återbetalning enligt 10 kap. 1-8 §§ och om betalningsskyldighet och avräkning enligt 19 kap. 7 § får överklagas hos Länsrätten i Dalarnas län. Beslut om avräkning får överklagas särskilt på den grunden att avräkningsbeslutet i sig är felaktigt men i övrigt endast i samband med överklagande av beslut om betalningsskyldighet.

Föreslagen lydelse

§, om godkännande enligt 9 c kap. 7 § eller om återkallelse av sådant godkännande enligt 9 c kap. 8 § andra stycket, *i ärende som rör återbetalning* enligt 10 kap. 1-8 §§ och om betalningsskyldighet och avräkning enligt 19 kap. 7 § får överklagas hos Länsrätten i Dalarnas län. Beslut om avräkning får överklagas särskilt på den grunden att avräkningsbeslutet i sig är felaktigt men i övrigt endast i samband med överklagande av beslut om betalningsskyldighet. *Ett överklagande enligt detta stycke skall ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet.*

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Ett beslut enligt 9 c kap. 7 § eller 8 § andra stycket får även överklagas av Riksskatteverket. Om en enskild part överklagar ett sådant beslut förs det allmännas talan av Riksskatteverket.

2 §

Andra beslut av en skattemyndighet enligt denna lag får överklagas hos Riksskatteverket, om inte annat följer av 3 §. Riksskatteverkets beslut med anledning av ett sådant överklagande får inte överklagas.

I 22 kap. lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter finns det bestämmelser om överklagande av skattemyndighetens beslut enligt den lagen.

22 kap.

Riksskatteverket

Riksskatteverket leder och ansvarar för skatteförvaltningens verksamhet enligt denna lag.

Förfarandet

1 §

I fråga om betalning och återbetalning av skatt samt förfarandet i övrigt finns det även bestämmelser i lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om redovisningsperioder som gått till ända senast vid utgången av 1997. Detsamma gäller för redovisningsperiod vars slutmånad är december 1997 och som på grund av bestämmelserna i 14 kap. 8 § andra stycket slutar under januari 1998.
3. Bestämmelserna i 16 kap. 9 § tillämpas också då den som har rätt att återfå skatt skall betala skatt enligt lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

¹ Senaste lydelse av
13 kap. 1 a § 1994:1798
13 kap. 3 § 1995:1207
rubriken närmast före 13 kap. 29 § 1994:1798
13 kap. 29 § 1994:1798
rubriken närmast före 13 kap. 30 § 1994:1798
13 kap. 30 § 1994:1798
rubriken till 14 kap. 1994:1798
14 kap. 1 § 1995:1207
14 kap. 2 § 1995:1207
rubriken närmast före 14 kap. 3 § 1995:1207
14 kap. 3 § 1996:1406
14 kap. 5 § 1994:1798
14 kap. 8 § 1996:1406
14 kap. 12 § 1996:713
14 kap. 13 § 1994:1798
14 kap. 17 § 1995:700
14 kap. 23 § 1994:498
rubriken närmast före 14 kap. 28 § 1995:1207
14 kap. 28 § 1995:1207
14 kap. 30 § 1995:1207
rubriken närmast före 14 kap. 30 a § 1994:1798
14 kap. 30 a § 1994:1798
14 kap. 30 b § 1995:1207
14 kap. 30 c § 1994:1798
14 kap. 30 d § 1994:1798
15 kap. 1 § 1995:1286
16 kap. 12 § 1994:498
16 kap. 16 § 1995:581
16 kap. 17 § 1996:661
16 kap. 18 § 1996:661
17 kap. 2 § 1994:473
17 kap. 3 § 1994:473
17 kap. 5 § 1994:473
17 kap. 6 § 1994:473
17 kap. 7 § 1994:473
18 kap. 13 § 1994:1798
rubriken närmast före 19 kap. 13 § 1994:1798
20 kap. 4 § 1994:1798
rubriken närmast före 20 kap. 9 § 1996:661
20 kap. 9 § 1994:1798.

² Senaste lydelse 1994:1798.

³ Senaste lydelse 1994:498.

⁴ Senaste lydelse 1995:700.

⁵ Senaste lydelse 1994:1798.

⁶ Senaste lydelse 1996:965.

⁷ Senaste lydelse 1996:1320.

⁸ Senaste lydelse 1994:1798.

⁹ Senaste lydelse 1994:1798.

¹⁰ Senaste lydelse 1996:661.

¹¹ Senaste lydelse 1995:700.

¹² Senaste lydelse 1996:1320.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

18 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:1347) om
ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i
beskattningsförfarandet

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Häri genom föreskrivs att 1 § lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet i paragrafens lydelse enligt lagen (1996:1347) om ändring i nämnda lag samt övergångsbestämmelsen till lagen (1996:1347) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag tillämpas vid revision eller annan kontroll av att skatt, *tull* eller avgift tas ut enligt bestämmelserna i

1. *uppbördslagen* (1953:272),
2. *kupongskattelagen* (1970:624),
3. *lagen* (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,
4. *lagen* (1984:668) om *uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare*,
5. *tullagen* (1987:1065),
6. *fordonsskattelagen* (1988:327),
7. *taxeringslagen* (1990:324),
8. *lagen* (1991:586) om *särskild inkomstskatt för utomlands bosatta*,
9. *lagen* (1991:591) om *särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.*,
10. *mervärdesskattelagen* (1994:200).

Lagen tillämpas även för kontroll av att en vara får föras in i eller ut ur landet enligt tullagen och för kontroll av att föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter fullgjorts riktigt och fullständigt.

Denna lag tillämpas vid revision eller annan kontroll av att skatt eller avgift tas ut enligt bestämmelserna i

1. *kupongskattelagen* (1970:624),
2. *lagen* (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,
3. *fordonsskattelagen* (1988:327),
4. *taxeringslagen* (1990:324),
5. *lagen* (1991:591) om *särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.*,
6. *lagen* (1997:000) om *betalning av skatter och avgifter*.

Lagen tillämpas även vid revision enligt tullagen (1994:1550) och för kontroll av att föreläggande enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter eller 69 § tullagen fullgjorts riktigt och

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse
fullständigt.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998. Äldre föreskrifter gäller dock fortfarande i fråga om revision eller kontroll av sjömansskatt som avser tid före utgången av år 1997.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller dock fortfarande i fråga om

1. beslut om tvångsåtgärd som meddelats före ikraftträdandet,
2. revision eller kontroll av skatt eller avgift som tas ut enligt
 - a) uppbördslagen (1953:272),
 - b) sjömansskattelagen (1958:295),
 - c) lagen (1968:430) om mervärdeskatt,
 - d) lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
 - e) tullagen (1987:1065),
 - f) lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller
 - g) mervärdesskattelagen (1994:200).

19 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet

dels att 5–7, 10, 15, 21 och 28–30 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 32 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Revision får genomföras i den reviderades verksamhetslokaler även om den reviderade inte lämnat sitt medgivande till det, *om revisionen inte utan svårighet kan genomföras på någon annan plats*. Detsamma gäller om den reviderade inte medverkar på föreskrivet sätt, eller om det finns en påtaglig risk att han kommer att undanhålla eller förvanska det som får granskas, inventeras eller besiktigas.

Om det finns en påtaglig risk att den reviderade kommer att undanhålla eller förvanska det som får granskas, inventeras eller besiktigas, får åtgärden genomföras utan att den reviderade underrättas om att revision skall ske.

Revision får, *i de delar den inte utan svårighet kan genomföras på någon annan plats*, genomföras i den reviderades verksamhetslokaler även om den reviderade inte lämnat sitt medgivande till det. Detsamma gäller om den reviderade inte medverkar på föreskrivet sätt, eller om det finns en påtaglig risk att han kommer att undanhålla, förvanska eller förstöra det som får granskas, inventeras, besiktigas eller provas.

Om det finns en påtaglig risk att den reviderade kommer att undanhålla, förvanska eller förstöra det som får granskas, inventeras, besiktigas eller provas, får åtgärden genomföras utan att den reviderade underrättas om att revision skall ske.

6 §

När revision genomförs i den reviderades verksamhetslokaler med stöd av 5 §, får handling som omfattas av revisionen eftersökas där och omhändertas, om den inte tillhandahålls utan oskäligt dröjsmål eller om det finns en påtaglig risk att handlingen undanhålls eller förvanskas.

När revision genomförs i den reviderades verksamhetslokaler med stöd av 5 §, får handling som omfattas av revisionen eftersökas där och omhändertas, om den inte tillhandahålls utan oskäligt dröjsmål eller om det finns en påtaglig risk att handlingen undanhålls, förvanskas eller förstörs.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

När revision genomförs i den reviderades verksamhetslokaler i annat fall får handling som påträffas eller granskas omhändertas om den behövs för revisionen.

7 §

När revision inte genomförs i den reviderades verksamhetslokaler, får handling som omfattas av revisionen eftersökas i verksamhetslokalerna och omhändertas för granskning om

1. föreläggande att lämna ut handlingen inte följts eller
2. det finns en påtaglig risk för att handlingen undanhålls eller förvanskas.
2. det finns en påtaglig risk för att handlingen undanhålls, förvanskas eller förstörs.

Om förutsättningarna i första stycket 2 är uppfyllda, får åtgärden genomföras utan att den reviderade underrättats om att revision skall ske.

10 §

Hos den som kan föreläggas att lämna kontrolluppgift om rättshandling enligt 3 kap. 5 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, 75 a § tullagen (1987:1065), 3 kap. 50 a § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter eller 17 kap. 5 § mervärdesskattelagen (1994:200), får räkenskaper och andra handlingar som rör hans verksamhet granskas utan föregående föreläggande, om det finns särskild anledning att anta att handlingar av betydelse för kontrolluppgiftsskyldigheten kommer att påträffas och det kan befaras att utredningen skulle försvåras av ett föreläggande samt det finns ett betydande utredningsintresse för kontrollen.

Hos den som *inte kan bli föremål för revision enligt de i 1 § angivna lagarna*, men som kan föreläggas att lämna kontrolluppgift om rättshandling enligt 3 kap. 5 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, 69 § tullagen (1994:1550), 3 kap. 50 a § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter eller 14 kap. 4 § lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter, får handlingar som *kan ha betydelse för kontrolluppgiftsskyldigheten* granskas utan föregående föreläggande. *Granskningen får endast göras om det finns särskild anledning att anta att handlingar av betydelse för kontrolluppgiftsskyldigheten kommer att påträffas och det finns en påtaglig risk att utredningen skulle försvåras av ett föreläggande samt det finns ett betydande utredningsintresse för kontrollen.*

Åtgärd enligt första stycket omfattar även befogenhet att eftersöka och omhänderta handling som får granskas.

Nuvarande lydelse

Granskningen får ske i verksamhetslokalerna om de handlingar som skall granskas inte utan svårighet kan granskas på någon annan plats.

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

15 §

Om det finns en påtaglig risk att handlingar som har betydelse för kontrollen undanskaffas eller förstörs innan länsrätten kan fatta beslut, får granskningsledaren besluta om åtgärder enligt 5 och 7–10 §§. Beslutet får avse endast åtgärd i verksamhetslokaler och skall omedelbart underställas länsrätten. Länsrätten skall utan dröjsmål pröva om beslutet skall bestå.

Om länsrätten finner att beslutet inte skall bestå skall insamlade uppgifter förstöras.

Om det finns en påtaglig risk att handlingar som har betydelse för kontrollen eller det som får inventeras, besiktigas eller provas undanhålls, förvanskas eller förstörs innan länsrätten kan fatta beslut, får granskningsledaren besluta om åtgärder enligt 5 och 7–9 §§. Beslutet får avse endast åtgärd i verksamhetslokaler och skall omedelbart underställas länsrätten. Länsrätten skall utan dröjsmål pröva om beslutet skall bestå.

Om länsrätten finner att beslutet inte skall bestå skall rätten besluta att omhändertagna handlingar skall återlämnas och insamlade uppgifter förstöras.

21 §

Kronofogdemyndigheten får på begäran av granskningsledaren verkställa beslut om åtgärd enligt denna lag. Granskningsledaren får dock verkställa beslut om åtgärder i verksamhetslokaler, om det kan ske obehindrat.

Vid verkställighet av beslut om åtgärd som grundar sig på kontroll enligt tullagen (1987:1065) har tullmyndighet samma befogenheter som kronofogdemyndigheten.

Vid verkställighet av beslut om åtgärd som grundar sig på kontroll enligt tullagen (1994:1550) har tullmyndighet samma befogenheter som kronofogdemyndigheten.

Ett beslut i fråga om åtgärd enligt denna lag får, om inte något annat anges i beslutet, verkställas omedelbart. Ett sådant beslut får inte utan särskilda skäl verkställas mellan kl. 19.00 och kl. 08.00. Beslutet förfaller om verkställigheten inte påbörjats inom en månad.

Ett beslut i fråga om undantagande av handling eller uppgift gäller omedelbart om inte annat anges i beslutet.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

28 §

Ansökan om åtgärd, granskningsledarens beslut enligt 15 § och begäran om undantagande enligt denna lag prövas av *den länsrätt som för det år då framställningen görs, skall pröva taxering till skatt enligt lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt för den som åtgärden avser.* Om det inte finns någon sådan länsrätt är länsrätten i det län behörig där beslut om åtgärd skall verkställas eller har verkställts.

Ansökan om åtgärd, granskningsledarens beslut enligt 15 § och begäran om undantagande enligt denna lag prövas av *länsrätten i det län där den som åtgärden avser hade sin hemortskommun den 1 november året före det kalenderår då framställningen görs. Vid bestämmande av hemortskommun gäller bestämmelserna i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i tillämpliga delar.* Om det inte finns någon sådan länsrätt är länsrätten i det län behörig där beslut om åtgärd skall verkställas eller har verkställts.

29 §

Granskningsledares beslut enligt 6, 13 och 26 §§ får överklagas hos länsrätten.

Om länsrätten ändrar *granskningsledarens* beslut enligt 6 § helt eller delvis, får rätten besluta att insamlade uppgifter skall förstöras.

Om länsrätten ändrar *ett beslut om åtgärd enligt denna lag* helt eller delvis, skall rätten besluta att *omhändertagna handlingar skall återlämnas och övriga* insamlade uppgifter skall förstöras

30 §

Det allmänna får överklaga länsrättens beslut enligt denna lag.

I fråga om företrädare för det allmänna gäller beträffande skatt eller avgift som tas ut enligt bestämmelserna i 1 § första stycket 1, 3–5 och 8–11 föreskrifterna i 6 kap. 15–17 §§ *taxeringslagen* (1990:324).

I fråga om företrädare för det allmänna gäller beträffande skatt eller avgift som tas ut enligt bestämmelserna i 1 § första stycket 1, 2 och 4–6 föreskrifterna i 6 kap. 15–17 §§ *taxeringslagen* (1990:324).

32 §

Om den reviderade försatts i konkurs när omhändertagna handlingar skall återlämnas enligt 15 § andra stycket, 26 eller 29 §, skall handlingarna i stället

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

överlämnas till konkursförvaltaren. Skattemyndigheten skall underrätta den som handlingarna omhändertagits hos om att handlingarna överlämnats till konkursförvaltaren.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter skall tillämpas i fråga om beslut om tvångsåtgärd som meddelats före ikraftträdandet av denna lag. Den nya 32 § tillämpas dock från ikraftträdandet.

De nya föreskrifterna i 5-7, 10, 15, 21, 28–30 samt den nya 32 § skall också tillämpas i fråga om skatt eller avgift som tas ut enligt

1. uppbördslagen (1953:272),
2. sjömansskattelagen (1958:295),
3. lagen (1968:430) om mervärdeskatt,
4. lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
5. tullagen (1987:1065),
6. lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller
7. mervärdesskattelagen (1994:200).

20 Förslag till lag om ändring i tullagen (1994:1550)

Häri genom föreskrivs att 30, 38, 69, 71, 72, 75, 88 och 92 §§ tullagen (1994:1550) skall ha följande lydelse.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 §

Om tull inte betalas inom föreskriven tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt 58 § 2–5 mom. *uppbördslagen* (1953:272).

Om tull inte betalas inom föreskriven tid, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt *lagen* (1997:000) om dröjsmålsavgift.

Vad som föreskrivs i tullagstiftningen om tull tillämpas även beträffande dröjsmålsavgift enligt första stycket.

38 §

Om någon, i egenskap av företrädare för en tullskyldig som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala in tull i rätt tid och ordning, är han tillsammans med den tullskyldige betalningsskyldig för tullen. Betalningsskyldigheten får helt eller delvis efterges, om det finns särskilda skäl.

*Talan om åläggande av betalningsskyldighet enligt första stycket skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan den tullskyldiges betalningsskyldighet för beloppen har fallit bort enligt *lagen* (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m. Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i samma ordning som gäller för tull enligt 37 §.*

Den som har fullgjort betalningsskyldighet för tullbelopp enligt första stycket har rätt att få ut beloppet av den tullskyldige.

Bestämmelsen i 4 § preskrip-

*I fråga om betalningsskyldighet för företrädare för en tullskyldig som är juridisk person och som inte har betalat in tull i rätt tid och ordning gäller bestämmelserna i 12 kap. 6 § första och tredje styckena, 7 §, 12 § första stycket och 13 § samt 22 kap. 13 § andra stycket *lagen* (1997:000) om betalning av skatter och avgifter.*

Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i samma ordning som gäller för tull enligt 37 §.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

tionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.

69 §

Tullmyndigheten får förelägga den, som bedriver verksamhet av sådan beskaffenhet att uppgift av betydelse för kontrollen av annan persons deklara- tionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.
tionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt tredje stycket.
tionens verksamhet att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över kopia av handling rörande rättshandling mellan den som föreläggs och den andre personen (kontrolluppgift).

Den som föreläggs kan, om föreläggandet medför att han måste lägga ned ett betydande arbete för att fullgöra det, i stället ställa nödvändiga handlingar till tullmyndighetens förfogande för granskning.

71 §

Ett beslut om revision skall överlämnas till den reviderade innan revisionen verkställs. Beslutet skall innehålla uppgift om ändamålet med revisionen och om möjligheten att undanta handlingar och uppgifter enligt 76 och 77 §§.

Ett beslut om revision skall innehålla uppgift om ändamålet med revisionen och om möjligheten att undanta handlingar och uppgifter enligt 76 och 77 §§.

Företas revisionen för granskning av annan än den som revideras, får tullmyndigheten om det finns särskilda skäl utesluta uppgift om vem eller vilken rättshandling granskningen avser.

I ett beslut om revision skall tullmyndigheten förordna en eller flera tjänstemän att verkställa revisionen (revisor).

Den reviderade skall underrättas om beslutet innan revisionen verkställs. Om det är av betydelse för kontrollen med inventering eller liknande fysisk kontroll får dock underrättelse ske i samband med att revisionen verkställs om kontrollen annars

72 §

En revision skall bedrivas i samverkan med den reviderade och på ett sådant sätt att den inte onödigt hindrar verksamheten. För det fall den reviderade inte samverkar finns bestämmelser om vite i 74 § fjärde stycket och om andra tvångsåtgärder i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet.

Tullmyndigheten får om det behövs bestämma tid och plats för revisionen. Denna får inte utan särskilda skäl verkställas hos enskild mellan kl. 19 och kl. 8. Revisionen skall ske hos den reviderade om han begär det och revisionen kan göras där utan betydande svårighet.

Revisionen får verkställas hos den reviderade om han medger det. Revisionen skall ske hos den reviderade om han begär det och revisionen kan göras där utan betydande svårighet.

Om revisionen inte verkställs hos den reviderade skall handlingarna på begäran överlämnas till revisorn mot kvitto.

75 §

En revision får inte pågå längre tid än nödvändigt. Räkenskapsmaterial och andra handlingar som överlämnats till revisorn skall så snart som möjligt och senast när revisionen avslutats återlämnas till den reviderade.

En revision får inte pågå längre tid än nödvändigt. Räkenskapsmaterial och andra handlingar som överlämnats till revisorn skall så snart som möjligt och senast när revisionen avslutats återlämnas till den reviderade.

Har den reviderade försatts i konkurs när handlingarna skall återlämnas skall tullmyndigheten överlämna handlingarna till konkursförvaltaren. Tullmyndigheten skall underrätta den reviderade om att handlingarna överlämnats till konkursförvaltaren.

Tullmyndigheten skall snarast lämna meddelande om resultatet av revisionen till den reviderade i de delar som rör honom.

88 §

Tulltillägg och förseningsavgift får helt eller delvis efterges om felaktigheten eller underlåtenheten

Den tullskyldige skall helt eller delvis befrias från tulltillägg och förseningsavgift

Nuvarande lydelse

kan antas ha ett sådant samband med den tullskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller *därmed jämförligt* förhållande att den kan anses ursäktlig. Detsamma gäller, om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till den oriktiga uppgiftens beskaffenhet eller annan särskild omständighet eller om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut tillägget eller avgiften.

Tulltillägg får helt efterges även när det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är *att anse som ringa*.

Förseningsavgift får helt eller delvis efterges också när underlåtenheten är *att anse som ringa*.

Föreslagen lydelse

1. om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha ett sådant samband med den tullskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller *liknande* att den framstår som ursäktlig,

2. om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till den oriktiga uppgiftens beskaffenhet eller annan särskild omständighet, eller

3. om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut tillägget eller avgiften.

Den tullskyldige får befrias helt från tulltillägget när det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är *obetydligt*.

Den tullskyldige får helt eller delvis befrias från förseningsavgift också när underlåtenheten är *obetydlig*.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

92 §

Bestämmelserna om *eftergift av tulltillägg* och förseningsavgift skall beaktas, även om yrkande om detta inte framställts, i den mån det föranleds av vad som förekommit i ärendet eller målet om tulltillägg eller förseningsavgift.

Bestämmelserna om *befrielse från tulltillägg* och förseningsavgift skall beaktas, även om yrkande om detta inte framställts, i den mån det föranleds av vad som förekommit i ärendet eller målet om tulltillägg eller förseningsavgift.

Om tull sätts ned, skall också vidtas den ändring i beslutet om tulltillägg som nedsättningen kan föranleda.

Vid handläggningen i länsrätt eller kammarrätt av mål om tulltillägg eller förseningsavgift skall muntlig förhandling hållas, om den tullskyldige begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om det inte finns anledning anta att tulltillägg eller förseningsavgift tas ut.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 5

21 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:1340) om
ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för
utomlands bosatta

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs att 21 § lagen (1991:586) om särskild
inkomstskatt för utomlands bosatta i paragrafens lydelse enligt lagen
(1996:1340) om ändring i nämnda lag skall utgå.

22 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:1341) om
ändring i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för
utomlands bosatta artister m.fl.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs att 23 § lagen (1991:591) om särskild
inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. i paragrafens lydelse
enligt lagen (1996:1341) om ändring i nämnda lag skall utgå.

23 Förslag till lag om ändring i lagen (1996:1346) om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Häri genom föreskrivs att 2 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. i paragrafens lydelse enligt lagen (1996:1346) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Under indrivningen gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § utsökningsbalken om företrädesrätt vid utmätning av lön för böter och viten samt för fordringar som påförts enligt bestämmelserna i

1. *uppbördslagen (1953:272), om inte annat föreskrivs i den lagen,*

2. *lagen (1972:435) om överlastavgift,*

3. *lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,*

4. *lagen (1972:339) om saluvagnsskatt,*

5. *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,*

6. *lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, om inte annat föreskrivs i den lagen,*

7. *fordonsskattelagen (1988:327),*

8. *lagen (1989:471) om investeringsskatt för vissa byggnadsarbeten,*

9. *lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,*

10. *lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,*

11. *mervärdesskattelagen (1994:200), eller*

12. *lagen (1994:419) om brottsofferfond.*

1. *lagen (1972:435) om överlastavgift,*

2. *lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,*

3. *lagen (1972:339) om saluvagnsskatt,*

4. *lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,*

5. *fordonsskattelagen (1988:327),*

6. *lagen (1989:471) om investeringsskatt för vissa byggnadsarbeten,*

7. *lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,*

8. *lagen (1994:419) om brottsofferfond, eller*

9. *lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter.*

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 5

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1997-03-21

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Närvarande: justitierådet Staffan Magnusson, f.d. presidenten i Försäkringsöverdomstolen Leif Ekberg, regeringsrådet Leif Lindstam.

Enligt en lagrådsremiss den 6 februari 1997 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till bl.a. en lag om betalning av skatter och avgifter.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Kjell Olsson, kammarrättsassessorerna Ingrid Engquist, Stefan Holgersson och Birgitta Pettersson samt departementssekreteraren Frank Walterson.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Förslaget till lag om betalning av skatter och avgifter

Den föreslagna lagen, som avses ersätta dels uppbördslagen (1953:272) och lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, dels förfarandebestämmelserna i mervärdesskattelagen (1994:200), innehåller ett nytt system för redovisning och betalning av skatter och avgifter.

Lagen är omfattande och reglerar komplicerade förhållanden. Det är därför av väsentlig betydelse att lagen har en disposition och utformning som gör dess bestämmelser så överskådliga, lättillgängliga och lättlästa som de komplicerade förhållandena medger. Lagrådet finner för sin del att den föreslagna lagen i dessa avseenden innebär förbättringar i förhållande till nu gällande lagstiftning men också att den på åtskilliga punkter har fått en mindre lämplig utformning.

Strävandena att skapa en lag som omfattar uppbörden av flera olika skatter och avgifter ger upphov till särskilda svårigheter. Olikskatterna mellan de skilda typerna av skatter och avgifter har lett till att förfarandet vid beräkning, debitering, redovisning och betalning inte har kunnat utformats på ett enhetligt sätt. Som exempel på olikheter kan särskilt pekas på reglerna om inkomstskatt och mervärdesskatt. För inkomstskatten skall det gälla ett system med preliminär skatt, som skall betalas under inkomståret av arbetsgivare genom skatteavdrag eller av den skattskyldige själv enligt en särskild debitering, och slutlig skatt som bestäms när taxering har skett efter inkomstarets utgång. Mervärdesskatten skall, i huvudsak, redovisas och betalas en gång i månaden av den som är skattskyldig, utan någon slutlig avräkning.

Dessa och andra olikheter är sådana att det i vart fall inte är uppenbart att

den valda tekniken har gett det bästa resultatet. Ett alternativ kunde ha varit att behålla bestämmelserna om mervärdesskatt i mervärdesskattelagen med de anpassningar som införandet av ett system med skattekonton kräver. Det finns dock inte underlag för Lagrådet att bedöma om detta eller något annat alternativ till lagteknisk lösning skulle ha varit att föredra. Lagrådet vill därför inte motsätta sig att det införs en ny lag som i huvudsak utformas i enlighet med remissens lagförslag.

Den föreslagna lagen blir av central betydelse på skatte- och avgiftsområdet, och det kan förutsättas att det ofta kommer att göras hänvisningar till den. Med hänsyn härtill är det önskvärt att lagens rubrik är enkel och kort. I det utredningsbetänkande som ligger till grund för lagrådsremissen (SOU 1996:100) har föreslagits att lagen skall benämnas "skattebetalningslag". Mot denna benämning kan invändas att den är mindre rättvisande, eftersom inte bara skatter utan också socialavgifter behandlas i lagen. Lagrådet anser trots detta att utredningsförslagets rubrik är klart att föredra framför den rubrik, "lag om betalning av skatter och avgifter", som föreslås i lagrådsremissen. Lagrådet förordar alltså att lagen får rubriken "skattebetalningslag".

1 kap.

I 4 § första stycket anges bl.a. (punkt 2) att vad som sägs i lagen om skatt och skattskyldig gäller även skatteavdrag och den som är skyldig att göra skatteavdrag. Ordet skatteavdrag syftar på den preliminära skatt som en person under vissa omständigheter är skyldig att dra av från ersättning som betalas ut till en annan person och därefter betala in till skattemyndigheten. Enligt Lagrådets uppfattning blir bestämmelsen lättare att förstå, om den utformas så att vad som sägs om skatt och skattskyldig gäller även "belopp som skall dras från ersättning för arbete, ränta eller utdelning för betalning av preliminär skatt (avdragen skatt) och den som är skyldig att göra sådant avdrag".

I 6 § definieras ett flertal termer och uttryck som används i lagen. Till dessa hör arbetsgivare, arbetstagare, lön och skatteavdrag. Med arbetsgivare avses den som betalar ut lön och med arbetstagare den som tar emot lön. Med lön avses sådan ersättning, ränta eller utdelning för vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter. Skatteavdrag är i sin tur "avdrag från lön för betalning av arbetstagarens preliminära skatt".

Det kan först konstateras, att termen lön enligt vanligt språkbruk och i annan lagstiftning vanligen torde användas för att beteckna ersättning på grund av anställning (se t.ex. 12 § förmånsrättslagen [1970:979] och 1, 2 och 7 §§ lönegarantilagen [1992:497]). De föreslagna definitionerna av lön, arbetsgivare och arbetstagare leder till att exempelvis banker och

aktiebolag, vid tillämpning av skattebetalningslagen, blir att betrakta som arbetsgivare i förhållande till dem som tar emot ränta respektive utdelning i egenskap av insättare eller aktieägare och att de senare blir arbetstagare i förhållande till utbetalarna. Detta strider i så hög grad mot vanligt språkbruk att definitionerna inte kan godtas.

Ordet "lön" används på ett ganska litet antal ställen i lagen. I 5 kap. 1 §, 10 kap. 9 § och 10 kap. 17 § första stycket 3 synes ordet användas i betydelsen ersättning för arbete, ränta och utdelning. I 8 kap. 12 §, 9 kap. 3 §, 10 kap. 17 § första stycket 4 och 18 kap. 2 § torde det beteckna endast ersättning för arbete. Av 8 kap. 28 § framgår inte annat än att lön där omfattar ersättning för arbete, ränta och utdelning.

Enligt Lagrådets mening kan definitionen av "lön" avvaras i lagen. I stället kan, beroende på vad som avses, användas uttrycken "ersättning för arbete" respektive "ersättning för arbete, ränta och utdelning". Även uttrycket "skatteavdrag" bör kunna avvaras.

Lagrådet anser vidare att med arbetsgivare och arbetstagare bör förstås den som betalar ut respektive tar emot ersättning för arbete.

Bland övriga termer och uttryck, vars innebörd anges i 1 kap. 6 §, finns några som synes förekomma endast i ett fåtal bestämmelser i lagen. Det kan enligt Lagrådet ifrågasättas om det i sådana fall behövs definitioner i en särskild paragraf. I vart fall när de bestämmelser i vilka de lågfrekventa termerna eller uttrycken används återfinns långt senare i lagen blir lagtexten mer lättillgänglig om behövliga definitioner ges i anslutning till de bestämmelser där de förekommer. Vad som nu sagts synes gälla begreppen förfallodag, som används i 16 kap. 6 och 7 §§, 18 kap. 4 § och 20 kap. 7 §, huvudinkomst, som används i 8 kap. 7, 8 och 11 §§, samt sidoinkomst, som används i 8 kap. 6 och 8 §§. Lagrådet förordar att dessa definitioner utgår ur 1 kap. 6 § och återkommer till utformningen av de paragrafer där motsvarande bestämmelser i stället kan tas in.

I 1 kap. 6 § definieras vidare "överskjutande ingående mervärdesskatt" som den del av ingående mervärdesskatt som återstår sedan utgående mervärdesskatt avräknats. Enligt Lagrådets mening är det naturligare att tala om "den del av ingående mervärdesskatt som överstiger utgående mervärdesskatt".

Vad Lagrådet nu har förordat innebär att 1 kap. 6 § bör ges följande lydelse:

"I denna lag avses med

arbetsgivare: den som betalar ut ersättning för arbete,

arbetstagare: den som tar emot ersättning för arbete,

beskattningsår: beskattningsår enligt kommunalskattelagen

(1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller mervärdesskattelagen (1994:200) eller, i fråga om skatt som inte avses i någon av de nämnda lagarna, kalenderåret för vilket skatten skall betalas, *inkomstår*: kalenderåret före taxeringsåret, *näringsverksamhet*: verksamhet av sådant slag att intäkt i verksamheten, om den är skattepliktig här i landet, enligt bestämmelserna i 22 § kommunalskattelagen eller 2 § 1 mom. lagen om statlig inkomstskatt räknas till inkomstslaget näringsverksamhet för den som bedriver verksamheten eller, när verksamheten bedrivs av ett handelsbolag, för någon delägare i bolaget, *överskjutande ingående mervärdesskatt*: den del av ingående mervärdesskatt som överstiger utgående mervärdesskatt".

4 kap.

Kapitlet innehåller dels allmänna bestämmelser om skyldighet att betala preliminär skatt, dels bestämmelser om skattsedlar beträffande sådan skatt.

I 1 § har tagits in huvudregeln att preliminär skatt skall betalas "för inkomståret" med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten enligt den årliga taxeringen året efter inkomståret. I den därpå följande paragrafen sägs att den preliminära skatten skall betalas genom skatteavdrag (A-skatt) eller enligt särskild debitering (F-skatt eller särskild A-skatt).

Enligt Lagrådets mening är det av värde att efter dessa inledande paragrafer ta in vissa allmänna regler om de olika typerna av skatt. Det bör bl.a. anges vem som gör skatteavdrag respektive betalar F-skatt och särskild A-skatt.

Lagrådet förordar att det i 3 § tas in en bestämmelse om att skatteavdrag görs av den som betalar ut ersättning för arbete, ränta eller utdelning enligt vad som anges i 5 kap. (Se vidare Lagrådets kommentar till 5 kap. 1 §).

I 4 § bör tas in en bestämmelse motsvarande 6 kap. 1 § första stycket i remissförslaget om att F-skatt betalas av den som har fått en F-skattsedel. Det bör vidare anges i 4 § att - enligt vad som framgår av 5 kap. - skatteavdrag i vissa fall skall göras även beträffande den som har fått en F-skattsedel.

5 § bör innehålla bestämmelser om särskild A-skatt, motsvarande dem som finns i 7 kap. 1 § i remissförslaget. Det bör till en början anges att särskild A-skatt betalas av den skattskyldige efter beslut av skattemyndigheten. Vidare bör framgå av 5 § att beslut om särskild A-skatt får meddelas endast beträffande den som inte har fått en F-

skattsedel och att beslutet tillämpas endast beträffande sådan ersättning för vilken det inte skall göras skatteavdrag enligt 5 kap. I 5 § bör slutligen tas in en regel om förutsättningen för att skattemyndigheten skall få meddela beslut om särskild A-skatt.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

I 6 § bör tas in allmänna regler om utfärdande av skattsedlar på preliminär skatt, motsvarande bestämmelserna i 3 § i remissförslaget.

7-11 §§ bör innehålla regler om utfärdande av F-skattsedel. Reglerna bör i allt väsentligt utformas i överensstämmelse med remissförslagets 4-8 §§. Ordningföljden mellan de olika bestämmelserna bör dock ändras något. Vidare påverkas olika paragrafhänvisningar av att 4 kap. enligt Lagrådets förslag får en ändrad paragrafnumrering.

I 8 § tredje stycket i remissförslaget (11 § tredje stycket i Lagrådets förslag) sägs att, om det finns särskilda skäl, så får en F-skattsedel utfärdas trots vad som sägs i första och andra styckena. I remissprotokollet ges inte något exempel på när sådana särskilda skäl bör kunna anses föreligga. Enligt Lagrådets mening är det önskvärt med ett uttalande i denna fråga.

I 12 § bör tas in bestämmelser om utfärdande av F-skattebevis, motsvarande bestämmelserna i 9 § i det remitterade förslaget.

Remissförslagets 10 och 11 §§ innehåller bestämmelser om återkallelse av F-skattsedel. Bestämmelserna bör med i stort sett oförändrat innehåll delas upp på tre paragrafer, 13-15 §§.

Enligt 10 § första stycket 9 i remissförslaget (13 § 9 i Lagrådets förslag) skall en F-skattsedel återkallas, om innehavaren är ett fåmansföretag eller ett fåmansägt handelsbolag och en företagsledare i företaget eller bolaget har handlat på ett sådant sätt att en F-skattsedel inte får utfärdas för företagsledaren på grund av ett förhållande som avses i punkterna 3-5, 7 eller 8. Lagrådet ifrågasätter om inte även ett förhållande som anges i punkt 6 (näringsförbud) bör tas med i uppräknningen.

I 10 § andra stycket i remissförslaget (14 § enligt Lagrådets förslag) sägs att skattemyndigheten får avstå från återkallelse av en F-skattsedel, om det finns särskilda skäl. I remissprotokollet finns inte något uttalande om när sådana särskilda skäl skall anses föreligga. Ett uttalande i frågan är emellertid önskvärt.

I 16 § bör tas in bestämmelser om utfärdande av A-skattsedel, motsvarande vad som sägs i 12 § i remissförslaget.

Utöver vad som nu har förordats bör även vissa andra justeringar göras i 4 kap:s bestämmelser. Lagrådets förslag till utformning av 4 kap. i dess

helhet framgår av en bilaga till lagrådsyttrandet.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

5 kap.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

Kapitlet innehåller bestämmelser om skatteavdrag. Kapitlet inleds med en regel om skyldighet att göra skatteavdrag. Därefter behandlas i skilda avsnitt skatteavdrag från ersättning för arbete, skatteavdrag från ränta och utdelning, beslut om befrielse från skatteavdrag, vissa skyldigheter för arbetstagaren respektive arbetsgivaren och föreläggande att göra skatteavdrag.

I 1 § sägs att en arbetsgivare är skyldig att göra skatteavdrag enligt bestämmelserna i 5 kap. vid varje tillfälle då lön betalas ut. Med lön avses, som tidigare behandlats, enligt 1 kap. 6 § sådan ersättning, ränta eller utdelning för vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter.

Lagrådet har tidigare förordat att man avstår från att definiera begreppet lön i 1 kap. 6 §. På de olika ställen i det remitterade förslaget där ordet lön förekommer bör i stället, beroende på sammanhanget, orden "ersättning för arbete" respektive "ersättning för arbete, ränta och utdelning" användas. I enlighet härmed bör i 1 § i förevarande kapitel föreskrivas att den som betalar ut ersättning för arbete, ränta eller utdelning är skyldig att göra skatteavdrag enligt kapitlets bestämmelser vid varje tillfälle då utbetalning sker.

Enligt 2 § första stycket skall skatteavdrag, med vissa inskränkningar, göras från kontant ersättning för arbete. Med ersättning för arbete likställs enligt andra stycket en rad andra typer av ersättning, bl.a. pension, livränta och sjukpenning.

3 och 4 §§ innehåller bestämmelser om undantag från huvudregeln i 2 §.

Enligt 4 § skall skatteavdrag inte göras från ersättning som betalas ut till vissa angivna mottagare. Till dessa hör i princip innehavare av en F-skattsedel. Enligt 6 § skall dock skatteavdrag göras från vissa uppräknade typer av ersättningar även om mottagaren har en F-skattsedel. I 5 § finns en rad bestämmelser om när en person skall anses inneha F-skattsedel.

Enligt Lagrådets mening blir lagregleringen enklare och tydligare, om man bryter ut bestämmelsen om ersättning till F-skattsedelsinnehavare ur 4 §. Frågan vad som bör gälla när ersättning betalas till den som har F-skattsedel bör i stället regleras enbart i 5 och 6 §§. Lagtexten i 5 § bör härvid i stor utsträckning kunna utformas efter modell av 39 § 1 mom. tredje och fjärde styckena uppbördslagen.

6 § bör liksom i remissförslaget ta upp fall då skatteavdrag skall göras trots att det är fråga om betalning av ersättning till någon som har F-skattsedel. 6 § bör bl.a. innehålla en regel motsvarande 5 § andra stycket

andra meningen i remissförslaget, av innehåll att skatteavdrag skall göras från pension, sjukpenning och annan ersättning som avses i 2 § andra stycket.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Av de olika typer av ersättning som räknas upp i 6 § i remissförslaget torde såväl dagpenning från arbetslöshetskassa som kontant arbetsmarknadsstöd, korttidsstudiestöd och särskilt vuxenstudiestöd kunna hänföras till sådan ersättning som avses i 2 § andra stycket. Det är därför beträffande sådana ersättningar tillräckligt att i 6 § hänvisa till ersättning som avses i 2 § andra stycket. Därutöver finns det skäl att nämna ersättning från semesterkassa. Sådan ersättning får närmast ses som ersättning för arbete, vilket innebär att den faller utanför 2 § andra stycket och i stället omfattas av 2 § första stycket.

I 6 § bör sålunda föreskrivas att skatteavdrag skall göras från ersättning från semesterkassa samt från pension, sjukpenning och annan ersättning som avses i 2 § andra stycket, även om mottagaren har F-skattsedel.

I 10 och 11 §§ finns bestämmelser om befrielse från skatteavdrag. Enligt 10 § kan skattemyndigheten under vissa angivna förutsättningar besluta att skatteavdrag inte skall göras från viss ersättning för arbete. Ett sådant beslut får enligt punkt 1 fattas, om ersättningen betalas ut till någon som inte är skattskyldig för den i Sverige och överenskommelse inte har träffats med den stat där ersättningen skall beskattas för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna.

Lagrådet ifrågasätter om inte, vid sidan av kravet på att mottagaren av ersättning inte är skattskyldig för ersättningen i Sverige, det som villkor för skattemyndighetens beslut bör gälla att överenskommelse inte har träffats med den utländska staten att skatteavdrag skall göras här i landet.

Enligt 10 § punkt 2 får skattemyndigheten besluta att något skatteavdrag inte skall göras från viss ersättning för arbete, om skatteavdraget, med hänsyn till den skattskyldiges inkomst- eller anställningsförhållanden, skulle medföra avsevärda besvär för arbetsgivaren eller om det annars finns särskilda skäl.

Lagrådet efterlyser här, liksom beträffande många andra bestämmelser i lagen, ett uttalande om vad som bör kunna falla under uttrycket "särskilda skäl". Vidare ifrågasätter Lagrådet om inte förutsättningen för skattemyndighetens beslut enligt punkt 2 bör vara att skatteavdraget, med hänsyn till den skattskyldiges inkomst- eller anställningsförhållanden eller på grund av andra särskilda skäl, skulle medföra avsevärda besvär för arbetsgivaren.

I 11 § ges skattemyndigheten möjlighet att besluta att skatteavdrag inte skall göras beträffande vissa arbetstagare. Paragrafen bör enligt Lagrådets uppfattning formuleras om något, så att den blir tydligare.

Enligt 12 § har den som skall ta emot ersättning för arbete skyldighet att bl.a. visa upp sin skattsedel. Enligt Lagrådets mening får det anses naturligt att reglera dessa och andra skyldigheter för den som skall ta emot ersättning sist i 5 kap., efter det att de olika skyldigheter som gäller för utbetalare av ersättning har behandlats. De bestämmelser som i remissförslaget har tagits in i 12 § bör således bilda en 16 §. Vidare bör den svepande rubriken "Arbetstagarens skyldigheter" bytas ut mot "Skyldighet att visa upp skattsedel m.m."

Som följd av vad Lagrådet nu har föreslagit bör 13-16 §§ i remissförslaget betecknas 12-15 §§. Rubriken framför 12 § i Lagrådets förslag bör lyda "Skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag", medan 13 § bör förses med rubriken "Skyldighet att tillämpa vissa beslut" och 14 § med rubriken "Återbetalning av skatteavdrag".

Utöver vad Lagrådet nu har förordat bör även en del andra justeringar göras i 5 kap. Lagrådets förslag till utformning av 5 kap. i dess helhet framgår av bilagan till lagrådsyttrandet.

6 kap.

Kapitlet innehåller dels bestämmelser om skyldighet att betala F-skatt, dels bestämmelser om beräkning av F-skatt.

Lagrådet har i det föregående föreslagit att en bestämmelse motsvarande 6 kap. 1 § första stycket om att F-skatt skall betalas av den som har fått F-skattsedel tas in i 4 kap. 4 §. Den i 6 kap. 1 § andra stycket intagna upplysningen att beräkning av F-skatt skall göras enligt schablon eller preliminär taxering är knappast motiverad, eftersom regler härom i sak följer omedelbart under särskilda underrubriker.

Med hänsyn till vad som nu har sagts anser Lagrådet att den föreslagna 1 § kan utgå och att kapitlet kan koncentreras till bestämmelser om beräkning av F-skatt. Man uppnår därigenom också en bättre överensstämmelse med kapitelrubriken.

Kapitlet bör således inledas direkt med bestämmelser om beräkning av F-skatt enligt schablon. 2 och 3 §§ i remissförslaget bör sammanföras till en 1 §, där det i första stycket slås fast att F-skatt skall beräknas enligt schablon, om den inte skall beräknas enligt preliminär taxering. I tre följande stycken bör med vissa förtydliganden tas in bestämmelser om schablonberäkning av F-skatt motsvarande dem som finns i 2 och 3 §§ i remissförslaget.

2 § bör innehålla regler om bl.a. vad som gäller när den skattskyldige skall redovisa mervärdesskatt i självdeklaration men sådan skatt inte

ingår i den slutliga skatt som skall ligga till grund för beräkningen av F-skatt. Paragrafen bör utformas i huvudsak i överensstämmelse med 4 § i remissförslaget.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

I 3 § bör regleras i vilka fall F-skatt skall beräknas med ledning av preliminär taxering. Bestämmelserna bör i allt väsentligt kunna utformas i enlighet med 5 § i remissförslaget. Det fall då beräkning av F-skatt enligt preliminär taxering skall ske till följd av den skattskyldiges eget initiativ bör dock brytas ut ur uppräkningsen och bilda ett nytt andra stycke.

En av de situationer då F-skatt skall beräknas med ledning av preliminär taxering är enligt fjärde punkten i den föreslagna paragrafen då det finns särskilda skäl. I remissprotokollet ges inte något exempel på när sådana särskilda skäl kan anses föreligga. Enligt Lagrådets mening är det önskvärt med ett uttalande i denna fråga.

4 § bör innehålla den bestämmelse som återfinns i 6 § i remissförslaget och som föreskriver att preliminär taxering skall ske med ledning av de uppgifter som lämnats i en preliminär självdeklaration och andra tillgängliga uppgifter. Till 4 § bör också föras vissa andra bestämmelser i remissförslaget som tar direkt sikte på debitering av F-skatt med ledning av preliminär taxering. Sådana bestämmelser finns i 11 kap. 3 och 10 §§ i remissförslaget.

I 5 § bör tas in regler om ändrad beräkning av F-skatt motsvarande dem som finns i 7 § i remissförslaget. Det bör enligt Lagrådets mening göras ett uttalande till ledning för rättstillämpningen, när det gäller föreskriften att ändrad beräkning får beslutas, om det finns "andra särskilda skäl".

6 § bör innehålla bestämmelser om att man vid beräkningen av F-skatt skall om möjligt ta hänsyn till beräknad A-skatt och vissa andra belopp. Paragrafen bör utformas i huvudsaklig överensstämmelse med 8 § i remissförslaget.

Lagrådets förslag till utformning av 6 kap. i dess helhet framgår av bilagan till lagrådsyttrandet.

7 kap.

7 kap. innehåller dels en paragraf angående skyldighet att betala särskild A-skatt, dels en paragraf om beräkning av sådan skatt. I den sistnämnda paragrafen hänvisas till bestämmelserna i 6 kap. 2-8 §§ om beräkning av F-skatt.

Lagrådet har tidigare föreslagit att man i 4 kap. 5 § tar in bestämmelser

om särskild A-skatt, motsvarande vad som sägs i 7 kap. 1 § i remissförslaget. Den föreslagna 7 kap. 1 § bör därför utgå.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Kvar i 7 kap. blir en bestämmelse om beräkning av särskild A-skatt. Bestämmelsen bör bilda en 1 § och torde inte behöva någon särskild rubrik. I paragrafen bör sägas att vid beräkning av särskild A-skatt gäller bestämmelserna i 6 kap. om beräkning av F-skatt.

8 kap.

8 kap., som handlar om beräkning av skatteavdrag, inleds med ett avsnitt (1-7 §§) om skatteavdrag enligt skattetablell.

I 1 § har tagits in en huvudregel om att skatteavdrag från sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person skall göras enligt allmänna eller särskilda skattetableller. I lagen sägs inte något om vem som fastställer skattetablellerna. Av författningskommentaren framgår emellertid att avsikten är att tabellerna skall upprättas av Riksskatteverket efter bemyndigande av regeringen.

Enligt Lagrådets mening är det av värde att i den nya lagen ha en bestämmelse om vem som fastställer skattetablellerna, motsvarande vad som i dag sägs i 4 § 1 mom. första stycket uppbördslagen. Bestämmelsen kan lämpligen tas in sist i första stycket i den nu diskuterade 1 §.

Enligt 4 § skall skatteavdrag göras enligt särskilda skattetableller från sjukpenning och annan ersättning som - med visst angivet undantag - avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen samt första, andra och femte styckena i punkt 12 av anvisningarna till 32 § samma lag. Skatteavdrag skall göras även då ersättning av angivet slag lämnas till någon som har F-skattsedel (5 kap. 6 §). Har mottagaren F-skattsedel skall dock skatteavdrag, enligt vad som föreslås i 9 § i det nu behandlade 8 kap., alltid göras med 30 procent.

Lagrådet föreslår att det i 4 § förs in en reservation med tanke på bestämmelsen i 9 §. 4 § bör således inledas på följande sätt: "Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 9 §, göras enligt särskilda skattetableller...".

Lagrådet anser vidare att rubriken före 9 § bör vara "Pension och sjukpenning m.m." i stället för "Dagpenning från arbetslöshetskassa m.m."

I 6 § används för första gången i lagen begreppet "sidoinkomst". Det korresponderande begreppet "huvudinkomst" förekommer för första gången i 7 §. Lagrådet har tidigare föreslagit att de angivna begreppen, med hänsyn till att de förekommer endast i ett fåtal paragrafer, inte skall

definieras i 1 kap. 6 §. I stället bör definitioner tas in i 6 respektive 7 § i förevarande kapitel.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

11-13 §§ innehåller bestämmelser om särskild beräkningsgrund för skatteavdrag. Särskild beräkningsgrund skall enligt förslaget tillämpas efter beslut av skattemyndigheten i varje särskilt fall. Förutsättningen för att skattemyndigheten skall fatta beslut om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund framgår inte av lagtexten. I författningskommentaren sägs emellertid att en förutsättning för ett sådant beslut är att den preliminära skatten genom beslutet bättre kommer att överensstämma med den slutliga skatten.

I 11-13 §§ anges inte heller närmare hur skatteavdraget skall beräknas och vad beräkningen skall grunda sig på, när beslut har fattats om en särskild beräkningsgrund. I 11 kap. 9 §, som handlar om beslut om skyldighet att betala A-skatt, sägs emellertid att, i de fall som avses i 8 kap. 11, skattemyndigheten med ledning av bestämmelserna i 11 kap. 12-14 §§ - dvs. vissa bestämmelser som gäller beräkning av slutlig skatt - skall bestämma den särskilda beräkningsgrund efter vilken skatteavdrag skall beräknas. Avsikten torde vidare vara att skattemyndigheten skall ta hänsyn till sådana uppgifter som har lämnats i en preliminär självdeklaration och andra tillgängliga uppgifter (jfr. vad som sägs i 6 kap. 6 § - 6 kap. 4 § enligt Lagrådets förslag - angående beräkning av F-skatt på grundval av preliminär taxering).

Enligt Lagrådets mening bör bestämmelserna i 8 kap. 11-13 byggas ut och göras tydligare. Bl.a. bör förutsättningen för ett beslut om särskild beräkningsgrund framgå av bestämmelserna. Vidare bör det sägas något om hur den särskilda beräkningen skall göras och vad den skall grunda sig på.

Lagrådets förslag till utformning av 1-13 §§ framgår av bilagan till lagrådsyttrandet.

10 kap.

Kapitlet behandlar enligt sin rubrik redovisning av skatt. Redovisningen skall göras i olika deklARATIONER, och flertalet bestämmelser avser eller har samband med skyldigheten att lämna deklARATIONER. Innehållet i kapitlet återspeglas därför enligt Lagrådets mening tydligare i rubriken, om den ändras till "Skyldighet att lämna deklARATION".

I 1 § finns en inledande bestämmelse som endast ger upplysningar om vad kapitlet innehåller. Bestämmelsen är inte nödvändig och bör kunna utgå.

I 2 § första stycket föreskrivs om skyldighet att lämna preliminär självdeklaration och i paragrafens andra stycke anges vilka uppgifter en sådan deklaration skall innehålla. I likhet med vad som föreslås i remissen i fråga om skattedeklaration (17 §) bör andra stycket bilda en särskild paragraf, 7 §, under rubriken "Vad en preliminär självdeklaration skall ta upp".

Till följd av vad Lagrådet har föreslagit angående 1 § i remissförslaget bör bestämmelserna om skyldighet att lämna preliminär självdeklaration bilda 1 §.

Enligt 5 § första stycket föreligger en skyldighet för den som annars inte är deklarationsskyldig att lämna en preliminär självdeklaration efter föreläggande av skattemyndigheten. I andra stycket anges att en skattskyldig får lämna preliminär självdeklaration även i andra fall. Möjligheten att lämna en deklaration i andra fall är generellt utformad och utgör därför inte ett komplement endast till bestämmelsen i 5 § första stycket. Bestämmelsen kan därför enligt Lagrådet lämpligen placeras som 2 §.

Både 6 och 7 §§ i remissförslaget innehåller bestämmelser om när en preliminär självdeklaration skall lämnas. De kan lämpligen föras samman till en paragraf, 6 §.

I 9 § anges i fem olika punkter vem som är skyldig att lämna en skattedeklaration. Enligt punkt 1 i remissförslaget skall en skattedeklaration lämnas av "den som har betalat ut lön eller i annat fall har gjort ett skatteavdrag". Det förhållandet att, enligt vad Lagrådet tidigare har kommit fram till, begreppet lön inte bör ha den innebörd som anges i 1 kap. 6 §, gör att bestämmelsen får ändras. Lagrådet förordar att det i punkt 1 talas om "den som har varit skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter eller som har gjort ett skatteavdrag utan att vara skyldig att göra det".

Skattedeklaration skall enligt punkt 3 också lämnas av den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen och enligt punkt 4 av handelsbolag som är skattskyldigt enligt mervärdsskattelagen. Som lagtexten är utformad kommer handelsbolag att kunna omfattas av både punkt 3 och punkt 4. Det är därför lämpligare att låta punkterna byta plats och att i punkt 4 föreskriva om skyldighet för annan (än handelsbolag) att lämna skattedeklaration.

I 11 och 12 §§ liksom i ett flertal andra paragrafer i lagen används uttrycket "om det finns särskilda skäl" utan att det i remissprotokollet anges närmare vad som kan tänkas utgöra särskilda skäl. Det är angeläget att något uttalande härom görs, t.ex. i form av exempel.

Enligt 13 § första stycket skall en skattedeklaration lämnas för varje

redovisningsperiod. Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skattedeclaration för en eller flera perioder och om skattemyndigheten skriftligen upplysts om detta, behöver enligt andra stycket någon deklARATION inte lämnas.

Enligt Lagrådets mening blir bestämmelsen i andra stycket tydligare, om det som förutsättning för undantaget anges att skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter inte finns att redovisa för en viss redovisningsperiod och undantaget får gälla den perioden.

I tredje stycket bör göras vissa redaktionella ändringar.

Redan av 13 § första stycket framgår att en skattedeclaration skall lämnas för varje redovisningsperiod. Det framstår därför som onödigt att i 14 § föreskriva att redovisningen i en deklARATION skall göras löpande för bestämda tidsperioder (redovisningsperioder). Bestämmelsen bör därför kunna utgå.

Första stycket i 15 §, där det sägs att redovisningsperioden omfattar en kalendermånad, kan, efter en redaktionell ändring, bilda 14 §.

Andra stycket bör ensamt bilda 15 §. I förtydligande syfte bör de inledande orden "För en sådan skattskyldig" ändras till "För en sådan mervärdesskattskyldig".

I 17 § föreskrivs vad en skattedeclaration skall ta upp. Enligt vad som upplysts vid lagrådsföredragningen skall, såvitt gäller första stycket, uppgifterna om lön enligt punkt 3 a, skatteavdrag enligt punkt 3 b, lön enligt punkt 4 a, avdrag enligt punkt 4 b och avgifter enligt punkt 4 c avse det sammanlagda beloppet av varje sådan post. Lagrådet förordar att detta anges uttryckligen i bestämmelserna. Vidare bör ordet "lön" bytas ut mot "ersättning".

I 20 § första stycket finns en specialregel om redovisning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter i fall då återbetalning av överskjutande ingående mervärdesskatt begärs. Enligt vad som sägs i andra stycket gäller specialregeln i första stycket inte landsting och kommuner. I 23 § finns särskilda bestämmelser om när landsting och kommuner skall lämna skattedeclaration. Innehållet i andra stycket bör lämpligen flyttas till 23 § och där bilda ett andra stycke.

I 24 § har tagits in bestämmelser om anstånd med att lämna skattedeclaration. Förutsättningen för anstånd är enligt första stycket att det finns särskilda skäl. Det är angeläget att något uttalande görs om vad som kan tänkas utgöra sådana särskilda skäl.

I tredje stycket finns en upplysning om var bestämmelser om anstånd

med inbetalning av skatt finns. Upplysningen synes inte vara nödvändig, varför stycket kan utgå.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Enligt 25 § skall en preliminär självdeklaration, en skattedeklaration eller en särskild skattedeklaration lämnas till skattemyndigheten enligt fastställt formulär. Särskilda skattedeklarationer framstår som väsentligt ovanligare än övriga deklarerationer. Dessutom avser de endast mervärdesskatt. Enligt Lagrådets mening är det därför en fördel om bestämmelserna i 25 § och därmed också bestämmelserna i 26-28 §§ begränsas till att omfatta preliminära självdeklarerationer och skattedeklarationer. Vad som skall gälla beträffande särskilda skattedeklarationer kan då lämpligen tas in i de bestämmelser som handlar om redovisning i sådana deklarerationer. Dessa bestämmelser bör enligt vad Lagrådet förordar i det följande återfinnas i 32 §.

I 26 § regleras möjligheterna att lämna deklarerationer i form av ett elektroniskt dokument. Med ett elektroniskt dokument avses enligt andra stycket en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. Såvitt framgår av remissprotokollet skall det vara fråga om upptagningar som har gjorts med hjälp av automatisk databehandling. Detta bör enligt Lagrådet framgå av lagtexten.

Det är angeläget att något uttalande görs om vad som kan tänkas utgöra "särskilda skäl" enligt 28 §.

31 §, som har rubriken "Redovisning i självdeklaration eller särskild skattedeklaration", innehåller i första och andra styckena bestämmelser om förutsättningarna för att mervärdesskatt skall få redovisas i självdeklaration, om förfarandet vid mervärdesbeskattningen och om vad redovisningen skall innehålla. Lagrådet förordar att dessa två stycken, med någon redaktionell justering, bildar 31 § och placeras under rubriken "Redovisning i självdeklaration", medan tredje stycket flyttas och får utgöra första stycket i 32 §. Remissförslagets 32 - 36 §§ bör till följd därav betecknas 33 - 37 §§.

De bestämmelser som enligt Lagrådets förslag skall bilda 32 § bör placeras under rubriken "Redovisning i särskild skattedeklaration" och innehålla, utöver första stycket som flyttas från 31 § tredje stycket, bestämmelser om till vem särskild skattedeklaration skall lämnas och om att den skall lämnas enligt fastställt formulär, att den får lämnas i form av ett elektroniskt dokument samt att skattemyndigheten - i överensstämmelse med vad som enligt 10 kap. 27 § gäller andra deklarerationer - får förelägga den deklarerationsskyldige att lämna särskild skattedeklaration eller att komplettera en sådan deklareration. Enligt vad som kan utläsas av 2 kap. 4 § skall särskild skattedeklaration lämnas till Skattemyndigheten i Dalarnas län, vilket bör framgå direkt av 32 §.

Utöver vad Lagrådet nu har förordat bör även en del andra justeringar göras i 10 kap. Lagrådets förslag till utformning av 10 kap. i dess helhet framgår av bilagan till lagrådsyttrandet.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

11 kap.

Kapitlet innehåller bestämmelser om beskattningsbeslut. Inledningsvis anges bl. a. vad som skall avses med beskattningsbeslut och att beskattningsbeslut skall fattas för varje redovisningsperiod för sig. Därefter ges bestämmelser om bl.a. preliminär skatt, slutlig skatt och beslut med anledning av skattedeklaration eller andra uppgifter.

I 2 § anges som huvudregel att beskattningsbeslut skall fattas för varje redovisningsperiod för sig. Vidare sägs i andra stycket att om ett beskattningsbeslut ändras efter beskattningsårets utgång och ändringen avser mer än en redovisningsperiod, ändringen får hänföras till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret. Om ändringen görs under beskattningsåret, får ändringen hänföras till "den senast aktuella redovisningsperioden". Vilken period som avses i det sistnämnda fallet går inte att klart avgöra. Lagrådet föreslår att man i stället talar om "den senaste redovisningsperiod som berörs av ändringen."

Enligt 3 § skall vid debitering av F-skatt eller särskild A-skatt med ledning av preliminär taxering tillämpas de bestämmelser om slutlig skatt som finns i vissa angivna paragrafer. Lagrådet har tidigare uttalat att denna föreskrift hör bättre hemma i 6 kap., där frågan om beräkning av F-skatt och särskild A-skatt närmare regleras. Den föreslagna 3 § i förevarande kapitel kan därför utgå.

I 4 § och 6 § finns bestämmelser om hur och när F-skatt och särskild A-skatt skall debiteras. I 5 § finns regler om hur skatten skall betalas. Enligt Lagrådets mening bör ordningsföljden mellan paragraferna ändras så att det först anges när debitering skall ske, sedan hur debitering skall ske och därefter hur skatten skall betalas. 6 § bör således flyttas fram före 4 och 5 §§ och, med hänsyn till vad Lagrådet föreslagit i det föregående, bilda en 3 §.

I 6 § andra stycket i remissförslaget anges att F-skatt och särskild A-skatt inte får debiteras efter den 30 juni året efter inkomståret samt att efter inkomstårets utgång sådan skatt får debiteras endast om det finns särskilda skäl. Den villkorade bestämmelsen bör - såsom också görs i författningskommentaren - placeras före den definitiva regeln. Lagrådet föreslår att 6 § andra stycket (3 § andra stycket i Lagrådets förslag) får följande lydelse: "Efter inkomstårets utgång får F-skatt och särskild A-skatt debiteras endast om det finns särskilda skäl. Sådan skatt får inte debiteras efter den 30 juni året efter inkomståret."

I 5 § i remissförslaget anges att F-skatt och särskild A-skatt skall betalas med lika stora belopp varje månad enligt vad som framgår av vissa angivna paragrafer. Enligt andra stycket ges skattemyndigheten möjlighet att besluta att skatten får betalas endast under vissa av årets månader såvida tre i särskilda punkter angivna förutsättningar samtidigt föreligger. Den sist angivna förutsättningen är att den skattskyldige själv begär det. Denna förutsättning, som är grundläggande för att skattemyndigheten skall fatta beslut i saken, bör redovisas först. Eftersom de båda övriga förutsättningarna också måste föreligga bör andra stycket i paragrafen lämpligen utformas enligt följande: "Skattemyndigheten får på begäran av den skattskyldige besluta att F-skatt och särskild A-skatt skall betalas endast under vissa kalendermånader, om den skattskyldiges näringsverk-samhet pågår under endast en del av kalenderåret och det finns särskilda skäl." Exempel på vad som avses med särskilda skäl bör enligt Lagrådets mening anges i motiven.

I 7 § första stycket (som blir 6 § första stycket i Lagrådets förslag) anges att tillämplig skattetabell skall fastställas för varje fysisk person som kan få en A-skattsedel. Av 9 § framgår att skattemyndigheten i stället för att fastställa tillämplig skattetabell i vissa fall (som anges i 8 kap. 11 §) skall ange en särskild beräkningsgrund. Detta bör beaktas vid utformningen av 7 § första stycket. Lagrådet föreslår att stycket (6 § första stycket i Lagrådets förslag) får med vissa andra justeringar följande lydelse: "För en fysisk person som kan få en A-skattsedel enligt 4 kap. 16 § skall skattemyndigheten, om inte beslut om skatteavdrag enligt en särskild beräkningsgrund har fattats med stöd av 8 kap. 11 §, bestämma tillämplig skattetabell med ledning av den skattesats som för inkomståret gäller för den fysiska personen i hemortskommunen."

Den föreslagna 9 § bör, som Lagrådet föreslagit i det föregående, flyttas till 8 kap. 11 §, som innehåller grundläggande regler om särskild beräkningsgrund för skatteavdrag.

I 11 § (9 § i Lagrådets förslag) anges bl.a. att slutlig skatt kan bestämmas "genom" beslut av domstol. Det torde knappast komma i fråga att en domstol vid prövning av en skatte- eller uppbördsfråga själv anger med vilket belopp slutlig skatt skall utgå. Beräkningen av skatten görs i stället av skattemyndigheten med domstolens avgörande som underlag. I lagtexten bör därför i stället anges att slutlig skatt kan bestämmas "till följd av" domstols beslut.

I 12 § (10 § i Lagrådets förslag) regleras vad som ingår i slutlig skatt. Enligt punkten 1 skall ingå skatt som avses i 1 kap. 1 § första och fjärde styckena taxeringslagen (1990:324). I första stycket i sistnämnda paragraf redovisas i åtta punkter särskilt angivna skattelagar, medan fjärde stycket i sin nu gällande lydelse innehåller en erinran om att bestämmelserna i taxeringslagen gäller även vid förfarandet för fasts-

tällelse av mervärdesskatt i vissa fall enligt vad som framgår av 14 kap. 28 § mervärdesskattelagen. Med hänsyn till utformningen av taxeringslagen bör punkten 1 i 12 § i förevarande lag delas upp så att punkten 1 reserveras för sådan skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen. I en ny punkt 4 bör frågan om mervärdesskatt regleras men inte genom en hänvisning till taxeringslagen utan genom en hänvisning direkt till 10 kap. 31 § förevarande lag. Punkt 4 bör få följande lydelse: "sådan mervärdesskatt som enligt 10 kap. 31 § denna lag skall redovisas i självdeklaration".

I 16 och 17 §§ (14 och 15 §§ i Lagrådets förslag) behandlas enligt angivna rubriker dels "Skatt att betala eller att få tillbaka", dels "Besked om slutlig skatt". Med hänsyn till innehållet i paragraferna bör dessa rubriker ersättas med en gemensam rubrik, "Årlig avstämning av skattekonto".

I 16 § anges vilka åtgärder skattmyndigheten skall vidta sedan den bestämt den slutliga skatten för att avgöra om den skattskyldige skall betala eller få tillbaka skatt. I punkt 1 anges de belopp som skall dras från den slutliga skatten och i punkt 2 de belopp som skall läggas till. I punkt 3 föreskrivs att skattmyndigheten skall göra "den årliga avstämningen" av skattekontot. Enligt Lagrådets mening bör paragrafen inledas - i ett stycke för sig - med den centrala föreskriften att skattmyndigheten skall göra den årliga avstämningen av skattekontot. Stycket bör formuleras enligt följande: "Sedan den slutliga skatten har bestämts skall skattmyndigheten göra den årliga avstämningen av skattekontot enligt 3 kap. 6 §." Stycket ersätter punkten 3 i remissförslaget. Punkterna 1 och 2 bör tas in i ett andra stycke som inleds med orden "Innan avstämning görs skall skattmyndigheten - - -".

Enligt 17 § skall ett besked om den slutliga skatten skickas till den skattskyldige senast den 15 december taxeringsåret. Minst lika viktigt torde vara att den skattskyldige får del av resultatet av den årliga avstämningen. En komplettering härom bör göras i paragrafen (15 § enligt Lagrådets förslag).

I 18 § behandlas frågan hur stor del av den betalade slutliga skatten som skall anses utgöra betalning för tilläggspensionsavgift. Den nuvarande ordningen att betalade skatter och avgifter i första hand skall anses utgöra tilläggspensionsavgift ersätts med en ordning där vad som betalats proportioneras på tilläggspensionsavgiften i förhållande till avgiftens andel av den slutliga skatten. Avsikten är att pensionspoäng skall kunna tillgodoräknas för den andel av inkomsten för vilken tilläggspensionsavgift anses betald (jfr avsnitt 16.1 i remissprotokollet).

Av 11 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring framgår att pensionspoäng får tillgodoräknas den försäkrade endast om tilläggspensionsavgift för året har erlagts till fullo inom föreskriven tid. Denna

bestämmelse måste ändras, om det skall bli möjligt att förvärva pensionspoäng också vid en partiell betalning av tilläggs pensionsavgift. Det förslag till lag om ändring i lagen om allmän försäkring som inryms i lagrådsremissen behandlar emellertid inte denna fråga. Lagrådet utgår från att förslag läggs fram senare i sådan tid att lagändringen kan träda i kraft samtidigt med den föreslagna skattebetalningslagen.

Bestämmelserna i 18 § bör flyttas till 16 kap. och där placeras efter 11 §, som innehåller liknande bestämmelser om fördelning av skatteskuld. I fjärde stycket bör hänvisningen till "första-tredje styckena" ändras till "andra och tredje styckena", eftersom första stycket är irrelevant i sammanhanget. Den sista meningen i detta stycke bör bilda ett stycke för sig. I texten bör hänvisningen till andra stycket av samma skäl som i föregående stycke utgå.

20 § - som ingår i avsnittet med rubriken "Beslut med anledning av skattedeclaration eller andra uppgifter" - innehåller en bestämmelse om hur skatten skall bestämmas då den skattskyldige enligt vad som sägs i 10 kap. 13 § har uppgett att någon viss skatt inte skall redovisas för den aktuella redovisningsperioden. Skatten skall då bestämmas till noll kronor. Lagrådet konstaterar att om en sådan situation föreligger, följer av 13 § att den skattskyldige inte behöver lämna någon skattedeclaration. Lagrådet föredrar att förevarande paragraf (som blir 17 § i Lagrådets förslag) utformas med denna utgångspunkt. Efter ytterligare några förtydliganden föreslår Lagrådet att paragrafen får följande lydelse: "Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte behöver lämna någon skattedeclaration till följd av bestämmelserna i 10 kap. 13 §, anses skatteavdrag och arbetsgivaravgifter genom ett beslut ha bestämts till noll kronor vid den tidpunkt då deklARATION annars skulle ha lämnats."

Av 22 - 24 §§ följer att, i de fall då den som är skyldig att redovisa skatteavdrag, arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt inte har gjort det, skattemyndigheten får vid omprövning med ledning av tillgängliga uppgifter bestämma den skatt som skall betalas. Om skatten inte kan beräknas tillförlitligt på grundval av tillgängliga uppgifter och i de fall då skatten enligt 21 § har bestämts till noll kronor skall skatten genom schablonberäkning bestämmas till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna. Skattemyndigheten kan också bestämma skatten till det belopp som framstår som skäligt med hänsyn till vad som kommit fram (skönsbeskattning).

Bestämmelserna har enligt Lagrådets mening fått en mindre lämplig utformning. De korresponderar dåligt med varandra och författningskommentarerna överensstämmer inte i alla avseenden med lagtexten. Lagrådet föreslår att bestämmelserna i 22-24 §§ förtydligas och sammanförs till en paragraf (19 § i Lagrådets förslag).

I 25 § (20 § i Lagrådets förslag) anges bl.a. att skattemyndigheten efter det att en allmän förvaltningsdomstol har meddelat ett beslut enligt skattebetalningslagen skall göra den debitering eller den ändring i debiteringen som föranleds av beslutet. Av 12 kap. 7 § framgår att också allmän domstol kan fatta beslut som får betydelse för debiteringen av skatt. Orden "allmän förvaltningsdomstol" i förevarande paragraf bör därför bytas ut mot ordet "domstol".

Utöver vad som nu har förordats bör också vissa andra ändringar göras i 11 kap. Lagrådets förslag till utformning av kapitlet i dess helhet framgår av bilagan till lagrådsyttrandet.

12 kap.

Kapitlet innehåller bestämmelser om ansvar för betalning av skatt. Som uttryckligen anges i 1 § reglerar bestämmelserna endast ansvaret för andra personer än dem som i första hand är skyldiga att betala skatten. Tanken är att det skall framgå av andra bestämmelser i lagen, bl.a. reglerna om beskattningsbeslut i 11 kap. och reglerna om inbetalning av skatt i 16 kap., vem som i första hand är betalningsskyldig.

Lagrådet anser att, även om den primära betalningsskyldigheten kan läsas ut av bestämmelserna i vissa andra kapitel, så är det ändå av värde att ha några bestämmelser i ämnet i det nu diskuterade kapitlet. I varje fall finns det anledning att ha en regel om betalningsansvaret för den som har att göra skatteavdrag enligt reglerna i 5 kap. men som underlåter att fullgöra sin skyldighet. En regel härom finns i 75 § första stycket uppbördslagen. Vidare bör, i linje med vad som sägs i 77 § första stycket uppbördslagen, föreskrivas att den som har gjort skatteavdrag är skyldig att betala det innehållna beloppet.

I fall då någon inte har gjort föreskrivet skatteavdrag skall preliminärskatten i princip bestämmas av skattemyndigheten genom omprövning av det skattebeslut som först skall anses ha fattats. Närmare bestämmelser om hur bestämmandet av skatten skall gå till skall, enligt vad Lagrådet tidigare har föreslagit, tas in i 11 kap. 19 §.

Det bör alltså slås fast i en särskild lagregel att den som inte har gjort föreskrivet skatteavdrag är skyldig att betala belopp som har bestämts enligt 11 kap. 19 §. Regeln bör tas in som ett första stycke i 1 § i förevarande kapitel. I andra och tredje styckena kan lämpligen tas in de regler som i remissförslaget bildar 2 § och som gäller arbetstagarens ansvar. Reglerna bör dock justeras något. Bl. a. bör det talas om betalningsansvaret för "den som har tagit emot ersättning för arbete, ränta eller utdelning".

2 § bör innehålla den regel som Lagrådet nyss har föreslagit om skyldighet för den som har gjort skatteavdrag att betala det innehållna beloppet.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Lagrådet föreslår vidare att 1 och 2 §§ förses med rubriken "Betalningsansvar för preliminär skatt".

3 och 4 §§ i remissförslaget innehåller bestämmelser om ansvar för den som inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §, dvs. anmälan om att en mottagare av ersättning för utfört arbete har eller åberopar en F-skattsedel trots att det är uppenbart att arbetet har utförts under sådana förhållanden att den som har utfört arbetet är att anse som anställd hos utbetalaren av ersättningen. Bestämmelserna bör justeras något, så att bl.a. innebörden blir tydligare.

Enligt 5 § får skattemyndigheten under vissa angivna förutsättningar besluta att den som har en A-skattsedel eller som saknar skattsedel på preliminär skatt skall betala arbetsgivaravgifter. Även denna paragraf bör enligt Lagrådets mening justeras på några punkter.

6 § i det remitterade förslaget innehåller bestämmelser om betalningsansvar för den som är företrädare för en juridisk person. Enligt första styckets första mening gäller som huvudregel att om en sådan företrädare inte inom föreskriven tid betalar skatt enligt den föreslagna lagen, så är "också" företrädaren skyldig att betala skatten och ränta på den.

Paragrafen bör enligt Lagrådets mening förtydligas, delvis efter mönster av 77 a § första stycket uppbördslagen. Paragrafen bör inledas med en mening som enbart tar sikte på det fallet att någon i egenskap av företrädare för en juridisk person inte i rätt tid har gjort föreskrivet skatteavdrag. Det bör anges att företrädaren i sådant fall, tillsammans med den juridiska personen, är skyldig att betala belopp som har bestämts enligt 11 kap. 19 § jämte ränta. I en därpå följande mening bör sägas att om en företrädare för en juridisk person i övrigt har underlåtit att betala skatt enligt förevarande lag, så är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten jämte ränta. Bestämmelsen kommer att täcka bl. a. innehållen A-skatt, den juridiska personens egen inkomstskatt (preliminär skatt och slutlig skatt), arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt. Vidare omfattas skattetillägg och förseningsavgifter (se 1 kap. 4 §).

I 10 § föreskrivs att en arbetsgivare som har betalat preliminär skatt för arbetstagaren "utan att ha gjort föreskrivet skatteavdrag" får kräva arbetstagaren på beloppet. Enligt Lagrådets mening är bestämmelsens innebörd inte helt klar. Avsikten är emellertid, enligt vad som har upplysts vid lagrådsföredragningen, att arbetsgivaren skall ha den angivna regressrätten då han har betalat preliminär skatt enligt den

huvudregel som enligt Lagrådets förslag skall komma till uttryck i 12 kap. 1 § första stycket, dvs. då han har underlåtit att göra föreskrivet skatteavdrag. Vad som nu har sagts bör komma till uttryck i paragrafen. Härvid bör orden "arbetsgivare" och "arbetstagare" ersättas med andra uttryck.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Utöver vad som nu har föreslagits bör även viss andra, smärre ändringar göras i 12 kap. Lagrådets förslag till utformning av kapitlet i dess helhet framgår av bilagan till lagrådsyttrandet.

14 kap.

I 4 § har tagits in bestämmelser om rätt för skattemyndigheten att förelägga bokföringsskyldiga m.fl. att lämna kontrolluppgift. Bestämmelserna blir enligt Lagrådets mening tydligare, om de utformas i närmare anslutning till 17 kap. 5 § första stycket mervärdesskattelagen. Lagrådet föreslår att 4 § utformas på följande sätt:

"Skattemyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han har ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för beskattning enligt denna lag.

Om det finns särskilda skäl, får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift."

15 kap.

Kapitlet innehåller bestämmelser om skattetillägg och förseningsavgift.

Skattetillägg skall tas ut bl.a. vid schablonbeskattning enligt 11 kap. 23 § och vid skönsbeskattning enligt 11 kap. 24 §. Bestämmelser härom finns i 2 respektive 3 § i förevarande kapitel. Lagrådet har tidigare föreslagit att bestämmelserna i 11 kap. 22-24 §§ skall sammanföras till en paragraf som handlar om skönsbeskattning. I konsekvens med detta förslag bör 2 § utgå.

I 7 § i remissförslaget (6 § enligt Lagrådets förslag) anges att förseningsavgift skall tas ut med ett visst angivet belopp, om den som är skyldig att lämna en skattedeklaration eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid. Av författnings-

kommentaren framgår att någon skyldighet att betala förseningsavgift inte skall gälla för den som lämnar in en särskild skattedeklaration för sent. Anledningen är att sådana deklARATIONER inte lämnas löpande utan ofta utgör en engångsföreteelse för den enskilde. Enligt Lagrådets mening bör denna begränsning av avgiftsplikten framgå av lagtexten. Till första stycket bör föras en andra mening av följande lydelse: "Förseningsavgift tas dock inte ut när det är fråga om en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 §."

Av 10 § framgår att ett beslut om efterbeskattning inte får avse enbart skattetillägg eller förseningsavgift utom när en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende skall rättas. Bestämmelsen bör flyttas till 21 kap., som innehåller de grundläggande reglerna om efterbeskattning. I 21 kap. 13 § bör i ett nytt tredje stycke föreskrivas följande: "Efterbeskattning får inte avse enbart skattetillägg eller förseningsavgift utom i fall som avses i 12 § 1."

16 kap.

I kapitlet finns bestämmelser bl.a. om till vem och hur skatt skall betalas och vid vilken tidpunkt skatt skall vara betald.

I 4 §, som handlar om betalning av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt, bör göras vissa redaktionella ändringar. Paragrafen bör ges följande lydelse:

"Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som har redovisats i en skattedeklaration skall ha betalats senast samma dag som deklARATIONEN skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt 10 kap. 18, 19 eller 22 §.

Den som redovisar mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor skall dock ha betalat avdragen skatt och arbetsgivaravgifter, som skall redovisas i en skattedeklaration, senast den 12, i januari senast den 17, i månaden efter redovisningsperioden.

Mervärdesskatt som har redovisats i en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § första stycket skall ha betalats samma dag som deklARATIONEN skall ha kommit in till skattemyndigheten."

5 §, som handlar om betalning av F-skatt och särskild A-skatt, bör förtydligas och utformas så att den direkt anger när skatten senast skall ha betalats. I ett nytt sista stycke bör anges vad som avses med förfallodag enligt tredje stycket. Lagrådet förordar att paragrafen ges följande lydelse:

"F-skatt och särskild A-skatt skall ha betalats senast den 12 i varje månad, i januari och augusti senast den 17, under tiden februari-januari. Den som utöver F-skatt eller särskild A-skatt skall redovisa mer-
värdesskatt på beskattningsunderlag som anges i 4 § andra stycket skall dock, såvitt gäller augusti, betala F-skatten eller den särskilda A-skatten senast den 12.

F-skatt och särskild A-skatt som debiteras efter inkomstårets ingång skall ha betalats senast på rätt dag enligt första stycket i var och en av de månader som återstår efter utgången av antingen den månad då skatten debiteras eller, om skatten debiteras efter den 20 i en månad, efter utgången av den följande månaden.

Om F-skatt eller särskild A-skatt debiteras efter den 20 december inkomståret, skall skatten betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen.

Med förfallodag enligt tredje stycket avses den 26 januari, den 12 och 26 i månaderna februari-juli samt den 12 och 17 augusti."

6 § första stycket innehåller bestämmelser om tidpunkten för betalning av skatt som skall betalas enligt ett grundläggande beslut om slutlig skatt. I paragrafens andra stycke har tagits in föreskrifter om betalning av skatt som har beslutats av skattemyndigheten "på annat sätt än som avses i första stycket och 5 § första och andra styckena".

Bestämmelserna korresponderar med reglerna i 11 kap. 11 § om bestämmande av slutlig skatt. Lagrådet har förordat vissa justeringar i den paragrafen (11 kap. 9 § enligt Lagrådets förslag). Den nu diskuterade paragrafen bör formuleras om, så att samma terminologi används här som i 11 kap. 9 §. I andra stycket bör sålunda till en början anges att det gäller skatt som har beslutats genom omprövningsbeslut eller till följd av beslut av domstol. Därutöver bör, i enlighet med vad som har anförts vid lagrådsföredragningen, andra stycket göras tillämpligt på skatt som har bestämts genom besked om debiteringsåtgärd enligt 11 kap. 25 § (11 kap. 20 § enligt Lagrådets förslag).

Enligt vad som vidare har framhållits vid lagrådsföredragningen är den 30-dagarsfrist som det talas om i 6 § andra stycket inte avsedd att tillämpas när det är fråga om betalning av slutlig skatt och tillämpningen av en 30-dagarsfrist skulle leda till att den 90-dagarsfrist som anges i första stycket förkortas. Även om ett omprövningsbeslut eller beslut av domstol skulle fattas mycket kort tid efter det grundläggande beslutet om slutlig skatt, skall alltså den skattskyldige aldrig behöva betala tidigare än på den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från dagen då det grundläggande beslutet fattades. Vad som nu har sagts bör framgå av andra stycket.

6 § bör ändras även i vissa andra avseenden. Bl.a. bör i ett nytt tredje stycke anges vad som avses med förfallodag enligt första och andra styckena.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Lagrådet förordar att 6 § och rubriken närmast före 6 § ges följande lydelse:

"Skatt som skall betalas enligt grundläggande beslut om slutlig skatt eller omprövningsbeslut m.m.

6 § Skatt som skall betalas enligt ett grundläggande beslut om slutlig skatt skall ha betalats senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från beslutsdagen.

Skatt som har bestämts genom omprövningsbeslut eller beslut om debiteringsåtgärd enligt 11 kap. 20 § eller till följd av domstols beslut skall ha betalats senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen. Slutlig skatt behöver dock inte betalas före den tidpunkt som anges i första stycket.

Med förfallodag enligt första och andra styckena avses den 17 och 26 januari, den 12, 17 och 26 augusti, den 12 och 27 december samt den 12 och 26 i övriga månader.

Skattemyndigheten får besluta att betalning skall ske en annan dag än som anges i första och andra stycket, om det finns särskilda skäl."

I 7 § finns särskilda bestämmelser om inbetalning av skatt som görs genom avräkning mot överskjutande ingående mervärdesskatt. Bestämmelserna innebär bl.a., enligt vad som upplysts vid föredragningen inför Lagrådet, att en inbetalning av avdragen skatt och arbetsgivaravgifter som skulle ha gjorts den 12 eller 17 i en månad anses ha gjorts på förfallodagen, om beloppet kan avräknas mot överskjutande ingående mervärdesskatt som redovisas i en skattedeklaration senast den 26 i samma månad, i december senast den 27.

Enligt Lagrådets mening blir paragrafens innebörd något mer lättillgänglig, om den utformas på följande sätt:

"Inbetalning av skatt som görs genom avräkning i en skattedeklaration mot överskjutande ingående mervärdesskatt, som redovisats senast den 26, i december senast den 27, i den månad inbetalningen skulle vara gjord, anses ha gjorts på förfallodagen. Avräkning mot överskjutande ingående mervärdesskatt i övriga fall anses ha gjorts när mervärdesskatten senast skall ha redovisats."

I 11 § anges hur en skattskyldigs skuld, när så behövs, skall fördelas på

olika skatter. Vad som sägs i 11 § skall dock inte gälla, om annat följer av 9 § andra stycket eller 10 § eller någon annan lag. I 9 § andra stycket sägs endast att det finns en särskild bestämmelse om avräkning i samband med fastighetsupplåtelse i 9 kap. 3 § mervärdesskattelagen. I 11 § bör i stället hänvisas direkt till bestämmelsen i mervärdesskattelagen.

Som Lagrådet tidigare har förordat bör de bestämmelser som har tagits in i 11 kap. 18 § i det remitterade förslaget och som handlar om tilläggspensionsavgift flyttas till 16 kap. Bestämmelserna bör lämpligen bilda en ny 12 §.

Det förtjänar på nytt understrykas att de ifrågavarande bestämmelserna om tilläggspensionsavgift inte kan genomföras, om det inte också görs en ändring i 11 kap. 6 § lagen om allmän försäkring.

Som följd av vad Lagrådet nu har föreslagit får 12 § i remissförslaget betecknas 13 §.

18 kap.

Kapitlet, som handlar om återbetalning av skatt, inleds med fyra paragrafer som anger i vilka fall återbetalning skall ske.

1 § handlar om återbetalning till följd av "den årliga avstämningen av skattekontot enligt 3 kap. 6 §". I 3 kap. 6 § sägs endast att skattemyndigheten årligen skall göra en avstämning av skattekonton. Däremot anges inte närmare när den årliga avstämningen skall ske. Enligt vad Lagrådet tidigare har förordat skall en bestämmelse härom tas in i 11 kap. 14 § första stycket. Bestämmelsen innebär att den årliga avstämningen skall göras sedan den slutliga skatten har bestämts.

Med hänsyn till det anförda bör det i den nu diskuterade paragrafen göras en hänvisning till 11 kap. 14 § i stället för 3 kap. 6 §. Lagrådet föreslår vidare att rubriken före 1 § blir "Återbetalning".

I 2 § första stycket har tagits in en bestämmelse om återbetalning till följd av en annan avstämning av skattekontot än den som skall ske årligen, medan andra stycket i samma paragraf reglerar vissa andra situationer då återbetalning skall ske. I 3 § finns bestämmelser som inskränker den skattskyldiges rätt till återbetalning enligt 2 §. Vid lagrådsföredragningen har anförts att rätten till återbetalning i de fall som anges i 2 § andra stycket bör, utöver vad som anges i 3 §, inskränkas ytterligare på visst angivet sätt.

Lagrrådet har i sak inte någon invändning mot 2 och 3 §§ och den föreslagna kompletteringen av 3 §. Bestämmelserna bör emellertid

struktureras om, så att de blir mera överskådliga.

Lagrådet föreslår att 2 och 3 §§ ges följande lydelse:

2 § Visar en annan avstämning än den årliga att det finns ett överskjutande belopp till den skattskyldiges fördel, skall beloppet betalas tillbaka, om den skattskyldige begär det. Även om den skattskyldige inte har begärt det, skall återbetalning ske, om

1. det överskjutande beloppet grundas på ett beslut om överskjutande ingående mervärdesskatt, eller
2. det överskjutande beloppet grundas på ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol.

Första stycket gäller inte, om något annat följer av 7 §.

3 § Återbetalning får också, på den skattskyldiges begäran, ske av belopp som motsvarar avdragen skatt som ännu inte har tillgodoräknats den skattskyldige, till den del det kan antas att beloppet annars skulle betalas tillbaka efter den årliga avstämningen av skattekontot.

Återbetalning enligt första stycket till en skattskyldig som är fysisk person får göras endast om det gäller ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl. Efter inkomstarets utgång får återbetalning göras endast om den skattskyldige skall lämna en särskild självdeklaration enligt 2 kap. 13 lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter eller om det finns synnerliga skäl.

Vid återbetalning enligt första stycket till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare. Återbetalning till ett handelsbolag får, efter särskild ansökan, göras till delägarers skattekonto. Annan återbetalning till handelsbolag får göras endast om det finns särskilda skäl.

Återbetalning som grundas på ett beslut om ändrad beräkning av preliminär skatt i samband med konkurs eller utmätning enligt 8 kap. 27 eller 28 § skall göras till konkursboet respektive kronofogdemyndigheten.

Vad som sägs om återbetalning enligt denna paragraf gäller inte, om något annat följer av 7 §."

Här som i andra sammanhang är det angeläget att det görs vissa motivuttalanden om vad som skall kunna utgöra särskilda eller synnerliga skäl.

Lagrådets förslag till omstrukturering av 2 och 3 §§ föranleder en ändring i 7 §. Paragrafen bör inledas med orden: "En återbetalning enligt

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

1-3 §§ skall inte göras ..."

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

19 kap.

Kapitlet, som handlar om ränta, inleds med bestämmelser om grunder för ränteberäkning och om basränta. Därefter följer ett avsnitt om kostnadsränta och ett annat avsnitt om intäktsränta. Kapitlet avslutas med bestämmelser om ändrad ränteberäkning m.m.

3 § innehåller bestämmelser om grunderna för hur basräntan skall räknas fram. Som huvudregel anges att basräntan skall beräknas med utgångspunkt från den räntesats som gäller för sexmånaders statsskuldväxlar och att den skall fastställas till helt procenttal enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen. Dessutom anges att förändringar av "räntesatsen" som understiger en procentenhet inte skall påverka basräntan. Den sistnämnda bestämmelsen kan enligt Lagrådets mening lämpligen utgå ur paragrafen och i stället tas in bland de föreskrifter som regeringen har att meddela.

Såväl när det gäller kostnadsränta som intäktsränta används i flera av de föreslagna paragraferna den tekniken att det först anges vilken räntesats som skall tillämpas och att det därefter sägs vilka tidsfrister som det är fråga om. Lagrådet anser att en motsatt ordningsföljd är att föredra.

Vad som nu har sagts påverkar utformningen av dels 4-7 §§, dels 12-15 §§ i det remitterade förslaget. De angivna paragraferna bör även i övrigt formuleras om, så att innebörden blir tydligare.

Det förtjänar understrykas att samtliga paragrafer där det anges för hur lång tid kostnadsränta skall beräknas skall läsas tillsammans med 2 §, där det sägs att ränteberäkningen skall grundas på den sammanlagda "skatteskuld" som den skattskyldige har varje dag. Det innebär bl.a. att, även om det i bestämmelserna om kostnadsränta föreskrivs att ränta skall beräknas till den dag betalning senast skall ske, så upphör ränta att utgå i fråga om sådana belopp som betalas dessförinnan.

Vad som nu har sagts framgår också av 10 § första stycket i det remitterade förslaget, där det sägs att kostnadsränta inte beräknas efter den dag betalning skett eller statens fordran på skatten har preskriberats.

10 § andra stycket innehåller en regel enligt vilken kostnadsräntan påförs för varje månad. Denna regel har enligt Lagrådets mening en sådan vikt att den bör bilda ett första stycke, medan den nyss berörda bestämmelsen i första stycket i det remitterade förslaget bör tas in i 10 § andra stycket. Lagrådet förordar vidare att paragrafen förses med rubriken "Påförande av kostnadsränta m.m."

Utöver vad som nu har förordats bör även vissa andra ändringar göras i 19 kap. Lagrådets förslag till utformning av kapitlet i dess helhet framgår av bilagan till lagrådsyttrandet.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

20 kap.

Kapitlet reglerar frågan om indrivning av en skattefordran. I lagtexten talas emellertid inte om skattefordran utan om skatt (1 och 7 §§) eller skattebelopp (6 §). Lagrådet föreslår att terminologin ändras.

Enligt 2 § får indrivning begäras även i andra fall än som anges i huvudregeln i 1 §. Detta gäller enligt tredje punkten bl.a. sådana fall då ett dröjsmål skulle äventyra indrivningen och s.k. snabbrestförelse därför aktualiseras. Eftersom någon tidsangivelse för begäran om indrivning inte finns i huvudregeln i 1 § förefaller det tillräckligt att hänföra dröjsmålsfallen under punkten 4 i 2 §, som talar om indrivning då det finns särskilda skäl. Punkten 3 kan då utgå.

I likhet med vad som har påpekats i tidigare avsnitt bör formuleringen "särskilda skäl" följas upp med några exempel i författningskommentaren till ledning för tillämpningen. Detta gäller 1-3 §§.

Utöver vad som nu har angetts bör även en del andra ändringar göras i 20 kap. Lagrådets förslag till utformning av 20 kap. i dess helhet framgår av en bilagan till lagrådsyttrandet.

21 kap.

I 2 § föreskrivs att ett beslut om preliminär skatt får ändras på grund av en ändring i den skattskyldiges inkomstförhållanden endast på det sätt som gäller för ändring av preliminär skatt enligt 6 kap. 7 § eller 8 kap. 29 §. Syftet med hänvisningen till de två nämnda paragraferna torde vara att även i de fall som avses i förevarande paragraf ställa upp kravet att ändringen skall avse ett betydande belopp med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller att det annars finns särskilda skäl. Lagrådet förordar att dessa förutsättningar för en ändring tas in direkt i 2 §, som därför kan ges följande lydelse:

"Ett beslut om preliminär skatt får ändras på grund av en ändring i den skattskyldiges inkomstförhållanden endast om ändringen avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det annars finns särskilda skäl."

I 13 § bör, som Lagrådet tidigare har föreslagit, tas in en bestämmelse motsvarande 15 kap. 10 § i det remitterade förslaget. Bestämmelsen bör bilda ett nytt tredje stycke och lyda: "Efterbeskattning får inte avse

enbart skattetillägg eller förseningsavgift, utom i fall som avses i 12 § 1."

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

22 kap.

Kapitlet innehåller regler om överklagande. Det inleds i 1 § med en förteckning över sådana beslut som inte får överklagas. I 2 § anges att andra beslut av skattemyndigheten eller Riksskatteverket än de som anges i 1 § får överklagas hos närmare angivna överinstanser. Lagrådet föredrar att huvudbestämmelsen om överklagande tas in i 1 § och att undantagen från möjligheten att överklaga tas in i 2 §. De båda paragraferna i remissförslaget bör således - med vissa därav föranledda omformuleringar - byta plats.

I 9 § finns en bestämmelse om att Riksskatteverket får hos länsrätten framställa yrkande om att en arbetsgivare skall betala arbetsgivaravgifter och skatteavdrag och att en skattskyldig skall betala mervärdesskatt. Bestämmelsen motsvarar delvis 74 § första stycket lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare.

Lagrådet ifrågasätter om det är en lämplig ordning att låta sådana framställningar som anges i 9 § göras hos länsrätten som första instans. Ett annat system bör övervägas för sådana fall då en skattemyndighet har underlåtit att fatta beslut om skattskyldighet.

I 11 § finns bestämmelser om att vissa beslut fattade av länsrätten får prövas av kammarrätten endast om kammarrätten har meddelat prövningstillstånd. Detta gäller bl.a. enligt punkten 6 beslut i fråga om befrielse från skatt. Punkten är enligt vad som upplysts vid föredragningen inte avsedd för sådana beslut om befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt varom det finns regler i 13 kap. 1 §. Avsikten är att punkten skall gälla för beslut som rör befrielse från skyldighet att betala skattetillägg, förseningsavgift eller ränta enligt 15 kap. 8 och 9 §§ och 19 kap. 11 §. Med anledning härav föreslår Lagrådet att ordet "skatt" i 11 § 6 byts ut mot orden "skattetillägg, förseningsavgift och ränta enligt 15 kap. 8 och 9 §§ och 19 kap. 11 §".

Övergångsbestämmelserna

Enligt 4 kap. 4 § i remissförslaget (4 kap. 8 § enligt Lagrådets förslag) skall en F-skattsedel utan ansökan utfärdas för den som vid utgången av närmast föregående inkomstår hade en sådan skattsedel. Bestämmelsen torde inte innebära att den som har en F-skattsedel utfärdad enligt uppbördslagens bestämmelser automatiskt får en F-skattsedel enligt skattebetalningslagen för inkomståret 1998. Detta föreskrivs inte heller i

övergångsbestämmelserna. Enligt Lagrådets mening bör det emellertid övervägas om inte dessa bör kompletteras så att en F-skattsedel automatiskt kan utfärdas till den som vid utgången av år 1997 har en F-skattsedel enligt uppbördslagen. Kompletteringen kan lämpligen tas in som en ny punkt 2 i övergångsbestämmelserna.

I punkt 4 i remissförslagets övergångsbestämmelser (punkt 5, om Lagrådets nyss framförda förslag genomförs) föreskrivs att uppbördslagen skall upphöra att gälla vid utgången av oktober 1997. Lagen skall dock, om inte annat följer av punkt 5 eller 6 i övergångsbestämmelserna, fortfarande tillämpas i fråga om skatt avseende 1998 eller tidigare års taxeringar samt avgift och ränta på sådan skatt. Enligt vad som har upplysts vid föredragningen bör hänvisningen till punkterna 5 och 6 ersättas med en hänvisning till punkterna 6 och 7 (som motsvarar punkterna 7 och 8 i Lagrådets förslag).

Uppbördslagen upphör att gälla vid utgången av oktober 1997, medan skattebetalningslagen första gången tillämpas på F-skatt och särskild A-skatt som avser inkomståret 1998 och, när det gäller skatt som skall redovisas i en skattedeklaration, skatt som avser redovisningsperioden januari 1998. För den som vill jämka sin preliminära skatt för inkomståret 1997 efter inkomstårets utgång innebär detta att varken uppbördslagens eller skattebetalningslagens bestämmelser kommer att vara tillämpliga. I punkt 4 a (5 a enligt Lagrådets förslag) bör därför föreskrivas att uppbördslagens bestämmelser fortfarande skall tillämpas i fråga om preliminär skatt för tid före den 1 januari 1998 och slutlig skatt på grund av 1998 eller tidigare års taxeringar samt avgift eller ränta på sådan skatt.

I punkt 6 (punkt 7 enligt Lagrådets förslag) föreskrivs bl.a. att vissa uppräknade bestämmelser i uppbördslagen om arbetsgivarnas medverkan vid uppbörd av kvarstående skatt skall tillämpas sista gången i fråga om kvarstående skatt enligt 1996 års taxering. Eftersom uppräknningen synes omfatta samtliga bestämmelser i uppbördslagen som behandlar arbetsgivarnas medverkan vid uppbörd av kvarstående skatt behöver de inte särskilt anges.

Utöver vad Lagrådet nu har förordat bör även en del andra ändringar göras i övergångsbestämmelserna. Lagrådets förslag till utformning av övergångsbestämmelserna framgår av bilagan till lagrådsyttrandet.

Förslaget till lag om dröjsmålsavgift

I 1 § föreskrivs att den som är betalningsskyldig för skatt, avgift eller ränta och som inte i rätt tid och på rätt sätt fullgör betalningsskyldigheten skall, i de fall det särskilt föreskrivs, betala dröjsmålsavgift.

Det framgår av det remitterade förslaget till lag om ändring i tullagen (1994:1550) (30 §) att avsikten är att dröjsmålsavgift skall tas ut, om tull inte betalas inom föreskriven tid. Med hänsyn härtill bör tull nämnas jämte skatt i 1 § lagen om dröjsmålsavgift. En motsvarande uppräkningsförekommer i exempelvis lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Förslaget till lag om ändring i lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter

I 2 kap. 2 § andra stycket har tagits in en definition av begreppet elektroniskt dokument. Definitionen bör anpassas till vad Lagrådet har föreslagit när det gäller motsvarande bestämmelse i 10 kap. 26 § skattebetalningslagen. Det bör således anges att med ett elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatisk databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

Övergångsbestämmelserna bör enligt Lagrådets mening förtydligas och utformas på följande sätt:

- "1. Denna lag träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas, såvitt gäller 2 kap. 2 och 19 §§ från och med 1998 års taxering, såvitt gäller 3 kap. 50 a § från ikraftträdandet och i övrigt från och med 1999 års taxering.
2. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får, med verkan till utgången av år 2001, medge att uppgifter enligt 2 kap. 19 § lämnas även på annat sätt med hjälp av automatisk databehandling än i form av ett elektroniskt dokument."

Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen

I de två styckena i 13 kap. 1 § finns upplysningar om att det i skattebetalningslagen och i andra paragrafer i mervärdesskattelagen finns bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt. De två styckena kan med fördel skrivas ihop till ett stycke, som kan utformas på följande sätt:

"I 10 kap. skattebetalningslagen (1997:000) finns bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt. Ytterligare bestämmelser om redovisningen finns i det följande i 6 - 28 a §§."

I 20 kap. 2 § finns en upplysning om att det i skattebetalningslagen finns bestämmelser om överklagande av skattemyndighetens beslut enligt den lagen. Upplysningen förefaller onödig och bör kunna utgå.

I punkt 2 av övergångsbestämmelserna föreskrivs bl.a. att äldre

bestämmelser skall gälla för redovisningsperiod vars slutmånad är december 1997 och som på grund av bestämmelsen i 14 kap. 8 § andra stycket slutar under januari 1998. Hänvisningen till 14 kap. 8 § torde avse paragrafens tredje stycke. Av det stycket framgår att en redovisningsperiod som omfattar en månad kan förlängas eller förkortas. Det är alltså endast redovisningsperioden december 1997 som enligt 14 kap. 8 § tredje stycket kan förlängas så att den slutar i januari 1998. Orden "vars slutmånad är december 1997 och" kan därför utgå.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

I punkt 3 av övergångsbestämmelserna föreskrivs att bestämmelserna i 16 kap. 9 § tillämpas också då den som har rätt att återfå skatt skall betala skatt enligt skattebetalningslagen. Enligt 16 kap. 9 § har en skattskyldig, som står i skuld för skatt enligt mervärdesskattelagen eller har en skuld som avser till betalning förfallen skatt enligt bl.a. uppbördslagen, rätt att vid återbetalning av mervärdesskatt få tillbaka bara vad som överstiger skulden samt ränta, dröjsmålsavgift och skattetillägg som är hänförliga till skulden. Lagrådet har vid behandlingen av en liknande föreskrift i punkt 7 (enligt Lagrådets förslag punkt 8) av övergångsbestämmelserna till skattebetalningslagen förordat att den föreskriften ges en annan utformning än den som föreslagits i remissen. Den nu diskuterade punkten 3 bör kunna utformas enligt samma mönster och ges följande lydelse:

"Vid tillämpningen av bestämmelserna om begränsning av rätten till återbetalning i 16 kap. 9 § skall hänsyn tas också till skyldighet att betala skatt enligt skattebetalningslagen (1997:000)."

I lagförslaget hänvisas på åtskilliga andra ställen till "lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter". Hänvisningen bör ändras till att avse "skattebetalningslagen (1997:000)".

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Övriga lagförslag

Också i flera av de övriga lagförslagen görs hänvisning till "lagen (1997:000) om betalning av skatter och avgifter". Hänvisningen bör även här ändras till att avse "skattebetalningslagen (1997:000)".

Lagrådet har, när det gäller skattebetalningslagen, föreslagit åtskilliga ändringar i paragrafnumreringen, jämfört med det remitterade förslaget. Ändringarna påverkar ett flertal hänvisningar i andra lagförslag.

Bilaga

Lagrådets förslag till utformning av vissa kapitel i förslaget till Skattebetalningslag

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

4 kap. Preliminär skatt och skattsedel på sådan skatt

Skyldighet att betala preliminär skatt

1 § Preliminär skatt för en skattskyldig skall betalas för inkomståret med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten enligt den årliga taxeringen året efter inkomståret.

2 § Den preliminära skatten skall betalas genom skatteavdrag (*A-skatt*) eller enligt särskild debitering (*F-skatt* eller *särskild A-skatt*).

3 § Skatteavdrag görs av den som betalar ut ersättning för arbete, ränta eller utdelning enligt vad som anges i 5 kap.

4 § F-skatt betalas av den som har fått en F-skattsedel. Av 5 kap. framgår att skatteavdrag i vissa fall skall göras även beträffande den som har fått en F-skattsedel.

5 § Särskild A-skatt betalas av den skattskyldige efter beslut av skattemyndigheten. Sådant beslut får meddelas endast beträffande den som inte har fått en F-skattsedel och tillämpas endast beträffande sådan ersättning för vilken det inte skall göras skatteavdrag enligt 5 kap.

Beslut om särskild A-skatt får meddelas under förutsättning att överensstämmelsen mellan den preliminära skatten och den beräknade slutliga skatten därigenom kan antas bli bättre än om endast skatteavdrag görs.

Skattsedel på preliminär skatt

6 § Skattemyndigheten skall för varje inkomstår utfärda skattsedlar på preliminär skatt. För sådan skatt skall det finnas två slag av skattsedlar (*F-skattsedel* och *A-skattsedel*).

Utfärdande av F-skattsedel

7 § En F-skattsedel skall, om inte annat följer av 8, 10 eller 11 §, utfärdas efter ansökan för den som bedriver eller kan antas komma att bedriva näringsverksamhet här i landet.

8 § En F-skattsedel skall utan ansökan utfärdas för den som vid utgången av närmast föregående inkomstår hade en sådan skattsedel.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

9 § Skattemyndigheten får i fråga om fysiska personer besluta att en F-skattsedel skall utfärdas under villkor att den återopas endast i personens näringsverksamhet. Villkoret skall framgå av skattsedeln.

10 § En F-skattsedel får inte utfärdas för en delägare i ett handelsbolag enbart på grund av delägarrens intäkter från bolaget.

11 § En F-skattsedel får inte utfärdas

1. för den som har fått en tidigare utfärdad F-skattsedel återkallad enligt 13 § 3 eller 8 förrän två år efter återkallelsebeslutet,
2. för den som har fått en tidigare utfärdad F-skattsedel återkallad enligt 13 § 2, 4-7 eller 9, så länge grunden för återkallelsen finns kvar, eller
3. för den som inte har haft någon F-skattsedel men som skulle ha fått en sådan skattsedel återkallad på grund av något förhållande som avses i 13 §.

För den som inte har haft någon F-skattsedel men som skulle ha fått en sådan skattsedel återkallad på grund av något förhållande som avses i 13 § 8 får en F-skattsedel inte utfärdas förrän två år efter det att företagets eller bolagets F-skattsedel återkallades eller företaget eller bolaget försattes i konkurs.

Om det finns särskilda skäl, får en F-skattsedel utfärdas trots vad som sägs i första och andra styckena.

F-skattebevis

12 § För den som får en F-skattsedel skall skattemyndigheten också utfärda ett F-skattebevis. Villkor enligt 9 § skall framgå av F-skattebeviset.

Återkallelse av F-skattsedel

13 § Skattemyndigheten skall återkalla en F-skattsedel, om innehavaren

1. begär att skattsedeln skall återkallas,
2. upphör att bedriva näringsverksamhet här i landet,
3. inte följer villkor som har meddelats enligt 9 § eller på annat sätt missbrukar sin F-skattsedel och missbruket inte är obetydligt,
4. inte följer ett föreläggande att lämna särskild självdeklaration eller, i fråga om handelsbolag, uppgifter som avses i 2 kap. 25 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, eller endast lämnar en handling med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen inte kan ligga till grund för taxering,

5. brister i redovisning eller betalning av skatt enligt denna lag i en utsträckning som inte är obetydlig,
6. har meddelats näringsförbud,
7. är i konkurs,
8. är eller har varit företagsledare i ett fåmansföretag eller i ett fåmansägt handelsbolag och det finns eller fanns förutsättningar att återkalla företagets eller bolagets F-skattsedel på grund av ett förhållande som kan hänföras till företagsledaren, eller
9. är ett fåmansföretag eller ett fåmansägt handelsbolag och en företagsledare i företaget eller bolaget har handlat på ett sådant sätt att en F-skattsedel inte får utfärdas för företagsledaren på grund av ett förhållande som avses i 3-8.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

14 § Om det finns särskilda skäl, får skattemyndigheten avstå från återkallelse av en F-skattsedel trots vad som sägs i 13 §.

15 § Om en F-skattsedel har återkallats, får skattemyndigheten förelägga innehavaren att överlämna F-skattsedeln och F-skattebeviset till myndigheten.

Skattemyndigheten får lämna uppgift om återkallelsen till de berörda uppdragsgivare som myndigheten känner till.

Utfärdande av A-skattsedel

16 § En A-skattsedel skall på begäran utfärdas för

1. skattskyldig som inte har en F-skattsedel, och
2. skattskyldig som har en F-skattsedel med villkor enligt 9 §.

5 kap. Skatteavdrag

Skyldighet att göra skatteavdrag

1 § Den som betalar ut ersättning för arbete, ränta eller utdelning är skyldig att göra skatteavdrag enligt bestämmelserna i detta kapitel vid varje tillfälle då utbetalning sker.

Skatteavdrag från ersättning för arbete

2 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 3-5 §§, göras från kontant ersättning för arbete.

Med ersättning för arbete likställs i denna lag

1. pension,
2. livränta som inte är ersättning för avyttrade tillgångar,

3. sådan ersättning vid sjukdom eller olycksfall som avses i 32 §

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

1 mom. första stycket e och g kommunalskattelagen (1928:370) samt ersättning som avses i tredje stycket samma moment,
4. sjukpenning och annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § och punkt 12 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen,
5. ersättning för förlorad arbetsförtjänst och för intrång i näringsverksamhet,
6. undantagsförmåner och sådant periodiskt understöd eller sådan liknande periodisk utbetalning för vilken givaren enligt 23 § kommunalskattelagen är berättigad till avdrag, och
7. behållning på pensionssparkonto som skall avskattas enligt 32 § 1 mom. första stycket j kommunalskattelagen på grund av att pensions-sparavtalet har upphört att gälla eller att behållningen tagits i anspråk vid utmätning, konkurs eller ackord.

3 § Skatteavdrag skall inte göras, om

1. ersättningen är mindre än 100 kronor,
2. det kan antas att det som utbetalaren kommer att betala ut till mottagaren under inkomståret inte uppgår till 1 000 kronor,
3. utbetalarens sammanlagda ersättning för arbete till mottagaren understiger 10 000 kronor under inkomståret och utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo samt vad som betalas ut inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet,
4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 § 5 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och ersättningen under inkomståret understiger ett halvt basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,
5. ersättningen betalas ut av ett handelsbolag till en delägare i bolaget,
6. ersättningen är familjebidrag till någon som tjänstgör inom totalförsvaret, eller
7. ersättningen är sjukpenning eller annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (1928:370) till mottagare som debiterats preliminär skatt för inkomståret.

4 § Skatteavdrag skall inte göras från ersättning som betalas ut till

1. staten, landsting, kommuner, kommunalförbund eller kyrkliga kommuner,
2. fysiska personer som inte är bosatta i Sverige,
3. utländska juridiska personer, eller
4. mottagare som visar upp ett sådant beslut om befrielse från skatteavdrag som avses i 10 eller 11 §.

Första stycket 2 och 3 gäller inte, om ersättningen betalas ut för näringsverksamhet som mottagaren bedriver från ett fast driftställe här i landet.

5 § Skatteavdrag skall inte heller göras, om den som tar emot ersätt-

ningen har en F-skattsedel antingen när ersättningen för arbetet bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om innehav av F-skattsedel får godtas, om den lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon jämförlig handling som även innehåller utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens personnummer eller organisationsnummer. Uppgiften om innehav av F-skattsedel får dock inte godtas, om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig.

Om betalningsmottagaren har F-skattsedel med sådant villkor som avses i 4 kap. 9 §, får skatteavdrag underlåtas endast om F-skattsedeln åberopas skriftligen.

6 § Även om mottagaren har F-skattsedel skall skatteavdrag göras från ersättning från semesterkassa samt från pension, sjukpenning och annan ersättning som avses i 2 § andra stycket.

Anmälningsskyldighet

7 § Om den som tar emot ersättning för ett utfört arbete har eller åberopar en F-skattsedel trots att det är uppenbart att arbetet har utförts under sådana förhållanden att den som utfört arbetet är att anse som anställd hos den som betalar ut ersättningen för arbetet, skall utbetalaren skriftligen anmäla detta till skattemyndigheten.

Skatteavdrag från ränta och utdelning

8 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 9 §, göras från sådan ränta och utdelning som lämnas i pengar och som kontrolluppgift skall lämnas för enligt 3 kap. 22 och 23 §§ eller enligt 3 kap. 27 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter.

9 § Skatteavdrag skall inte göras från

1. ränta på ett konto, om räntan är mindre än 100 kronor,
2. ränta eller utdelning till juridiska personer, med undantag för svenska dödsbon,
3. ränta eller utdelning till fysiska personer som inte är bosatta i Sverige,
4. ränta eller utdelning som enligt dubbelbeskattningsavtal är helt undantagen från beskattning i Sverige,
5. ränta på ett förfogarkonto som avses i 3 kap. 57 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, om räntan är mindre än 1 000 kronor,
6. ränta på ett konto för klientmedel,
7. ränta som betalas ut tillsammans med ett annat belopp, om det är okänt för utbetalaren hur stor del av utbetalningen som utgör ränta och utbetalaren därför skall redovisa hela beloppet i kontrolluppgift enligt 3

kap. 22 § sista stycket lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter, eller
8. ränta eller utdelning som ett utländskt företag skall lämna kontrolluppgift för enligt 3 kap. 32 b § lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Beslut om befrielse från skatteavdrag

10 § Skattemyndigheten får besluta att skatteavdrag inte skall göras från viss ersättning för arbete,

1. om ersättningen betalas ut till någon som inte är skattskyldig för den i Sverige och överenskommelse inte har träffats med den stat där ersättningen skall beskattas om att skatteavdrag skall göras här i landet, eller

2. om skatteavdraget, med hänsyn till den skattskyldiges inkomst- eller anställningsförhållanden eller på grund av andra särskilda skäl, skulle medföra avsevärda besvär för arbetsgivaren.

11 § Skattemyndigheten får, utom i de fall som avses i tredje stycket, besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras för

1. en arbetstagare som är bosatt här i landet men utför arbete i en annan stat som Sverige har träffat överenskommelse med för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller

2. en arbetstagare som är bosatt i en sådan stat som anges under 1 men utför arbete här i landet.

En förutsättning för beslut enligt första stycket är att avdrag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den andra staten.

Om det råder tvist om i vilken stat den preliminära skatten skall tas ut och om Riksskatteverket träffar överenskommelse med behörig myndighet i den andra staten om att skatten skall tas ut där, får Riksskatteverket besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras.

Skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag

12 § Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren uppgift om skatteavdragets belopp.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från första stycket i de fall avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället.

Skyldighet att tillämpa vissa beslut

13 § Ett beslut om skatteavdrag enligt 8 kap. 11, 27, 28 eller 29 § skall

följas senast från och med det första utbetalningstillfälle som infaller sedan två veckor har gått efter det att den som skall göra avdrag fick del av beslutet.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Återbetalning av skatteavdrag

14 § Om den för vars räkning skatteavdrag har gjorts kan visa att ett avdrag har gjorts med för högt belopp och beloppet ännu inte har betalats in till skattemyndigheten, skall den som har gjort skatteavdraget skyndsamt betala tillbaka mellanskillnaden mot kvitto.

Föreläggande att göra skatteavdrag

15 § Den som inte fullgör sin skyldighet att göra skatteavdrag eller att lämna uppgift som avses i 12 §, får föreläggas av skattemyndigheten att fullgöra skyldigheten.

Skyldighet att visa upp skattsedel m.m.

16 § Den som skall ta emot ersättning för arbete är skyldig att på begäran av utbetalaren

1. visa upp sin A-skattsedel,
2. visa upp sin F-skattsedel eller sitt F-skattebevis,
3. lämna en sådan uppgift om innehav av F-skattsedel som enligt 5 § första stycket får godtas, eller
4. visa upp ett beslut enligt 10 eller 11 § eller ett annat beslut eller intyg från skattemyndigheten om att utbetalaren inte är skyldig att göra skatteavdrag från ersättningen.

Den som har fått ett beslut om ändrad beräkning av skatteavdrag skall genast visa upp beslutet för den som skall göra avdraget.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att bestämmelserna i första stycket inte skall gälla ett visst slag av ersättningar.

6 kap. Beräkning av F-skatt

Beräkning av F-skatt enligt schablon

1 § F-skatt skall, om inte annat följer av 3 §, beräknas enligt schablon.

För annan skattskyldig än handelsbolag tas F-skatt i sådant fall ut med 110 % av ett belopp motsvarande den skattskyldiges slutliga skatt vid

den årliga taxeringen året före inkomståret. Om den slutliga skatten understeg den debiterade preliminära skatten, utan hänsyn till eventuella ändringar enligt 5 §, tas dock F-skatt ut med 105 % av den slutliga skatten.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

För handelsbolag skall vid beräkning enligt schablon F-skatt tas ut med ett belopp motsvarande handelsbolagets slutliga skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret.

F-skatt enligt schablon får inte tas ut med ett lägre belopp än som motsvarar den senast debiterade preliminära skatten.

2 § Vid beräkning av F-skatt enligt schablon skall om möjligt hänsyn tas till mervärdesskatt som skall redovisas i självdeklaration, om mervärdesskatt inte ingår i den skattskyldiges slutliga skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret.

Om mervärdesskatt har fastställts för den skattskyldige för tiden september andra året före inkomståret till och med augusti året före inkomståret, får denna skatt läggas till grund för beräkningen av F-skatten. Om mervärdesskatten för året före inkomståret skall redovisas i självdeklaration, får i stället den mervärdesskatt som har fastställts för andra året före inkomståret läggas till grund för beräkningen.

Beräkning av F-skatt enligt preliminär taxering

3 § F-skatt skall beräknas med ledning av särskild taxering (*preliminär taxering*),

1. om den skattskyldige inte har debiterats slutlig skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret,
2. i annat fall, om det är fråga om en mer betydande skillnad mellan den preliminära skatt som annars skulle ha debiterats och beräknad slutlig skatt för inkomståret, eller
3. om det finns andra särskilda skäl.

Även om det inte följer av första stycket, skall F-skatt beräknas med ledning av preliminär taxering, om den skattskyldige har lämnat en preliminär självdeklaration.

4 § Preliminär taxering skall ske med ledning av de uppgifter som har lämnats i en preliminär självdeklaration och andra tillgängliga uppgifter. Vid taxeringen tillämpas de bestämmelser i 11 kap. 12-14 §§ som skall gälla när den slutliga skatten bestäms. Om en skattesats för kommunal inkomstskatt har ändrats genom beslut så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas, skall den tidigare skattesatsen tillämpas.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Ändrad beräkning av F-skatt

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

5 § Skattemyndigheten får besluta om ändrad beräkning av F-skatt för att uppnå att F-skatten stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten.

Ändrad beräkning får beslutas endast om den avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl.

Hänsyn till andra belopp

6 § Vid beräkning av F-skatt skall om möjligt hänsyn tas till

1. den A-skatt som kan komma att betalas för den skattskyldige genom skatteavdrag, och
2. sådana belopp som enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 d eller e kan komma att tillgodoräknas den skattskyldige.

8 kap. Beräkning av skatteavdrag

Skatteavdrag enligt skattetablell

1 § Skatteavdrag från sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person skall göras enligt allmänna eller särskilda skattetableller, om inte annat följer av 6)9 §§ eller av skattemyndighetens beslut enligt 11 §. Skattetablellerna fastställs för varje inkomstår av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Skatteavdraget skall göras enligt den skattetablell som har beslutats för den fysiska personen.

Under januari och, om det finns särskilda skäl, också under februari får skatteavdrag beräknas enligt den skattetablell som senast tillämpats under det föregående inkomståret.

Allmänna skattetableller

2 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 4 eller 5 §, göras enligt allmänna skattetableller från sådan ersättning för arbete som hänför sig till en bestämd tidsperiod och betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen.

3 § De allmänna skattetablellerna skall ange skatteavdraget på olika inkomstbelopp, beräknade för en månad eller kortare tid, och grundas på att

1. inkomsten är oförändrad under inkomståret,
2. arbetstagaren endast kommer att taxeras för den inkomst som anges i tabellen,
3. arbetstagaren inte skall betala någon annan skatt eller avgift än kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster och avgifter enligt lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter, och
4. arbetstagaren vid inkomsttaxeringen inte medges något annat avdrag än avdrag för avgifter enligt lagen om allmänna egenavgifter och grundavdrag.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Skattetabellerna skall ange skatteavdraget med utgångspunkt från att kommunal inkomstskatt beräknas efter skattesatser i hela krontal.

Av tabellerna skall också framgå skatteavdraget för den som inte är skyldig att betala allmänna egenavgifter.

Särskilda skattetabeller

4 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 9 §, göras enligt särskilda skattetabeller från sjukpenning och annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § samt första, andra och femte styckena i punkt 12 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370), med undantag för vårdbidrag enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

De särskilda skattetabellerna skall för olika sjukpenninggrundande inkomster enligt 3 kap. lagen om allmän försäkring ange det skatteavdrag som skall göras från en viss ersättning uttryckt i procent. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §.

5 § I fråga om sjöinkomst som avses i första stycket punkt 1 av anvisningarna till 49 § kommunalskattelagen (1928:370) skall skatteavdrag beräknas enligt särskilda skattetabeller för sjömän. Tabellerna skall grundas på att den skattskyldige har rätt till sjöinkomstavdrag enligt 49 § kommunalskattelagen och skattereduktion enligt 11 kap. 13 § andra stycket. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §.

Obligatorisk förhöjning av skatteavdraget

6 § Om en fysisk person inte fullgör sin skyldighet enligt 5 kap. 16 §, skall arbetsgivaren göra skatteavdrag enligt skattetabellen för den ort där arbetsgivaren har sitt kontor eller ersättningen i annat fall betalas ut, ökat med 10 % av avdraget enligt tabellen. Skatteavdraget skall dock vara 30 % av ersättning som inte utgör arbetstagarens huvudsakliga ersättning för arbete (sidoinkomst).

Första stycket tillämpas inte, om arbetsgivaren har fått besked av skattemyndigheten om vilket skatteavdrag som skall göras.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Frivillig förhöjning av skatteavdraget

7 § Om en arbetstagare anmäler till sin arbetsgivare att skatteavdrag från ersättning som utgör arbetstagarens huvudsakliga ersättning för arbete (huvudinkomst) skall göras med större belopp än som följer av bestämmelserna i denna lag, är arbetsgivaren skyldig att göra avdrag med det begärda beloppet senast från och med det första utbetalningstillfälle som infaller sedan två veckor gått efter det att arbetsgivaren fick del av anmälan.

Om skattemyndigheten med stöd av 27 eller 28 § har beslutat om minskning av skatteavdraget, får arbetsgivaren dock inte tillmötesgå arbetstagarens begäran om ett förhöjt skatteavdrag.

Skatteavdrag enligt en bestämd procentsats

Ersättning för arbete

8 § Skatteavdrag skall göras med 30 % av

1. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en juridisk person,
2. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person och är sidoinkomst för mottagaren,
3. ersättning som inte avser en bestämd tidsperiod eller inte betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen, och
4. ersättning för arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka.

Om ersättning som avses i första stycket 3 betalas ut tillsammans med ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst, skall skatteavdrag göras enligt grunder som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Pension och sjukpenning m.m.

9 § Skatteavdrag från sådan ersättning som avses i 5 kap. 6 § skall göras med 30 %, om mottagaren har F-skattsedel.

Ränta och utdelning

10 § Skatteavdrag från sådan ränta och utdelning som avses i 5 kap. 8 § skall göras med 30 %. Skatteavdrag från ränta eller utdelning på utländska värdepapper skall göras med så stort belopp att det tillsammans med den skatt som dragits av i utlandet uppgår till 30 % av

räntan eller utdelningen.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

11 § Skattemyndigheten får för enskilda fall besluta att skatteavdraget från sådan ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst och, om det finns särskilda skäl, även från andra ersättningar skall beräknas enligt särskild beräkningsgrund. En förutsättning för ett sådant beslut är att överensstämmelsen mellan den preliminära skatten och den beräknade slutliga skatten därigenom kan antas bli bättre.

Beräkning av skatteavdrag enligt första stycket skall ske med ledning av de uppgifter som har lämnats i en preliminär självdeklaration och andra tillgängliga uppgifter. Vid beräkningen tillämpas de bestämmelser i 11 kap. 12-14 §§ som skall gälla när den slutliga skatten bestäms. Om en skattesats för kommunal inkomstskatt har ändrats genom beslut så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas, skall den tidigare skattesatsen tillämpas.

Om mottagaren är skattskyldig också för någon annan inkomst från vilken skatteavdrag inte kan göras eller för förmögenhet eller om mottagaren skall betala fastighetsskatt, får skattemyndigheten besluta att skatteavdraget skall beräknas också med hänsyn till detta.

12 § När skattemyndigheten beslutar om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund i fråga om ersättning till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare.

När det gäller ersättning till handelsbolag får beslut om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund fattas endast om det finns särskilda skäl.

13 § I fråga om ränta och utdelning får skattemyndigheten besluta om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund endast på det sättet att skatteavdrag inte skall göras från viss ränta eller utdelning.

10 kap. Skyldighet att lämna deklARATION

Preliminär självdeklaration

Skyldighet att lämna preliminär självdeklaration

1 § En preliminär självdeklaration skall lämnas av

1. den som ansöker om F-skattsedel, och
2. den som har F-skatt eller särskild A-skatt och vars slutliga skatt vid taxeringen året efter inkomståret beräknas överstiga motsvarande skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden.

2 § En skattskyldig får lämna en preliminär självdeklaration även i andra fall än som avses i 1 §.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

3 § Om det på grund av ändrade förhållanden kan antas att den slutliga skatten vid taxeringen året efter inkomståret kommer att överstiga den som beräknats enligt en tidigare lämnad preliminär självdeklaration med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden, skall den skattskyldige lämna en ny preliminär självdeklaration.

4 § I de fall som avses i 1 § 2 och 3 § behöver den skattskyldige inte lämna någon preliminär självdeklaration för inkomståret efter den 30 november samma år.

5 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall också den som inte är deklareringskyldig enligt 1 eller 3 § lämna en preliminär självdeklaration.

När en preliminär självdeklaration skall lämnas

6 § En preliminär självdeklaration enligt 1 § 1 skall lämnas när ansökan görs.

I de fall som avses i 1 § 2 skall den preliminära självdeklarationen lämnas senast den 30 november året före inkomståret eller, om den skattskyldige då inte var deklareringskyldig, senast 14 dagar efter det att skyldigheten uppkom.

En ny preliminär självdeklaration enligt 3 § skall lämnas senast 14 dagar efter det att förhållandena ändrades.

Vad en preliminär självdeklaration skall ta upp

7 § En preliminär självdeklaration skall innehålla de uppgifter om beräknade inkomster och utgifter för inkomståret samt om förmögenhet som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Uppgift om kommande utbetalningar

8 § Efter föreläggande av skattemyndigheten är en arbetsgivare skyldig att för en namngiven person lämna uppgift om den ersättning som kan antas komma att betalas ut under inkomståret.

Skattedeklaration

Skyldighet att lämna skattedeklaration

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

9 § En skattedeklaration skall lämnas av

1. den som har varit skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter eller som har gjort ett skatteavdrag utan att vara skyldig att göra det,
2. den som har betalat ut sådan ersättning som skatteavdrag skall göras från enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
3. handelsbolag som är skattskyldigt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),
4. annan som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen, om inte annat följer av 30-32 §§, och
5. den som omfattas av beslut enligt 11 §.

10 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall också den som inte är deklARATIONSSKYLDIG enligt 9 § lämna en skattedeklaration.

11 § Skattemyndigheten skall besluta att mervärdesskatt som annars skall redovisas i en självdeklARATION enligt bestämmelserna i 31 § första stycket skall redovisas i en skattedeklaration

1. om den skattskyldige begär det, eller
2. om det finns särskilda skäl.

Beslutet skall gälla hela beskattningsår och, i de fall som avses i första stycket 1, minst två på varandra följande beskattningsår.

12 § Om det finns särskilda skäl, får skattemyndigheten gå med på att en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person som saknar fast driftställe här i landet, redovisar arbetsgivaravgifter på något annat sätt eller vid någon annan tidpunkt än som anges i detta kapitel.

13 § En skattedeklaration skall lämnas för varje redovisningsperiod.

Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skattedeklaration för en viss redovisningsperiod och om skattemyndigheten skriftligen upplysts om detta, behöver någon deklARATION inte lämnas för den perioden.

I fråga om den som är skattskyldig till mervärdesskatt gäller andra stycket endast om den skattskyldige enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatten i sin självdeklARATION.

Redovisningsperioder

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

14 § En redovisningsperiod omfattar en kalendermånad.

15 § För en sådan mervärdesskattskyldig som inte är skyldig att lämna självdeklaration och som därför skall redovisa mervärdesskatt i en skattedeklaration samt för handelsbolag, får skattemyndigheten besluta att redovisningsperioden för mervärdesskatt skall vara ett helt beskattningsår. Detta gäller endast om beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas uppgå till högst 200 000 kronor.

16 § Redovisningsperioden för mervärdesskatt som skall redovisas i en självdeklaration utgörs av det beskattningsår som självdeklarationen avser när det gäller inkomstbeskattning.

Vad en skattedeklaration skall ta upp

17 § En skattedeklaration skall ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,
3. följande uppgifter om skatteavdrag :
 - a) den sammanlagda ersättning från vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag,
 - b) sammanlagt avdraget belopp,
4. följande uppgifter om arbetsgivaravgifter:
 - a) den sammanlagda ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
 - b) sammanlagt avdrag enligt 9 kap. 3 §,
 - c) periodens sammanlagda avgifter,
5. följande uppgifter om mervärdesskatt:
 - a) utgående skatt,
 - b) ingående skatt,
 - c) omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder, och
6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en skattedeklaration skall ta upp.

När en skattedeklaration skall lämnas

18 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för

beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

<i>Deklaration som skall ha kommit in till skattemyndig heten senast</i>	<i>skall avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden</i>	<i>och mervärdesskatt för redovisningsperioden</i>
12 februari	januari	december
12 mars	februari	januari
12 april	mars	februari
12 maj	april	mars
12 juni	maj	april
12 juli	juni	maj
17 augusti	juli	juni
12 september	augusti	juli
12 oktober	september	augusti
12 november	oktober	september
12 december	november	oktober
17 januari	december	november

19 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning, om inte skattemyndigheten har beslutat något annat enligt 21 §.

<i>Deklaration som skall ha kommit in till skattemyndig heten senast</i>	<i>skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt för redovisningsperioden</i>
26 februari	januari
26 mars	februari
26 april	mars
26 maj	april
26 juni	maj
26 juli	juni
26 augusti	juli
26 september	augusti
26 oktober	september
26 november	oktober
27 december	november
26 januari	december

20 § Den som redovisar överskjutande ingående mervärdesskatt före den tid som anges i 18 eller 19 § skall redovisa också de skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som skall redovisas den månad då den överskjutande ingående mervärdesskatten redovisas, eller som skulle ha redovisats tidigare, om skatteavdragen och arbetsgivaravgifterna inte redan redovisats.

21 § Om det finns särskilda skäl, får skattemyndigheten besluta att en sådan näringsidkare som avses i 19 § skall redovisa skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för sig i en skattedeklaration som skall lämnas senast den 12 i månaden efter redovisningsperiodens utgång, i januari senast den 17. Deklarationen skall ta upp de uppgifter som anges i 17 § första stycket 1)4 och 6.

22 § En skattskyldig som inte skall redovisa mervärdesskatt eller som enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatt i självdeklaration, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning.

<i>Deklaration som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast</i>	<i>skall avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden</i>
---	---

12 februari	januari
12 mars	februari
12 april	mars
12 maj	april
12 juni	maj
12 juli	juni
17 augusti	juli
12 september	augusti
12 oktober	september
12 november	oktober
12 december	november
17 januari	december

23 § Kommuner och landsting skall alltid lämna skattedeklaration enligt uppställningen i 18 §, utom i januari och augusti, då deklarationen i stället skall ha kommit in till skattemyndigheten senast den 12 i månaden.

Vad som sägs i 20 § gäller inte kommuner och landsting.

24 § Om det finns särskilda skäl, får skattemyndigheten bevilja en skattskyldig anstånd med att lämna skattedeklaration. En ansökan om anstånd skall ha kommit in till skattemyndigheten senast den dag då deklarationen skulle ha kommit in.

Ändras förutsättningarna för anståndet innan anståndstiden gått ut, skall anståndet omprövas.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Hur en deklARATION skall lämnas

25 § Preliminära självdeklARATIONER och skattedeklARATIONER skall lämnas till skattemyndigheten enligt fastställda formulär.

26 § En deklARATION enligt 25 § får, efter särskilt medgivande från Riksskatteverket eller skattemyndighet som Riksskatteverket bestämmer, lämnas i form av ett elektroniskt dokument. En sådan deklARATION får tas emot av Riksskatteverket för skattemyndighetens räkning.

Med ett elektroniskt dokument avses i denna lag en upptagning som har gjorts med hjälp av automatisk databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

27 § Om någon inte fullgör sin skyldighet att lämna en preliminär självdeklARATION eller en skattedeklARATION eller lämnar en ofullständig sådan deklARATION, får skattemyndigheten förelägga den deklARATIONSSKYLDIGE att lämna deklARATIONEN eller att komplettera den.

28 § Skattemyndigheten får, om det finns särskilda skäl, besluta att en viss verksamhet skall redovisas för sig.

Särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt

29 § I 13 kap. 6)28 a §§ mervärdesskattelagen (1994:200) finns särskilda bestämmelser om redovisning av utgående och ingående mervärdesskatt.

30 § Den som är skattskyldig för import av varor skall redovisa den utgående skatten för importen på det sätt som gäller för tull.

Utgående skatt som avser sådana gemenskapsinterna förvärv som anges i 1 kap. 1 § första stycket 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall redovisas särskilt.

Redovisning i självdeklARATION

31 § Den som bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst en miljon kronor och som är skyldig att lämna självdeklARATION enligt lagen (1990:325) om självdeklARATION och kontrolluppgifter och som inte är handelsbolag, skall

redovisa mervärdesskatten i självdeklarationen, om skattemyndigheten inte beslutat annat enligt 11 §.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

I fråga om förfarandet vid mervärdesbeskattningen gäller då bestämmelserna i lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter samt taxeringslagen (1990:324). Redovisningen skall innehålla samma uppgifter som gäller för redovisning av mervärdesskatt i skattedeklaration.

Redovisning i särskild skattedeklaration

32 § Den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall redovisa mervärdesskatten i en särskild skattedeklaration för varje förvärv. Deklarationen skall lämnas in senast 35 dagar efter förvärvet. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas.

Särskild skattedeklaration skall lämnas till Skattemyndigheten i Dalarnas län enligt fastställt formulär. Bestämmelserna i 26 § om avlämnande av deklaration i form av ett elektroniskt dokument gäller även beträffande särskilda skattedeklarationer.

Om någon inte fullgör sin skyldighet att lämna en särskild skattedeklaration eller lämnar en ofullständig sådan deklaration, får skattemyndigheten förelägga den deklareringskyldige att lämna deklarationen eller att komplettera den.

Vad som i det följande sägs om skattedeklarationer skall, om inte något annat anges, gälla även särskilda skattedeklarationer.

Periodisk sammanställning

33 § Den som är registrerad eller skyldig att anmäla sig för registrering för mervärdesskatt enligt bestämmelserna i 3 kap. är även skyldig att i en periodisk sammanställning lämna uppgifter om omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas. Då får föreskrivas att periodisk sammanställning skall lämnas även för varuöverföringar för vilka redovisningsskyldighet inte föreligger.

34 § En periodisk sammanställning skall lämnas enligt fastställt formulär.

Riksskatteverket får bestämma att sammanställningen kan lämnas med hjälp av automatisk databehandling.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

35 § Den periodiska sammanställningen skall göras för varje kalenderkvartal, om inte annat följer av andra stycket.

Den myndighet som den periodiska sammanställningen skall lämnas till får gå med på att sammanställningen görs för kalenderår under förutsättning att

1. den skattskyldige tillämpar kalenderår som räkenskapsår,
2. den skattskyldige bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen för kalenderåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 200 000 kronor,
3. den skattskyldiges omsättning av varor enligt 3 kap. 30 a § mervärdesskattelagen (1994:200) uppgår till högst 120 000 kronor per kalenderår, och
4. den skattskyldiges omsättning av varor enligt 3 kap. 30 a § mervärdesskattelagen inte avser nya transportmedel.

36 § Den periodiska sammanställningen skall lämnas till Riksskatteverket. Den skall ha kommit in senast den 5 i andra månaden efter utgången av den period som sammanställningen avser. Riksskatteverket får gå med på att sammanställningen lämnas till någon annan myndighet.

Redovisningsskyldighet vid avveckling

37 § Om en verksamhet avvecklas, skall redovisningen fullgöras till och med den redovisningsperiod under vilken avvecklingen slutförts.

11 kap. Beskattningsbeslut

Innebörden av beskattningsbeslut

1 § Genom beskattningsbeslut bestäms om den som är skattskyldig skall betala skatt eller få tillbaka skatt och skattens storlek.

Som beskattningsbeslut anses också

1. beslut om betalningsskyldighet enligt 12 kap.,
2. omprövningsbeslut enligt 21 kap.,
3. beslut i fråga om återföring enligt 9 kap. 5 eller 6 § mervärdesskattelagen (1994:200), och
4. beslut i fråga om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9)13 §§ mervärdesskattelagen.

2 § Beskattningsbeslut fattas för varje redovisningsperiod för sig. Beslut fattas med ledning av de uppgifter som lämnats i en deklaration och andra tillgängliga uppgifter.

En sådan ändring av ett beskattningsbeslut som avser mer än en redovisningsperiod och som görs efter beskattningsårets utgång får skattemyndigheten hänföra till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret. En ändring under beskattningsåret får hänföras till den senaste redovisningsperiod som berörs av ändringen.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Preliminär skatt

F-skatt och särskild A-skatt

3 § F-skatt och särskild A-skatt skall debiteras senast den 18 januari under inkomståret. Skatt som grundar sig på preliminär taxering under inkomståret skall debiteras så snart som möjligt.

Efter inkomstårets utgång får F-skatt och särskild A-skatt debiteras endast om det finns särskilda skäl. Sådan skatt får inte debiteras efter den 30 juni året efter inkomståret.

4 § F-skatt och särskild A-skatt skall debiteras i en post. Skatt som inte uppgår till 2 400 kronor för inkomståret debiteras inte.

5 § F-skatt och särskild A-skatt skall betalas med lika stora belopp varje månad enligt bestämmelserna i 16 kap. 5 eller 7 §.

Skattemyndigheten får på begäran av den skattskyldige besluta att F-skatt och särskild A-skatt skall betalas endast under vissa kalendermånader, om den skattskyldiges näringsverksamhet pågår under endast en del av kalenderåret och det finns särskilda skäl.

A-skatt

6 § För en fysisk person som kan få en A-skattsedel enligt 4 kap. 16 § skall skattemyndigheten, om inte beslut om skatteavdrag enligt en särskild beräkningsgrund har fattats med stöd av 8 kap. 11 §, bestämma tillämplig skattetabell med ledning av den skattesats som för inkomståret gäller för den fysiska personen i hemortskommunen.

Beslut om tillämplig skattetabell skall fattas senast den 18 januari under inkomståret. Om en skattskyldig som tidigare inte har haft inkomst från vilken skatteavdrag skall göras får sådan inkomst, skall beslut om tillämplig skattetabell fattas så snart som möjligt.

7 § Om det i den kommunala skattesats som gäller för den skattskyldige ingår öretal över femtio, tillämpas skattetabellen med närmaste högre hela krontal. Annars tillämpas skattetabellen med närmaste lägre hela krontal.

8 § Om en skattesats för kommunal inkomstskatt har ändrats så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas vid tillämpningen av 6 eller 7 §, skall den tidigare skattesatsen tillämpas.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Slutlig skatt

9 § Skattemyndigheten fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (*grundläggande beslut om slutlig skatt*). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt 11 §.

Vad som ingår i slutlig skatt

10 § I slutlig skatt ingår

1. skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),
2. egenavgift som avses i 3 kap. lagen (1981:691) om socialavgifter,
3. skatt som avses i 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
4. sådan mervärdesskatt som enligt 10 kap. 31 § denna lag skall redovisas i självdeklaration, och
5. avgift som avses i 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

Skattereduktion

11 § Skattereduktion medges en skattskyldig för underskott av kapital enligt 3 § 14 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Skattereduktionen skall uppgå till 30 % av den del av underskottet som inte överstiger 100 000 kronor och 21 % av resten.

Skattskyldig som haft sjöinkomst enligt punkt 1 av anvisningarna till 49 § kommunalskattelagen (1928:370) under ett helt år medges skattereduktion med 8 000 kronor vid anställning på svenskt handelsfartyg som går i närfart och med 13 000 kronor vid anställning på svenskt handelsfartyg som går i fjärrfart. Skattskyldig som haft sjöinkomst under en del av ett år medges skattereduktion med en tredjedel av det belopp som anges i föregående mening för varje dag med sjöinkomst.

Skattereduktion sker i första hand för sjöinkomst och därefter för underskott i kapital. Skattereduktion sker endast i fråga om kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt och statlig fastighetsskatt.

Vad som i övrigt gäller när den slutliga skatten bestäms

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

12 § När den slutliga skatten bestäms gäller att

1. kommunal inkomstskatt räknas ut i en post med ledning av den skattesats som för inkomståret gäller för den skattskyldige i hemortskommunen, och
2. egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter debiteras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av den allmänna försäkringskassan.

För hög F-skatt eller särskild A-skatt

13 § Om debiterad F-skatt eller särskild A-skatt överstiger den slutliga skatten, skall den preliminära skatten sättas ned med mellanskillnaden.

Årlig avstämning av skattekonto

14 § Sedan den slutliga skatten har bestämts skall skattemyndigheten göra den årliga avstämningen av skattekontot enligt 3 kap. 6 §.

Innan avstämning görs skall skattemyndigheten

1. från den slutliga skatten göra avdrag för
 - a) debiterad F-skatt och särskild A-skatt,
 - b) avdragen A-skatt,
 - c) A-skatt som skall betalas på grund av beslut enligt 12 kap. 1 § andra stycket,
 - d) skatt som överförs från stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt,
 - e) skatt som betalats enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. för den tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här,
2. till den slutliga skatten lägga
 - a) skatt som betalats tillbaka enligt 18 kap. 2 § andra stycket,
 - b) skatt som överförs till en annan stat enligt 18 kap. 5 § första stycket, och
 - c) skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324).

15 § Ett besked om den slutliga skatten och om resultatet av den årliga avstämningen skall skickas till den skattskyldige senast den 15 december taxeringsåret.

Beslut med anledning av skattedeklaration eller andra uppgifter

Deklaration i rätt tid

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

16 § Har en skattedeklaration lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om skatten ha fattats i enlighet med deklARATIONEN.

17 § Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte behöver lämna någon skattedeklaration till följd av bestämmelserna i 10 kap. 13 §, anses skatteavdrag och arbetsgivaravgifter genom ett beslut ha bestämts till noll kronor vid den tidpunkt då deklARATION annars skulle ha lämnats.

Utebliven, försenad eller bristfällig deklARATION

18 § Om en skattedeklaration inte har lämnats i rätt tid och på rätt sätt eller om någon skatt inte har redovisats i deklARATIONEN, skall varje oredovisad skatt anses genom ett beslut ha bestämts till noll kronor. Om skatten redovisas senare anses ett beslut i stället ha fattats i enlighet med redovisningen, om inte ett beslut om omprövning har meddelats dessförinnan.

19 § Av 21 kap. följer att beslut om skatt kan omprövas av skattemyndigheten.

Vid en omprövning skall skatten bestämmas på grundval av tillgängliga uppgifter. Om en tillförlitlig beräkning inte kan göras på ett sådant sätt, skall skatten bestämmas efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som har kommit fram (*skönsbeskattning*). Därvid får, om inte omständigheterna talar för något annat, varje skatt som enligt 18 § har bestämts till noll kronor bestämmas till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna. Beslut rörande mervärdesskatt skall dock kvarstå, om endast överskjutande ingående skatt har bestämts för de tre perioderna.

Beslut om vissa debiteringsåtgärder

20 § Om ett beslut om taxeringsåtgärd enligt taxeringslagen (1990:324) har meddelats och beslutet är av betydelse för debiteringen av skatt, avgift eller ränta, skall skattemyndigheten göra den debitering eller den ändring i debiteringen som föranleds av beslutet. Detsamma gäller om en domstol har meddelat ett beslut enligt denna lag.

12 kap. Ansvar för skatt

Betalningsansvar för preliminär skatt

1 § Den som inte har gjort föreskrivet skatteavdrag är skyldig att betala belopp som har bestämts enligt 11 kap. 19 §.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Skattemyndigheten får besluta att även den som har tagit emot ersättning för arbete, ränta eller utdelning är skyldig att betala belopp som avses i första stycket till den del beloppet hänförs till honom. Efter det att det grundläggande beslutet om mottagarens slutliga skatt har fattats får ett beslut som nyss har nämnts fattas endast om det kan antas att den slutliga skatten kommer att höjas med minst motsvarande belopp.

Beslut enligt andra stycket får inte gälla handelsbolag.

2 § Den som har gjort skatteavdrag är skyldig att betala det innehållna beloppet.

Ansvar för den som inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §

3 § Om någon, som i sin näringsverksamhet betalar ut ersättning för arbete till någon som har eller åberopar en F-skattsedel, inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 § trots att han varit skyldig att göra det, får skattemyndigheten besluta att också utbetalaren är skyldig att betala skatten för ersättningen och räntan på skatten.

I de fall då arbetet har utförts av betalningsmottagaren själv eller, när ett handelsbolag är betalningsmottagare, av en delägare i bolaget, får beslutet avse högst ett belopp som motsvarar 60 % av ersättningen för arbetet.

4 § Beslut om betalningsskyldighet enligt 3 § får inte fattas, om

1. betalningsmottagaren har fullgjort sina skyldigheter att redovisa och betala skatt inom föreskriven tid, eller
2. statens fordran mot betalningsmottagaren har preskriberats.

A-skattsedelsinnehavares ansvar för arbetsgivaravgifter

5 § Har ersättning betalats till någon som bedriver näringsverksamhet och som har en A-skattsedel eller saknar skattsedel på preliminär skatt och avser ersättningen arbete inom näringsverksamheten, får skattemyndigheten besluta att mottagaren av ersättningen skall betala arbetsgivaravgifter samt ränta på avgiftsbeloppet.

Som förutsättning för ett beslut enligt första stycket gäller att

1. det måste anses uppenbart för den som bedrivit näringsverksamheten att utbetalaren inte insåg att han var arbetsgivare och rimligen saknade anledning att räkna med det, och

2. utbetalaren har befriats från sin betalningsskyldighet för avgifterna enligt bestämmelserna i 13 kap. 1 §.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Ansvar för företrädare för juridisk person

6 § Om någon i egenskap av företrädare för en juridisk person inte i rätt tid har gjort föreskrivet skatteavdrag, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala belopp som har bestämts enligt 11 kap. 19 § jämte ränta. Om en företrädare för en juridisk person i övrigt har underlåtit att betala skatt enligt denna lag, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten och räntan på den.

Första stycket gäller inte, om det innan skatten skulle ha betalats har vidtagits sådana åtgärder som krävs för att få till stånd en samlad avveckling av den juridiska personens skulder med hänsyn till samtliga borgenärens intressen.

Om företrädaren har lämnat oriktiga uppgifter som har lett till att den juridiska personen tillgodoräknats överskjutande ingående mervärdesskatt med ett för stort belopp, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala beloppet och räntan på detta.

Om det finns särskilda skäl, får företrädaren helt eller delvis befrias från betalningsskyldighet enligt denna paragraf.

7 § Talan om att ålägga betalningsskyldighet enligt 6 § skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan statens fordran mot den juridiska personen har preskriberats.

8 § Om någon annan arbetsgivare för sjöman än redare har fast driftställe i Sverige bara på fartyg, svarar redaren själv för att arbetsgivaren fullgör sina förpliktelser enligt denna lag som om redaren själva haft förpliktelserna.

Dödsbo

9 § Om skatt enligt denna lag skulle ha betalats av

1. någon som har avlidit eller
2. den avlidnes dödsbo, såvitt avser den redovisningsperiod eller, när det gäller slutlig skatt, det beskattningsår då dödsfallet inträffade, ansvarar dödsboet och, om dödsboet har skiftats, dödsbodelägarna för skatten i den omfattning som föreskrivs i 21 kap. ärvdabalken.

Regress

10 § Den som har betalat A-skatt utan att ha gjort motsvarande skatteavdrag har rätt att kräva den för vars räkning skatten har betalats på beloppet.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

11 § Den som har betalat skatt enligt 3 § har rätt att kräva mottagaren av ersättningen på beloppet.

Har arbetet utförts av någon annan än mottagaren av ersättningen, får också den som utfört arbetet krävas på beloppet, om föreskrivet skatteavdrag inte har gjorts från ersättningen för arbetet.

12 § Har en företrädare för en juridisk person betalat skatt enligt 6 §, har företrädaren rätt att kräva den juridiska personen på beloppet.

En redare som har betalat skatt enligt 8 § har rätt att kräva sjömannens arbetsgivare på beloppet.

13 § Regressfordran enligt 10-12 §§ får drivas in på det sätt som gäller för indrivning av skatt.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt första stycket.

19 kap. Ränta

Grunder för ränteberäkning

1 § Den skattskyldige skall betala ränta (*kostnadsränta*) eller tillgodoföras ränta (*intäktsränta*) enligt bestämmelserna i detta kapitel.

2 § Ränteberäkningen skall grundas på den sammanlagda skatteskuld eller skattefordran enligt denna lag som den skattskyldige har varje dag.

Basränta

3 § Ränta skall beräknas med utgångspunkt från en räntesats (*basränta*) som motsvarar den räntesats som gäller för sexmånaders statsskuldväxlar. Basräntan skall fastställas till helt procenttal enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen. Den fastställda basräntan skall gälla från och med närmast kommande kalendermånad.

Kostnadsränta

Kostnadsränta på preliminär skatt

4 § När det är fråga om debiterad preliminär skatt som skall betalas in efter den 17 januari taxeringsåret beräknas kostnadsränta från och med den 13 februari taxeringsåret till den dag betalning senast skall ske. Räntan beräknas efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan. Till den del skatten inte överstiger 20 000 kronor räknas dock kostnadsränta i stället från och med den 4 maj taxeringsåret efter en räntesats som motsvarar basräntan.

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

Kostnadsränta på slutlig skatt

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

5 § När det är fråga om skatt enligt ett grundläggande beslut om slutlig skatt efter avdrag enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 och tillägg enligt 11 kap. 14 § andra stycket 2 a och b, beräknas kostnadsränta

1. från och med den 13 februari taxeringsåret till den dag betalning senast skall ske, på sådan del av skatteskulden som den 13 februari översteg 20 000 kronor,
2. från och med den 4 maj taxeringsåret till den dag betalning senast skall ske, på återstående del av skatteskulden.

Räntan beräknas efter en räntesats motsvarande 125 % av basräntan i fall som avses i första stycket 1 och efter en räntesats motsvarande basräntan i fall som avses i första stycket 2.

Kostnadsränta vid anstånd

6 § När det är fråga om skatt som omfattas av anstånd och som skall betalas när anståndstiden gått ut beräknas kostnadsränta från och med dagen efter den då skatten skulle ha betalats, om anstånd inte hade beviljats, till den dag betalning senast skall ske med anledning av beslutet om anstånd.

Vid anstånd enligt 17 kap. 5 eller 7 § skall dock räntan beräknas från och med dagen efter den då anståndet beviljades.

Ränta enligt denna paragraf beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan.

Kostnadsränta vid omprövning och överklagande

7 § När det är fråga om skatt som skall betalas till följd av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol beräknas kostnadsränta från och med dagen efter den då skatten rätteligen skulle ha betalats eller, när det är fråga om slutlig skatt och annat inte sägs i andra stycket, från och med den 13 februari taxeringsåret till den dag betalning senast skall ske med anledning av skattemyndighetens eller domstolens beslut.

Om omprövningsbeslutet eller domstolens beslut avser slutlig skatt och någon del av tidigare debiterad slutlig skatt för samma beskattningsår har betalats in efter den 12 februari taxeringsåret skall, om den delen understiger 20 000 kronor, kostnadsräntan beräknas från och med den 4 maj taxeringsåret på den del av skatten som motsvarar skillnaden mellan 20 000 kronor och vad som betalats in utan föregående debitering.

När det är fråga om ingående mervärdesskatt som skall betalas tillbaka

till följd av ett beslut enligt 9 kap. 5 § femte stycket första meningen mervärdesskattelagen (1994:200) skall kostnadsräntan beräknas från och med dagen efter den dag betalning senast skall ske.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Kostnadsränta enligt första-tredje styckena beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan. Om skatten skall betalas till följd av ett beslut om skönsbeskattning i avsaknad av redovisning enligt 11 kap. 19 § andra stycket beräknas dock kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter.

Kostnadsränta vid för sen betalning

8 § Om betalning inte sker i rätt tid, skall ränta, för tid efter den dag skatten senast skulle ha betalats till dess ränta skall beräknas enligt 9 §, efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter. Till den del skatten inte överstiger 10 000 kronor skall dock ränta beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan.

Kostnadsränta vid indrivning m.m.

9 § När det är fråga om skatt som har lämnats till kronofogdemyndigheten för indrivning eller för verkställighet enligt lagen (-1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan från och med dagen efter den då beslutet om skatten registrerades i utskökningsregistret.

Påförande av kostnadsränta m.m.

10 § Kostnadsränta påförs för varje månad.

Kostnadsränta beräknas inte efter den dag betalning har skett eller statens fordran på skatten har preskriberats.

Befrielse från kostnadsränta

11 § Skattemyndigheten får helt eller delvis befria en skattskyldig från kostnadsränta, om det finns synnerliga skäl.

Intäktsränta

12 § Intäktsränta beräknas från och med dagen efter den då den skattskyldiges betalning bokförs på skattemyndighetens särskilda konto för skattebetalningar enligt denna lag eller ett belopp annars till-

2 § Indrivning får begäras även i andra fall än som anges i 1 §
1. om det kan antas att fordringen kommer att föranleda en konkursansökan,
2. om den skattskyldige redan är försatt i konkurs, eller
3. om det annars finns särskilda skäl.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

3 § Innan indrivning begärs skall den skattskyldige uppmanas att betala skattebeloppet, om inte särskilda skäl talar mot det.

4 § Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

5 § Bestämmelser om när ansökan om verkställighet skall anses gjord finns i 2 kap. 30 § tredje stycket utsökningsbalken.

Ränta

6 § Om en fordran på ett skattebelopp har lämnats för indrivning, skall kronofogdemyndigheten också driva in räntan på beloppet.

Kronofogdemyndigheten skall beräkna räntan för tiden efter det att fordringen har lämnats för indrivning.

Bestämmelser om hur räntan skall beräknas finns i 19 kap. 3, 9 och 10 §§.

Konkurs

7 § Om den skattskyldige är försatt i konkurs, skall fordran på skattebelopp som inte har betalats lämnas till kronofogdemyndigheten för åtgärder som avses i 16 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m., även om förfallodagen ännu inte är inne.

Övergångsbestämmelserna

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Lagen tillämpas första gången när det gäller

- a) F-skatt och särskild A-skatt: på skatt som avser inkomståret 1998,
- b) skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser redovisningsperioden januari 1998,
- c) annan skatt: på skatt som avser det beskattningsår som gått ut närmast före den 1 januari 1999.

2. För inkomståret 1998 skall utan ansökan F-skattsedel utfärdas för den som vid utgången av år 1997 har en F-skattsedel utfärdad enligt 33 b § eller 33 c § uppbördslagen (1953:272).

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

3. Vid beräkning av F-skatt och särskild A-skatt för inkomståret 1998 enligt bestämmelserna om schablonberäkning i 6 kap. 1 och 2 §§ i den nya lagen skall skatten beräknas med utgångspunkt från den slutliga skatten på grund av 1997 års taxering med tillämpning av bestämmelserna i 13 § 1 och 3 mom. uppbördslagen.

4. En skattskyldig som för tidigare år eller redovisningsperioder står i skuld för skatt som uppbärs enligt uppbördslagen, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller mervärdesskattelagen (1994:200) har vid återbetalning enligt 18 kap. 1)4 §§ i den nya lagen rätt att få tillbaka bara vad som överstiger skulden samt ränta och avgift som är hänförlig till skulden.

5. Vid utgången av oktober 1997 upphör följande lagar att gälla:

a) uppbördslagen, som dock, om inte annat följer av 7 eller 8, fortfarande skall tillämpas i fråga om preliminär skatt för tid före den 1 januari 1998 och slutlig skatt på grund av 1998 eller tidigare års taxeringar samt avgift eller ränta på sådan skatt, och

b) lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, som dock, om inte annat följer av 8, fortfarande skall tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter för utgiftsåret 1997 och tidigare år samt avgift eller ränta på dessa.

6. Skatteavdrag från dagpenning från arbetslöshetskassa och kontant arbetsmarknadsstöd skall till utgången av år 1998 göras enligt en särskild skattetabell grundad på en för landet genomsnittlig skattesats till kommunal inkomstskatt under beskattningsåret avrundad till helt krontal.

7. Bestämmelserna i uppbördslagen om arbetsgivarnas medverkan vid uppbörd av kvarstående skatt tillämpas sista gången i fråga om kvarstående skatt enligt 1996 års taxering.

8. Vid tillämpningen av bestämmelserna om begränsning av rätten till återbetalning i 68 § 5 mom. uppbördslagen och 25 § lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall hänsyn tas också till skyldighet att betala skatt enligt den nya lagen.

9. Bestämmelserna om betalningsskyldighet för företrädare för juridisk person i 12 kap. tillämpas från ikraftträdandet även i fråga om innehållen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som tas ut enligt uppbördslagen, lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, lagen (1968:430) om mervärdesskatt eller mervärdesskattelagen. Detsamma gäller i fråga om avgiftstillägg, skattetillägg, ränta och dröjsmålsavgift enligt nämnda lagar.

Äldre bestämmelser om betalningsskyldighet för företrädare gäller fortfarande i fråga om mål om sådan betalningsskyldighet som anhängiggjorts före utgången av år 1997.

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

10. Bestämmelserna i 14 kap. 3–7 §§ gäller från ikraftträdandet i tillämpliga delar även i fråga om skatt eller avgift som tas ut enligt

- a) uppbördslagen,
- b) lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
- c) lagen (1968:430) om mervärdeskatt, eller
- d) mervärdesskattelagen (1994:200).

Paragrafregister

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

I denna bilaga redovisas under de tre närmast följande rubrikerna vilka bestämmelser i uppbördslagen (1953:272), lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare och mervärdesskattelagen (1994:200) som har fått en motsvarighet (om än med vissa större eller mindre ändringar) i skattebetalningslagen. Under den fjärde rubriken redovisas på motsatt sätt vilka bestämmelser i skattebetalningslagen som har motsvarighet i de nyss nämnda lagarna.

När det gäller skattebetalningslagen hänvisas inte alltid till en bestämmelse i den äldre lagstiftningen trots att det i denna i motsvarande fall hänvisats till skattebetalningslagen. Detta hänger samman med att en äldre bestämmelse i vissa fall ersätts av flera nya som var och en för sig inte kan tyckas motsvara den äldre bestämmelsen. Vi har i dessa fall avstått från en hänvisning till den äldre bestämmelsen.

Uppbördslagen (1953:272)

<u>Uppbördslagen (1953:272)</u>	<u>Skattebetalningslagen</u>
1 §	1 kap. 1 och 2 §§
2 § 1 mom. 1 st	1 kap. 3 §
2 § 1 mom. 2 st	1 kap. 4 § 3 st
2 § 2 mom.	1 kap. 6 §
2 § 4 mom.	11 kap. 9 och 11 §§
2 a § 1-2 st	2 kap. 1-3 §§
2 a § 3 st	2 kap. 5 § 1 st
2 b §	--
3 § 1 mom. 1 st	4 kap. 1 §
3 § 1 mom. 2 st	4 kap. 2 §
3 § 2 mom. 1 st	5 kap. 1 §, 2 § 1 st, 3 § 3 och 4 § 1 st 1
3 § 2 mom. 2 st	5 kap. 2 § 2 st
3 § 2 mom. 3 st	5 kap. 6 och 8 §§
3 § 2 mom. 4-5 st	8 kap. 1 och 11 §§
3 § 3 mom. 1 st	6 kap. 1 och 3 §§
3 § 3 mom. 2 st	6 kap. 6 §
3 § 4 mom.	4 kap. 5 §
4 § 1 mom. 1 st	8 kap. 1 och 2 §§ samt 8 § 1 st 4
4 § 1 mom. 2-3 st	8 kap. 3 § 1 och 3 st
4 § 2 mom. 1 st	8 kap. 4 § 1 st
4 § 2 mom. 2-4 st	8 kap. 4 § 2 st

Uppbördslagen (1953:272)Skattebetalningslagen

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

4 § 3 mom. 1 st	8 kap. 3 § 2 st
4 § 4 mom.	8 kap. 8 § 1 st 4
5 §	11 kap. 6 och 7 §§
6 § 1 st	5 kap. 1 § och 8 kap. 1 § 2 st
6 a §	8 kap. 26 §
7 § 1-2 st	8 kap. 8 §
7 § 3 st	8 kap. 10 §
7 § 4 st	5 kap. 3 § 1 och 9 § 1
7 a § 1 st	8 kap. 8 § 1 st 1
7 a § 2 st	5 kap. 3 § 1
8 § 1 st	8 kap. 14 §
8 § 2 st	8 kap. 17 §
8 § 3 st	8 kap. 15 §
8 § 4-5 st	8 kap. 17 §
8 § 6 st	8 kap. 16 §
9 §	8 kap. 18 §
10 § 1-2 st	8 kap. 19 §
10 § 3-4 st	8 kap. 20 §
10 § 5 st a	5 kap. 3 § 6
10 § 5 st b	5 kap. 9 § 2 och 3
10 § 5 st c	5 kap. 9 § 4
10 § 5 st d	5 kap. 9 § 5
10 § 5 st e	5 kap. 9 § 6
10 § 5 st f	5 kap. 9 § 7
10 § 5 st g	5 kap. 3 § 4
10 § 5 st h	8 kap. 24 §
10 § 5 st i	5 kap. 9 § 8
11 § 1 st	8 kap. 21 §
11 § 2 st	8 kap. 22 § 1 st
11 § 3 st	8 kap. 22 § 2-3 st
11 § 4 st	8 kap. 23 §
12 § 2 st	8 kap. 25 §
12 a §	8 kap. 5 §
13 § 1 mom. 1-3 st	6 kap. 1 §

Uppbördslagen (1953:272)Skattebetalningslagen

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

13 § 1 mom. 4 st	6 kap. 2 och 6 §§
13 § 2 mom.	6 kap. 3 §
14 §	7 kap. 1 §
15 §	6 kap. 4 §
16 §	6 kap. 4 §
17 § 1 mom.	10 kap. 1 §
17 § 2 mom.	10 kap. 2 §
18 § 1 och 4 st	10 kap. 25 §
18 § 2-3 st	10 kap. 6 §
19 §	10 kap. 8 §
20 §	10 kap. 5 §
21 §	10 kap. 27 §
22 §	11 kap. 1 § och 23 kap. 1 §
24 § 1 st	11 kap. 6 § 1 st
24 § 2 st	11 kap. 8 §
25 §	6 kap. 4 §
26 § 1 st	11 kap. 4 §
26 § 2 st	16 kap. 5 §
26 § 3 st	11 kap. 4 §
27 § 1 mom.	11 kap. 12 §
27 § 2 mom.	11 kap. 14 §
27 § 3 mom.	19 kap. 5 och 15 §§
27 § 4 mom.	19 kap. 11 §
27 a §	19 kap. 11 §
27 b §	3 kap. 5 § 3 st
28 §	16 kap. 6 § och 20 kap. 1 § 1 st 2
29 §	16 kap. 12 §
31 §	16 kap. 6 § och 20 kap. 1 § 1 st 2

<u>Uppbördslagen (1953:272)</u>	<u>Skattebetalningslagen</u>	Prop. 1996/97:100 Del 2 Bilaga 6
32 §	19 kap. 7 och 15 §§	
32 a §	19 kap. 11 §	
33 §	4 kap. 6 §	
33 a §	4 kap. 16 §	
33 b § 1 st	4 kap. 7 §	
33 b § 2 st	4 kap. 9 §	
33 b § 4 st	4 kap. 10 §	
33 c § 1 st	4 kap. 8 §	
33 c § 2-4 st	4 kap. 11 §	
33 d § 1 st	4 kap. 12 §	
34 §	2 kap. 1 och 2 §§	
35 § 1 st	11 kap. 15 §	
35 § 2-3 st	11 kap. 6 § 2 st	
36 §	11 kap. 3 §	
36 a §	11 kap. 3 §	
38 a §	4 kap. 13 och 14 §§	
38 b § 1 st	4 kap. 15 §	
39 § 1 mom. 1 st	5 kap. 1 § och 2 § 1 st	
39 § 1 mom. 2 st 1	5 kap. 3 § 2	
39 § 1 mom. 2 st 2	5 kap. 3 § 5	
39 § 1 mom. 3-4 st	5 kap. 5 §	
39 § 1 a mom. 4 st	23 kap. 1 §	
39 § 2 mom.	8 kap. 1 § 3 st	
39 § 3 mom.	5 kap. 1 §, 9 § 1 och 23 kap. 1 §	
1 st 3 anvisningarna till 39 §	5 kap. 10 § 2	
40 § 1 mom. 1 st	5 kap. 16 § 1 st	
40 § 1 mom. 2 st	8 kap. 6 § 1 st och 14 § 1 st	
40 § 3 mom.	8 kap. 6 § 2 st	
5 st anvisningarna till 40 §	5 kap. 14 §	
6 st anvisningarna till 40 §	5 kap. 16 § 3 st	

Uppbördslagen (1953:272)Skattebetalningslagen

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

40 a §	5 kap. 7 §
41 § 1 mom.	8 kap. 7 §
43 § 1 mom. 1 st	5 kap. 12 §
44 a § 1 st	5 kap. 11 § 1-2 st
44 a § 2 st	5 kap. 11 § 3 st
45 § 1 mom.	6 kap. 5 §, 8 kap. 11 och 29 §§, 14 kap. 1 § samt 18 kap. 3 §
45 § 2 mom.	6 kap. 5 §, 8 kap. 11 och 29 §§ samt 18 kap. 2 §
45 § 3 mom.	8 kap. 27 och 28 §§ samt 18 kap. 3 § 4 st
2 st anvisningarna till 45 §	18 kap. 3 §
46 § 2 mom. 4 st	8 kap. 13 §
46 § 3 mom. 2 st	5 kap. 16 § 2 st
46 § 3 mom. 3 st	5 kap. 13 §
47 §	5 kap. 14 §
48 § 1 mom. 1 st	17 kap. 7 §
48 § 1 mom. 2 st	17 kap. 9 §
48 § 2 mom.	17 kap. 5 och 9 §§
48 § 3 mom.	17 kap. 11 §
48 § 4-5 mom.	17 kap. 4 och 9 §§
Anvisningarna till 48 §	17 kap. 5 §
49 § 1 mom.	17 kap. 2 §
49 § 2 mom. 1 st	17 kap. 9 §
49 § 2 mom. 2-3 st	17 kap. 3 §
49 § 2 a mom.	17 kap. 6 §
49 § 3 mom. 1 st	17 kap. 2 § 2 st
49 § 3 mom. 2 st	17 kap. 11 §
49 § 4 mom.	19 kap. 6 och 15 §§
49 § 5 mom.	19 kap. 11 §
50 § 1 st	17 kap. 8 §
51 § 1 st	17 kap. 10 §
52 § 1 st	16 kap. 1, 2, 4 och 8 §§

Uppbördslagen (1953:272)Skattebetalningslagen

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

52 § 2 st	16 kap. 1-2 §§
52 § 3 st	2 kap. 6 § 3 st
52 § 4 st	16 kap. 3 §
52 a § 2 st	18 kap. 3 § 3 st
53 § 2 mom.	10 kap. 24 § och 17 kap. 1 §
54 § 1 mom. 1 st	10 kap. 9, 18, 19, 22 och 25 §§
54 § 1 mom. 2 st	10 kap. 10 §
54 § 1 mom. 3 st	10 kap. 25 §
54 § 1 mom. 4 st	10 kap. 17 §
54 § 1 mom. 6-7 st	10 kap. 9, 17, 18, 19, 22 och 25 §§
54 § 2 mom.	10 kap. 27 §
56 § 2 st	16 kap. 13 §
58 § 1 mom.	19 kap. 8 och 10 §§
58 § 6 mom.	19 kap. 11 §
59 § 1 st	20 kap. 1 §
59 § 2 st	20 kap. 4 §
59 § 3 st	20 kap. 7 §
61 § 1 mom.	12 kap. 9 §
68 § 1 mom.	11 kap. 13 och 14 §§ samt 18 kap. 1 §
68 § 2 mom.	18 kap. 2 och 7 §§
68 § 3-5 mom.	18 kap. 7 §
68 § 6 mom. 1 st	18 kap. 8 §
68 § 6 mom. 2-3 st	18 kap. 9 §
69 § 1 mom.	19 kap. 12-15 §§
69 § 2 mom.	19 kap. 12-15 §§
69 a §	18 kap. 5 och 6 §§
73 § 1 st	14 kap. 8 § 2 st
73 § 2 st	23 kap. 9 §
75 § 1-2 st	11 kap. 19 §
75 § 3-5 st	12 kap. 1 § 2-3 st
75 a § 3 st	19 kap. 8 §

Uppbördslagen (1953:272)Skattebetalningslagen

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

75 b §	17 kap. 2 och 3 §§
75 c § 1 st	12 kap. 3 § 1 st
75 c § 2 st	12 kap. 3 § 2 st
75 c § 3 st	12 kap. 3 § 1 st
75 c § 4 st	12 kap. 4 §
75 d § 1 st	12 kap. 3 § 1 st
75 d § 2 st	12 kap. 4 §
75 d § 3 st	20 kap. 1 §
75 e § 1 st	12 kap. 11 §
75 e § 2 st	12 kap. 13 §
76 § 1 st	12 kap. 10 §
76 § 2-3 st	12 kap. 13 §
77 § 1 st	12 kap. 2 §
77 § 2 st	11 kap. 16 §
77 § 3 st	11 kap. 18 §
77 § 5 st	11 kap. 14 § 2 st 1 b
77 a § 1 st	12 kap. 6 §
77 a § 2 st	12 kap. 7 §
77 a § 3 st	12 kap. 12 § 1 st
77 a § 4 st	12 kap. 13 §
77 c §	1 kap. 4 § 2 st 1
78 § 1 mom. 1-2 st	14 kap. 2 §
78 § 2 mom. 1 st	14 kap. 3 och 5 §§
78 § 2 mom. 2 st	14 kap. 8 § 1 st
78 § 2 a mom.	14 kap. 6 §
78 § 2 b mom.	14 kap. 7 §
78 a §	11 kap. 2 § 2 st
78 b § 1 st	12 kap. 8 §, 12 § 2 st och 13 § 1 st
78 b § 2 st	12 kap. 13 § 2 st
83 §	4 kap. 15 §, 5 kap. 15 §, 10 kap. 5, 8, 10, 27 och 32 §§, 14 kap. 3 och 4 §§ samt 23 kap. 2 §
84 § 1-3 st	21 kap. 1 §

Uppbördslagen (1953:272)Skattebetalningslagen

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

85 §	21 kap. 3 § 1 st
86 § 1-2 st	21 kap. 4 §
86 § 3 st	21 kap. 5 §
86 § 4 st	2 kap. 6 § 1-2 st
87 §	21 kap. 6 §
88 §	21 kap. 3 § 2 st
89 §	21 kap. 8 §
90 §	21 kap. 9 §
91 §	21 kap. 10 §
92 §	21 kap. 11 och 12 §§
93 §	21 kap. 13 §
94 § 1 st	21 kap. 14 §
94 § 3 st	21 kap. 15 § 2 st
94 § 4 st	21 kap. 17 §
95 §	11 kap. 20 §
96 §	22 kap. 1 §
97 §	22 kap. 2 §
98 § 1 st	22 kap. 3 §
98 § 2 st	22 kap. 4 §
98 § 3 st	22 kap. 6 § 2 st
98 § 4 st	22 kap. 3 §
99 § 1 mom.	22 kap. 6 § 1 st
99 § 2 mom.	22 kap. 2 §
100 § 1-2 st	22 kap. 7 §
100 § 3 st	22 kap. 9 § 1 st
101 § 1 st	22 kap. 13 §
101 § 2 st	22 kap. 12 §
102 §	22 kap. 11 §

Uppbördslagen (1953:272)

103 § 1 st
103 § 2 st

105 §

Skattebetalningslagen

23 kap. 7 §
23 kap. 8 §

2 kap. 5 § 2 st

Prop. 1996/97:100

Del 2
Bilaga 6

Lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

Lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare

Skattebetalningslagen

1 §	1 kap. 1 §
2 §	1 kap. 6 §
3 § 1 st	2 kap. 1-3 §§
3 § 3 st	2 kap. 5 § 1 st
4 § 1 st	10 kap. 9 och 17 §§
5 §	9 kap. 2 §
6 §	9 kap. 3 §
7 § 1 st	10 kap. 24 §
7 § 2 st	10 kap. 12 §
7 § 3-4 st	10 kap. 24 §
8 §	9 kap. 1 §, 23 kap. 1 §
10 § 1 st	11 kap. 2 § 1 st
10 § 2 st	11 kap. 2 § 2 st
10 § 3 st	11 kap. 19 §
11 § 1 st	11 kap. 16 §
11 § 2 st	11 kap. 18 §
12 § 1 st	16 kap. 1-4 och 8 §§
12 § 2 st	16 kap. 6 §
13 §	17 kap. 2, 9 och 11 §§ samt 19 kap. 6, 11 och 15 §§
14 §	19 kap. 7, 8, 11 och 15 §§
15 § 1 st	12 kap. 6 §
15 § 2 st	12 kap. 7 §
15 § 3 st	12 kap. 12 § 1 st
15 § 4 st	12 kap. 13 §
16 § 1 st	12 kap. 3 § 1 st
16 § 2 st	12 kap. 4 §

Lagen (1984:668) om uppbörd
av socialavgifter från arbetsgivare

Skattebetalningslagen

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

16 § 3 st	12 kap. 4 §
16 § 4 st	1 kap. 4 § 2 st
17 §	5 kap. 5 §
18 § 1 st	12 kap. 3 § 1 st
18 § 2 st	12 kap. 11 §
18 § 3-4 st	12 kap. 13 §
19 §	12 kap. 9 §
20 § 1 st	12 kap. 8 §, 12 § 2 st och 13 § 1 st
20 § 2 st	12 kap. 13 § 2 st
22 d §	13 kap. 1 §
22 e §	12 kap. 5 §
23 §	18 kap. 1, 2 och 7 §§
24 §	19 kap. 12-15 §§
25 §	18 kap. 7 §
27 § 1 st	14 kap. 3 §
27 § 2 st	14 kap. 5 §
27 § 3 st	23 kap. 2 §
27 § 4 st	14 kap. 8 § 1 st
27 a §	14 kap. 6 §
27 b §	14 kap. 7 §
28 §	19 kap. 7-11 och 15 §§
28 a §	20 kap. 1, 4 och 7 §§
29 § 1 st	14 kap. 8 § 2 st
38 §	15 kap. 1 §
39 §	15 kap. 2 §
40 §	15 kap. 2 §

Lagen (1984:668) om uppbörd
av socialavgifter från arbetsgivare

Skattebetalningslagen

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

40 a §	15 kap. 3 §
41 §	15 kap. 5 §
42 §	15 kap. 4 §
43 §	15 kap. 7 §
44 § 2 st	22 kap. 9 § 2 st
46 § 2 st	15 kap. 4 § 4
47 § 1 st	15 kap. 8 §
47 § 2 st	15 kap. 10 §
48 §	15 kap. 7 § 2 st och 23 kap. 1 §
49 § 1 st	23 kap. 5 §
49 § 2 st	1 kap. 4 § 1 st
50 §	21 kap. 1 §
51 § 2 st	21 kap. 3 § 1 st
52 § 1-2 st	21 kap. 4 §
52 § 3 st	2 kap. 6 § 1-2 st
53 §	21 kap. 5 §
54 §	21 kap. 6 §
55 §	21 kap. 7 §
56 §	21 kap. 3 § 2 st
57 § 1-2 st	21 kap. 8 §
57 § 3 st	21 kap. 7 §
58 § 1 st	21 kap. 9 §
58 § 3 st	21 kap. 9 §
59 §	21 kap. 10 §
60 §	21 kap. 11 och 12 §§

Lagen (1984:668) om uppbörd
av socialavgifter från arbetsgivare

Skattebetalningslagen

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

61 §	21 kap. 11 och 12 §§
62 § 1-2 st	21 kap. 13 § 1-2 st
63 §	21 kap. 14 §
64 § 1 st	21 kap. 15 § 1 st
64 § 2 st	21 kap. 16 §
64 § 3 st	21 kap. 17 §
65 § 1-2 st	21 kap. 18 §
65 § 3-4 st	21 kap. 19 §
66 §	21 kap. 20 §
67 §	11 kap. 20 §
68 §	22 kap. 1 §
69 §	22 kap. 2 §
70 § 1 st	22 kap. 3 §
70 § 2 st	22 kap. 4 §
70 § 4 st	22 kap. 3 § 2 st
71 §	22 kap. 5 §
72 § 1 st	22 kap. 6 § 1 st
73 §	22 kap. 7 §
74 § 1 st	22 kap. 9 § 1 st
75 §	22 kap. 8 §
76 § 1 st	22 kap. 10 §
76 § 2 st	22 kap. 11 §
77 §	22 kap. 13 §
78 § 1 st	23 kap. 7 §
78 § 3 st	23 kap. 8 §

Mervärdesskattelagen (1994:200)

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

Mervärdesskattelagen (1994:200)

Skattebetalningslagen

6 kap.

2 § andra meningen 23 kap. 3 §

12 kap.

1 § 2 st 2 kap. 5 § 2 st

1 § 3 st 2 kap. 8 §

1 § 4 st 2 kap. 7 §

1 a § 2 kap. 4 §

3 § 1 kap. 1 § 6 och 7

13 kap.

1 a § 1 st första meningen 10 kap. 9 § 3-5, 17 § 1 st 5 samt
31 § 2 st andra meningen

1 a § 1 st andra meningen och 2 st 10 kap. 30 §

2 § 10 kap. 28 §

3 § --

4 § --

5 § 10 kap. 37 §

29 § 10 kap. 17 § 1 st 5 och 2 st

30 § 10 kap. 33 §

14 kap.

1 § 3 kap. 1 §

2 § 1 st 3 kap. 2 § 1 st

2 § 2 st 3 kap. 2 § 3 st

3 § 10 kap. 9 § 3-5, 11 §, 31 § 1 st och
32 § 1 st

4 § 10 kap. 25 §, 26 § och 32 § 2 st

5 § första meningen 10 kap. 13 § 1 st

5 § andra meningen 10 kap. 32 § 1 st första meningen

<u>Mervärdesskattelagen (1994:200)</u>	<u>Skattebetalningslagen</u>	Prop. 1996/97:100 Del 2 Bilaga 6
6 §	10 kap. 28 §	
7 §	--	
8 § 1 st	10 kap. 14 §	
8 § 2 st	10 kap. 15 §	
8 § 3 st	--	
11 §	10 kap. 25 §	
12 §	10 kap. 18 och 19 §§ samt 32 § 1 st andra meningen	
13 §	--, jfr 10 kap. 18 §	
14 §	10 kap. 24 §	
15 §	--	
16 §	10 kap. 27 § och 23 kap. 2 § samt 32 § 3 st	
17 § 1 st	14 kap. 2 §	
17 § 2-3 st	--	
18 §	23 kap. 5 §	
19 §	3 kap. 2 § 1 st	
20 § första meningen	--	
20 § andra meningen	3 kap. 2 § 2 st	
21 §	3 kap. 2 § 3 st	
22 §	3 kap. 3 §	
23 §	2 kap. 1 och 2 §§	
24 §	--	
25 §	--	
26 och 27 §§	3 kap. 4 § och 23 § 2 §	
28 §	10 kap. 31 § 2 st	

<u>Mervärdesskattelagen (1994:200)</u>	<u>Skattebetalningslagen</u>	Prop. 1996/97:100 Del 2 Bilaga 6
29 §	10 kap. 28 §	
30 §	10 kap. 16 §	
30 a §	10 kap. 34 §	
30 b §	10 kap. 35 §	
30 c §	10 kap. 36 §	
30 d § 1 st	15 kap. 6 § 1 st	
30 d § 2 st	15 kap. 7 §	
15 kap.		
1 §	11 kap. 1 §	
2 § 1 st	11 kap. 16 §	
2 § 2 st	11 kap. 18 §	
3 § 1 st	21 kap. 1 § 1 st	
3 § 2 st	21 kap. 1 § 3 st	
3 § 3 st	21 kap. 3 § 1 st	
4 §	21 kap. 4 §	
5 §	2 kap. 6 § 1-2 st	
6 §	21 kap. 6 §	
7 §	21 kap. 3 § 2 st	
8 §	21 kap. 8 §	
9 §	21 kap. 9 §	
10 §	21 kap. 10 §	
11 § 1 st	21 kap. 11 §	
11 § 2 st	11 § 2 st	
12 §	21 kap. 13 § 1-2 st	
13 §	21 kap. 14 §	

<u>Mervärdesskattelagen (1994:200)</u>	<u>Skattebetalningslagen</u>	Prop. 1996/97:100 Del 2 Bilaga 6
14 § 1 st	21 kap. 15 § 1 st	
14 § 2 st	21 kap. 16 §	
15 §	21 kap. 17 §	
16 § 1-2 st	21 kap. 18 §	
16 § 3 st	21 kap. 19 § 1 st	
17 §	21 kap. 19 § 2 st	
18 §	21 kap. 20 §	
19 §	11 kap. 20 §	
20 § första-andra meningarna	11 kap. 2 § 1 st	
20 § tredje meningen	11 kap. 19 § 2 st	
21 §	11 kap. 2 § 2 st	
16 kap.		
1 §	16 kap. 4 § samt 17 kap. 1 §	
2 § 1 st första meningen	16 kap. 6 §	
2 § 1 st andra meningen	1 kap. 4 § 2 st 2	
2 § 2 st	17 kap. 7 §	
3 §	16 kap. 2 och 3 §§	
4 §	--	
5 § 1 st	17 kap. 7 §	
5 § 2 st	17 kap. 11 §	
6 §	17 kap. 2 och 3 §§	
7 §	19 kap. 8 och 11 §§	
8 och 9 §§	18 kap.	
10 §	18 kap. 8 och 9 §§	
11 §	--	
12 §	19 kap. 7 §	
13 §	19 kap. 6 §	

<u>Mervärdesskattelagen (1994:200)</u>	<u>Skattebetalningslagen</u>	Prop. 1996/97:100 Del 2 Bilaga 6
14 §	19 kap. 11 §	
15 §	19 kap. 12-14 §§	
16 § 1 st	20 kap. 1 §	
16 § 2 st	20 kap. 4 §	
16 § 3 st	23 kap. 7 §	
16 § 4 st	20 kap. 7 §	
17 § 1-2 st	12 kap. 6 §	
17 § 3 st	12 kap. 7 §	
17 § 4 st	12 kap. 12 § 1 st	
17 § 5 st	12 kap. 13 § 2 st	
18 §	1 kap. 4 § 2 st 1 samt 12 kap. 13 § 1 st	
17 kap.		
1 § 1 st	14 kap. 8 § 2 st	
1 § 2 st	23 kap. 9 §	
2 § 1 st	14 kap. 3 §	
2 § 2 st	23 kap. 2 §	
3 §	14 kap. 5 §	
4 §	14 kap. 6 §	
5 § 1 st	14 kap. 4 §	
5 § 2 st	14 kap. 5 §	
5 § 3 st	14 kap. 8 § 1 st	
6 § 1 st	23 kap. 2 §	
6 § 2 st	--	
7 §	14 kap. 7 §	
18 kap.		
1 §	15 kap. 1 § 1-2 st och 3 st 2	
2 §	15 kap. 2 §	
3 §	15 kap. 3 §	
4 §	15 kap. 5 § 1 st	

<u>Mervärdesskattelagen (1994:200)</u>	<u>Skattebetalningslagen</u>	Prop. 1996/97:100 Del 2 Bilaga 6
5 §	15 kap. 4 § 1-3	
6 §	15 kap. 7 §	
7 § 1 st	15 kap. 9 §	
7 § 2 st	21 kap. 7 § och 22 kap. 5 §	
8 § 1 st	15 kap. 8 §	
8 § 2 st	15 kap. 10 §	
9 §	15 kap. 7 § 2 st	
10 §	15 kap. 11 §	
11 §	15 kap. 4 § 4	
12 §	21 kap. 13 § 3 st	
13 §	15 kap. 12 §	
20 kap.		
1 §	22 kap. 1 §	
2 §	--	
3 §	22 kap. 2 §	
4 § 1-2 st	22 kap. 3 § 1 st	
4 § 3 st	(har flyttats till 20 kap. 1 § ML)	
5-7 §§	22 kap. 6 §	
8 § 1-2 st	22 kap. 7 §	
8 § 3 st	22 kap. 8 §	
9 § 1 st	22 kap. 13 §	
9 § 2 st	22 kap. 11 § 5	
22 kap.		
3 §	--	
4 §	12 kap. 9 §	
6 §	23 kap. 4 §	
7 §	23 kap. 6 §	

<u>Mervärdesskattelagen (1994:200)</u>	<u>Skattebetalningslagen</u>	Prop. 1996/97:100
8 §	23 kap. 2 § 1 st andra meningen och 2-3 st	Del 2 Bilaga 6
9 §	13 kap. 1 §	

Skattebetalningslagen

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

Skattebetalningslagen

Uppbördslagen (1953:272, UBL),
lagen (1986:668) om uppbörd av
socialavgifter från arbetsgivare
(USAL) eller mervärdesskattela-
gen (1994:200, ML)

1 kap.

1 §	1 § UBL, 1 § USAL, 12 kap. 3 § ML
2 §	1 § UBL
3 §	2 § 1 mom. 1 st UBL
4 § 1 st	49 § 2 st USAL
4 § 2 st	16 kap. 2 § 1 st andra meningen ML
4 § 3 st	2 § 1 mom. 2 st UBL
5 §	--
6 §	2 § 2 mom. UBL, 2 § USAL

2 kap.

1 §	2 a § 1-2 st UBL, 3 § 1 st USAL, 12 kap. 1 § och 14 kap. 23 § ML
2 §	2 a § 1-2 st och 34 § UBL, 3 § 1 st USAL, 12 kap. 1 § och 14 kap. 23 § ML
3 §	2 a § 2 st UBL, 3 § 1 st USAL
4 §	12 kap. 1 a § ML
5 § 1 st	2 a § 3 st UBL, 3 § 3 st USAL,
5 § 2 st	12 kap. 1 § 2 st ML 105 § UBL
6 § 1-2 st	86 § 4 st UBL, 52 § 3 st USAL, 15 kap. 5 § ML
6 § 3 st	52 § 3 st UBL
7 §	12 kap. 1 § 4 st ML

<u>Skattebetalningslagen</u>	<u>Uppbördslagen (1953:272, UBL), lagen (1986:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare (USAL) eller mervärdesskattelagen (1994:200, ML)</u>	Prop. 1996/97:100 Del 2 Bilaga 6
8 §	12 kap. 1 § 3 st ML	
3 kap.		
1 §	14 kap. 1 § ML	
2 § 1 st	14 kap. 2 § 1 st ML	
2 § 2 st	14 kap. 20 § andra meningen ML	
2 § 3 st	14 kap. 2 § 2 st och 21 § ML	
3 §	14 kap. 22 § ML	
4 §	14 kap. 26 och 27 §§ ML	
5 § 1-2 st	--	
5 § 3 st	27 b § UBL	
6 §	--	
4 kap.		
1 §	3 § 1 mom. 1 st UBL	
2 §	3 § 1 mom. 2 st UBL	
3 §	--	
4 §	3 § 3 mom. 1 st UBL	
5 §	3 § 4 mom. UBL	
6 §	33 § UBL	
7 §	33 b § 1 st UBL	
8 §	33 c § 1 st UBL	
9 §	33 b § 2 st UBL	
10 §	33 b § 4 st UBL	
11 §	33 c § 2-4 st UBL	

Skattebetalningslagen

Uppbördslagen (1953:272, UBL),
lagen (1986:668) om uppbörd av
socialavgifter från arbetsgivare
(USAL) eller mervärdesskattela-
gen (1994:200, ML)

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

12 §	33 d § 1 st UBL
13 §	38 a § 1 och 3 st UBL
14 §	38 a § 2-3 st UBL
15 §	38 b § 1 st UBL
16 §	33 a § 1 st UBL
5 kap.	
1 §	39 § 1 mom. 1 st och 3 mom. UBL
2 § 1 st	3 § 2 mom. 1 st och 39 § 1 mom. 1 st UBL
2 § 2 st	3 § 2 mom. 2 st UBL
3 § 1	7 a § 2 st UBL
3 § 2	39 § 1 mom. 2 st 1 UBL
3 § 3	3 § 2 mom. 1 st UBL
3 § 4	10 § 5 st g UBL
3 § 5	39 § 1 mom. 2 st 2 UBL
3 § 6	10 § 5 st a UBL
3 § 7	--
4 § 1	3 § 2 mom. 1 st UBL
4 § 2-4	--
5 §	39 § 1 mom. 3-4 st UBL, 17 § USAL
6 §	3 § 2 mom. 3 st UBL
7 §	40 a § UBL
8 §	3 § 2 mom. 3 st UBL

Skattebetalningslagen

Uppbördslagen (1953:272, UBL),
lagen (1986:668) om uppbörd av
socialavgifter från arbetsgivare
(USAL) eller mervärdesskattelagen
(1994:200, ML)

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

9 § 1	39 § 3 mom. UBL
9 § 2-3	10 § 5 st b UBL
9 § 4	10 § 5 st c UBL
9 § 5	10 § 5 st d UBL
9 § 6	10 § 5 st e UBL
9 § 7	10 § 5 st f UBL
9 § 8	10 § 5 st i UBL
10 §	1 st 3 anvisningarna till 39 § UBL
11 § 1-2 st	44 a § 1 st UBL
11 § 3 st	44 a § 2 st UBL
12 §	43 § 1 mom. 1 st UBL
13 §	46 § 3 mom. 3 st UBL
14 §	5 st anvisningarna till 40 § och 47 § UBL
15 §	83 § UBL
16 § 1 st	40 § 1 mom. 1 st UBL
16 § 2 st	46 § 3 mom. 2 st UBL
16 § 3 st	6 st anvisningarna till 40 § UBL
6 kap.	
1 §	13 § 1 mom. 1-3 st och 3 mom. UBL
2 §	13 § 1 mom. 4 st UBL
3 §	13 § 2 mom. UBL
4 §	15 och 16 §§ UBL
5 §	45 § 1 mom. UBL

Skattebetalningslagen

Uppbördslagen (1953:272, UBL),
lagen (1986:668) om uppbörd av
socialavgifter från arbetsgivare
(USAL) eller mervärdesskattela-
gen (1994:200, ML)

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

6 §	3 § 3 mom. 2 st och 13 § 1 mom. 4 st UBL
7 kap.	
1 §	14 § UBL
8 kap.	
1 § 1 st	4 § 1 mom. 1 st UBL
1 § 2 st	5 § 1 st UBL
1 § 3 st	39 § 2 mom. UBL
2 §	4 § 1 mom. 1 st UBL
3 § 1 st	4 § 1 mom. 2 st UBL
3 § 2 st	4 § 3 mom. 1 st UBL
3 § 3 st	4 1 mom. 3 st UBL
4 § 1 st	4 § 2 mom. 1 st UBL
4 § 2 st	4 § 2 mom. 2-4 st UBL
5 §	12 a § UBL
6 § 1 st	40 § 1 mom. 2 st UBL
6 § 2 st	40 § 3 mom. UBL
7 §	41 § 1 mom. UBL
8 §	4 § 4 mom., 7 § 1-2 st samt 7 a § 1 st UBL
9 §	--
10 §	7 § 3 st UBL
11 §	3 § 2 mom. 4-5 st UBL
12 §	45 § 1 mom. 1 st UBL
13 §	46 § 2 mom. 4 st UBL
14 §	8 § 1 st UBL

<u>Skattebetalningslagen</u>	<u>Uppbördslagen (1953:272, UBL), lagen (1986:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare (USAL) eller mervärdesskattela- gen (1994:200, ML)</u>	Prop. 1996/97:100 Del 2 Bilaga 6
15 §	8 § 3 st UBL	
16 §	8 § 6 st UBL	
17 §	8 § 4-5 st UBL	
18 §	9 § UBL	
19 §	10 § 1-2 st UBL	
20 §	10 § 3-4 st UBL	
21 §	11 § 1 st UBL	
22 § 1 st	11 § 2 st UBL	
22 § 2-3 st	11 § 3 st UBL	
23 §	11 § 4 st UBL	
24 §	10 § 5 st h UBL	
25 §	12 § 2 st UBL	
26 §	6 a § UBL	
27 §	45 § 3 mom. 1 st UBL	
28 §	45 § 3 mom. 2 st UBL	
29 §	45 § 1 och 2 mom. UBL	
9 kap.		
1 §	8 § USAL	
2 §	5 § USAL	
3 §	6 § USAL	
10 kap.		
1 §	17 § 1 mom. UBL	
2 §	17 § 2 mom. UBL	

Skattebetalningslagen

Uppbördslagen (1953:272, UBL),
lagen (1986:668) om uppbörd av
socialavgifter från arbetsgivare
(USAL) eller mervärdesskattela-
gen (1994:200, ML)

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

3 §	--
4 §	--
5 §	20 § UBL
6 §	18 § 2-3 st UBL
7 §	18 § 1 st UBL
8 §	19 § UBL
9 §	54 § 1 mom. 1 och 6 st UBL, 4 § 1 st USAL och 14 kap. 3 § ML
10 §	54 § 1 mom. 2 st UBL
11 §	14 kap. 3 § 2 st ML
12 §	7 § 2 st USAL
13 § 1 st	14 kap. 5 § första meningen ML
14 §	14 kap. 8 § 1 st ML
15 §	14 kap. 8 § 2 st ML
16 §	14 kap. 30 § ML
17 § 1 st	54 § 1 mom. 4, 6 och 7 st UBL, 4 § 1 st USAL, 13 kap. 1 a § 1 st första meningen, 4 och 29 §§ ML
17 § 2 st	13 kap. 29 § ML
18 §	54 § 1 mom. 1 och 6 st UBL, 4 § 1 st USAL, 14 kap. 12 och 13 §§ ML
19 §	54 § 1 mom. 1 och 6 st UBL, 4 § 1 st USAL, 14 kap. 12 § ML
20 §	

<u>Skattebetalningslagen</u>	--	Prop. 1996/97:100
	<u>Uppbördslagen (1953:272, UBL), lagen (1986:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare (USAL) eller mervärdesskattela- gen (1994:200, ML)</u>	Del 2 Bilaga 6
21 §	--	
22 §	54 § 1 mom. 1 och 6 st UBL, 4 § 1 st USAL	
23 §	54 § 1 mom. UBL, 4 § 1 st USAL	
24 §	53 § 2 mom. UBL, 7 § 1, 3 och 4 st USAL, 14 kap. 14 § ML	
25 §	18 § 1 och 4 st, 54 § 1 mom. 1, 3 och 7 st UBL, 4 § 1 st USAL, 14 kap. 4 och 11 §§ ML	
26 §	--	
27 §	21 §, 54 § 2 mom. och 83 § UBL, 4 § 1 st USAL, 14 kap. 16 § ML	
28 §	13 kap. 2 § och 14 kap. 6 och 29 §§ ML	
29 §	--	
30 §	13 kap. 1 a § 1 st andra meningen och 2 st ML	
31 §	14 kap. 3 § 1 st och 28 § ML	
32 §	14 kap. 3-5 §§, 12 § 2 st och 16 § ML	
33 §	13 kap. 30 § ML	
34 §	14 kap. 30 a § ML	
35 §	14 kap. 30 b § ML	
36 §	14 kap. 30 c § ML	
37 §	13 kap. 5 § ML	

Skattebetalningslagen

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

Uppbördslagen (1953:272, UBL),
lagen (1986:668) om uppbörd av
socialavgifter från arbetsgivare
(USAL) eller mervärdesskattela-
gen (1994:200, ML)

11 kap.

1 §

22 § UBL, 15 kap. 1 § ML

2 § 1 st

2 § 2 st

10 § 1 st USAL, 15 kap. 20 § ML
78 a § UBL, 10 § 2 st USAL, 15
kap. 21 § ML

3 §

36 och 36 a §§ UBL

4 §

26 § 1 och 3 st UBL

5 §

26 § 2 st UBL

6 § 1 st

6 § 2 st

24 § 1 st UBL
35 § 2-3 st UBL

7 §

5 § 1 st UBL

8 §

24 § 2 st UBL

9 §

22 § UBL

10 §

--

11 §

2 § 4 mom. UBL

12 §

27 § 1 mom. UBL

13 §

--

14 §

27 § 2 mom. UBL

15 §

35 § 1 st UBL

16 §

77 § 2 st UBL, 11 § 1 st USAL,
15 kap. 2 § 1 st ML

17 §

--

18 §

77 § 3 st UBL, 11 § 2 st USAL,
15 kap. 2 § 2 st ML

<u>Skattebetalningslagen</u>	<u>Uppbördslagen (1953:272, UBL), lagen (1986:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare (USAL) eller mervärdesskattelagen (1994:200, ML)</u>	Prop. 1996/97:100 Del 2 Bilaga 6
19 §	75 § 1 st UBL, 10 § 3 st USAL, 15 kap. 20 § ML	
20 §	95 § UBL, 67 § USAL, 15 kap. 19 § ML	
12 kap.		
1 § 1 st	75 § 1 st UBL	
1 § 2 st	75 § 3-5 st UBL	
2 §	77 § 1 st UBL	
3 §	75 c § 1-3 st UBL, 16 § 1 st USAL	
4 §	75 c § 4 st och 75 d § 2 st UBL, 16 § 2-3 st USAL	
5 §	22 e § USAL	
6 §	77 a § 1 st UBL, 15 § 1 st USAL, 16 kap. 17 § 1-2 st ML	
7 §	77 a § 2 st UBL, 15 § 2 st USAL, 16 kap. 17 § 3 st ML	
8 §	78 b § 1 st UBL, 20 § 1 st USAL	
9 §	61 § 1 mom. UBL, 19 § USAL, 22 kap. 4 § ML	
10 §	76 § 1 st UBL	
11 §	75 e § 1 st UBL, 18 § 2 st USAL	
12 §	77 a § 3 st och 78 b § UBL, 15 § 3 st och 20 § 1 st USAL, 16 kap. 17 § 4 st ML	
13 §	75 e § 2 st, 76 § 2-3 st, 77 a § 3-4 st och 78 b § 1-2 st UBL, 15 § 3-4 st, 18 § 3-4 st och 20 § 1-2 st USAL, 16 kap. 17 § 5 st ML	

Skattebetalningslagen

Uppbördslagen (1953:272, UBL),
lagen (1986:668) om uppbörd av
socialavgifter från arbetsgivare
(USAL) eller mervärdesskattela-
gen (1994:200, ML)

Prop. 1996/97:100
Del 2
Bilaga 6

13 kap.

1 § 22 d § USAL, 22 kap. 9 § ML

2 § --

14 kap.

1 § 45 § 1 mom. 6 st UBL

2 § 78 § 1 mom. 1-2 st UBL, 14 kap.
17 § ML

3 § 78 § 2 mom. 1 st UBL, 27 § 1 st
USAL, 17 kap. 2 § 1 st ML

4 § 17 kap. 5 § 1 st ML

5 § 78 § 2 mom. 1 st UBL, 27 § 2 st
USAL, 17 kap. 3 § och 5 § 2 st
ML

6 § 78 § 2 a mom. UBL, 27 a § USAL,
17 kap. 4 § ML

7 § 78 § 2 b mom. UBL, 27 b §
USAL, 17 kap. 7 § ML

8 § 1 st 78 § 2 mom. 2 st UBL, 27 § 4 st
USAL, 17 kap. 5 § 3 st ML

8 § 2 st 73 § 1 st UBL, 29 § 1 st USAL,
17 kap. 1 § 1 st ML

15 kap.

1 § 38 § USAL, 18 kap. 1 § ML

2 § 39 och 40 §§ USAL, 18 kap. 2 §
ML

3 § 40 a § USAL, 18 kap. 3 § ML

4 § 42 § och 46 § 2 st USAL, 18 kap.
5 och 11 §§ ML

5 §

	41 § USAL, 18 kap. 4 § ML	Prop. 1996/97:100 Del 2 Bilaga 6
<u>Skattebetalningslagen</u>		
	<u>Uppbördslagen (1953:272, UBL), lagen (1986:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare (USAL) eller mervärdesskattela- gen (1994:200, ML)</u>	
6 §		
7 §	14 kap. 30 d § 1 st ML	
8 §	43 § USAL, 14 kap. 30 d § 2 st och 18 kap. 6 och 9 §§ ML	
9 §	47 § 1 st USAL, 18 kap. 8 § 1 st ML	
10 §	18 kap. 7 § 1 st ML	
11 §	47 § 2 st USAL, 18 kap. 8 § 2 st ML	
12 §	18 kap. 10 § ML	
16 kap.	18 kap. 13 § ML	
1 §		
2 §	52 § 1-2 st UBL, 12 § 1 och 2 st USAL	
3 §	52 § 1 st UBL, 12 § 1 st USAL, 16 kap. 3 § ML	
4 §	52 § 4 st UBL, 12 § 1 st USAL, 16 kap. 3 § ML	
5 §	52 § 1 st UBL, 12 § 1 st USAL, 16 kap. 1 § ML	
6 §	26 § 2 st UBL	
7 §	16 kap. 2 § 1 st första meningen ML	
8 §	--	
9 §	52 § 1 st UBL, 12 § 1 st USAL	

Skattebetalningslagen

56 § 1 st UBL, 12 § 3 st USAL

Prop. 1996/97:100

Del 2

Bilaga 6

Uppbördslagen (1953:272, UBL),
lagen (1986:668) om uppbörd av
socialavgifter från arbetsgivare
(USAL) eller mervärdesskattela-
gen (1994:200, ML)

10 §

11 §

12 §

13 §

17 kap.

1 §

29 § 1 st UBL

56 § 2 st UBL

2 §

53 § 2 mom. UBL, 7 § 1 st USAL,
14 kap. 14 § och 16 kap. 1 § ML

3 §

49 § 1 mom. och 3 mom. 1 st
UBL, 13 § 1 st USAL, 16 kap. 6 §
ML

4 §

5 §

49 § 2 mom. 2-3 st UBL, 13 § 1 st
USAL

6 §

48 § 4 och 5 mom. UBL

7 §

48 § 2 mom. och anvisningarna till
48 § UBL

8 §

49 § 2 a mom. UBL

9 §

48 § 1 mom. 1 st UBL, 16 kap. 2 §
2 st och 5 § 1 st ML

10 §

50 § 1 st UBL

11 §

48 § 1 mom. 2 st, 2 mom., 4 mom.
1 st, 5 mom. 2 st och 49 § 2 mom.
1 st UBL, 13 § 1 st USAL

51 § 1 st UBL

48 § 3 mom. och 49 § 3 mom. 2 st
UBL, 13 § 1 st USAL, 16 kap. 5 §

<u>Skattebetalningslagen</u>	2 st ML	Prop. 1996/97:100 Del 2 Bilaga 6
18 kap.	<u>Uppbördslagen (1953:272, UBL),</u>	
1 §	<u>lagen (1986:668) om uppbörd av</u>	
2 §	<u>socialavgifter från arbetsgivare</u>	
	<u>(USAL) eller mervärdesskattela-</u>	
	<u>gen (1994:200, ML)</u>	
3 §		
	68 § 1 mom. UBL	
4 §	45 § 2 mom. och 68 § 2 mom. 2 st	
	UBL	
5 §		
	45 § 2 mom. 1 st och 3 mom. samt	
6 §	2 st av anvisningarna till 45 § UBL	
7 §	--	
8 §	69 a § UBL	
	69 a § UBL	
9 §		
	68 § 3 - 5 mom. UBL	
10 §		
	68 § 6 mom. 1 st UBL, 16 kap.	
19 kap.	10 § ML	
1 §		
	68 § 6 mom. 2-3 st UBL	
2 §	--	
3 §	--	
4 §	--	
5 §	--	
6 §	27 § 3 mom. 2 st UBL	
	--	
7 §		
	27 § 3 mom. 1 st UBL	

<u>Skattebetalningslagen</u>	49 § 4 mom. UBL, 13 § 2-3 st USAL, 16 kap. 13 § ML	Prop. 1996/97:100 Del 2 Bilaga 6
	32 § 1-2 st UBL, 14 § USAL, 16 kap. 12 § ML	
8 §		
9 §	<u>Uppbördslagen (1953:272, UBL), lagen (1986:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare (USAL) eller mervärdesskattela- gen (1994:200, ML)</u>	
10 §		
11 §	--	
	58 § 1-4 mom. UBL, 28 § 1-3 st USAL, 16 kap. 7 § 1-3 st ML	
12-14 §§	--	
15 §	27 a §, 32 a §, 49 § 5 mom. och 58 § 6 mom. UBL, 13 § 5 st, 14 § 2 st och 28 § 4 st USAL, 16 kap. 7 § 4 st och 14 § ML	
16 §	69 § 1 mom. 1-3 st, 2 mom. 1 och 2 st UBL, 24 § 1-3 st USAL, 16 kap. 15 § ML	
20 kap.	27 § 3 mom. 3 st, 32 § 3 st, 49 § 4 mom. 3 st samt 69 § 1 mom. 5 st och 2 mom. 3 st UBL, 13 § 4 st och 24 § 4 st USAL, 16 kap. 13 § ML	
1 §		
2 §		
3 §	--	
4 §		
5 §	59 § 1 st UBL, 28 a § 1 st USAL, 16 kap. 16 § 1 st ML	
6 §	--	
7 §	--	
	59 § 2 st UBL, 28 a § 1 st USAL, 16 kap. 16 § 2 st ML	

	--	Prop. 1996/97:100
<u>Skattebetalningslagen</u>	--	Del 2
		Bilaga 6
	59 § 3 st UBL, 28 a § 2 st USAL, 16 kap. 16 § 4 st ML	
21 kap.		
1 §		
2 §	<u>Uppbördslagen (1953:272, UBL), lagen (1986:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare (USAL) eller mervärdesskattela- gen (1994:200, ML)</u>	
3 § 1 st		
3 § 2 st		
4 §	84 § 1-3 st UBL, 50 § USAL, 15 kap. 3 § 1-2 st ML	
	--	
5 §	85 § UBL, 51 § 2 st USAL, 15 kap. 3 § 3 st ML	
6 §	88 § UBL, 56 § USAL, 15 kap. 7 § ML	
7 §	86 § 1-2 st UBL, 52 § 1 och 2 st USAL, 15 kap. 4 § ML	
8 §	86 § 3 st UBL, 53 § USAL	
9 §	87 § UBL, 54 § USAL, 15 kap. 6 § ML	
10 §	55 § USAL, 18 kap. 7 § 2 st ML	
11 §	89 § UBL, 57 § 1-2 st USAL, 15 kap. 8 § ML	
12 §	90 § UBL, 58 § 1 och 3 st USAL, 15 kap. 9 § ML	
13 §	91 § UBL, 59 § USAL, 15 kap. 10 § ML	
	92 § UBL, 60 och 61 §§ USAL, 15 kap. 11 § 1 st ML	

	92 § UBL, 60 och 61 §§ USAL, 15 kap. 11 § 2 st ML	Prop. 1996/97:100 Del 2 Bilaga 6
<u>Skattebetalningslagen</u>	93 § UBL, 62 § USAL, 15 kap. 12 § ML	
	13 § ML	
14 §		
15 § 1st		
15 § 2 st	<u>Uppbördslagen (1953:272, UBL), lagen (1986:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare (USAL) eller mervärdesskattelagen (1994:200, ML)</u>	
16 §		
17 §	94 § 1 st UBL, 63 § USAL, 15 kap.	
18 §	64 § 1 st USAL, 15 kap. 14 § 1 st ML 94 § 3 st UBL	
19 §	64 § 2 st USAL, 15 kap. 14 § 2 st ML	
20 §	94 § 4 st UBL, 64 § 3 st USAL, 15 kap. 15 § ML	
22 kap.		
1 §	65 § 1-2 st USAL, 15 kap. 16 § 1 och 2 st ML	
2 §	65 § 3-4 st USAL, 15 kap. 16 § 3 st och 17 § ML	
3 §	66 § USAL, 15 kap. 18 § ML	
4 §		
5 §	96 § UBL, 68 § USAL, 20 kap. 1 § ML	
6 § 1 st	97 § och 99 § 2 mom. UBL, 69 § USAL, 20 kap. 3 § ML	
6 § 2 st		
7 §	98 § 1 och 4 st UBL, 70 § 1 och 4 st USAL, 20 kap. 4 § 1-2 st ML	
	98 § 2 st UBL, 70 § 2 st USAL	

<u>Skattebetalningslagen</u>	71 § USAL, 18 kap. 7 § 2 st ML	Prop. 1996/97:100 Del 2
	99 § 1 mom. UBL, 72 § 1 st USAL, 20 kap. 5-7 §§ ML	Bilaga 6
	98 § 3 st UBL	
8 §	100 § 1-2 st UBL, 73 § USAL, 20 kap. 8 § 1-2 st ML	
9 § 1 st		
9 § 2 st		
10 §	<u>Uppbördslagen (1953:272, UBL), lagen (1986:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare (USAL) eller mervärdesskattela- gen (1994:200, ML)</u>	
11 §		
	75 § USAL, 20 kap. 8 § 3 st ML	
12 §		
	100 § 3 st UBL, 74 § 1 st USAL	
13 §	44 § 2 st USAL	
	76 § 1 st USAL	
23 kap.		
1 §	102 § UBL, 76 § 2 st USAL, 20 kap. 9 § 2 st ML	
	101 § 2 st UBL	
2 §		
	101 § 1 st UBL, 77 § USAL, 20 kap. 9 § 1 st ML	
3 §		
4 §	22 § och 39 § 1 a mom. 4 st och 3 mom. UBL, 8 § USAL, 22 kap. 2 § ML	
5 §		
6 §	83 § UBL, 27 § 3 st USAL, 14 kap. 16 och 27 §§, 17 kap. 2 § 2 st och 6 § 1 st och 22 kap. 8 § ML	
7 §		
	6 kap. 2 § ML	
8 §	22 kap. 6 § ML	
9 §	14 kap. 18 § ML	
	22 kap. 7 § ML	
	103 § 1 st UBL, 78 § 1 st USAL,	

16 kap. 16 § 3 st ML

Prop. 1996/97:100

Del 2

103 § 2 st UBL, 78 § 3 st USAL

Bilaga 6

73 § 2 st UBL, 17 kap. 1 § 2 st ML

Finansdepartementet

Prop. 1996/97:100
Del 2

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 10 april 1997

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Hjelm-Wallén, Peterson, Wallström, Tham, Åsbrink, Schori, Andersson, Winberg, Uusmann, Ulvskog, Johansson, von Sydow, Klingvall, Åhnberg, Östros, Messing

Föredragande: statsrådet Östros

Regeringen beslutar propositionen 1996/97:100 Ett nytt system för skattebetalningar, m.m.